

TIRSDAG, DEN 5. MAJ 2009

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.05)

2. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokrati og retsstatsprincippet (meddelelse om indgivne beslutningsforslag): se protokollen

3. Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, beskyttelse af privatlivets fred og forbrugerbeskyttelse – Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – Europæiske tilsynsmyndigheder inden for elektronisk kommunikation – Frekvensbånd til mobilkommunikation (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– indstilling ved andenbehandling (A6-0257/2009) fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)) (Ordfører: Malcolm Harbour),

– indstilling ved andenbehandling (A6-0272/2009) fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (16496/1/2008 – C6-0066/2009 – 2007/0247(COD)) (Ordfører: Catherine Trautmann),

– indstilling ved andenbehandling (A6-0271/2009) fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nedsættelse af Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Telekommunikation (GERT) (16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)) (Ordfører: Pilar del Castillo Vera), og

– betænkning (A6-0276/2009) af Pleguezuelos Aguilar for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 87/372/EØF om de frekvenser, der skal stilles til rådighed for samordnet indførelse af offentlig fælleseuropæisk digital celleopbygget landmobilradiokommunikation i Fællesskabet (KOM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)).

Malcolm Harbour, ordfører. – (EN) Fru formand! Det er et privilegium at få lov til at åbne denne særdeles vigtige forhandling her til morgen og opfordre vores kolleger til at støtte forslaget til reform af regelsættet for elektronisk kommunikation.

Jeg understreger, at det er en reform. Som De hørte, har fire ordførere arbejdet med hver sin del af den. Hvad angår den centrale reform af regelsættet, vil jeg gerne udtrykke min anerkendelse af mine kolleger, Catherine Trautmann og Pilar del Castillo Vera, for det tætte samarbejde, vi har haft om at få regelsættet færdigt.

Det er en vigtig reform, fordi det nuværende regelsæt, som jeg arbejdede med sammen med kolleger i 2001 og 2002, har fungeret godt for den europæiske økonomi. Vi har en velfungerende og dynamisk kommunikationssektor med forbrugere, der er aktive på markedet. Med denne reform bliver den imidlertid ajourført, og mine kolleger vil redegøre for de områder, som de ønsker at arbejde videre med. Det vigtigste

er, at den tilpasser regelsættet det kommende årtis udfordringer. Den indeholder omfattende forbedringer, som Parlamentet har indført under denne andenbehandling.

Jeg vil gerne på vegne af de andre tre sige, at vi takker det franske formandskab for at meddele os Rådets fælles holdning i november, således at vi kunne nå at fremlægge dette forbedrede regelsæt i dag under den sidste samling i denne valgperiode, da det er afgørende for de europæiske forbrugere og for den europæiske økonomi, at vi giver det en fuldtone opbakning under afstemningen i morgen.

Som altid i disse komplekse sager har jeg haft et fremragende samarbejde med min egen gruppe af skyggeordførere – Bernadette Vergnaud, Cristian Buşoi og Heide Rühle. Jeg vil også gerne takke holdet fra Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender under ledelse af Alexander Alvaro, fordi en vigtig del af mine reformer omfatter direktivet om elektronisk kommunikation, som de har arbejdet med.

Mine fire minutters taletid her til morgen rækker ikke til at gennemgå alle punkterne og alle de forbedringer, som vi har indført, i detaljer. Der vil være rigeligt med information herom senere. Jeg ønsker blot at give et overblik over, hvad vi har opnået, og hvad vi sigter efter.

I dette direktiv har vi forbedret forbrugernes og brugernes rettigheder i den elektroniske sfære betydeligt. Forbrugerne skal kunne træffe valg mellem de udbudte kommunikationstjenester, og derfor har de ret til oplysning. De har ret til rimelige aftalevilkår, som ikke binder dem til bestemte udbydere i lange perioder. De har ret til alarmentjenester af høj kvalitet, adgang til tjenester af samfundsmæssig betydning over internettet og taletelefoni. Frem for alt har de ret til beskyttelse af personoplysninger i den elektroniske kommunikationssfære. Det vil vi høre mere om senere. Vi skal også sørge for, at myndighederne kan tilse, at disse rettigheder bliver tildelt, som de skal. Alle disse punkter indgår i dette forslag.

Efter min mening er det meget vigtigt at understrege, at sigtet med dette forslag er at skabe muligheder og give handlemuligheder. Det er absolut ikke meningen med forslaget at begrænse folks rettigheder på internettet eller at hindre adgang til tjenesteydelser. Vi ønsker at sætte forbrugerne i stand til at træffe valg, så der på den måde vil blive åbnet op for tjenesteydelserne.

Jeg vil afslutte dette første indlæg fra min side med at nævne, at et meget stort antal mennesker har deltaget i arbejdet med dette forslag, og vi har fået stor opbakning. Jeg vil især nævne Peter Traung fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Luca Vusaggio, vores juridiske rådgiver, og Lindsay Gilbert fra vores gruppe, der alle har arbejdet tæt sammen med min assistent Sheena Gooroochum. Vi har fået stor støtte fra Kommissionen, fra Peter Rodford, kommissæren selv og hendes stab samt fra rådssekretariatet under ledelse af Eva Veivo. Dette nævner jeg, fordi jeg tror, at mange mennesker ikke er klar over, hvor omfattende og engageret en indsats der ligger i at udarbejde disse komplekse tekster. Jeg ser frem til Deres støtte til dette i morgen, fordi den er så vigtig for vores alles fremtid.

Catherine Trautmann, ordfører. – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! I morgen skal vi stemme om regelsættet for elektronisk kommunikation, hvilket er det endelige trin, der markerer, at vi er nået til vejs ende med måneders arbejde og forhandlinger for at nå frem til dette kompromis, som blev indgået efter mange bryderier med Rådet, fordi de tre institutioner som udgangspunkt repræsenterede vidt forskellige standpunkter

Først og fremmest ønsker jeg at rette en særdeles dybfølt tak til fru del Castillo Vera, hr. Harbour, fru Pleguezuelos Aguilar, skyggeordførerne, de politiske grupper, udvalgsformændene og deres sekretariater, formandskabet for Rådet og til Kommissionen for deres utrættelige arbejde gennem disse lange måneder, og jeg takker alle de medlemmer, der har valgt at vise mig tillid ved at støtte mig.

Denne pakke indeholder adskillige fremskridt. De er vigtige for forbrugerne, fordi de fører til bedre tjenesteydelser til lavere priser. Det kendetegnende for elektronisk kommunikation er, at den påvirker dagligdagen og spiller en klar rolle i samfundet som et redskab til udvikling og vækst.

Den elektroniske kommunikationssektor alene repræsenterer flere end 3,5 mio. arbejdspladser, og den udgør en voksende andel af den europæiske økonomi – næsten 3,5 %. Velreguleret konkurrence skaber balance mellem gamle og nye udbydere og sikrer en betragtelig vækst for sektoren, også som følge af lovgivningsmæssig sikkerhed, som ansporer til nye investeringer.

Derfor har vi i løbet af denne forhandlingsrunde sammen med mine ordførerkollegaer og vores skyggeordførere bestræbt os på at skabe en rammelovgivning, der er til gavn for alle. Udvalget for Industri, Forskning og Energi godkendte i april det næstsidste trin i lovgivningsprocessen, idet det med et meget stort flertal godkendte det samlede kompromis mellem min betænkning og fru del Castillo Veras betænkning.

Vi har skabt grundlaget for et solidt kompromis, der forhåbentlig sammen med hr. Harbours og fru Pleguezuelos Aguilars betænkninger vil modtage Deres fulde opbakning under afstemningen i morgen.

Jeg vil også gerne vende tilbage til ændringsforslag 138/46 og gøre det klart, hvad der er tekstens sigte og anvendelsesområde, som understøtter Parlamentets og Rådets enighed, det såkaldte "sidste-øjeblikskompromis". Siden afstemningen om dette ændringsforslag ved førstebehandlingen har Rådet fortsat afvist det, idet det har udeladt det fra den fælles holdning og hverken har villet nævne det i betragtningerne eller i artiklerne.

Europa-Parlamentet har vist, at det holder fast i dette ændringsforslag ved at indføje de centrale dele af ændringsforslag 46 i kompromiset: forsvar af frihedsrettigheder, ret til en vurdering og behandling af en domstol – det udtryk, der ligger tættest på en juridisk myndighed – og der er blevet indført to yderligere bestemmelser, der angår internetbrugere, idet internettets afgørende betydning for udøvelsen af grundlæggende rettigheder og friheder understreges med særlig henvisning til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Ånden og bogstavet i ændringsforslag 46 er derfor blevet overholdt og udvidet til fordel for brugerne, og afvisningen af ændringsforslaget fra medlemsstaternes side med den begrundelse, at Europa-Parlamentet ikke kan pålægge dem en ændring af deres indre retlige forhold – hvilket ville være påkrævet, hvis dette ændringsforslag skulle gennemføres – er således blevet forhindret.

Med placeringen i artikel 1, der omhandler anvendelsesområdet og målsætningerne, bliver forslaget til et grundlæggende princip, der gælder for alle direktiverne i pakken, især hvad angår tilgængelighed og tjenesteydelser. Dermed rettes der op på den juridiske svaghed, der var en konsekvens af at indføje ændringsforslag 46 i artikel 8, hvori de nationale tilsynsmyndigheders opgaver defineres.

Vi står over for et valg. Enten støtter vi ændringsforslag 46, som det er, og tilbageviser således hele regelsættet om elektronisk kommunikation til en forligsproces, hvorved diskussionen om alle de punkter, der fremkom under forhandlingerne, vil blive genåbnet, og det vil føre til, at den bliver knust på grund af medlemsstaternes massive modstand mod dette ændringsforslag, eller vi støtter den nye ordlyd til ændringsforslag 46, hvorved respekten for de grundlæggende rettigheder bliver sikret, og dermed bliver det, som Parlamentet vedtog med afstemningen om Lambrinidis-betænkningen, bekræftet.

Jeg vil gerne tilføje, at der skal tages højde for artikel 1, stk. 3, litra a) og dens betragtning under omsætningen af direktivet, og at de vil sætte Parlamentet i stand til at lovgive efterfølgende.

Når nu De står over for dette umulige valg, vil jeg gerne opfordre Dem til at overveje vores fremtidige arbejde i Parlamentets næste valgperiode, hvor der blandt andet vil blive sat fokus på forsyningspligt, men også på indhold og intellektuel ejendomsret, og derfor opfordrer jeg Dem til at støtte det nye forslag med henblik på, at ansattes, kunstneres og internetbrugeres rettigheder bliver behandlet ensartet.

Pilar del Castillo Vera, ordfører. – (ES) Fru formand! Som de andre ordførere, Catherine Trautmann og Malcolm Harbour, vil jeg gerne indledningsvis takke mine kolleger, for det første for at jeg har fået denne usædvanlige lejlighed til at arbejde med denne reform af den europæiske regulering af markederne for elektroniske kommunikationsydelser, fordi det efter min mening på baggrund af min endnu begrænsede erfaring i dette Parlament har været et forbilledligt eksempel på samarbejde mellem forskellige medlemmer fra forskellige grupper. Det siger jeg mange tak for.

Selvfølgelig ønsker jeg herefter at takke alle dem, som deltog, dvs. skyggeordførerne og især sekretariatet i Udvalget for Industri, Forskning og Energi, som efter min mening har spillet en aldeles grundlæggende rolle for at vi kunne nå så vidt. Desuden ønsker jeg at takke kommissæren og Kommissionen, der har skabt gode rammer for alle de vanskelige trepartsforhandlinger.

Jeg vil også gerne igen fremhæve de bestræbelser, som det tjekkiske formandskab har lagt for dagen, lige fra de allerførste famlende skridt og hele vejen indtil nu, hvor det tjekkiske formandskab har udvist sandt lederskab i Rådet. Jeg vil gerne udtrykke en særlig tak for dets indsats.

Denne reform angår en sektor, der er central for Europas fremtid. Den er central for borgernes velfærd og central for vores evne til at komme ud af den dybe krise, som vores økonomier nu befinder sig i, både i Europa og andre steder, men lige nu drejer det sig om EU.

Er der én branche, der virkelig kan udgøre den katalysator og den saltvandsindsprøjtning, som vi har brug for for at komme ud af krisen, er det informationsteknologi og kommunikation, dvs. elektronisk

kommunikation og telekommunikation. Derfor er det så uhyre vigtigt, at vi har indgået denne aftale, fordi vi dermed kan videreføre den efter min mening mest afgørende tilgang, nemlig at bevare vores åbne udsyn, se fremad, afvise protektionisme og i stedet opmuntre til konkurrence og forbedring af konkurrenceevnen, og denne sektors rolle er i den forbindelse af afgørende betydning.

Hvad angår pakken – der er allerede blevet nævnt forskellige aspekter af de forskellige betænkninger – vil jeg blot som ordfører for denne betænkning nævne oprettelsen af den nye Sammenslutning for Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), der er et centralt redskab som sørger for, at de regler, som vi i morgen vil vedtage med den nye forordning, bliver anvendt ens inden for EU; at der er i praksis sker en harmonisering, der gør det muligt at skabe og udvikle et virkeligt indre marked med intern konkurrence, da det på den måde sikres bedst, at dette sker til forbrugernes fordel, og at de europæiske forbrugere får adgang til de bedste tjenesteydelser til de laveste priser.

Kun konkurrence kan garantere dette endelige mål og de fordele for forbrugerne og for vores økonomier. Derfor skal vi sige nej til alle former for protektionisme og ja til åbenhed og konkurrence. Den sektor, som bedst kan sikre det, er den elektroniske kommunikationssektor og markederne for telekommunikation. Derfor har vi rigelig grund til at være tilfredse.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, ordfører. – (ES) Fru formand! I lighed med de øvrige vil jeg også gerne takke de andre medlemmer og kommissæren for deres arbejde, som jeg mener, vi kan ønske os selv tillykke med i dag.

Jeg vil også gerne rette en tak for den konsekvente opbakning, som jeg har fået som ordfører for GSM-direktivet, især til skyggeordførerne, som har arbejdet sammen med mig og til kommissær Reding for den fleksibilitet, som hun har udvist hele vejen gennem forløbet med igen at overdrage den rolle til Parlamentet, som vi udbad os, nemlig at deltage i den strategiske planlægning af, hvordan radiofrekvenserne skal anvendes. Jeg må selvfølgelig også takke det tjekkiske formandskab for at have vist sin klare vilje til at færdigbehandle dette direktiv sammen med resten af pakken inden udgangen af valgperioden.

Som ordfører for dette GSM-direktiv mener jeg, at vi har fundet frem til den rigtige endelige løsning, hvor den strategiske planlægning for frekvensbåndet placeres på fællesskabsniveau inden for fremtidige flerårige programmer for frekvenspolitik og knyttes til rammedirektivet. Det er den rigtige beslutning, fordi vi således anerkender, at fordi frekvensbåndet er en begrænset offentlig ressource, er der brug for en lovgivningsmæssig kontrol af det samt strategisk planlægning i forbindelse med udvikling af netværk i fremtiden – de trådløse og de fiberoptiske netværk –, som vi jo alle er blevet enige om er fremtiden, en fremtid, hvor vi bliver nødt til at give operatørerne lovgivningsmæssig beskyttelse, så de investerer, og vi kan genvinde den ledende position, som engang kendetegnede EU.

Jeg vil gerne understrege, at det også er meget vigtigt, at vi inden for denne generelle ramme har indført princippet om teknologisk neutralitet for netværket, idet vi legitimerer Parlamentets handlinger dobbelt i en situation af denne størrelsesorden, fordi det var en undtagelse fra dette princip.

I den forbindelse er det mit indtryk, at direktivet er et glimrende eksempel på, at der indrømmes større fleksibilitet i forbindelse med forvaltningen af frekvenserne, hvilket også er hensigten med regelsættet om elektronisk kommunikation.

Vi bør ikke glemme – og dette vil jeg gerne understrege, ligesom nogle af de andre medlemmer har gjort – at tjenesteydelser med tilknytning til radiofrekvenser genererer en omsætning på omkring 300 mia. EUR, hvilket svarer til 1,2 % af Fællesskabets BNP.

Derfor vil en optimering af forvaltningen af denne begrænsede offentlige ressource uden tvivl medføre vigtige fordele, især nu med den økonomiske krise, og det vil ganske sikkert gøre det lettere for os at komme igennem krisen. Efter min mening er det en lejlighed for virksomhederne til at investere i og udvikle nye tjenesteydelser, som kan stimulere efterspørgslen igen, og som kan bidrage til at forbedre de offentlige tjenester for vores borgere.

Med en effektiv frekvenspolitik inden for EU kan vi helt sikkert høste det størst mulige sociale og økonomiske udbytte af denne ressource, og det ønsker vi at gøre så udgiftseffektivt som muligt. Desuden får ydelsesudbydere derved de bedste forretningsmæssige muligheder.

Der er ingen tvivl om, at det er i vores alles interesse, at forbrugerne får flere og bedre tjenester, som i sidste ende er grunden til, at vi lovgiver, og at der er en bedre forsyning af offentlige tjenester til borgerne. Med

andre ord ønsker vi, at vores samarbejde fører til en større samfundsmæssig og geografisk inddragelse af de europæiske borgere.

Efter min mening kan vi i dag ønske os selv tillykke med afslutningen på dette arbejde, som er af kolossal stor betydning for branchen for elektronisk kommunikation, en sektor, der i 2008 opviste en fortsat vækstrate på 1,3 % målt i faste priser, mens det samlede BNP i faste priser kun er steget med 1 %. Jeg vil bede Dem alle om at vise Deres opbakning til vores arbejde i morgen, så vi endelig kan få gennemført denne rammelovgivning.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Der har virkelig været tale om et forbilledligt samarbejde mellem de forskellige parter, der er repræsenteret her, mellem skyggeordførerne, ordførerne, det tjekkiske formandskab og alle vores medarbejdere, og jeg lykønsker dem med deres storartede arbejde.

Dette storartede arbejde er resultatet af den aftale, som vi behandler i dag, efter at Kommissionen fremlagde pakken i 2007. Resultaterne omfatter nye forbrugerrettigheder såsom retten til at skifte telefonudbyder i løbet af en arbejdsdag, oprettelsen af en europæisk myndighed for elektronisk kommunikation, større uafhængighed for nationale tilsynsmyndigheder for elektronisk kommunikation, foranstaltninger, der skal sørge for, at europæerne kan blive koblet op på internettet via bredbånd, åbningen af et frekvensbånd, der kan anvendes af nye trådløse tjenester, det nye redskab til adskillelse af funktioner for at fremme konkurrencen og give forbrugerne flere valgmuligheder, en klar konkurrencevenlig regel for investeringer i bredbåndetsnetværk med høj hastighed, forbedrede rettigheder og nye garantier for forbrugerne, mekanismer rettet mod brud på datasikkerheden og så videre og så fremdeles. Dette er meget vigtige nye foranstaltninger for en sektor, hvis værdi overstiger 300 mia. EUR i indtægter og som er den drivende kraft for, at Europa indtager en førende rolle på verdensplan inden for mobiltelefoner og højhastighedsinternet.

Jeg vil gerne understrege, at hvis Parlamentet stemmer for denne pakke, skal den gennemføres i national lovgivning senest i 2010, og den nye myndighed for elektronisk kommunikation vil blive oprettet nu i sommer. Europa-Parlamentets afstemning er særdeles gode nyheder for forbrugerne i hele Europa. Med roaming har vi fundet en behandling af et symptom, som er resultatet af, at der ikke er et fælles europæisk marked for elektronisk kommunikation. Nu behandler reformen problemets kerne. Den bereder vejen for et virkeligt fælles marked både for udbydere og for forbrugere af elektronisk kommunikation. Det er meget vigtigt for vores erhvervsliv.

Med lovtæksten vil der blive indført en stabil juridisk ramme, der er en støtte for investeringer og innovation og som vil skabe den lovgivningsmæssige konsekvens, som erhvervslivet har brug for for at kunne planlægge sine forretningsstrategier for fremtiden. Dette er meget vigtigt i en tid med økonomisk kaos, fordi vi netop nu skal maksimere denne sektors bidrag til økonomiens produktivitet og vækst som helhed. Jeg må sige det meget klart, at stillet over for denne udfordring er Parlamentet ikke vejet tilbage for sit ansvar.

Økonomien er også meget vigtig for forbrugerne. Derfor vil jeg blot sige, at adgang til alarmtjenester, færre hindringer for at skifte udbyder på en enkelt dag, beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger – alt dette er der blevet fundet en løsning på.

Jeg hilser det velkommen, at Parlamentet styrker reglerne angående brugen af cookies og lignende. Internetbrugerne vil ikke alene blive bedre oplyst om, hvad der sker med deres personoplysninger, men det vil også blive lettere for dem at udøve kontrol over deres personoplysninger i praksis. Jeg glæder mig over tilslutningen til, at det skal være obligatorisk at foretage underretning om brud på persondatasikkerheden. Det er første gang, at en sådan forpligtelse er blevet indført på europæisk niveau.

Jeg hilser det også velkommen – og det har Parlamentet altid støttet – at de handicappedes position bliver styrket. Og mest af alt glæder det mig, at forbrugerne nu vil nyde godt af garantier i forbindelse med beskyttelse af privatlivets fred, ytringsfrihed og adgang til information. Alt dette vil sammenlagt – enten med vedtagelse af harmoniseringsforanstaltninger eller med større overvågning af, hvilke midler de nationale tilsynsmyndigheder indfører – sikre en større ensartethed inden for det indre marked og vil være en hjælp til den nye myndighed, der vil spille en central rolle i denne proces, idet den vil forene 27 nationale tilsynsmyndigheders erfaring og nedbryde de sidste hindringer for et sandt grænseløst Europa.

Det glæder mig meget, at Parlamentet har spillet en vigtig rolle med hensyn til at styrke betydningen af de flerårige frekvenspolitiske programmer, som Kommissionen vil fremlægge forslag om, og for første gang vil Parlamentet være medbestemmende. Inden direktivet om bedre lovgivning træder i kraft, vil vi derfor ændre Kommissionens afgørelser om Frekvenspolitikgruppen, således at denne politikgruppe kan referere direkte til Rådet og Parlamentet.

Jeg glæder mig også over Parlamentets støtte til principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet og over, at det erklærer sig indforstået med at harmonisere frekvensbåndene, hvor der kan handles med brugsrettigheder. Alt dette vil være af afgørende betydning for investeringer i netværk af næste generation og for udbyttet af investeringerne, idet der skal tages passende højde for de medfølgende risici. Dette vil også være et meget vigtigt pejlemærke for Kommissionen, når den skal opstille mere detaljerede reguleringsmæssige retningslinjer for adgangen til næste generation.

Jeg må fremsætte to erklæringer som svar på punkter, der blev nævnt af parlamentsmedlemmer. Det præciseres i den første erklæring, at Kommissionen vil opfordre til en bred debat om omfanget af forsyningspligtigheder og fremlægge forslag så hurtigt som muligt i nødvendigt omfang. Det anføres i den anden erklæring, at Kommissionen straks vil påbegynde en bred høring og fremlægge forslag vedrørende udvidelsen af kravet om underretning af brud på datasikkerheden til andre sektorer.

Det andet dokument, der er blevet fremlagt, er GSM-direktivet. Her kan Kommissionen fuldt ud støtte de ændringer, der sigter til at gøre det klart, hvilke frekvensbånd, der er omfattet af ændringsdirektivet. Jeg ønsker blot at understrege, at dette direktiv indebærer besparelser ved nedskæringer på op til 1,6 mia. EUR alene for mobilsektoren, hvilket ganske klart viser, at Parlamentet kan fremlægge velafbalancerede beslutninger – beslutninger til fordel for økonomien, til fordel for industrien og til fordel for forbrugerne. Alt i alt er dette et særdeles godt regelsæt, som er i Europas interesse.

Kommissionens erklæring

– om forsyningspligt (betragtning 3a)

Kommissionen noterer sig teksten i betragtning (3a), som Europa-Parlamentet og Rådet er blevet enige om.

Kommissionen ønsker i denne forbindelse at understrege, at den som anført i meddelelsen KOM (2008)0572 af 25. september 2008 om forsyningspligtens omfang i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i løbet af 2009 vil lancere en bred debat i hele EU, hvor en lang række alternative tilgange vil blive undersøgt, og alle berørte parter vil få lejlighed til at give udtryk for deres synspunkter.

Kommissionen vil sammenfatte debatten i en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet og vil senest den 1. maj 2010 i nødvendigt omfang fremsætte forslag til ændring af forsyningspligt-direktivet.

– om underretning om brud på datasikkerheden (artikel 2, litra h) og artikel 4, stk. 3 – direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)

Med reformen af regelsættet for elektronisk kommunikation bliver der indført et nyt begreb i EU's regler om beskyttelse af data og privatliv: udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -netværk skal anmelde brud på datasikkerheden. Det er et vigtigt skridt i retning af en forbedret sikkerhed og beskyttelse af privatlivet, selv om det på nuværende tidspunkt er begrænset til elektroniske kommunikationstjenester.

Kommissionen noterer sig Europa-Parlamentets ønske om, at en forpligtelse til at underrette om brud på persondatasikkerheden ikke begrænses til elektroniske kommunikationstjenester, men skal udvides til også at omfatte udbydere af informationssamfundstjenester. En sådan tilgang ville være helt i tråd med den generelle offentlige politiske målsætning om at styrke beskyttelsen af EU-borgernes personoplysninger og deres mulighed for at anlægge sag, såfremt der sker misbrug af sådanne oplysninger.

I denne forbindelse ønsker Kommissionen at fastholde sit standpunkt, som blev fremsat i løbet af forhandlingerne om reformen af regelsættet, at forpligtelsen for udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester til at anmelde brud på persondatasikkerheden giver anledning til at udvide debatten til generelle krav om underretning ved brud.

Derfor vil Kommissionen straks påbegynde det forberedende arbejde, herunder høring af interesserede parter inden 2011, med henblik på at fremlægge passende forslag på dette område. Derudover vil Kommissionen rådføre sig med Artikel 29-Gruppen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om muligheden for anvendelse af principperne i reglerne om underretning i tilfælde af brud på datasikkerheden i direktiv 2002/58/EF inden for andre sektorer, uanset hvilken sektor eller type af oplysninger der er tale om.

Angelika Niebler, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg ønsker også at starte med at takke alle dem, der har været med til at gøre det muligt endelig at indgå et tilfredsstillende kompromis om telekommunikationspakken. Jeg ønsker først og fremmest at takke Parlamentet, ordførerne og mine kolleger hr. Harbour, fru del Castillo Vera og fru Trautmann og naturligvis fru Pleguezuelos Aguilar. Mange tak til kommissæren for det fremragende samarbejde med

Europa-Kommissionen. De har ofte selv været til stede under trepartsforhandlingerne. Det er positivt. De har sammen med det tjekkiske formandskab ydet et konstruktivt bidrag med henblik på indgåelsen af det endelige kompromis.

Det er et godt kompromis, og jeg håber, at kompromiset vil blive vedtaget under afstemningen i morgen. Som allerede nævnt er hele telekommunikationssektoren en af de mest effektive sektorer i den europæiske økonomi, og midt i den finansielle og økonomiske krise er det særlig vigtigt at skabe generelle betingelser for at få beskæftigelsen i Europa i gang igen. Der er mange arbejdspladser forbundet med telekommunikationsindustrien, og med de lovgivningsmæssige rammer, som vi vedtager, skaber vi betingelserne for den fortsatte positive udvikling af sektoren.

Hvorfor er telekommunikationspakken så vigtig? Jeg ønsker at fokusere på det punkt, som efter min opfattelse er det vigtigste. Vi har brug for hurtig internetadgang overalt i Europa, ikke blot i byerne, men også i landområderne. Med "vi" mener jeg unge mennesker, som kommunikerer med hele verden. Med "vi" mener jeg vores virksomheder, der driver forretning på globalt plan, og som er internationalt funderet, og naturligvis vores myndigheder og forvaltninger. Hvad kan vi opnå med telekommunikationspakken i denne sammenhæng? Med pakken fastlægges de nødvendige lovgivningsmæssige rammer for, at virksomhederne kan investere i udvidelsen af et landsdækkende bredbåndsnet. Med denne pakke og den investeringsbeskyttelse, der indgår i pakken, har vi etableret meningsfulde incitament, men har med kravene i forordningen samtidig sikret, at det ikke er de nye markeder, der bindes sammen. De risici, der er forbundet med oprettelsen af nye net, er fordelt tilfredsstillende og retfærdigt.

Hvad vil herudover blive reguleret med telekommunikationspakken? Først og fremmest vil der være fokus på effektiv anvendelse af frekvensbånd – det er også vigtigt for den landsdækkende udvikling af bredbåndsdækningen. Med pakken ønsker vi at fremme en mere fleksibel frekvenspolitik i Europa. De frekvensbånd, der vil blive frigjort via overgangen til digitalt tv – det såkaldte digitale udbytte – skal også være til rådighed for mobile bredbåndstjenester, der især kan være med til at udvide dækningen til at omfatte landområderne. Samtidig har vi endvidere anerkendt den særlige rolle, som radiospredning spiller i relation til sikringen af fri meningsdannelse i vores demokratiske samfund. Det er derfor generelt et godt kompromis, og jeg håber, at der er bred støtte til kompromiset i morgen!

Erika Mann, for PSE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Det er fascinerende at følge denne forhandling – kollegerne har allerede klarlagt de vigtigste punkter, og kommissæren har afgivet sin redegørelse – men den omstændighed, at Rådet er totalt fraværende, siger meget om den måde, hvorpå Den Europæiske Union sommetider fungerer. Det er helt uacceptabelt. Vi står midt i en af de alvorligste kriser nogensinde i EU og globalt, og når vi som i dag drøfter et emne, der er af så stor relevans og har så stor betydning for beskæftigelsen – et af de områder, hvor vi stadig i nogen grad oplever stabilitet – er det meget beklageligt, at Rådet ikke er til stede for at udveksle synspunkter og drøfte situationen med os. Jeg håber, at vi vil se det næste rådsformandskab meget oftere i mødesalen, for vi kan ikke fortsat fungere på denne måde.

Jeg ønsker at nævne to punkter. Jeg ønsker at takke skyggeordføreren, Pilar del Castillo Vera, som har ydet en stor indsats. Det har været vanskeligt og forbundet med nogen usikkerhed om, hvorvidt vi kunne opnå resultater, og hvorvidt vi kunne opnå større europæisering på dette område. Vi har tilsyneladende fundet en acceptabel strategi, og den vil være til gavn for de nationale myndigheder, som skal samarbejde og lære af hinanden. Det vil være et stort gennembrud, især for de nye medlemsstater.

Jeg vil rejse to spørgsmål, som det glæder mig, at kommissæren nævnte: investering i ny infrastruktur, som vil have nye rammer og fungere i henhold til konkurrenceregler, der, selv om de er anderledes, vil fremme investeringerne på dette område, og nye retningslinjer om andengenerationsnetadgang, som meget snart offentliggøres. Jeg håber, at disse retningslinjer vil følge Parlamentets filosofi, som jeg håber, at kommissæren ikke vil afvige fra.

Med hensyn til forsyningspligtigheder håber jeg, at kommissæren vil finde en måde, hvorpå man kan sikre, at teleoperatører, der nu vil tjene på nye investeringsmuligheder, vil investere med henblik på at sikre, at alle borgere har adgang til bredbånd i fremtiden. Jeg håber, at dette vil indgå i direktivet om forsyningspligtigheder, der skal offentliggøres i anden halvdel af 2009.

Endelig ønsker jeg indtrængende at opfordre Parlamentet, mine kolleger og Kommissionen – og forhåbentlig også Rådet – til at gennemgå de områder, som vi har indgået kompromiser om, men som vi ikke er helt tilfredse med. Det omfatter internetspørgsmål, f.eks. den måde, hvorpå medlemsstaterne kan gribe ind, hvis de mener, at borgerne har uretmæssig adgang til internetindhold, som vi kalder "Internet sparen" på tysk, og netværkskontrol. Jeg håber, at vi kan finde en måde, hvorpå vi kan behandle disse spørgsmål i anden halvdel

af 2009 og fastlægge relevante rammer for at opnå større enighed mellem os og borgerne, som i høj grad er afhængige af os.

Cristian Silviu Buşoi, for ALDE-Gruppen. – (RO) Fru formand! Som skyggeordfører for Den Liberale Gruppe ønsker jeg at takke Malcolm Harbour og mine øvrige kolleger for det fremragende samarbejde. Dokumentet er af stor betydning for alle brugere af elektronisk kommunikation i EU, og det kompromis, som vi til sidst indgik med Rådet – og det var ikke let – er et afbalanceret kompromis.

Der er opnået vigtige fremskridt som følge af forhandlingerne med Rådet. En af de største forbedringer i forhold til førstebehandlingen handler om adgangen til det europæiske telefonnummer til alarmtjenester, 112, og operatørernes forpligtelse til altid at stille lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed, i hvert fald for faste og mobile teleoperatører. Det er et meget stort fremskridt, da det vil give alarmtjenesterne mulighed for at handle effektivt og øge beskyttelsen af borgerne, uanset hvor de befinder sig i EU.

Bestemmelserne om trafikstyringspolitikkerne var et kontroversielt punkt i betænkningen, men jeg er af den faste overbevisning, at brugernes rettigheder til at få adgang til indhold og brugertjenester efter eget valg er beskyttet med kompromiset. Ingen medlemmer af Parlamentet har nogensinde ønsket at begrænse internetfriheden. Vores målsætning har været at tillade trafikstyringsprocedurer, hvis de er nødvendige og ikke begrænser konkurrencen mellem udbydere, for at sikre den bedst mulige internetoplevelse for slutbrugere. Jeg mener, at kompromiset er helt i tråd med målsætningen, og derfor støtter jeg det fuldt ud.

Jeg mener endvidere, at der i alle foranstaltninger vedrørende adgang til og brug af tjenester skal være respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne for alle borgere, og det samme skal gælde for betænkningen. Alle er måske ikke lige tilfredse med kompromiset, men jeg ønsker at understrege, at det trods manglerne er det bedste kompromis, vi kunne indgå med Rådet, og jeg vil indtrængende opfordre alle til at stemme for kompromiset i morgen.

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Der er et punkt, som jeg især ønsker at takke ordføreren for. Det er meget positivt, at kommissær Reding på nogle punkter har rykket sig i forhold til sit forslag. Strategien for frekvensbånd er – nu hvor de lovgivningsmæssige rammer skal fastlægges – langt mere afbalanceret end Kommissionens oprindelige forslag.

Efter min opfattelse – og som vi nu er enige om – vil der med frekvensbånd blive taget meget større hensyn til offentlige interesser til fordel for radiospredning. I lyset af den nuværende debat om finansielle markeder tror jeg, at vi med vores forhandling rent faktisk har forhindret problemer. Med forslaget i sin nuværende form vil der på en langt mere afbalanceret måde blive taget hensyn til forholdet mellem markedet og det, som markedet kan skabe, og statens opgaver. Med forslaget opnås fremskridt i forhold til vores demokratiske sikkerhed, og det vil også være et værdifuldt bidrag til kulturen.

Selv om der stadig er punkter, som skal diskuteres i gruppen, ønsker jeg her og nu at understrege, at jeg ikke er tilfreds med kompromiset i forbindelse med rettighederne for internetbrugere i tilfælde, hvor man har mistanke om, at der er sket overtrædelser.

Jeg ved, at ændringsforslag 138 oprindeligt ikke havde den optimale retlige formulering. Jeg kan dog se, at det kompromis, der er indgået, ikke indeholder en garanti for, at en dommer vil blive involveret i en eventuel beslutning om at begrænse de grundlæggende rettigheder, inden det rent faktisk sker for en borger i EU. Fru kommissær, jeg er meget interesseret i at høre, hvordan De fortolker det kompromis, der er indgået, og især hvad kompromiset efter Deres opfattelse vil betyde for den franske Hadopi-lov.

Jeg tror, at kompromisteksten vil medføre forskellige opfattelser af grundlæggende rettigheder. Forholdene vil måske være bedre i nogle medlemsstater. Det er efter min opfattelse et meget dårligt formuleret kompromis. Vi bør som parlament kunne opnå bedre resultater. Med hensyn til rettighederne for kunstnere er jeg enig med min kollega, fru Mann, i, at ophavsretten skal reguleres i en anden forordning og ikke inden for rammerne af en markedsforordning.

Eva-Britt Svensson, for GUE/NGL-Gruppen. – (SV) Fru formand! Det, vi oplever i dag, er udviklingen af et nyt samfund. Vi oplever en teknologisk fornyelse inden for samfundet, hvor den tidligere kommunikationsform – envejskommunikation, hvor en person taler, og en anden person lytter – er erstattet af en mere multidimensional kommunikation, en form for deltagelseskommunikation, og mange af os har taget imod denne nye frihedskultur. Det handler om samspil, ytringsfrihed og kreativitet. Det handler om udveksling af oplysninger, der ofte er uafhængig af kommercielle interesser, men desværre opfatter de

eksisterende magtstrukturer det som en trussel og ønsker derfor at gribe ind og regulere og kontrollere internettet.

De forsøger under dække af at ville bekæmpe organiseret kriminalitet og terrorisme at begrænse vores borgerlige rettigheder, men det må ikke ske. Sammen med mine kolleger i Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre har jeg derfor stillet en række ændringsforslag til fordel for borgerlige rettigheder med henblik på at beskytte borgernes rettigheder på internettet. Jeg fremlægger endnu engang ændringsforslag 166, som blev vedtaget ved førstebehandlingen. Formålet med ændringsforslaget er at sikre, at slutbrugere af elektronisk kommunikation, dvs. borgerne, har mulighed for at få adgang til tjenester og applikationer uden urimelige begrænsninger. Vi skal skabe en balance mellem borgernes ret til ytringsfrihed og privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger og andres frihedsrettigheder og rettigheder, herunder retten til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og den offentlige sikkerhed.

I nogle lande ønsker regeringerne at indføre nye og strengere love, som gør det muligt for internetudbydere at blokere for borgernes adgang til internettet. Vi mener ikke, at det er rimeligt, at borgerne kan risikere at få deres adgang til internettet blokeret uden forudgående retlig afgørelse. Som borger skal jeg også have ret til at surfe på forskellige internetsider og føle mig tryk i forvisningen om, at private virksomheder ikke kan indhente disse oplysninger. De af os, der rent faktisk elsker internettet og de muligheder, som internettet har skabt, skal defineres af det, som vi bruger vores abonnement til. Vi ønsker ikke at blive reduceret til forbrugere, hvis rettigheder udelukkende er de rettigheder, der er beskrevet i abonnementskontrakten. Med Rådets fælles holdning og kompromiset risikerer vi desværre netop dette, men det, vi ønsker, er at være borgere på internettet, ikke blot kunder og forbrugere. Internettet er et mødested, et forum til gratis oplysninger, en form for fællesskab. Skal vi nu til at regulere dette forum og skræddersy det til de kommercielle repræsentanters interesser. Nej, det tror jeg ikke. Spørgsmålet er, hvilken type samfund vi ønsker at leve i. Ønsker vi at leve i et overvågningssamfund, eller ønsker vi at leve i et samfund, hvor man kan være sikker på, at retsstatsprincippet respekteres? Et samfund, hvor borgerne ved, at deres privatliv respekteres, og et samfund, hvor ytringsfrihed prioriteres over kontrollen med borgernes liv. Det er den type samfund, som jeg ønsker at leve i, og som jeg vil yde en indsats for at opnå. Jeg opfordrer derfor indtrængende til, at alle støtter de ændringsforslag om borgernes rettigheder, som jeg og GUE/NGL-Gruppen har stillet.

Kathy Sinnott, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Fru formand! Internettet har ændret verden, som vi kender den. Oplysninger, som ville have været vanskelige eller umulige at finde, kan nu indhentes på få sekunder, men internettets karakteristika er ikke hastighed eller teknologi, det er frihed: frihed til at udtrykke synspunkter, udveksle idéer og dele oplysninger.

Nogle er fortalere for en fremtid med restriktioner, en fremtid hvor fri bevægelighed for data er begrænset, hvor store virksomheder har mulighed for at begrænse innovation, og hvor internetudbydere kontrollerer, hvem der skal have adgang til internettet. Vi har oplevet denne strategi tidligere – i Kina.

Jeg håber, at vi vælger at opretholde den frihed, som har skabt så stor succes og ændret vores verden til det bedre. På et tidspunkt, hvor økonomierne har brug for al den hjælp, de kan få, skal vi vælge åbenhed i forhold til fremskridt – ikke kortsigtet protektionisme med henblik på profit. Jeg ønsker på vegne af mine vælgere at stemme for informationsfrihed og fri adgang til internettet i alle lovlige anvendelser fremover. Jeg stemmer på denne måde for demokratiet og en økonomi med muligheder for alle.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Fru formand! Selv om den såkaldte "Hadopi-lov", som er under udarbejdelse i Paris, er udarbejdet med den legitime målsætning at beskytte kunstneriske værker, er der faktisk tale om en lov til begrænsning af frihed.

Kreativitet og kunstneriske værker fremmes ikke i teksten. Derimod fremmes vidtrækkende kontrol af internetbrugernes aktiviteter. Teksten indeholder ingen forslag til fremme af kultur. Teksten er håbløst bagud i forhold til tekniske muligheder for at gemme eller "spoofe" IP-adresser. Det er et tilbageskridt i forhold til retten til privat kopiering, i forbindelse med hvilken borgerne under alle omstændigheder betaler en afgift for digitale medier. I henhold til teksten har en udelukkende administrativ myndighed alt for omfattende beføjelser til at retsforfølge og pålægge sanktioner. I teksten reetableres den kombinerede straf for internetbrugere, hvorved de nægtes adgang til internettet, men alligevel skal betale for abonnementet. Endelig tilsidesættes princippet om formodet uskyld og retten til at forsvare sig selv.

Parlamentet vil med en blokering af denne lov, som kunne være fastsat i Kina eller i andre totalitære regimer, og som hr. Sarkozy ønsker at gennemtvinge, endnu en gang bekræfte retten til privatlivets fred, adgangen til oplysninger og relevante retsprocedurer for alle borgere. Det er helt nødvendigt.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg ønsker først og fremmest at takke og lykønske ordførerne og skyggeordførerne. Vi har alle arbejdet hårdt i de sidste par måneder for at indgå aftale om en pakke, som efter min opfattelse er sammenhængende og af høj kvalitet.

Forhandlingerne har godt nok ikke været lette, hverken i Parlamentet eller med Rådet og Kommissionen, men der er mange, som har ændret holdning siden den første afstemning på udvalgsplan, hvor indholdsrelaterede spørgsmål helt overskyggede de øvrige elementer i pakken.

Derfor nævnes de mange fordele for forbrugerne praktisk taget ikke i hr. Harbours betænkning. Jeg håber, at det vil være anderledes denne gang, ikke blot fordi de kompromiser, der allerede er indgået om grundlæggende frihedsrettigheder og respekt for privatlivets fred, er positive, men også fordi dokumentet medfører et fantastisk potentiale for både forbrugerne og telekommunikationssektorerne og deres ansatte. I det kompromis, der er indgået om rammedirektivet og direktivet om forsyningspligtigheder, henvises der direkte til medlemsstaternes forpligtelse til at følge principperne om retten til retfærdig rettergang, og det må helt klart være betryggende for de personer, som er imod det franske lovforslag om at pålægge sanktioner via en tilsynsmyndighed. Teksten er alt andet end en trojansk hest med hensyn til et gradueret svar og er endda i strid med selve princippet.

Et andet problem er internettets neutralitet og spørgsmålet om begrænsning af adgang. Den endelige tekst er meget klar og tydelig på dette område. Enhver netstyringspolitik er udelukkende berettiget med det formål at opretholde et minimumskvalitetsniveau for tjenesterne og må ikke resultere i diskrimination mellem tjenesterne og applikationerne, hvor alt skal kontrolleres af de nationale tilsynsmyndigheder.

Jeg ønsker endvidere at fremhæve de resultater, vi har opnået for forbrugerne i forbindelse med direktivet om forsyningspligtigheder. Det vil herefter være umuligt for en udbyder at skjule sig bag spørgsmål om teknisk formåenhed som begrundelse for ikke at tilbyde pålidelig adgang til alarmtjenester og formidle lokaliseringsoplysninger om enhver, der bruger alarmnummeret 112. Dette vigtige spørgsmål om de europæiske borgers sikkerhed vil endelig blive behandlet. Det har teknisk set været muligt i årevis, men myndighederne og udbyderne har ønsket at spare på investeringer i stedet for at fremme sikkerheden.

Det samme gælder fremme af gennemsigtigheden og kvaliteten af de kontraktoplysninger, som skal fremlægges regelmæssigt. Forbrugerne vil kunne drage fordel af oplysninger om priser, der passer til deres forbrugerprofil, og advarselsmeddelelser, hvor de overskrider deres almindelige prispakke, og det er især en fordel i forbindelse med særlige tariffer til anvendelse i udlandet eller for unge mennesker, der er storforbrugere af SMS'er med overtaksering. Kontraktvarigheden vil herefter være begrænset til 24 måneder med en forpligtelse for udbyderne til at tilbyde kontrakter af 12 måneders varighed, og i tilfælde af skift til en ny udbyder skal kontrakten træde i kraft inden for én dag. Vi har opnået maksimal adgang for handicappede brugere samt en gennemgang af anvendelsesområdet for forsyningspligtigheder for at udvide det til at omfatte mobiltelefoner næste år.

Mine damer og herrer, jeg håber, at alle stemmer for den endelige tekst, som er kulminationen af måneders forhandlinger, uden at bekymre sig alt for meget, selv om det er forståeligt i lyset af den grundlæggende betydning...

(Formanden afbrød taleren)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Fru formand! Som ordfører for direktivet om databeskyttelse på området for elektronisk kommunikation ønsker jeg først og fremmest at takke hr. Harbour, som har givet konceptet om forstærket samarbejde ny betydning. Det var ikke den første procedure af denne type, men formentlig den mest vellykkede. Jeg ønsker at takke kommissær Reding, der har været til stede under alle trepartsforhandlingerne, og som har spillet en personlig rolle, noget som man nu om dage ikke kan sige om alle kommissærer.

Vi var demonstreret, at den bedste brugerbeskyttelse helt overordnet er effektiv databeskyttelse, og at det på et tidspunkt, hvor alle surfer på internettet og ikke ved præcist, hvad der foregår bag skærmen, er særlig nødvendigt at være oplyst. Vi har drøftet og forbedret Kommissionens forslag om at gøre anmeldelse af brud på sikkerheden obligatorisk. Det er en procedure, som vil blive gennemført gradvist, og som er udviklet i samarbejde med nationale lovgivere, telekommunikationsudbydere og politikere. Jeg bifalder Kommissionens meddelelse om, at der vil blive udarbejdet et horisontalt direktiv i denne sammenhæng i slutningen af 2011, da det ikke er tilstrækkeligt blot at håndtere dette spørgsmål i forbindelse med elektronisk kommunikation.

Vi har samtidig sikret, at det er obligatorisk at opnå brugerens samtykke til lagring af de programmer eller applikationer, herunder personoplysninger, som befinder sig på harddisken. Jeg ønsker i denne sammenhæng

at nævne, at vi har udviklet de oprindelige forslag i tæt samarbejde med den pågældende industri. For nogle dele af industrien var forslaget ikke vidtrækkende nok eller for vidtrækkende. Industrien skabte derefter problemer og forvirring i Rådet og Kommissionen, inden det blev besluttet, at forslaget skulle reetableres i sin oprindelige form på grund af utilfredshed med kompromisforslaget. Vi har igennem historien lært, at vi som institutioner skal have troen på, at vi kan indgå i et positivt samarbejde og ikke lade personer med andre interesser skabe afstand mellem os.

Jeg ønsker at slutte af med endnu en gang at henvise til betænkningen fra min kollega, fru Trautmann. Nogle af medlemmerne i ALDE-Gruppen vil ikke acceptere nogen form for "three strikes-lovgivning". Vi har brug for retlig kontrol, inden der blokeres for adgangen til internettet.

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) Fru formand, fru kommissær! Det har været en fornøjelse at deltage i denne meget interessante proces. Jeg ønsker endvidere at takke ordførerne.

Hr. Sarkozy er netop nu i færd med at udfordre de europæiske institutioner med hensyn til internettets fremtid. Hvad er vores reaktion? Vil vi fortsat tie og undlade at reagere? Hvor står EU og Kommissionen med hensyn til den nye Hadopi-lov (højere myndighed for distribution af værker og beskyttelse af ophavsret på internettet) om graderet reaktion?

Vi skal lytte til flertallet af europæiske borgere, især unge mennesker, der er vokset op i den digitale tidsalder, og de unge ønsker ikke, at udbydere skal kontrollere, hvem der skal have adgang til internettet, og de ønsker ikke omfattende begrænsninger for udvekslingen af viden, kultur og oplysninger på internettet.

Det store flertal ønsker frihed. De fleste borgere ønsker opretholdelse af privatlivets fred, adgang til kultur uden frygt og bekymring og opretholdelse af internettets neutralitet, og de ønsker ikke tilsyn eller diskrimination i forbindelse med datatransmission.

Det store flertal ønsker ikke, at udbydere skal være digitale politimyndigheder, spioner, både advokater og dommere, der marginaliserer retsprocedurerne i et demokrati. Det skal slås helt fast.

Vi ønsker derfor at anmode ordføreren, fru Trautmann, om at ændre stemmelisten, således at vi, inden vi skal stemme om kompromiset – den holdning, som over 80 % af Parlamentets medlemmer allerede har vedtaget – i det mindste kan stemme til fordel for internettets rettigheder og kun gribe ind, hvis der er truffet en forudgående retlig afgørelse.

Internettets neutralitet er i fare, ikke blot af denne årsag, men også på grund af det, som kaldes "trafikstyring", og jeg frygter, at nogle af aspekterne af Harbour-betænkningen ikke medfører tilstrækkelig beskyttelse af denne neutralitet.

Det er ikke tilstrækkeligt at formidle kontraktoplysninger til forbrugerne.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Fru formand! Telekommunikationspakken er forståeligt nok meget interessant for mange borgere i Irland og andre lande i EU. Jeg håber, at vi som parlamentsmedlemmer kan sende et stærkt signal på vegne af borgerne om, at vi går ind for et frit internet, hvor brugernes privatliv og rettigheder sikres fuldt ud. Vi skal i dag støtte "citizens amendments", som er den bedste måde, hvorpå borgernes rettigheder kan forsvares.

Hvis disse ændringsforslag vedtages, vil noget af den balance mellem borgernes rettigheder og frihedsrettigheder og andres rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og især retten til privatlivets fred, blive genoprettet. Formålet med forslaget skal være at beskytte de personer, der måtte have brug for beskyttelse, men også at styrke borgernes rettigheder med hensyn til adgangen til oplysninger inden for lovens rammer, hvis og når de ønsker det. Udbydere skal altid træffe foranstaltninger på en gennemsigtig måde og, hvis det i særlige tilfælde er nødvendigt at begrænse adgangen, fuldt ud kunne retfærdiggøre disse begrænsninger. De nationale beføjelser skal indgå i undersøgelsen af enhver begrænsning, som pålægges af udbydere.

Endelig håber jeg, at Parlamentet vil støtte EU's borgere i forbindelse med "citizens amendments" i denne uge og dermed støtte internetbrugernes frihedsrettigheder og borgerlige rettigheder overalt i EU.

Hanne Dahl, (IND/DEM). – (DA) Fru formand, fru kommissær! Jeg synes ikke, at kompromiset er godt nok, hvad angår borgernes rettigheder. Det bekymrer mig, at den franske kulturminister stadig mener, at det bør være muligt at lukke adgangen til internettet administrativt efter "three strikes". Derfor har jeg og en række af mine kolleger genfremsat de ændringsforslag, som dette Parlament en gang har stemt for. Det vil

imidlertid ikke være muligt at stemme om dem, sådan som stemmelisten ser ud nu, da vi ifølge den skal stemme om kompromiset først. Jeg beder derfor mine kolleger om at støtte, at vi får en ny stemmeliste, således at vi har mulighed for at stemme om "citizens amendments", inden vi stemmer om den samlede kompromistekst.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Efter min opfattelse skal internettet forblive åbent. Da telekommunikationsindustrien styrer datatransmissionen, har den i realiteten kontrol over demokratiske diskussioner og adgang til viden. Industrien kontrollerer effektivt vores adgang til handel og mere generelt distributionen af oplysninger.

Ifølge betingelserne i telekommunikationspakken, som drøftes i øjeblikket, vil teleoperatørerne kunne blokere for adgangen til websider, indhold, applikationer og alt andet. I det spørgsmål, som jeg stillede for nylig, advarede jeg om, at risikoen for at begrænse pressefrihed, tanke- og ytringsfrihed og foreningsfrihed som fastsat i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder forøges, når en national regering – som i Italien – eller en kommunikationsindustri efter eget skøn kan træffe en beslutning om at blokere for en webside, uanset om indholdet er ulovligt eller ej. Sidstnævnte er det kritiske punkt, nemlig muligheden for at blokere for en webside, når der ikke er tale om en overtrædelse, fare for overtrædelse eller igangværende overtrædelse.

Det er helt klart en god idé at sikre den nationale rolle i forvaltningen af radiospektret, da vi skal sikre og tage fuldt ud højde for de nationale ordningers specifikke karakteristika, men kompromisteksten, som vi vedtog i april, indeholder visse elementer, der utvivlsomt er fremmede for brugerbeskyttelsen og mere generelt privatlivets fred, bekæmpelsen af spam – jeg er snart færdig – og alle øvrige punkter. Jeg er imidlertid fortsat overbevist om, at indholdet i ændringsforslag 138 er prisværdigt og derfor bør...

(Formanden afbrød taleren)

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Fru formand! Telekommunikationsindustrien er en af Europas førende dynamiske industrier. Industrien har brug for investeringer, konkurrence og kontinuerlig innovation for at give borgerne de største muligheder, både med hensyn til økonomi, information, demokrati og diversitet. Pakken indeholder klarere konkurrenceregler og en mere fremtrædende rolle for de europæiske myndigheder med henblik på at sikre, at markedet er åbent for konkurrenterne. Det drejer sig om spørgsmål vedrørende frekvensplanlægning og den digitale dividende: det nye rum, der er oprettet for at skabe plads til flere tjenester og udbydere. Alt dette vil skabe større frihed og flere muligheder for forbrugerne. Hvis vi tager Sverige som eksempel, vil det betyde, at den dominerende rolle, som Telia, det tidligere monopol, har spillet i konkurrencen om udbud af tjenester til husstande, vil ophøre, da der således vil være åben konkurrence, selv i forbindelse med husstandene. Det er fremskridt. Og det vil øge valgmulighederne og skabe bedre konkurrence samt styrke den enkelte forbrugers magt og dermed også den enkelte forbrugers frihed med hensyn til internettet og bredbånd.

Spørgsmålet om frihed i forbindelse med internettet har været emnet for forhandlingen i Parlamentet. Jeg er noget overrasket over, at de personer, der er modstandere af EU og Lissabontraktaten, kræver, at der oprettes en myndighed over medlemsstaterne, som de i alle andre sammenhænge ellers er modstandere af. Jeg hørte, at min kollega, fru Svensson, anmodede om en ændring, som vil gøre det muligt for EU direkte at få indflydelse på medlemsstaternes tilgang til den retlige proces. Det er en afvigelse fra de traktater, der er gældende i dag, og Lissabontraktaten, som vi drøfter, og det er en form for overstatslighed, som ingen rent faktisk har drøftet. I indledningen til lovgivningen har vi imidlertid sikret en klar fordeling af det, som de retlige myndigheder skal have ansvar for, og det, som internetudbydere skal have ansvar for. Vi har sikret, at ingen har mulighed for at begrænse friheden for den enkelte bruger af internettet uden en retlig proces, der opfylder de grundlæggende krav. Kravene i ændringsforslag 138 er dermed opfyldt, og de forskellige trusler er elimineret. Jeg tror, at vi skal bifalde denne proces, da vi samtidig sikrer, at det europæiske telekommunikationsmarked er åbent for større frihed, diversitet og bedre konkurrencevilkår, hvorved der fastlægges et grundlag for opretholdelse af et dynamisk og globalt marked i fremtiden.

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg ønsker først og fremmest at takke fru Trautmann, men også de øvrige ordførere. En særlig tak til kommissær Reding for det fantastiske samarbejde, hun har ydet gennem så lang tid. Der er mange kommissærer, men som nævnt tidligere er De helt klart den kommissær, der har udvist størst samarbejdsvilje.

Vi vil gerne forbedre situationen for de grupper, som den nye teknologi skaber muligheder for, men som ikke har adgang til informationssamfundet, medmindre deres rettigheder overvåges. Disse grupper omfatter ældre og handicappede personer. Kundernes rettigheder skal også sikres, således at urimelige konkurrencevilkår

ikke forhindrer dem i at bruge de nye tjenester. Rådet har endelig accepteret næsten alle vores forslag om brugerbeskyttelse, så det er et tilfredsstillende resultat.

Vi har i over 10 år reformeret lovgivning, som kontrollerer informationssamfundet og for nylig det civiliserede samfund. I dag beslutter vi os for, at anvendelsen af internettet er en borgerlig rettighed. Denne rettighed skal beskyttes og diversificeres. Vi har allerede besluttet, at information er en borgerlig rettighed.

Bekymringen går på, at elektronisk kommunikation, som når ud til den brede offentlighed, vil være mere og mere overfladisk og ligegyldig. Målsætningen om et civiliseret samfund er helt klart så krævende, at vi ikke bare kan bevæge os i retning af et samfund baseret på det indhold, vi har i øjeblikket. Vi bruger vores fremragende teknologiske redskaber til at føre menneskeheden ud i et uvidende informationssamfund og et småborgerligt civiliseret samfund. En dårlig bog er dårlig, uanset kvaliteten af papir eller tryk. En forbrydelse er også en forbrydelse på internettet, ligesom bras også er bras på internettet.

Resultaterne intelligente netværk således i stupiditet? Mine damer og herrer, med denne form for indhold vil det helt klart ikke være muligt at blive verdens førende videnbaserede økonomi eller samfund. Vores viden er ganske enkelt for utilstrækkelig. Jeg ønsker at spørge kommissæren, om hun har et forslag til, hvad vi skal gøre, nu vi har meget effektive redskaber til at bringe kvaliteten af indholdet op på et civiliseret niveau.

Fiona Hall (ALDE). - (EN) Fru formand! Jeg bifalder aftalen om telekommunikationspakken, da den ledsages af en anden aftale om et spørgsmål, der ikke er drøftet så indgående, nemlig ophævelsen af GSM-direktivet.

Industrien for mobiltelefoni har forståeligt nok vist stor interesse for at få adgang til radiofrekvensbåndbredde for GSM for at opretholde sin globale konkurrenceevne. Parlamentsmedlemmerne har imidlertid haft et stærkt ønske om at sikre, at frekvenserne anvendes med demokratisk ansvarlighed.

Tidligere lovgivning om frekvenstilldeling, f.eks. afgørelsen om mobilsatellitjenester, har vist, at mange spørgsmål, som Kommissionen har betragtet som tekniske, også har en politisk vinkel. Et teknisk spørgsmål kan faktisk påvirke principperne for samhørighed og adgang for alle. Jeg bifalder derfor, at parlamentsmedlemmerne gennem telekommunikationspakken opretholder tilsynet med frekvenstilldelingen.

Jeg vil stemme for telekommunikationspakken, men jeg gør det med en vis skepsis, fordi jeg mener, at man på højeste plan har svigtet det grundlæggende princip for liberaliseringen af telekommunikation, som direktivet havde til formål at gennemføre. Jeg henviser til formuleringen i artikel 8 om sikring af adgang for parterne og deres tilgang til markedet. Tilsyneladende har den aftale, der blev indgået om denne formulering under en privat samtale mellem premierminister Gordon Brown og Angela Merkel, givet parterne, f.eks. Deutsche Telekom, en enorm fordel. Vi ved ikke, hvad premierminister Brown fik til gengæld. Jeg mener ikke, at private aftaler mellem regeringsledere bag lukkede døre er måden, hvorpå vi skal fastsætte EU-lovgivning. Jeg beklager, at det er sket.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - (EN) Fru formand! Jeg har et par bemærkninger. Jeg stoler ikke på Kommissionen. Jeg stoler ikke på ikkevalgte bureaukrater, der holder møder bag lukkede døre uden offentliggørelse af referater. Jeg stoler ikke på dette sted, som giver indtryk af at være demokratisk, men som hovedsageligt består af embedsmænd, der kan bestikkes.

Det ser for mig ud som politisk redigering og kontrol af sider på internettet – det nye medie. Det er sådan noget, som vi fordømmer, når det foregår i Kina. Jeg bryder mig ikke om det. Det er ikke i orden. Jeg ved ikke, hvad der foregår bag lukkede døre, som den tidligere taler netop nævnte, og hvilke aftaler der indgås, som vi ikke ved noget om.

Vi har en ganske udmærket lovgivning om ophavsret. Og vi har en ganske udmærket lovgivning om databeskyttelse. Det bør være tilstrækkeligt. Jeg ønsker ikke, at denne uhyggelige og korrupte institution får mere kontrol.

Paul Rübigen (PPE-DE). - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg kan kun opfordre til, at min kollega ikke stiller op til Parlamentet igen. Så vil han have gjort sit arbejde.

Jeg ønsker at takke kommissær Reding og det tjekkiske formandskab, da de sammen med vores ordførere endnu en gang har ydet en stor indsats for de europæiske borgere. Konceptet om et indre marked er et stort fremskridt for borgerne, især på området for telekommunikation, men også på alle andre områder, hvor vi tidligere blev konfronteret med monopoler. Derudover har vi allerede med forordningen om roaming oplevet, at der kan være store besparelser for husstandene, og borgerne er beskyttet.

Især markedsadgangen for små og mellemstore virksomheder er en vigtig forudsætning for at sikre, at der ydes god service, at der er netværksneutralitet, og at vi naturligvis bemyndiger de uafhængige tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne til at repræsentere deres industrier og virksomheder, men også deres forbrugere i andre europæiske lande.

Håndhævelsen af rettighederne for borgerne fra én medlemsstat i en anden medlemsstat er særlig væsentlig for små og mellemstore virksomheder, og vi skal sikre, at bredbånd fortsat anvendes til fordel for befolkningen og med henblik på prisfald, da vi med den meget dynamiske udvikling af bredbåndstjenester og internettet, som vi oplever i øjeblikket, især på telefoniområdet, har helt nye muligheder for anvendelsen af bredbånd. Derfor er jeg taknemmelig over, at GSM 900-frekvensbåndet også er til rådighed for det universelle mobile telekommunikationssystem, og at der for første gang fokuseres på fjerdegenerationsnetværket, som Kommissionen forhåbentlig fortsat vil støtte, således at vi har omfattende støtte til etableringen af bredbånd, især i landdistrikter.

Brugerbeskyttelse reguleres også helt tilfredsstillende i denne lovgivning. Den omstændighed, at domstolene arbejder på at sikre, at bestemmelserne i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder overholdes, er et stort fremskridt, således at vi også har en reel mulighed på dette område – med tildelingen af frekvensbånd – for at udnytte fordelene af ubegrænset og uhindret anvendelse af internettet samtidig med, at vi har en forsikring om, at det er domstolenes afgørelse, om der skal være begrænsninger.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil begynde med at takke alle mine kolleger for deres fremragende indsats. Jeg ville også gerne have takket Rådet, men jeg kan se, at det ikke er til stede, men kommissæren er her dog. Jeg synes, at vi har gjort det godt.

Hr. Harbour, De var ordfører for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, og jeg må sige, at vores samarbejde og fælles aktion har været meget positivt. Vi har opnået en hel del for borgerne, hvilket er særlig vigtigt for os socialdemokrater, når det drejer sig om forsyningspligten. Denne telekompakke er blevet gjort meget mere brugervenlig, og på denne måde udgør den et vigtigt bidrag til forbrugerbeskyttelsen. I fremtiden skal telekommunikationsudbydere også tilbyde kontrakter med en løbetid på blot 12 måneder, hvilket er meget vigtigt. Hidtil er der mange udbydere, der kun har tilbudt kontrakter med 24 måneders løbetid, hvilket er en meget lang periode, og som forhindrer folk i at opsiges en kontrakt før tiden. Det er et ganske betragteligt bidrag. Når de skifter udbyder, bør forbrugerne have mulighed for at beholde deres eget nummer i løbet af én dag. Hidtil har de lange ventetider ofte fået folk til at opgive at skifte til en billigere udbyder, og det har hæmmet konkurrencen på området. Her har vi også haft stor succes.

Den Socialdemokratiske Gruppe har i mellemtiden forsøgt at sikre, at positionen overføres automatisk, når der foretages et nødopkald fra mobiltelefonen, hvilket medvirker til at nå hurtigt frem til personen. Det har også været en lang kamp at opnå dette, for i begyndelsen var der mange, der fastholdt, at det slet ikke var teknisk muligt. Det er blevet bevist, at det er muligt, og så er det blevet gjort. Det er en stor hjælp for vores borgere.

Snart bør det også blive nemmere for handicappede. De skal være sikret uhindret adgang til telekommunikationsmidlerne. Her må vi også – især når vi taler om forsyningspligtsydelse – sikre, at det går fremad, og det er også meget positivt.

Der har dog været et punkt, der har været kontroversielt hele vejen, nemlig hvordan vi skal tackle strafforfølgelsen i tilfælde af kriminelle handlinger eller civile spørgsmål? Vi har taget et vigtigt skridt med det kompromis, vi i dag har nået med Rådet, da vi har medtaget et juridisk forbehold. Det betyder, at vi ikke lader det være op til virksomhederne alene at beslutte, hvilke sanktioner der skal pålægges. I stedet har vi ved at bruge de rettigheder, som er fastsat i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, sikret, at forbrugerne kan forsvare sig selv, så tjenesteudbydere ikke har for meget magt. Det er virkelig et vigtigt punkt.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Fru formand, kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil begynde med at takke for vores ordførers indsats med denne telekompakke, der skal til afstemning i morgen, for det er en god tekst. Den tager højde for alle aspekterne ved den kommunikationsrevolution, vi oplever: telekommunikationsnet, regulering, økonomiske aspekter, brugerrettigheder og adgang til internettet.

I forbindelse med det sidste punkt er jeg dog nødt til at sige, at Den Demokratiske Bevægelses delegation var skuffet. Det kompromis, der blev opnået i sidste uge om fru Trautmanns betænkning om dette særlige spørgsmål er utilfredsstillende. Forslagets svaghed ligger i, at det ikke tager hensyn til retspraksis i forbindelse med artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Forslaget legitimerer i virkeligheden blot

den franske regerings forsøg på at påtvinge dens opfattelse af en højtstående administrativ myndighed, den famøse "Hadopi"-lov.

Der er mennesker, der er bange for internettet, mennesker, der ikke forstår dets udvikling eller betydning. Disse mennesker siger ofte, at internettet er et lovløst område.

Det er netop for at undgå, at internettet bliver et lovløst område, at Den Demokratiske Bevægelses delegation mener, at en blokering af internetadgangen ikke bør være en administrativ beslutning, men derimod en retsafgørelse. Internettet er et fantastisk redskab til udøvelse af ens grundlæggende rettigheder.

Nogle mennesker mener, at administrativ styring er løsningen. Det fortæller os, hvor stor vægt de tillægger de grundlæggende rettigheder. De regler, der sikrer kommunikationsfriheden mellem folk, er tidløse og afhænger ikke af det ene eller det andet medium. Der må under ingen omstændigheder sættes spørgsmålstegn ved retten til rettergang.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Fru formand! Folk er bange for, at foranstaltninger som f.eks. telekompakken er en begrænsning af deres frihed. Jeg har modtaget i hundredvis af breve om dette spørgsmål, og ikke kun fra Polen. Jeg citerer fra et af dem: "Europa-Parlamentet foreslår, at der indføres ændringer til loven, som vil berøre min adgang til internettet, og som kan begrænse eller indføre betingelser for anvendelse af visse internetsider og sites. De lovgivningsændringer, som Europa-Parlamentet har foreslået, vil give min internetudbyder ret til at tilbyde mig begrænsede eller betingede tjenester. Jeg frygter, at sådanne ændringer vil gøre det af med internettet og kan få uønskede følger for økonomien i EU."

Dette er Europas stemme, vælgernes stemme. Jeg støtter dem. Jeg anbefaler folk at være forsigtige, når de stemmer, især når det drejer sig om kandidater fra Polen, hvor hverken Borgernes Platform eller Lov og Ordenpartiet ved, hvad det handler om.

Og til hr. Harbour, det ser ud til, at der er nogle fjolser fra Borgernes Platform og Lov og Ordenpartiet, der bekymrer sig mere om sæler og aber end om mennesker.

Giles Chichester (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Det er fair at sige, at telekommunikationssektoren er en succeshistorie i EU, hvilket gør det så meget desto vigtigere, at vi udarbejder et ordentligt retsgrundlag. Jeg vil gerne lykønske ordførerne med deres indsats, og især min kollega, Pilar del Castillo Vera, der er kommet med store forbedringer til Kommissionens forslag om ved at ændre organet til Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC).

Det er en skam, at forhandlingen om internettet og internetcensur og medlemsstaternes juridiske kompetence har fjernet opmærksomheden fra substansen i pakken. Jeg vil gerne takke min kollega, Malcolm Harbour, der har forhandlet en kompromistekst med Rådet om dette omstridte spørgsmål, der er kendt som ændringsforslag 138.

Om ikke andet har denne del af pakken fremprovokeret en strøm af e-mail-lobbyisme, og jeg er nødt til at sige til dem, der tror, at store mængder e-mails og mange ord vil blive fremherskende, at det meget hurtigt vil give bagslag. Hvad der er nemt at sende på et øjeblik, er lige så nemt at slette på et øjeblik, men der er desværre blevet brugt meget tid på at scrolle ned for at se, om der er andet end spam.

Jeg håber meget, at tilsynsmyndighederne vil føle sig fuldt påklædt til at sikre større konkurrence, lige vilkår og meget bedre forbrugerrettigheder, samt finde den rette balance for at opfordre til investering og innovation, så Europa bliver ved med at være førende.

Et andet vigtigt aspekt ved pakken er de øgede brugerrettigheder, den indebærer, især nummerportabilitet i løbet af én arbejdsdag og større gennemsigtighed i forbindelse med kontrakter og fakturaer. Det er praktiske foranstaltninger, der er vigtige for den enkelte forbruger.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil naturligvis begynde med at takke alle deltagerne varmt for deres store indsats.

Jeg ved, at udvalget og i særdeleshed fru Trautmann har arbejdet hårdt for at nå to mål, nemlig på den ene side at skabe et grundlag for modernisering, for en fortsat teknisk revolution i Europa for så vidt angår skabelse af nye jobs og konkurrenceevnen på vores kontinent – hvilket også er et vigtigt bidrag til Lissabonstrategien – og på den anden side at beskytte brugerrettighederne, som allerede er blevet nævnt her flere gange.

Efter min mening er begge mål blevet opfyldt fuldt ud. Frigivelsen i fremtiden af visse frekvensbånd, når vi migrerer til det digitale system, vil skabe flere muligheder og mere innovation. Det vil også være et væsentligt bidrag til et innovativt samfund, og det er vi taknemmelige for.

Der er naturligvis også et par enkelte følsomme emner. Som en flittig bruger af internettet, hvor jeg skriver blogs og er aktiv på Facebook og Twitter, ved jeg, at der er en del problemer her. Ikke desto mindre er jeg helt overbevist om, at vi ikke bør gribe ind uden en retsafgørelse. Det ville ikke alene være principielt forkert, det ville også sende et forkert signal, især til vores unge, som konstant surfer på nettet og bruger disse moderne kommunikationsmidler intensivt.

Jeg glæder mig derfor meget over, at det bl.a. også er blevet anført meget tydeligt i betragtningerne, at vi på den ene side naturligvis ikke vil acceptere kriminel aktivitet, men at vi på den anden side heller ikke vil tillade, at der bliver grebet ind uden en dommerkendelse, uden et retsgrundlag. Efter min mening er det et væsentligt princip, der skal overholdes. Jeg er meget taknemmelig, fordi min kollega Trautmann og alle de øvrige har stået fast på dette og sikret rene linjer.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Fru formand! Jeg vil også begynde med at lykønske og takke ordførerne for deres store indsats. Jeg er dog bange for, at jeg stadig har problemer med pakken. Den indeholder mange gode ting, og der er bestemt behov for regulering inden for denne sektor.

De fremskridt, der er gjort her, omfatter en væsentligt forbedret forbrugerbeskyttelse og Kommissionens forsikringer om, at den vil forelægge forslag om underretningskrav i tilfælde af datatab. Jeg har dog et problem med denne pakke. Der er allerede mange medlemmer af Europa-Parlamentet, der har påpeget problemet, herunder min kollega fra Frankrig. Problemet består i, at der er regeringer, der har forsøgt at indføre princippet om udelukkelse fra internettet – ”tre forseelser, og så falder hammeren – ad bagdøren, hvilket faktisk ikke har noget som helst med direktivet at gøre. Jeg er nødt til at sige, at jeg synes, at det er meget irriterende.

Jeg synes ikke, at det er et acceptabelt kompromis, og derfor vil jeg også gerne opfordre mine kolleger til at stemme for det ændringsforslag, som mine kolleger, hr. Alvaro og hr. Schmidt, har stillet. Det er en væsentlig betingelse for min støtte til pakken. Efter min mening ville det være en frygtelig skam, hvis dette ændringsforslag ikke blev vedtaget.

Vi ønsker naturligvis et kompromis med Rådet, men ikke for enhver pris. Jeg synes også, at det er irriterende, at Rådet hele tiden stiller os med ryggen mod muren, og at vi er nødt til at affinde os med det. Rådet har et lige så stort ansvar for at nå et kompromis som Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har ry for at være vedholdende, når det drejer sig om beskyttelse af borgerrettighederne, især i de seneste år. Jeg håber, at Parlamentet lever op til dette ry ved afstemningen i morgen.

Endelig vil jeg gerne komme med et par få ord om lobbyen. Jeg er nødt til at sige, at jeg, selv om jeg i virkeligheden ikke er enig med hr. Chichester, også er blevet irriteret over syndfloden af nogle til tider næsten truende e-mails. Jeg tror faktisk, at jeg er overbevist, ...

(Formanden afbrød taleren)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne takke ordførerne, Kommissionen, fru Trautmann og hr. Harbour, som i sidste øjeblik har formået at nå et kompromis. Efter to års intensivt arbejde har vi opnået dette kompromis på et område, der vil præge en førende industrisektors fremtid.

Kommissionens forslag om anvendelse af spektret er blevet ændret i den rigtige retning, med respekt af satellitteknologien, og Kommissionens annoncering af en kommende forhandling om forsyningspligt og de øvrige udestående juridiske problemer antyder, at arbejdet vil fortsætte. Det er derfor kun et første skridt i forventning om yderligere reguleringer.

Projektet vil give borgerne en ekstraordinær adgang til information og kultur. Der udestår dog mange problemer med hensyn til infrastruktur og kvalitet, for det er stadig ikke alle, der er sikret adgang af samme kvalitet, hvis man tænker på de mange tekniske problemer, der stadig er i forbindelse med trådløs kommunikation.

Spørgsmål som frihed til adgang til internettet, problemer med copyright og fortrolighed, kombineret med bekymringen om beskyttelse mod kriminalitet, sikring af etiske regler og beskyttelse af de unge – er det ikke lidt for meget at skulle håndtere? Hvad angår dem, der er skeptiske over for kompromiset, vil de mon være i stand til at fremsætte en færdig løsning, der skal finde anvendelse øjeblikkeligt?

Jeg synes, at projektet er et betydeligt fremskridt. Lad os derfor give de tilsynsmyndigheder, vi etablerer, en chance, og så vil skeptikerne få mulighed for at påvirke disse nye institutioner, som blot skal bevise deres effektivitet.

Edít Herczog (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem alle for Deres store indsats gennem de sidste to år. Telekompakken er et vigtigt bidrag til Lissabonstrategien, da sektoren repræsenterer 4 % af BNP og 25 % af væksten i BNP. Det er en af basissektorerne for den økonomiske vækst i Europa.

Telekompakken er et vigtigt bidrag til en videnbaseret økonomi, ikke kun for sektoren selv, men også fordi den giver brugerne stadig flere muligheder, uanset om det drejer sig om firmaer, især de små og mellemstore virksomheder, eller privatpersoner. Alle kan drage nytte heraf.

Telekompakken er et vigtigt bidrag til EU's økonomiske genopretningsplan i kraft af dens udvikling af netværk. Telekompakken er et vigtigt bidrag til styrkelse af forbrugernes rettigheder og muligheder, da flere og flere forbrugere kan bruge den. Telekompakken er dog også et vigtigt bidrag til udviklingen af demokratiet. Den giver adgang for alle europæerne og tilbyder nye midler til at udøve vores rettigheder og forpligtelser, men den udgør også en balancegang, der er fastsat af tilsynsmyndigheden, nemlig balancen mellem at give Europa et instrument til opnåelse af et reelt indre marked inden for telekommunikationssektoren og at anvende den nationale tilsynsekspertise.

Jeg takker ordførerne og Kommissionen. I løbet af de næste fem år skal vi tage det første skridt, som så skal følges op af andre.

FORSÆDE: Mechthild ROTHE

Næstformand

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! Jeg vil begynde med at lykønske vores ordførere, der har arbejdet hårdt med denne pakke i mere end ét år. Det er faktisk en yderst vigtig pakke for EU's borgere.

Pakken indeholder en lang række dokumenter. Det er vigtigt for mig først og fremmest at henvise til fru Trautmanns betænkning, som fastsætter retsgrundlaget for den elektroniske kommunikationssektor, og som har behandlet en række yderst vigtige aspekter, såsom funktionel adskillelse, spektrumpolitik samt anvendelse og fremme af den nye generation af netadgang. Jeg glæder mig over, at funktionel adskillelse blev vedtaget og accepteret som en uopsættelig, særlig foranstaltning.

Derudover synes jeg, at det er meget vigtigt for os her i Parlamentet at understrege, at forbrugerrettighederne skal beskyttes. Det er derfor, at hr. Harbours betænkning kom ind på disse forhold, og at vores kollega, Reino Paasilinna, med succes støttede De Europæiske Socialdemokraters synspunkt om, at forbrugeren er helt central. Det er vigtigt, hvordan kontraktbestemmelserne bliver forhandlet, så alle forbrugere kan blive beskyttet.

Hvad angår spørgsmålet om teknologineutralitet, er det godt, at der er en bred vifte af tekniske muligheder til rådighed for alle på dette område. Men jeg vil gerne understrege, at internettet tilbyder enorme muligheder. Det er vigtigt, at forbrugerne og brugerne bliver beskyttet, og at der ikke sker sammenblanding med personoplysningerne, som også skal beskyttes. Frem for alt skal vi beskytte de intellektuelle ejendomsrettigheder, men det må ikke ske på bekostning af forbrugernes interesser.

(Formanden afbrød taleren)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Fru formand! Tak, fru kommissær, vi har brug for øget harmonisering i forbindelse med de elektroniske kommunikationsmidler og for en enklere og klarere lovgivning, og denne harmonisering skal bidrage til et velfungerende indre marked. Hovedformålet er at øge konkurrencen, hvilket vil medføre store valgmuligheder, lavere priser og bedre kvalitet for slutbrugere. For at få succes er der mange forskellige interesser, der skal afvejes for at opnå en god balance. Telekompakken skal ikke bruges og er ikke beregnet til at blive brugt til strafferetlige formål eller strafferetlige sanktioner eller til at påvirke medlemsstaternes procesret. Øget konkurrence skal i fokus. Alle borgere skal kunne rejse deres sag for domstolen – det skal ikke overlades til de kommercielle kræfter. Jeg håber derfor, at mine kolleger nu vil støtte kompromiset.

Problemet med beskyttelse af privatlivets fred dukker op i forbindelse med handelslovgivningen, dataopbevaring, straffelovgivningen og gennemsigtighed i lovgivningen. EU har endnu ikke fundet en fælles tilgang med fælles principper, der kan anvendes på alle tre områder, og der er brug for en overordnet vurdering

for at undgå modstridende lovgivning på langt sigt. Der udestår stadig en udfordring med at finde en balance mellem de forskellige interesser hos politiet, de personer, der er fortalere for gennemsigtighed, dem, der ønsker at beskytte dataene og, naturligvis, it-virksomhederne.

Kommissionen burde bidrage hertil ved at nedsætte en fælles arbejdsgruppe, der skal finde fælles principper og en balance mellem de forskellige interesser på dette vigtige område.

Endelig vil jeg gerne lykønske kommissær Reding og ordførerne med deres fremragende indsats.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg vil begynde med at takke fru Reding, vores kommissær, det franske formandskab, der i december nåede frem til en meget klog fælles holdning, og det tjekkiske formandskab, som netop har nået dette mål. Jeg vil også gerne i særdeleshed takke og lykønske vores ordførere, hr. Harbour, fru Trautmann og fru del Castillo Vera, der har gjort en fremragende indsats.

Den pakke, vi stemmer om i dag, indeholder bestemmelser, der absolut går i den ønskede retning for udviklingen af telekommunikationsmarkedet, på en ordentlig måde og til gavn for alle, dvs. en europæisk regulering, som er overdraget til Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) med blandet finansiering, uden vetoret, balance mellem konkurrencen og behovet for nye investeringer – funktionel adskillelse er begrænset til særlige tilfælde, et ønske om at fokusere på offentlige tjenesteydelser i forbindelse med frekvensforvaltning, nye tjenesteydelser, fri netadgang, og takket været især hr. Harbour, væsentlig forøgede forbrugerrettigheder. Jeg er bare ked af, at "skal udføre" er blevet forkastet.

For Frankrig er denne tekst perfekt afbalanceret, den er et godt kompromis, og her mener jeg med hensyn til disse famøse og kontroversielle ændringsforslag, at det, der i sidste ende er blevet foreslået, er fornuftigt, for det gør det muligt at anvende de intellektuelle ejendomsrettigheder på internettet uden at gå på kompromis med netadgangen. Internettet skal overholde loven på dette som på andre områder. Den virtuelle verden er ikke en lovløs verden, og den skal ikke kun være underlagt operatørernes og internetadgangsudbydernes reklamemagt. Det er derfor, at jeg deler fru Trautmanns synspunkt. Kompromiset sidestiller de ansatte, kunstneres og internetbrugernes rettigheder, og det er godt.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil begynde med at takke for den store indsats, som Kommissionen og dens embedsmænd samt alle ordførerne har lagt for dagen. Jeg taler som en af skyggeordførerne for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i forbindelse med beskyttelse af privatlivets fred på internettet som en del af hele pakken. Jeg vil også gerne takke Alexander Alvaro og de andre skyggeordførere, herunder hr. Lambrinidis fra Den Socialdemokratiske Gruppe.

Vi har alle arbejdet meget hårdt for at opnå balance mellem databeskyttelsen, som vi alle mener, er meget vigtig, og virksomhedernes ret til at udvikle sikkerhedsprogrammer for at sikre, at nettet er sikkert, og ramme dem, der forsøger at inficere nettet med malware og vira. Det indebærer til tider kontrol af datatrafikken.

Det handlede til gengæld ikke om "tre forseelser, og så falder hammeren". Der er meget få her, der støtter det, og det er meget uheldigt, at der er nogle mennesker uden for Parlamentet, der har forsøgt at beskrive dette som "tre forseelser, og så falder hammeren".

Mens vi taler om datapakker, vil jeg komme ind på spørgsmålet om netneutralitet. Jeg tror, at vi er nødt til at være enige om, at der er brug for en vis forvaltning af internettet. Samtidig med at selskaberne tilbyder mere og mere kapacitet, er der andre selskaber, der kommer og bruger denne kapacitet, og det kan føre til overbelastningsproblemer. Hvem kunne for et par år siden have forestillet sig tjenester som BBC iPlayer eller YouTube? Det er derfor vigtigt, at operatørerne er i stand til at forvalte deres net. Tanken om "først ind, først ud" kan vise sig at være skadelig, især hvis nødhjælpstjenester bliver tilsidesat på grund af trafikoverbelastning.

Jeg vil gerne takke alle ordførerne, fordi de har forsøgt at opnå den rette balance, og jeg vil gerne bede lobbyisterne uden for Europa-Parlamentet om ikke at beskrive dette som "tre forseelser, og så falder hammeren". Vær venlig ikke at beskrive det som et fundamentalt angreb på vores frihedsrettigheder. Vi forsøger blot at opnå den rette balance.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Mange tak fru formand! Jeg beklager meget, at jeg er lidt sent på den. Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg synes, at det er vigtigt at understrege, at telekompakken, som den ser ud i dag forud for afstemningen, i bund og grund er god. Den styrker konkurrencen og brugernes rettigheder, og det er vigtigt at understrege dette, for jeg mener, at det ofte blive glemt under debatten. Vi koncentrerer os næsten udelukkende om detaljerne og mister derved nogle gange overblikket, og det er trods alt det, som telekompakken går ud på, nemlig at styrke konkurrencen og brugernes rettigheder.

Der er dog for øjeblikket mange trusler mod vores borgerlige frihedsrettigheder og rettigheder på internettet og mod internettets åbne og frie struktur. De har aldrig været så tydelige som under forhandlingen om, hvorvidt vi skal udelukke brugerne fra internettet uden at involvere domstolene. Jeg er meget stolt over, at vi her i Parlamentet er enige om, at vi ikke synes, at det er acceptabelt. Folks adgang til internettet må ikke blokeres, uden at deres sag har været for en dommer. Det er vigtigt, fordi det er en meget alvorlig begrænsning af de borgerlige frihedsrettigheder og rettigheder. Det vender også op og ned på retsprincipperne på en måde, vi aldrig ville acceptere i andre sammenhænge. Vi forbyder ikke en person, der har stjålet en cykel, at bruge vejene. Jeg er derfor glad for, at vi vil sige klart "nej" til den slags forslag i morgen.

Samtidig fjerner det ikke alle truslerne mod internettet. Der er mange andre spørgsmål, der fortsat skal drøftes, og jeg ser frem til disse forhandlinger. Der er visse områder, hvor jeg gerne ville kunne gå lidt længere, men overordnet set er dette et skridt i den rigtige retning. Jeg er stolt over, at vi i morgen vil gøre det klart, at borgeres frihedsrettigheder og rettigheder på internettet, især hvad angår muligheden for ikke at blive udelukket uden en dommerkendelse, er noget, som Europa-Parlamentet vil støtte.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne sige, at dagens forhandling har været domineret af følgende spørgsmål: Hvordan kan vi skabe balance mellem frihed på internettet, fri adgang, beskyttelse af copyright og overholdelse af de grundlæggende rettigheder? Det er i virkeligheden trylleformularen for at finde den rette balance her.

Jeg vil også gerne understrege, at dette ikke drejer sig om en tilfældig blokering af internettet. Vi kan ikke have, at YouTube bliver lukket ned, som det skete i Tyrkiet, fordi der tilsyneladende havde været udtrykt fornærmelser mod Atatürk. Vi ønsker ikke at komme i den situation, der er i Kina. Websites kan naturligvis ikke lukkes ned tilfældigt af politiske årsager. Jeg vil dog gerne sige klart og tydeligt, at borgerne ikke kan have ubegrænset ret til uhindret ulovlig downloading! Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Vi skal dog sikre – og det er den balance, vi søger at finde – at producenter af kreativt indhold, hvis værker findes på internettet, får en fair kompensation. Vi har brug for en model til dette formål. Det er ikke den franske model. Vi ønsker et juridisk forbehold, en retsafgørelse om de grundlæggende rettigheder. Vi mangler dog stadig at finde denne nye sociale kontrakt i videnssamfundet mellem copyright og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle dem, der har gjort det muligt for denne meget vigtige pakke at se dagens lys. Jeg tænker naturligvis på ordførerne og deres kolleger, men også på det tjekkiske formandskab, og jeg vil gerne her officielt sige, at ambassadøren, fru Reinišová, har været fantastisk i den måde hun har samarbejdet med Parlamentet og Kommissionen om at gøre projektet muligt.

Vi har nu en afbalanceret tekst, som giver mulighed for åbne markeder, investeringer, frihed på internettet og ret til netadgang. Vi har en tekst, der har udviklingspotentiale for industrien – og derfor til at bevare og skabe jobs – og for brugerne. Teksten afbalancerer på den ene side Lissabonstrategien om vækst og beskæftigelse og på den anden side de mange fremskridt vedrørende internetbrugernes rettigheder.

Fru formand! Lad mig svare på nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst.

Et af spørgsmålene vedrørte investeringer i næste generationsnet ved at sikre, at telekommunikationsoperatørerne får en fair forrentning under behørig hensyntagen til den hermed forbundne risiko. Det er allerede muligt for flere virksomheder at dele investeringsrisikoen i henhold til gældende regler. De nye regler bekræfter dette og siger samtidig, at den effektive konkurrence og reglerne om ikkeforskelsbehandling skal bevares. Det er meget vigtigt. Jeg vil gerne understrege det, fordi jeg nogle gange kun hører en del af historien, men det er hele historien om investeringer, der skal gælde i praksis.

Det andet spørgsmål vedrører overtrædelse af reglerne om personoplysninger. Operatørerne må påtage sig det ansvar, der følger med behandlingen og opbevaringen af disse enorme mængder information. De nye regler indfører derfor for første gang i europæisk lovgivning en obligatorisk pligt til at underrette om overtrædelser af reglerne om personoplysninger. Det betyder, at kommunikationsudbydere bliver forpligtet til at informere myndighederne og deres kunder om manglende overholdelse af sikkerheden vedrørende deres personoplysninger. Desuden bliver reglerne om beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse styrket inden for områder såsom anvendelse af cookies og lignende anordninger. Internetbrugere vil blive bedre informeret om, hvad der sker med deres personoplysninger, og vil få lettere ved at udøve kontrol med deres personlige oplysninger i praksis.

Et andet element vedrører et mere åbent og neutralt internet for forbrugerne. De europæiske forbrugere vil få et stadigt større udvalg af konkurrerende bredbåndsudbydere. Internettjenesteudbydere har slagkraftige værktøjer til deres rådighed, som gør det muligt for dem at skelne mellem forskellige typer af datatransmission på internettet, f.eks. voice- eller peer-to-peer-kommunikation. Selv om trafikforvaltningen giver mulighed for udvikling af førsteklases højkvalitetstjenester og kan bidrage til sikker kommunikation, kan de samme teknikker også anvendes til at sænke kvaliteten af kommunikationen eller andre tjenester til uacceptabelt lave niveauer. Det er derfor, at de nationale telekommunikationsmyndigheder i henhold til de nye EU-regler får beføjelse til at fastsætte et minimumskvalitetsniveau for nettransmissionstjenester med det formål at fremme netneutraliteten og den frie netadgang for de europæiske borgere.

I de nye tekster har vi tilføjet nye krav til gennemsigtighed, som er yderst vigtige.

Den fjerde ting, jeg gerne vil understrege, er anerkendelsen af retten til internetadgang. De nye regler anerkender eksplicit, at internetadgang er en grundlæggende rettighed ligesom ytrings- og informationsfrihed. Reglerne sørger derfor for, at ethvert skridt vedrørende adgangen til eller anvendelsen af tjenester og applikationer skal respektere de grundlæggende personlige rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til beskyttelse af privatlivets fred, ytringsfrihed og adgang til information og uddannelse samt retssikkerhed.

(FR) Fru formand! Jeg synes, at det var meget vigtigt at understrege disse grundlæggende rettigheder, fordi de danner basis for vores europæiske værdier, der også er baseret på de nye telekommunikationsregler.

Jeg vil desuden gerne sige noget om friheden på internettet, for mange medlemmer har talt om den. Det kompromis, vi har opnået, er en sejr for borgernes og internetbrugernes frihed.

For det første bekræfter dette kompromis meget klart vores borgeres frihedsrettigheder, som er fastsat i chartret om grundlæggende rettigheder, herunder retten til netadgang, som er en integreret del af ytrings- og informationsfriheden. For det andet står det i kompromisset, at de overdrevne løsninger, der er blevet foreslået for at begrænse internetbrugernes rettigheder, ikke er lovlige. For det tredje, bekræfter kompromisset, at der altid skal være mulighed for at henvise en sag til en dommer, en uafhængig og upartisk domstol, hvis afgørelse skal respekteres.

Alt dette er indeholdt i kompromisset, og jeg mener på baggrund heraf, at det arbejde, som Kommissionen og Parlamentet vil gå i gang med i den nærmeste fremtid, bygger på et solidt fundament, der understreger vores borgeres rettigheder og vores Europas iboende værdier.

Når det er sagt, vil jeg gerne bede Rådet om at handle hurtigt, så den endelige udgave af teksten, som forhåbentligt bliver vedtaget i morgen, kan blive tilgængelig så hurtigt som muligt.

Malcolm Harbour, ordfører. – (EN) Fru formand! For det første vil jeg gerne takke alle dem, der har deltaget i denne forhandling. Det har været en meget konstruktiv forhandling. Jeg glæder mig særlig over den støtte, Parlamentet har givet mig og mine kolleger i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse i forbindelse med de betydelige forbedringer, vi er kommet med til direktivets tekst om brugernes rettigheder og beskyttelse af privatlivets fred.

Det glædede mig meget under forhandlingen at se, hvor meget alle bidrog til disse aspekter. De er vigtige for alle forbrugere. Forud for valget håber jeg, at De alle vil tale om den indsats, De har gjort her i Parlamentet for forbrugerne i internetverdenen, for det er særdeles vigtigt.

Min anden og vigtige overvejelse er, at selve internettet – den elektroniske kommunikation, selve sektoren – er en driftig og dynamisk sektor i stadig udvikling. Vores opgave som lovgivere er at tillade, at dynamikken og innovationen fortsætter. Vi sørger for et retsgrundlag, der sikrer, at forbrugerne kan engagere sig, som giver dem ret til at kende til disse tjenester, som styrker dem, så de kan drage nytte heraf – det er vigtigt. Men internettet er endnu ikke et blomstrende og driftigt sted – og De har set, hvor dynamisk det er, for De har fået en mail om dette forslag – og det er det ikke endnu, fordi vi har begrænset aktiviteten på internettet, og fordi vi har indført nye forretningsmodeller. Vi har hæmmet de ting, som folk har gjort. Vi ønsker, at der skal komme nye aktører til, vi ønsker små virksomheder, vi ønsker store virksomheder, vi ønsker investeringer.

Det er den form for dynamik og drivkraft, vi behøver for at komme videre. Fru Reding har ret. Vi skal opfordre medlemsstaterne til at få disse forbedringer på plads så hurtigt som muligt. Vi ønsker, at den nye BEREC-sammenslutning bliver iværksat. Vi ønsker, at den nye tilsynsmyndighed tager kontakt til os i Parlamentet for at sikre, at tingene sker så hurtigt som muligt.

Lad os komme videre herfra og se fremad. Tak, fru kommissær, for de vigtige erklæringer. De kom med om databeskyttelse og forsyningspligt, hvilket gør det muligt for os at arbejde samme med Dem og gøre fremskridt på disse afgørende områder.

Catherine Trautmann, ordfører. – (FR) Fru formand! Mange tak, fru kommissær, for Deres erklæring, som kaster et meget positivt lys på den forhandling, der netop har fundet sted, og jeg takker alle de medlemmer, der har taget del heri.

Jeg vil gerne sige, at Europa-Parlament ved at stemme for dette kompromis om telekompakken, anviser et klart valgt, nemlig et reguleret marked og ikke et marked med ureguleret konkurrence. Det er også udtryk for en strategi, en nyttig udviklingsstrategi på et tidspunkt med krise, som forbereder det europæiske samfund på den digitale tidsalder. Afstemningen vil også gøre det muligt at sikre balancen mellem staternes rettigheder og Kommissionens beføjelser, mellem de gamle operatører og de nye, der kommer til, takket være bestemmelser om ikke-forskelsbehandling, men det vil også betyde, at Europa-Parlamentet selv gør fremskridt med udøvelsen af dets medbestemmelsesbeføjelser, især i forbindelse med spørgsmålet om frekvenstilldeling, som anses for et offentligt gode, og med den støtte, det endnu en gang giver udtryk for i forbindelse med radio-/tv-selskaber og tjenester.

Mange af medlemmerne har talt om internettet som et offentligt rum, der kræver frihed og sikkerhed, og jeg er enig med dem. Der er således for første gang i et direktiv knyttet bånd mellem internetadgang og borgernes grundlæggende rettigheder med den nye udgave af ændringsforslag 46.

Udtrykket "foranstaltninger, der træffes" er faktisk en slags "missing link" mellem enhver foranstaltning, der træffes vedrørende elektroniske kommunikationsnetværk, uanset om det blokerer adgangen eller filtrerer informationen, og brugernes grundlæggende rettigheder. Hvad angår den tvivl, som nogle af mine kolleger har givet udtryk for med hensyn til min vilje til at forsvare retten til en domsafgørelse, før adgangen afbrydes, er jeg nødt til at sige, at udtrykket "uafhængig og upartisk domstol" er et udtryk, der sikrer internetbrugernes ret til en sådan afgørelse.

Hvis Hadopi var en uafhængig og upartisk domstol, ville det betyde, at vi skulle pålægge denne høje autoritet alle de forpligtelser, som en dommer skal overholde, nemlig retten til et forsvar, en retssag, hvor begge parter bliver hørt, og offentlighed. Dette vil naturligvis få et system, der, som den franske lovgivning formentlig gør, bygger på anvendelse af it og massificering af anklager og straffe, til at implodere. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at være yderst forsigtig, når den gennemfører telekompakken.

Når et grundlæggende princip bliver knæsat i en fællesskabstekst, der er genstand for et kompromis mellem Rådet og Europa-Parlamentet som medlovgiver, skal det gennemføres ordentligt i de nationale lovgivninger.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg glæder mig meget over muligheden for en omfattende, multipartnerskabsagtig offentlig høring, som vil gøre det muligt for os at følge op på vores hårde arbejde inden for rammerne af et kompromis, der respekterer de regler, der er fastsat i ændringsforslag 46, og gør det anvendeligt.

Pilar del Castillo Vera, ordfører. – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne kort gentage min tak til alle dem, der har taget del i denne allerede lange forhandlingsproces om telekommunikationspakken, dvs. kommissæren og de øvrige ordførere, kort sagt alle dem, der har været involveret ud over formandskabet for Rådet.

Jeg vil påpege tre hovedpunkter, som jeg anser for væsentlige, for at opsummere fordelene ved denne beslutning, som formentligt vil blive vedtaget af et stort flertal af Parlamentet i morgen. Revisionen af telekommunikationens retsgrundlag har tre umiddelbare konsekvenser.

Den første er, at det fremmer udviklingen af næste generation af netadgang og dermed vil gavne forbrugerne, da de vil have mulighed for at få adgang til, surfe på og foretage transaktioner på et hurtigere og sikrere internet, der er mere nyttigt på alle måder, ikke kun for den enkelte forbruger, men også for de små og mellemstore virksomheder, for hvilke internettet er helt essentielt.

For det andet bliver der mere konkurrence på det indre marked, hvilket også vil komme forbrugerne til gode, uanset om det er privatpersoner eller virksomheder. Fordelene vil bestå i bedre priser, bedre produkter og større innovation som følge af en bredere, større og mere reel konkurrence.

Alt dette vil ske – og det er der ingen her i Parlamentet eller i hele Europa, der skal være i tvivl om – med respekt for de grundlæggende rettigheder. Der må ikke være nogen national lovgivning, der ikke respekterer

disse rettigheder, for Europa har besluttet, at det princip, som denne reform bygger på, garanterer den grundlæggende ret til netadgang.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, ordfører. – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne endnu en gang takke alle mine kolleger i Parlamentet for deres indlæg og for debatten, som har været meget positiv.

Der er ingen tvivl om, at denne reform har bidraget stærkt til det 21. århundredes innovative samfund. Vi har banet vejen, så vi kan fortsætte med at åbne nye muligheder for telekommunikationsbranchen, en sektor, der er kolossalt dynamisk for EU's økonomiske og sociale udvikling og frem for alt for forbrugerbeskyttelse.

Jeg er sikker på, og det mener jeg også, debatten har vist, at der er flest lyspunkter, selv om der også er faldet lidt skygge over debatten såsom inddragelsen af diskussionen om indhold i denne pakke, hvilket kommissæren og flere andre medlemmer har kommenteret.

Alligevel føler jeg, at kompromiset også har løst det aspekt godt, for som der er blevet sagt, omfatter de to direktivers anvendelsesområde ifølge artikel 1 for første gang anerkendelsen af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt adgang til internettet.

Der skal ikke være tvivl om, at jeg ønsker at støtte fru Trautmanns anmodning om, at når medlemsstater er ansvarlige for at sikre privatlivet, ytringsfriheden, informationsfriheden og i det hele taget alle rettighederne i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, så gør de det under strengt og nøje tilsyn fra Kommissionen, som jeg tror, sammen med Parlamentet i øjeblikket er det bedste værn for, at frihed på internettet er et princip, der er afbalanceret med alle andre rettigheder.

Det var, hvad jeg havde at sige. Jeg synes, vi har gjort et godt stykke arbejde, og at vi fortjener ros, og jeg opfordrer Dem til at stemme for.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, onsdag.

...

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Fru formand! Jeg har bemærket, at Rådet ikke er til stede for at kommentere på denne aftale. Jeg så gerne, at De forlanger, at de er her før afstemningen i morgen. Jeg tror, at mange europæiske borgere gerne vil høre Rådet svare på, hvorfor de er imod en tekst, hvor der udtrykkeligt står, at ingen må forbydes adgang til internettet, uden at der foreligger en retskendelse. Jeg vil gerne have, at Rådet møder op og redegør for sin modstand. Jeg tror, at tusindvis af europæere gerne vil vide hvorfor.

Formanden. – Vi vil videregive anmodningen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), skriftlig. – (PL) EU's lovgivningsmæssige ramme for telekommunikation opstod i 1990'erne med det formål at liberalisere hjemlige markeder domineret af statsmonopoler. I mellemtiden har vi været vidner til revolutionerende teknologiske ændringer i udviklingen inden for mobiltelefoni og internettet. Udkastene til reformer af lovgivningen for EU's telekommunikationsmarked, som Parlamentet skal stemme om i morgen, har til formål at tilpasse EU-lovgivningen til disse ændringer, f.eks. ved at forbedre brugernes position på markedet for elektroniske tjenesteydelser.

Min personlige holdning er, at adgang til internettet er en vigtig faktor, der støtter uddannelsesprocessen, og det viser, at folk er i stand til at bruge deres ytringsfrihed og have adgang til informationer og jobmarkedet. Internetbrugere må ikke forbydes adgang til internettet eller have deres adgang indskrænket uden en forudgående afgørelse herom fra en kompetent domstol. Derfor er det min stærke overbevisning, at vi bør genskabe de to vigtigste ændringsforslag, nr. 138 og 166, som blev vedtaget af Parlamentet ved førstebehandlingen i september 2008. Disse ændringsforslag ville genskabe garantien for brugernes rettigheder, lægge overvågningspligten over på hjemlige tilsynsmyndigheder og ulovliggøre vilkårlig blokering og skønsmæssig begrænsning af borgernes adgang til programmer, tjenesteydelser og indhold på internettet.

I den form, hvori de er blevet fremlagt til andenbehandlingen den 6. maj, er begge ændringsforslag, der tilsyneladende kun er blevet modificeret, men som faktisk er blevet ændret væsentligt, en alvorlig trussel mod ytringsfriheden, friheden til adgang til internettet og retten til information – hjørnesten i moderne, demokratiske civilsamfund.

Katrin Saks (PSE), skriftlig. – (ET) De nye regler i lovpakken om telekommunikation vil være en hjælp i forhold til at regulere telekommunikationsmarkedet og fremme forbrugerbeskyttelsen. Det vil blive betydelig lettere for forbrugere at fremskaffe informationer fra deres serviceudbydere og ændre serviceudbydere. Inden kontraktindgåelse skal det oplyses, om kontrakten vil binde forbrugeren i en bestemt periode. Desuden kan serviceudbydere ikke holde på kunder i mere end 24 måneder. Flytning af et telefonnummer fra én serviceudbydere til en anden skal ske inden for én arbejdsdag. Vi har fået større gennemsigtighed i udbydelsen af tjenesteydelser, forbrugere kan sammenligne priser på hjemmesider, og lokale operatører kan pålægges at stille tjenesteydelser til rådighed for handicappede. Forbrugerne kan bede om at få fastsat en maksimumpris baseret på, hvornår deres månedlige forbrug når et bestemt niveau. Hvis en tjenesteudbydere uforvarende afslører personlige oplysninger om en person på internettet, skal den pågældende informeres fyldestgørende herom.

De nye regler vil også hjælpe med at regulere telekommunikationsmarkedet og gøre det nemmere at lancere nye tjenester på markedet. Koordineringen af radiofrekvenser i EU giver mulighed for at levere helt nye tjenesteydelser og fjerner de hindringer, der har eksisteret hidtil, f.eks. mod at se tv-programmer på mobiltelefoner. Statslige tilsynsmyndigheders rettigheder er blevet styrket, og der er oprettet en ny EU-tilsynsmyndighed, der har til formål at styrke det uafhængige tilsyn med markederne, hvilket bestemt vil være til fordel for forbrugerne.

4. Energimærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0146/2009) af Podimata for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdet) (KOM(2008)0778 – C6-0412/2008 – 2008/0222(COD)).

Anni Podimata, ordfører. – (EL) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at udtrykke min glæde over Kommissionens forslag til omarbejdning af direktivet om energimærkning med det grundlæggende formål at udvide dets anvendelsesområde til alle apparater, der forbruger elektricitet ved hjemlig, kommerciel og industriel brug, og til energirelaterede produkter. Direktivet udgør en del af en bredere pakke med lovforslag, der tilsigter at fremme energieffektivitet, hvilket er højt prioriteret i EU, fordi det kan spille en afgørende rolle i forhold til at styrke energisikkerheden, reducere udledningerne af CO₂ og genoprette den europæiske økonomi, så den bliver i stand til at slippe hurtigere ud af recessionen og krisen.

Jeg vil gerne sende en stor tak til alle mine kolleger i Parlamentet for deres forslag, især skyggeordførerne, PSE's sekretariat og Udvalget om Industri, Forskning og Energi, for med deres hjælp er det lykkedes os – mener jeg – at styrke direktivet om energimærkning. Derfor lægger vi særlig vægt på bestemmelserne om offentlige indkøb, derfor lægger vi særlig vægt på vedtagelsen af incitamenter til fremme af de mest effektive apparater, og derfor ønsker vi at styrke bestemmelserne om markedskontrol og tilsyn.

Jeg vil blot nævne to emner, der har været årsag til alvorlige konfrontationer. Det første vedrører vores forslag om, at reklamer skal indeholde en omtale af energiforbrug, hvilket medførte uforholdsmæssige reaktioner fra Sammenslutningen af Europæiske Forlæggere og fra ejere af radio- og tv-stationer. Når jeg siger uforholdsmæssig, skyldes det, at der blev fremført ekstreme argumenter såsom at det indskrænker pressefriheden, at reklameindtægterne var faldende på massemediernes følsomme område, og endelig at finansieringen af en fri og uafhængig presse undermineres. Lad os se på sagens kendsgerninger, på, hvad vi foreslår i vores betænkning. Vi er af den opfattelse, at reklamer for energirelaterede produkter kun skal indeholde en omtale af energiforbrug eller energibesparelser eller af kategorien af energimærke, hvis reklamen indeholder omtale af tekniske specifikationer eller tekniske oplysninger. Hvis reklamen ikke indeholder omtaler af disse ting, er der ikke pligt til at omtale energiforbrug.

Jeg har ventet til sidst med at nævne spørgsmålet om energimærkets layout, hvilket viste sig at være det mest brændende spørgsmål i direktivet. Direktivet vil ikke have opnået sit mål og vil ikke være effektivt, hvis energimærket ikke er nemt at genkende og sammenligne af de forbrugere, som det primært er rettet imod for at hjælpe dem med at træffe de bedst mulige valg. I dag har vi en vellykket model for energimærkning på en skala fra A til G, hvor A bruges til de mest effektive produkter og G til de mindst effektive, en skala, der i dag er standard i mange lande uden for EU. Der er ingen tvivl om, at den er meget vellykket og genkendelig og har spillet en kæmpe rolle for energibesparelser. Der er bestemt også en række problemer med den. Det mest alvorlige af disse problemer, den tilgrundliggende årsag til problemerne, er, at det ikke anføres, hvor længe mærkningen gælder. Når det ikke angives, hvor længe mærkningen gælder, når et produkt, der er klassificeret i kategori A, forbliver i den kategori hele sin levetid, selv om der kommer mere energieffektive

produkter på markedet, er det klart, at vi udsender forvirrende signaler. Hvad kan vi gøre ved det? Vi kan indføre en regel om, at mærker skal have en specifik gyldighedsperiode, f.eks. 3 til 5 år, og når den periode udløber, skal skalaen for energieffektivitet revideres ud fra de fremskridt, der er sket for den pågældende produktkategori.

Lad mig runde af med at sige, at jeg er helt overbevist om, at i de kommende debatter og for at nå til enighed ved andenbehandlingen skal vi finde den bedste løsning, der kan genkendes af forbrugere, og som vil fremme innovation i den europæiske industri.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Energimærkning er noget, vi begyndte på i 1992 med det formål at opnå energibesparelser for husholdningsprodukter. Initiativet har været meget vellykket og har givet EU's borgere mange fordele gennem de sidste 15 år.

Men 1992 er ved at være længe siden. Der er gået en del tid siden da, og Kommissionen besluttede at fremlægge et forslag til omarbejdning af energimærkningsdirektivet for at give både EU's borgere, industri og offentlige myndigheder yderligere fordele, for det første ved at udvide anvendelsesområdet til alle energirelaterede produkter, for det andet ved at styrke markedstilsynet, og for det tredje ved at tilskynde til energieffektive offentlige indkøb og motivationsfremmende praksis.

Jeg er ordføreren, fru Podimata, meget taknemmelig for på kort tid at have udarbejdet en betænkning om et meget indviklet forslag og dermed give mig mulighed for at nå til enighed ved andenbehandlingen, hvor Rådet for alvor bliver inddraget i diskussionen. Jeg vil også gerne takke skyggeordførerne og alle medlemmerne af Udvalget om Industri, Forskning og Energi (ITRE) for at have taget forslaget under grundig overvejelse.

Betænkningen vil bestemt tilføje nogle meget væsentlige forbedringer, som Kommissionen hilser velkommen, til det oprindelige forslag. Det er rigtigt af ordføreren at fremhæve to spørgsmål, der vil blive hjørnestenene i fremtidige drøftelser mellem Rådet og Parlamentet. Det første er spørgsmålet om reklamer og hvor langt, vi kan gå for at fremme salget af energieffektive produkter uden at begrænse de borgerlige rettigheder eller pressefriheden, og det andet er spørgsmålet om mærkets layout – om det skal være et lukket mærke eller mærke med en åben skala.

På vej til Parlamentet her til morgen fandt jeg nogle brochurer i elevatorerne, der viser, at det tilsyneladende enkle spørgsmål om mærkning ikke er så enkelt endda. På den ene side har vi forbrugerorganisationerne og på den anden producenterne, som også gerne vil opfylde samme mål med at levere mere energieffektive produkter til forbrugerne.

Ved førstebehandlingen var der heftig debat i ITRE-udvalget, og vi er nødt til at finde den bedste løsning på de spørgsmål, som ordføreren rejste ved andenbehandlingen. Jeg kan forsikre Dem om, at Kommissionen vil gøre sit bedste for at imødekomme forskellige synspunkter, for det er til forbrugernes og samfundets fordel. Mærkningen skal være effektiv og stærk, og samtidig skal vi give producenterne de rigtige incitamenter til at udvikle mere effektive produkter.

Tak for betænkningen. Jeg er virkelig ordføreren taknemmelig for alt det arbejde, hun har lagt i den.

Jan Březina, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi diskuterer betænkningen om energimærkning, som er yderst vigtig af flere årsager.

For det første er voksende energieffektivitet den hurtigste og mest omkostningseffektive måde at reducere udledningerne af drivhusgasser på. For det andet kan energieffektivitet være en del af løsningen på den nuværende økonomiske recession, for ved at gøre noget ved efterspørgslen efter energi og brugen af energi kan vi være med til at skabe langvarig vækst og solide jobmuligheder.

Jeg er enig i ønsket om at sikre, at slutbrugerne skal kunne finde alle oplysninger på mærket, selv om produktet købes ved fjernsalg via internettet eller telefonsalg. Det samme gælder ønsket om at forstærke bestemmelserne om markedstilsyn for at sikre ordentlig, harmoniseret håndhævelse af energimærkningsdirektivet og dets gennemførelsesforanstaltninger i hele EU.

Men der er to ting, jeg er stærkt imod. For det første vil jeg gerne advare imod, at hvis ændringsforslag 32 bliver vedtaget, vil det begrænse mediernes uafhængighed. Det skal understreges, at reklamering er afgørende for frie, uafhængige, alsidige medier af høj kvalitet. Derfor har vores gruppe udarbejdet et alternativt ændringsforslag – ændringsforslag 2 forelagt for plenarmødet – der respekterer vigtigheden af frie og alsidige medier for demokratiet. Vores løsning er at give producenter og detailhandlende mulighed for at informere om specifikke energibesparende aspekter.

For det andet opfordrer jeg til at forkaste to beslutningsforslag om gennemførelsesforanstaltninger for tv-apparater og køleskabe. Dette initiativ, som industrien, Kommissionen og Rådet er imod, ville begrænse sammenhængen i den nye energimærkningslovgivning som et hele.

Lad mig runde af med at understrege, at betænkningen om energimærkning er et meget vigtigt stykke lovgivning, som det er værd at vedtage, forudsat at spørgsmålet om reklamering håndteres tilfredsstillende.

Silvia-Adriana Țicău, for PSE-Gruppen. – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at gratulere ordføreren, fru Podimata, med betænkningen.

Jeg mener, at direktivet om mærkning og information til forbrugere om produkters energiforbrug har uendelig stor betydning. EU har foreslået at sænke energiforbruget med 20 %. Hvis det lykkes os at informere forbrugerne korrekt, så de har en valgmulighed til rådighed baseret på de oplysninger, de har fået, kan vi faktisk også reducere energiforbruget for produkter, der er i brug i øjeblikket.

Hvad angår mærkning, skal den være enkel, det er et afgørende element. Den skal også være fuldstændig og naturligvis give forbrugerne de oplysninger, de behøver for at kunne foretage den nødvendige investering. Derfor mener jeg, at det er vigtigt, at mærket indeholder information om energiforbrug eller om de energibesparelser, man kan opnå.

Desuden synes jeg, det er vigtigt at bruge A-G-skalaen, som er enkel. Men jeg vil gerne nævne, at jeg mener, det er vigtigt, at gyldighedsperioden angives, så forbrugeren har oplysningen helt fra det tidspunkt, hvor visse produkter annonceres. Jeg mener ikke, at pligten til at give oplysninger om energiforbrug på nogen måde påvirker ytringsfriheden og bestemmelserne om massemedierne. Jeg tror, det er i alles interesse at have velinformerede forbrugere, der kan træffe oplyste beslutninger om at reducere deres energiforbrug.

Jeg vil gerne gratulere ordføreren. Dette dokument er meget vigtigt og udgør en del af en energieffektivitetspakke. Jeg vil fortsat støtte, at vi har en interessant debat, selv under andenbehandlingen.

Satu Hassi, for Verts/ALE-Gruppen. – (FI) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg takker fru Podimata inderligt for hendes fortrinlige arbejde, som jeg støtter fuldt ud. Udvalget om Industri, Forskning og Energi har støttet tydeligt, forbrugervenlig energimærkning, hvilket jeg gerne ser bevaret, og det samme gør udvalget.

Det er vigtigt, at forbrugeren altid kan have tillid til, at udstyr i kategori A absolut altid er udtryk for den bedste teknologi – den mest energieffektive teknologi – der findes på markedet. EU's energimærke har været en succes. Det har befriet markedet for energifråsende udstyr, og den model er blevet efterlignet i lande som Brasilien, Kina, Argentina, Iran, Israel og Sydafrika. Det er meget beklageligt, at producenterne af udstyr nu ønsker at forplumre denne vellykkede og tydelige mærkningsordning, og at Kommissionen er tilbøjelig til at støtte det.

Den nye model, som producenterne støtter, ville svare til at blive ved med at kalde en rekord inden for sport, der er årtier gammel, for verdensrekorden, og når rekorden bliver slået, kalder man den for verdensrekorden minus 5 %, verdensrekorden minus 10 %, verdensrekorden minus 20 % osv. Det giver ingen mening, og det samme afklaringsystem, som vi bruger, når vi taler om verdensrekorder, bør også fortsat gælde for energimærkning.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Dette er et passende og vigtigt projekt til at gennemføre energieffektivitet og spare mere energi. Det er rigtigt, at vi bør fokusere på metoder, som vi desværre ikke benytter på andre områder, nemlig brugen af mærkning til at hjælpe forbrugerne med at vælge energieffektive produkter og samtidig tilskynde til at konkurrere om mere effektive apparater. Det er en klog og rigtig beslutning.

Den procedure, der har været i kraft indtil nu, var også fornuftig og fungerede fint. Hvad dette angår, mener jeg, at denne mærkningsordning med klasse A-G, som har fungeret fint i over 15 år, og som blev forbedret for et par år siden med kategorierne A+ og A++, logisk set må udvides og ændres igen, fordi vi har nye udfordringer.

Men vi må overveje tingene nøje, og jeg vil også gerne tage Kommissionens forbehold alvorligt. Hvis vi gør, hvad flertallet i udvalget her i Parlamentet har foreslået, nemlig simpelthen at beholde A-G, er jeg bange for, at gamle apparater fortsat vil blive kategoriseret som A, mens nye, mere energieffektive apparater kun vil blive kategoriseret som B. Derfor skal vi enten have en overgangsperiode til at omklassificere – hvilket vil føre til forvirring – eller vi skal have konstante ændringer, konstant ny mærkning.

Derfor er forslaget om at bruge minus meget enklere og tydeligere. Vi skal have en procedure, der er forståelig for forbrugerne, som vil blive indført, og som fører til, at forbrugerne fortsat i fremtiden vil støtte det, der tidligere er indført. Vi har brug for et system, der også tilskynder producenter til at investere i udvikling af miljøvenlige produkter. Derfor er Kommissionens forslag efter min mening det smarteste og mest fornuftige.

En kort, anden bemærkning, som jeg også mener, er vigtig: Jeg mener, at alt det, der er blevet foreslået her i forhold til at bebyrde annoncering i medierne med obligatoriske oplysninger, er forkert. Det er uacceptabelt! Det må vi ikke gøre. Det giver ingen mening! Desuden er det overhovedet ikke nødvendigt. Vi kan klare os uden, oplysningerne på mærket er nok.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær! Jeg tror, kommissæren føler sig skidt tilpas her i dag, og jeg tror, jeg ved, hvorfor. Grunden er, at Kommissionen indtager en holdning, der snarere branchens lobbys holdning end en, der forenkler forbrugerbeskyttelse og miljøbeskyttelse i Europa.

Jeg har fulgt mærkningslovgivningen de sidste 15 år. Hvad står der i mærkningsdirektivet fra starten af 1990'erne? Der står, at A til G skal opdateres regelmæssigt ud fra den nyeste teknologi, så kun det bedste kategoriseres som A. Hvad har branchen gjort? Den lagde hindringer i vejen for opdateringen sidst i 1990'erne. Det førte til, at over 50 % af alle apparater hørte til i kategori A i begyndelsen af 2000. Så fandt de på tricket med A+ og A++. Nu har de fundet på tricket med A-20, A-40 og A-60.

Hr. Reul står altid på lobbyens side. Derfor er jeg ikke overrasket over, at han forsvarede dette. Hr. kommissær! Helt ærligt! A til G er nemt at forstå. 15 års skamløst lobbyarbejde af forskellige branchecirkler for at underminere det europæiske mærkningssystem, det er, hvad der foregår. I morgen må vi, Parlamentet, sætte en stopper for denne forfærdelige episode.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Fru formand! Jeg har taget ordet her flere gange om spørgsmål om energi, og dette bliver muligvis mit afsluttende indlæg i denne valgperiode. Jeg synes, det er et passende tidspunkt at takke kommissær Piebalgs på. Han havde en meget vanskelig opgave, for det er en bemærkelsesværdig opgave at skabe et europæisk energimarked ud af de 27 enkelte markeder i de enkelte medlemsstater, det er et sisyfosarbejde, som ikke bliver afsluttet i denne valgperiode, og der vil være masser af opgaver tilbage til vores efterfølgere. Jeg vil gerne sige, at for os i Udvalget om Industri, Forskning og Energi har han været en af de mest populære kommissærer, nemlig en af de kommissærer, vi har lært en hel del af, og hvis entusiasme vi beundrer. Jeg håber, vi ikke har været for krævende over for kommissæren, for jeg tror helt sikkert, vi vil møde ham igen i Parlamentets kommende valgperioder, og hr. Piebalgs har virkelig arbejdet hårdt for at gøre det muligt overhovedet at kunne tale om et europæisk energimarked. Jeg støtter energimærkning, det er en nødvendig standard, og jeg synes, man skal afholde sig fra bebrejdelser om, hvem der tilhører eller ikke tilhører en bestemt lobby. Ligeledes mener jeg, det er uheldigt, hvis Parlamentet gennem de sidste par måneder er blevet et sted for skræmmekampanjer. Vi har brug for beslutninger baseret på kendsgerninger.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Det er vanskeligt. Jeg takker hr. Ransdorf for hans venlige ord, men jeg tror, det er forkert at anklage nogen – industri, lobby eller ikke – for industrien leverer arbejdspladser og skaber vækst. Industrien er også på udkig efter mere energieffektive apparater, de kan producere og markedsføre. Samtidig er "A til G" velkendt hos forbrugerne. Der er stort behov for at samle erfaringerne fra "A til G" og inddrage industrien, ikke tvungent, men ved virkelig at inddrage dem. Det er, hvad Kommissionen forsøger.

I denne debat har der været to elementer, der måske har været temmelig forvirrende. Det ene er rammedirektivet, hvilket fru Podimatas betænkning netop handler om. Jeg ved, at ved andenbehandlingen bliver der en masse arbejde mellem Rådet, Parlamentet og Kommissionen for at finde den rigtige balance mellem de to elementer, industriens handlekraft og de positive erfaringer med energimærket.

Det andet var om tiltaget til miljøvenligt design af køleskabe og tv-apparater. Det er ikke en perfekt løsning, men det er i det mindste en løsning, der får disse to produkter med i mærkningsordningen, for i dag har vi ingen mærkning af fjernsyn, mens situationen for køleskabe er forvirrende, for hvert køleskab er i en kategori. Derfor har vi foreslået og indvilliget i denne foranstaltning som en midlertidig foranstaltning, indtil vi har rammedirektiver, der fastlægger klare regler. Det er ikke, fordi vi er bundet af industrien, men det var den bedste måde at sammenlægge de to tilgange på.

Vi prøver ikke at skaffe os fjender. Vi forsøger at samle de positive erfaringer, men også at få industrien med. Industrien kæmper ikke imod, men skulle, synes jeg, nogle gange acceptere stærkere holdninger fra forbrugerne og virkelig se fordelene ved det.

Betænkningen præsenterer ikke en komplet løsning på dette stadie. Der er forskellige holdninger, men vi er på rette vej, og som altid bliver den mest komplicerede lovgivning vedtaget med kompromiser og i enighed. Vi må fortsætte arbejdet, men uden at stemple folk, der kæmper mod energieffektivitet, for mærkning er den nemmeste måde at få opfyldt vores mål for energieffektivitet på. Folk træffer informerede beslutninger om deres apparater på en måde, der er i overensstemmelse med det globale samfunds interesser. Det er den bedste måde, og vi burde støtte den.

Det ville være ærgerligt, hvis vi sluttede med en trist undertone ved at sige, at vi er på randen af en katastrofe. Det er vi ikke, vi samarbejder. Vi vil alle gerne opnå samme resultat, men i denne fase har vi endnu ikke fundet det kompromis, der passer til og forener hele potentialet til at løse sagen.

Tak for forhandlingen. Jeg ved, at der har været forskellige holdninger, men Kommissionen er fast besluttet på at arbejde videre for at finde en hurtig løsning ved andenbehandlingen.

Anni Podimata, ordfører. – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne begynde med at takke alle mine kolleger i Parlamentet for deres indlæg og kommissæren både for hans anbefaling og for hans indlæg nu sidst i forhandlingen.

Jeg vil gerne fremføre to meget korte bemærkninger. For det første vedrørende det brændende spørgsmål om energimærkning. Jeg vil gerne påpege, at A til G-skalaen, som vi alle betragter som meget vellykket og genkendelig, og som har bidraget enormt til at spare energi, tydeligvis er forbundet med problemer, som jeg nævnte i mit indledende indlæg, hvilket jeg gerne vil minde hr. Reul om. Med andre ord skal skalaen opdateres. Det grundlæggende problem med det eksisterende energimærke er, at det ikke har en gyldighedsperiode, hvilket fører til den situation, De beskrev, hvor vi har energiprodukter på markedet med samme mærkning og forskellige grader af energieffektivitet. Det afgørende spørgsmål er at indføre en bestemt gyldighedsperiode for A til G-energimærkningen og at opdatere energieffektivitetsindikatorerne hvert 3. til 5. år ud fra de fremskridt, der er sket på markedet.

Sluttelig er det min opfattelse, at den konklusion, vi skal drage, er enkel. Vi har – og det er vi alle enige om – et gennemprøvet og vellykket system til energimærkning, som også er blevet standard for andre lande uden for EU. Når man har et vellykket system, som tiden er løbet fra, afskaffer man det ikke, man opdaterer det, for hvis man afskaffer det og ikke erstatter det med et nyt system, risikerer man at miste den værditilvækst, der er skabt i de foregående år ved at bruge energimærkning. Europas budskab til forbrugerne har i alle årene været: Vælg energimærke A. Vi må ikke svække dette budskab.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

(Mødet udsat kl. 11.35 i afventning af afstemningstiden og genoptaget kl. 12)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

5. Afstemningstid

Formanden. – Næste punkt er afstemningstiden.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

5.1. Handelsnormer for fjerkrækød (A6-0223/2009, Ilda Figueiredo)

Før afstemningen

Ilda Figueiredo, ordfører. – (PT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil blot gerne kort forklare, at denne betænkning indeholder de ændringsforslag, som blev vedtaget enstemmigt af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter i fortsættelse af den beslutning, der blev vedtaget på plenarmødet den 19. juni 2008, som forkastede Kommissionens forslag, der tilsigtede at godkende markedsføring af fjerkrækød til konsum, selv efter det var udsat for antimikrobiel behandling.

Derfor vil jeg gerne takke alle dem, der har samarbejdet med mig om betænkningen, herunder medlemmerne af og ordføreren for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed.

Vi håber, at Kommissionen og Rådet vil tage betænkningen og Parlamentets erklæring til forsvar for folkesundheden, fødevarerikkerheden og producenterne af fjerkrækød i EU til efterretning.

5.2. Anmodning om beskyttelse af Aldo Patriciellos immunitet (A6-0286/2009, Aloyzas Sakalas)

5.3. Anmodning om beskyttelse af Umberto Bossis immunitet (A6-0269/2009, Klaus-Heiner Lehne)

5.4. Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (A6-0266/2009, Reimer Böge)

5.5. Særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand vedrørende klage 185/2005/ELB (A6-0201/2009, Miguel Angel Martínez Martínez)

5.6. Genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer (A6-0208/2009, Dimitrios Papadimoulis)

Før afstemningen

Dimitrios Papadimoulis, *ordfører*. – (EL) Hr. formand! Tillad mig at sige et par ord før afstemningen, eftersom der af tekniske årsager ikke var nogen forhandling. Efter intense forhandlinger med Rådet og Kommissionen mener jeg, vi er nået frem til et godt kompromis ved førstebehandlingen. Med Parlamentets bidrag har vi fremskyndet brugen af direktivet med et år, udvidet anvendelsesområdet til tankstationer i boligområder og styrket informations- og kontrolmekanismerne til tankstationer og informationsmekanismer til borgerne.

Det er en ændring, hvis anvendelse vil forbedre atmosfærens kvalitet og i betydelig grad begrænse de drivhusgasser, der forårsager klimaforandringer. Kommissionen har efter forslag fra os påtaget sig at fremlægge et forslag til omarbejdning efter et bestemt stykke tid, så der vil være bedre teknologi til rådighed, der kan gøre det muligt at opnå endnu bedre resultater i fremtiden.

Alle de politiske grupper støtter det endelige kompromis, og det synes jeg, er tegn på, at vi har gjort et godt stykke arbejde.

5.7. Aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (omarbejdning) (A6-0077/2009, Michael Cashman)

Før afstemningen

Michael Cashman, *ordfører*. – (EN) Hr. formand! Parlamentet gav mig mandat til at forhandle med de andre institutioner om dette vigtige sagsområde. Desværre må jeg meddele, at forhandlingerne ikke har været produktive, og derfor anbefaler jeg i dag Parlamentet, at vi ikke stemmer, og at vi henviser beslutningen om dette vigtige sagsområde til det næste Parlament, idet jeg forventer, at Kommissionen vil fremlægge et nyt forslag til efteråret.

Andris Piebalgs, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Hr. formand! Kommissionen tager Parlamentets beslutning om at udsætte afstemningen om den lovgivningsmæssige beslutning i forbindelse med hr. Cashmans betænkning til Parlamentets næste valgperiode til efterretning. Kommissionen respekterer fuldt ud Parlamentets beslutning, men er ikke overbevist om, at afstemningen som afslutning på Parlamentets førstebehandling ville binde det næste Parlament på hænder og fødder. Derfor vil Kommissionen først tage sit forslag op til fornyet overvejelse, når lovgivningsmyndighedens to parter har vedtaget deres holdninger, men i mellemtiden har den til hensigt fortsat at stræbe efter en konstruktiv dialog med begge institutioner og bekræfter sin villighed til at arbejde på et kompromis med Parlamentet og Rådet.

Michael Cashman, ordfører. – (EN) Hr. formand! Det illustrerer, hvorfor det er yderst vigtigt, at det næste Parlament udøver hver eneste beføjelse, det har. En dialog indebærer, at alle institutionerne skal lytte. Indtil nu har ingen af institutionerne lyttet til Parlamentet. Derfor bør vi ikke gennemføre afstemningen, men i stedet bemyndige det næste Parlament.

(Bifald)

(Parlamentet vedtog forslaget)

(Parlamentet vedtog henvisning til fornyet udvalgsbehandling)

Formanden. – Jeg er ikke sikker på, om det er på sin plads at gratulere hr. Cashman. Jo? Jamen så gratulerer vi ham.

5.8. Tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (A6-0120/2009, Marie Panayotopoulos-Cassiotou)

Før afstemningen

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Hr. formand! For at undgå at forstyrre afstemningens forløb, efter den er startet, vil jeg gerne informere Parlamentet om, at De Europæiske Socialdemokraters Gruppe trækker tredje del af ændringsforslag 62 tilbage, det er den del, der vedrører artikel 2, stk. 1, litra b og c.

(Parlamentet forkastede Kommissionens forslag)

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissionen tager den holdning, som Parlamentet har udtrykt i dag, til efterretning, og i lyset af de tilsagn, der er givet til Parlamentet, vil Kommissionen drage de mest hensigtsmæssige konklusioner af dagens negative afstemningsresultat under hensyntagen også til Rådets holdning.

Kommissionen vil overveje den bedste måde at opnå det ønskede resultat på, med andre ord at garantere social beskyttelse af arbejdstagere og samtidig undgå en forøgelse af den administrative byrde for vejtransportsektoren.

(Spørgsmålet blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 52, stk. 3)

5.9. Handel med sælprodukter (A6-0118/2009, Diana Wallis)

Før afstemningen

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre opmærksom på en fejl, der har sneget sig ind i afstemningslisten for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater. Der skulle stå, at medlemmerne af gruppen er fritstillet ved den afsluttende afstemning om begge de ændrede forslag og den lovgivningsmæssige beslutning. Jeg beder Dem – og det gælder også gruppen – at huske dette.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne spørge, hvilken artikel i forretningsordenen der tillader grupper at rette deres afstemningslister her med Deres samtykke? Det er misbrug af de enkelte medlemmers parlamentariske uafhængighed!

5.10. Beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (A6-0240/2009, Neil Parish)

Før afstemningen

Neil Parish, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle skyggeordførerne, som har været meget imødekommende i deres samarbejde om et utrolig teknisk og vanskeligt sagsområde. Gennem samarbejde er vi nået frem til, hvad jeg betragter som et godt kompromis.

Dyreforsøg er et meget kontroversielt og følelsespræget emne, der faktisk involverer et moralsk dilemma. Vi har gjort vores bedste for at udarbejde en holdning, der vil forbedre velfærden for dyr, der bruges til forsøg,

og samtidig sikre, at der fortsat kan udføres pålidelig medicinsk forskning i topkvalitet i Europa. Vi har bygget videre på Kommissionens forslag på mange områder, og hvad vigtigst er, vi har tydeliggjort belastningsgraderne. Vi har nået et godt kompromis i Landbrugsudvalget, og det skal ikke ødelægges på dette trin.

Vi vil alle gerne samarbejde om at begrænse, forfine og erstatte dyreforsøg. Men vi må huske, at mange vacciner og behandlinger for sygdomme er udviklet ved hjælp af dyr, især primater – f.eks. vacciner mod polio, difteri og hepatitis B foruden dyb hjernestimulering ved parkinsonisme. Alle er de eksempler på fordelene ved dyreforsøg. For at mildne de bekymringer, som mange medlemmer har over brugen af embryonale stamceller, vil ændringsforslag 170, hvis det vedtages, sikre, at etiske beslutninger på dette område træffes af medlemsstaterne, ikke af Kommissionen.

Vi står med en kæmpe mulighed for at forbedre lovgivningen om dyrevelfærd og -forsøg. Vi bør lægge vores partiforskelle til side og støtte denne betænkning. Industrien, den medicinske forskning og dyrevelfærdsorganisationer er overbeviste om, at det er et skridt i den rigtige retning, og at vi vil opdatere og forbedre den nuværende lovgivning. Hvis vi ikke gør noget ved sagen i dette Parlament, kan lovgivningen blive sat yderligere to år eller mere tilbage, hvilket ville være et tilbageskridt. Jeg opfordrer indtrængende Parlamentets medlemmer til at støtte denne betænkning.

Sluttelig, eftersom dette formentlig er sidste gang, jeg taler her i salen, da jeg trækker mig tilbage for at gå ind i national politik, vil jeg gerne takke Dem for den høflighed, De har behandlet mig med, og takke medlemmerne af Parlamentet, som også har behandlet mig med stor høflighed.

(Bifald)

Formanden. – Mange tak, hr. Parish. Vi håber, De vil have samme arbejdsglæde, når De vender tilbage til Deres nationale parlament, som De har haft her i Europa-Parlamentet.

5.11. Forurening fra skibe og sanktioner for overtrædelser (A6-0080/2009, Luis de Grandes Pascual)

5.12. Energimærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdning) (A6-0146/2009, Anni Podimata)

5.13. Overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2010 (A6-0275/2009, Vladimír Maňka)

Før afstemningen om betænkningen

Formanden. – Det, jeg var ved at sige, var, at dette er sidste afstemning med mig som formand. Jeg vil gerne udtrykke en særlig tak til Paul Dunstan til venstre for mig, som har gjort et fremragende stykke arbejde gennem årene.

(Kraftigt bifald)

Paul, jeg vil gerne sige, at sammen har vi ikke begået mange fejl – nogle gange har jeg begået dem, nogle gange har De, men vi har været et uovervindeligt team. Jeg takker Dem inderligt.

FORSÆDE: Mario MAURO

Næstformand

6. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Betænkning: Miguel Angel Martínez Martínez (A6-0201/2009)

David Sumberg (PPE-DE). – *(EN)* Hr. formand! Jeg støttede denne betænkning, men eftersom jeg forlader Parlamentet ved det kommende valg, vil jeg gerne benytte denne sidste lejlighed til at understrege det meget

stærke budskab, som præsidenten for Tjekkiet, formanden for Rådet, for nylig gav Parlamentet: "Vi søger nu folkets mandat på ny." Men sandheden er, at folket i virkeligheden ikke er repræsenteret her i Parlamentet. Som formanden for Rådet sagde, er der ingen opposition mod det europæiske projekt her.

Folket – mændene og kvinderne i vores valgkredse, især i Storbritannien – ønsker ikke en europæisk forfatning, de ønsker ikke at få en traktat trukket ned over hovedet. Det, de ønsker, er retten til at stemme, og det håber jeg, de får lejlighed til, jo før, jo bedre.

Betænkning: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg hilser vedtagelsen af denne betænkning velkommen. Min gruppe og jeg stemte for. Det er et meget vigtigt signal, som Parlamentet har sendt. Men nu må vi følge det op.

Betænkning: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Arbejdsgiveres antisociale adfærd tvinger lønmodtagere til at blive selvstændige, herunder arbejdstagere, der er chauffører, og folk, der udbyder transportydelse. Arbejdsgivere vil gerne spare på udgifterne til sociale forsikringer og opnå større fleksibilitet, men det har ført til en situation, hvor vi er nødt til at stemme, mens vi er under pres fra denne antisociale adfærd.

Derfor var det nødvendigt at forkaste denne betænkning, fordi den antisociale adfærd har så stort et omfang. Dens eksistens truer ikke kun arbejdstagernes arbejdshygiejne, men frem for alt færdselssikkerheden og kan stort set påvirke os alle sammen og situationen for alle, der befinder sig i trafikken, uanset om man kører i bil eller er fodgænger. Derfor er det åbenlyst, at vi bør tage dette problem meget alvorligt, og at vi bør tage det op igen, for den foreslåede løsning har ikke givet os en vej ud af situationen.

Betænkning: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg stemte for betænkningen, selv om vores to ændringsforslag ikke blev vedtaget.

Jeg mener, at det ville have været en god idé at forsøge og hjælpe inuitfolket med at opnå fred og fordragelighed, hvad angår deres tilværelse, levevis og jagtmetoder, samt at opnå større respekt i forhold til EU's LEADER-programmer for skandinaviske lande vedrørende sæljagt. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at sige, at det, der foregår i Canada, og som intet har at gøre med inuitterne, ikke er jagt, som vi forstår det, men slagting af dyr, ikke jagt i ordets egentlige betydning. Derfor mener jeg, at de to ting skal behandles hver for sig, uanset hvilke holdninger folk efterfølgende indtager. Jeg mener også, det ville have været bedre at behandle dette emne efter valget og ikke før, hvilket er tilfældet nu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg hilser det også velkommen, at Parlamentet med sit forbud mod import af sælprodukter til EU har fulgt USA's og Ruslands eksempel. Jeg er sikker på, at vi sender et tydeligt signal om, at den canadiske regering er nødt til at ændre den måde, hvorpå den kontrollerer overholdelsen af loven i forhold til humane måder at jage sæler på. Men jeg er også sikker på, at vores forslag vil gøre det muligt for oprindelige folk, både i og uden for EU, at fortsætte med at jage sæler på deres traditionelle måder. Jeg vil gerne takke alle, især det tjekkiske formandskab, for at gøre det muligt for Parlamentet og Rådet at nå det kompromis den 24. april, som vi har kunnet vedtage i dag.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg er lykkelig over, at denne betænkning er blevet vedtaget med et så overvældende flertal, og at vi kan se frem til et forbud mod import af sælprodukter til EU.

Jeg må sige, at jeg var ked af at se, at vores ordfører, den liberale demokrat Diana Wallis, ikke gik helhjertet ind for denne fremgangsmåde. Som ordfører burde hun have repræsenteret synspunkterne i udvalget, hvor der var et meget klart flertal, i stedet for på flere forskellige måder at forsøge at tilsidesætte, hvad et meget stort flertal i Parlamentet tydeligvis ønskede. Ikke desto mindre glæder det mig, at Parlamentet har vist så klar beslutsomhed ved med så stort flertal at afklare sagen med det udfald, vi nu har besluttet.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Denne betænkning udgjorde noget af et dilemma for mig. Der er noget lettere irrationelt ved at udvælge lige netop sæler til særbehandling. De er ikke en truet art – det siger selv WWF. Der er langt fra lige så højlydte protester over jagt på hvepse eller bænkebidere eller jærve eller orme, som der er over sæljagt.

Men demokrati er jo heller ikke udpræget rationelt. Mennesker er ikke altid regnemaskiner. Det kan være, hvilket ville være udviklingsbiologernes argument, at det er babysælernes barnlige udseende med store øjne og så videre, der på et dybtliggende genetisk plan disponerer os for at føle empati med dem. Jeg ved det ikke. Pointen er, at man begiver sig ind på en farlig kurs, hvis man siger, at vælgerne er forkert på den, blot fordi deres modvilje mod sæljagt er æstetisk og ikke rationel eller etisk. Når man først har begivet sig ud ad den rute, ligger en påstand om, at det er forkert af dem at være imod EU's forfatning eller Lissabontraktaten, ikke fjernt.

Så efter at have tænkt længe over det, er jeg nået frem til følgende holdning til betænkningen: Eftersom det tydeligvis er et meget følsomt og vigtigt emne for mange vælgere, bør det slet ikke besluttes på EU-plan, men i stedet afgøres gennem hver medlemsstats nationale, demokratiske mekanismer og procedurer.

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg er stolt over, at Parlamentet stemte for denne betænkning med overvældende flertal. Jeg stemte for betænkningen, fordi det glæder mig, at vi sender et stærkt signal uden smuthuller om handlen med sælprodukter i EU.

Mange mennesker i min valgkreds har kontaktet os – og millioner har involveret sig i sagen – for at sige, at det er den mest modbydelige og grusomme form for aflivning af disse henrivende væsner. Jeg ved, at der er nogen, der siger, at det kun er, fordi de er søde, men når man ser videoerne af de metoder, der bruges, indser man, at især kommerciel slagtning af sæler er unødvendig, fordi der er masser af alternativer.

Det glæder mig meget, at så mange af os har stemt for at standse denne grusomme handel.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Hr. formand! Dette forbud er et stort fremskridt og udgør en ægte sejr især for aktivister i det sydøstlige England – som man kunne forestille sig – og i hele EU, hvoraf mange har skrevet til os her i Parlamentet for at forlange, at denne grusomme handel blev standset.

I lyset af den intense lobbyvirksomhed fra gerningsmændene bag denne grusomme og frastødende handel var det afgørende for kampagnens succes, at den blev ledet af en udvalgsformand fra Labour. Det var ikke den udvandede original – som min kollega Richard Corbett påpegede – men efter at Arlene McCarthy fremlagde kritiske ændringsforslag, blev forbuddet vedtaget i udvalget og nu i Parlamentet.

Det undrede mig at høre hr. Hannan fra det Konservative parti foreslå lige nu, at det bør falde ind under national diskussion og demokrati. Hvis vi skulle henholde os til den rute, ville kun otte lande tilslutte sig dette forbud i modsætning til 27, når det vedtages af Europa-Parlamentet. Det viser, at handel og dyrevelfærd er kompatible størrelser, og det bør vi glæde os over.

Cristiana Muscardini (UEN). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! (...) Wallis-betænkningen udgør et skridt fremad for den overordnede beskyttelse af dyrs rettigheder, fordi den i høj grad begrænser importen af sælprodukter til EU.

EU har truffet en civiliseret beslutning her, og vi håber, at andre lande vil følge trop, selv om vi ville have foretrukket, at det var Kommissionens tekst, der var blevet fremlagt om det indre marked, fordi den meget klart begrænsede de mulige undtagelser vedrørende salg af sådanne produkter til tilfælde, der handler om inuitfolkets eksistensbehov. Medmindre nye undtagelser kontrolleres ordentligt af toldmyndighederne, kunne de åbne farlige nye smuthuller, der vil gøre det muligt at omgå en foranstaltning, som efter en lang kamp straffer formålsløsheden og grusomheden ved visse af menneskets skikke, som ikke længere bør have lov at krænke vores samvittigheder.

Jeg håber, at dette skridt fremad ikke vil stå alene, at der bliver gjort mere for at genoverveje måder at forhindre vores lande i at importere produkter fra dyr, der er blevet aflivet under utrolige lidelser. I samme forbindelse vil jeg også minde Dem om det modbydelige ved fortsat at støtte slagtning af dyr i Europa ved at lade dem bløde ihjel uden at bedøve dem.

Betænkning: Neil Parish (A6-0240/2009)

Hiltrud Breyer, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Hvor afstemningen om sæljagt var en stor succes, hvilket glæder mig enormt, var afstemningen om Parish-betænkningen så meget mere skuffende. Også her havde jeg gerne set, at vi havde indtaget en klar holdning til dyrebekyttelse, en progressiv holdning, som viser vejen frem, hvilket gør det klart, at vi har brug for alternativer til dyreforsøg. Dyreforsøg bør høre fortiden til. Men her havde industrien tydeligvis åbenlyse interesser – især medicinalindustrien – og derfor er min gruppe og jeg meget skuffede over, at det ikke lykkedes os at sørge for, at dyreforsøg og de barbariske forhold, dyr holdes under, blev henvist til fortiden.

Desværre lykkedes det os ikke at ændre det knæfald, Kommissionen allerede har gjort i forhold til det klare forbud mod forsøg på menneskeaber. Det gør mig meget bedrøvet, for et samfund skal altid måles ud fra, hvordan det behandler sine dyr, og EU må ikke længere stå som synonym med unødvendige dyreforsøg. Som sådan havde jeg gerne set, at vurderingen af alternative test uden brug af forsøgsdyr var blevet overvejet nærmere i direktivforslaget, eftersom kun klar støtte til alternativer til dyreforsøg kan føre til en afslutning på barbariske og unødvendige dyreforsøg i EU.

Det kan man ikke opnå med hensigtserklæringer, men kun ved at understrege vigtigheden af alternativer til dyreforsøg og ved at stille de nødvendige forskningsmidler til rådighed. Vi kan ikke tale om alternativer til dyreforsøg for derefter at undlade at støtte udviklingen og en hurtig anerkendelse af dem. Midlerne til alternative test uden brug af forsøgsdyr må ikke tørre ud. Kommissionens gode udkast burde have nydt større opbakning fra Parlamentet.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Det glædede mig, at ændringsforslag 170 til Parish-betænkningen om dyreforsøg blev vedtaget. Det forbyder brugen af menneskefostre eller føtale celler som alternativ til brug af dyr i dette direktiv, selv om det ikke er nogen stor trøst for mig, at ændringsforslaget overlader de etiske beslutninger til medlemsstaterne, for den irske regering og de irske domstole har konsekvent nægtet at beskytte fostre, og jeg er blevet forsikret om, at vi også importerer aborterede føtale celler til forskning i Irland.

Vi har beskyttet sælerne, og det er godt. Vi har iværksat nogle foranstaltninger til indskrænkning og reduktion af dyreforsøg, og vi må gå længere, men vi må aldrig glemme princippet om, at vi ikke må bruge mennesker som erstatning for andre former for forsøg. Vi må reducere dyreforsøg, men mennesker må stadig ikke betragtes som et alternativ.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Selv om dagen i dag er en god dag for dyrevelfærd, hvad angår sæler, var det en mindre god dag, hvad angår den måde, hvorpå vi netop har stemt om dyreforsøg.

Tidligere på måneden havde jeg fornøjelsen af at besøge en virksomhed i min valgkreds, Simcyp, som netop har vundet en national pris fra Dr Hadwen Trust for at udvikle alternativer til dyreforsøg. Virksomheden har vist, at det er muligt at udvikle alternativer, der fungerer. Den har faktisk også vist, at dyreforsøg i forbindelse med medicinsk forskning ikke nødvendigvis resulterer i data, der er pålidelige, når resultaterne overføres til mennesker.

Simcyp går forrest i udviklingen af alternativer. Det er muligt at gå endnu længere. Vi burde have gået længere i dag. Vi har kun taget et lille skridt. Vi må gøre langt mere.

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg undlod at stemme om denne betænkning, fordi jeg længe har kæmpet for dyrs rettigheder. Det er en af de sager, som det er vigtigt for EU at fokusere på, hvis vi skal skabe balance mellem rimelighed og det indre marked, og vi må insistere på et moralsk marked.

Jeg har modtaget flere breve om emnet, og vælgere i hele mit område udtrykker deres fortvivlelse. De mener, at dyr, der anvendes til videnskabelige formål, bør nyde bedre beskyttelse.

Grunden til, at jeg undlod at stemme, er, at jeg ønskede at få sat en stopper for indfangelse af aber i naturen til avl, og derfor støtter jeg Kommissionens tekst. Desuden blev ændringsforslag, der fjerner forpligtelsen til præcis registrering i brugervirksomheden, ikke støttet. Endvidere mener jeg, at ændringsforslag, der reducerer forpligtelserne til det såkaldte 3R-princip – begrænsning, forfining og erstatning – bør støttes. Jeg mener også, at anbringelsesstedet skal skræddersys til eksperimentet, og at anbringelsesstedet skal indgå i godkendelsen af projektet. Jeg ønsker at undgå, at dyr lider, og sikre, at vi har humane aflivningsmetoder eller i det mindste mindre smertefulde. Det er en af grundene til, at jeg undlod at stemme – jeg følte ikke, at betænkningen gik langt nok.

Betænkning: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hr. formand! Som tidligere lettisk miljøminister har jeg længe været bekymret over, hvad der foregår på dette område, over denne utrolige grusomhed over for dyr og over, at denne utrolige grusomhed udøves i industriel målestok. Jeg vil gerne sige, at det overhovedet ikke har noget at gøre med inuiternes traditionelle levevis, eftersom deres traditionelle levevis ikke involverer nedslagtning af dyr i industriel målestok for at forsyne hele verden med sælprodukter. Jeg undlod at stemme om det ændrede forslag, fordi jeg føler, at der ikke er behov for kompromiser om dette emne. På den anden side stemte jeg

helt hjertet for den lovgivningsmæssige beslutning, og jeg er rigtig glad for, at Parlamentet har accepteret europæiske borgeres prisværdige beslutning om et handelsforbud for sælprodukter.

Betænkning: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hr. formand! Om Podimata-betænkningen vil jeg gerne sige, at vi faktisk kan støtte både Kommissionens forslag og betænkningen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi foruden forslagene fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og andre politiske grupper, for som jeg ser det, er det primært forbrugernes interesser, betænkningen behandler. Den centrale pointe er, at forbrugerne bør vide, hvilke af disse elektriske apparater der er mest økonomiske, og hvilke der er mindst skadelige for miljøet. Med min stemmeafgivning forsøger jeg derfor at demonstrere en afbalanceret tilgang og i dette tilfælde at fremhæve europæiske forbrugeres interesser.

Betænkning: Vladimír Maňka (A6-0275/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! I talende stund sendes der et direkte radioprogram om Parlamentet på den britiske radiostation 5 Live – det har været i gang hele morgenen. Folk ringer ind, og et af de spørgsmål, der stilles igen og igen, er prisen for Parlamentet. Hvor meget koster dette Parlament, og kan det retfærdiggøre sine udgifter?

Som jeg påpegede for nylig, hvis man relaterer udgifterne til antallet af borgere, koster Parlamentet 1,74 GBP om året pr. borger, hvad der ca. svarer til et glas øl. I modsætning hertil koster det britiske Overhus 1,77 GBP og Underhuset 5,79 GBP om året, langt mere pr. borger. Naturligvis spreder dette Parlament sine udgifter langt mere ud med så stort et vælgerkorps. Vi bliver pålagt udgifter fra medlemsstaterne i form af de tre arbejdssteder og 23 sprog, hvilket intet nationalt parlament er nødt til at dække ud af sit budget. Og på trods heraf lykkes det os at give folk noget for pengene.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil ikke bestride de tal, hr. Corbett netop har læst op. Det interesserer mig ikke synderlig, om Parlamentet koster mindre pr. indbygger end andre – selv om jeg tror, der er lidt flere mennesker i hele EU, end der er i Det Forenede Kongerige.

Det, der bekymrer mig med denne betænkning, er, at det er en forspildt lejlighed. Den fremhæver mange af de dyre ordninger, vi alle har bemærket i vores tid her – jeg har været her i 10 år ligesom formanden. Det er f.eks. interessant, at Parlamentets hovedbibliotek ligger i Luxembourg, hvor ingen har adgang til det, fordi medlemmerne rejser mellem Bruxelles, Strasbourg og deres valgkreds.

Der er mange forspildte lejligheder her, og denne betænkning er helt sikkert en af dem. På et tidspunkt, hvor alle vores vælgere er nødt til at stramme livremmen ind, burde vi have signaleret i denne betænkning, at vi også er villige til at stramme vores ind, og det gjorde vi ikke. Det er en forspildt lejlighed.

Formanden. – Hr. Heaton-Harris! Hvis De er her i næste valgperiode, kan De jo hjælpe os med at forbedre tingene.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning: Ilda Figueiredo (A6-0223/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for.

I henhold til forordning (EF) nr. 1234/2007 må fjerkrækød sælges på det internationale marked, selv om det har gennemgået antimikrobiel behandling. I juni 2008 lykkedes det Parlamentet at vedtage en beslutning, der forbød denne type markedsføring efter flere forsøg.

Men eftersom USA kun eksporterer fjerkrækød behandlet med kemiske eller antimikrobielle stoffer til EU, har Kommissionen ikke honoreret beslutningen. Denne strategi strider imod de investeringer, erhvervsdrivende inden for fjerkrækødbranchen har foretaget i overensstemmelse med fællesskabsretten, ifølge hvilken kun EU-godkendte beskyttelsesmetoder, f.eks. kuldebehandling, kan benyttes for at reducere risikoen for forurening af kødet.

Derfor støtter vi følgende forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007: 1) Tilbagetrækning af Kommissionens betragtning 5, som lyder: "Der henvises nemlig udelukkende til kuldebehandling i den nuværende definition af "fjerkrækød", hvilket er for restriktivt i forhold til den teknologiske udvikling. Derfor bør der foretages en tilpasning af denne definition." 2) Erstatning af betragtning 5 med en anden, der kræver,

at kødets oprindelse skal kontrolleres for at informere og sikre gennemsigtighed for forbrugeren. 3) Bevarelse af kuldebehandling som den eneste beskyttelsesmetode.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for dette udkast, fordi jeg synes, at anvendelsesområdet for handelsnormer for fjerkrækød skal udvides, så det også omfatter fjerkrækødbaserede tilberedninger og produkter samt fjerkrækød i saltlage, som markedsføres i stadig højere grad.

Vi må huske, at når fjerkrækød sælges som "fersk," forventer forbrugeren, at det aldrig har været frosset, heller ikke dybfrosset, hvilket er forbrugers garanti for kvalitet. Derfor må det nuværende princip, ifølge hvilket fjerkrækød, der sælges som "fersk," ikke må have været frosset, skal styrkes og udvides til at omfatte fjerkrækødbaserede tilberedninger og produkter.

Det skal bemærkes, at dette forslag ikke har budgetmæssige konsekvenser.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Hensigten med handelsnormerne for fjerkrækød er at sikre stabile markedspriser i sektoren, lette markedsføringen af produkter samt sikre forbrugersikkerheden og en høj fødevarer kvalitet. Handelsnormerne for fjerkrækød skal revideres i lyset af den teknologiske udvikling og for at medtage tilberedt fjerkrækød, eftersom forbrugernes vaner har ændret sig siden 1990'erne. Det foreslås, at princippet om, at fjerkrækød, der sælges som "fersk," ikke må have været frosset, skal udvides til at omfatte fjerkrækødbaserede tilberedninger og produkter, hvilket jeg støtter.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget om markedsføring af fjerkrækød. Målet med forslaget er at opdatere standarderne, der stammer fra 1990, om markedsføring af fjerkrækød ved at tilpasse dem til virkeligheden på markedet. Det tilsigter også at sikre stabile markedspriser i sektoren, lette markedsføringen af produkter og sikre forbrugersikkerheden og en høj fødevarer kvalitet.

Jeg anser det ikke for acceptabelt at behandle fjerkrækød med dekontaminerende stoffer, og derfor argumenterede jeg for behandling i form af nedkøling.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Vi stemte for udkastene til ændringer fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, fordi de styrker formuleringerne vedrørende oprindelsesangivelse af fjerkrækød. Det mener vi, er godt.

Men ændringsforslagene fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter indeholder også formuleringer, som vi mener, bør håndteres på administrativt plan. Eftersom der blev stemt om alting ved en enkelt afstemning, kunne vi ikke stemme imod disse forslag.

Vores ja-stemme til ændringsforslagene vedrørende oprindelsesangivelse betyder naturligvis ikke, at vi på nogen måde støtter den fælles landbrugspolitik.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Vi har opnået et godt kompromis om denne betænkning, som vil sætte os i stand til at få en afbalanceret forordning, der lever op til EU's krav med hensyn til fødevarer sikkerhed.

Ved at forbyde markedsføring af frosset fjerkrækød, der er mærket som "fersk produkt," ved at forkaste brugen af giftige stoffer såsom klor til at dekontaminere fjerkrækroppe med og ved at vælge tydelig oprindelsesangivelse og slagtningsdato har vi fremmet en tilgang baseret på sund fornuft og valgt at prioritere forsvaret af europæiske forbrugeres interesser.

Med sin vedtagelse af beslutningen af juni 2008 havde Parlamentet allerede udtrykt stærk modstand mod at godkende markedsføringen af "klorfjerkræ" på det europæiske marked, og hvad det angik, blev den fulgt op af landbrugsministrene i Rådet i december.

Med dagens afstemning har vi bekræftet vores ønske om at sikre, at fødevarer i EU er så sikre som mulig for forbrugerne hele vejen fra gården til bordet.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) Det ligner en åbenlys sag. Forslaget, der er under diskussion, er det andet i træk, der har til hensigt at godkende markedsføring af fjerkrækød, der har modtaget antimikrobiel behandling, til konsum. Denne gang blev forslaget fremsat på foranledning af USA, som frygter et forbud mod import af deres kød til Europa.

I en situation, hvor forskning har vist, at brugen af antimikrobielle stoffer ikke bidrager til at nedbringe mængden af bakterieinfektioner, og hvor Europa kæmper for sund mad, må vi tale med én stemme. Hvilket

vi i lige så høj grad må, når det handler om gmo'er. Det er en skam, at sagen ikke er lige så åbenlys for alle, når det handler om genetisk modificeret organismer.

Betænkning: Reimer Böge (A6-0266/2009)

Neena Gill (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg hilser betænkningen velkommen, fordi den vedrører et område, jeg har arbejdet med i et stykke tid. Under et besøg på Michelin-fabrikken i Stoke-on-Trent forklarede ledelsen og fagforeningerne mig, hvorfor de støtter mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

Jeg har siden skrevet til erhvervsministeren i Det Forenede Kongerige, lord Mandelson, for at bede ham overveje en ansøgning til EU om aktivering af Globaliseringsfonden. Det slår mig, ligesom det slog dem, jeg mødte hos Michelin, at denne fond skal køres i stilling så hurtigt som muligt. Det er præcis denne form for situation, EU blev skabt til – til i fællesskab at hjælpe medlemsstater og endnu vigtigere deres arbejdstagere i vanskelige tider.

For fonden er ikke beregnet til blot at hjælpe virksomheder ud af vanskeligheder – den er beregnet til at støtte en strategi, der vil føre til bæredygtig vækst og beskæftigelse i fremtiden. Betænkningens fokus på små virksomheders betydning for den økonomiske genopretning og den vægt, som fonden lægger på kvalifikationer og uddannelse, vil gøre meget for at sikre, at folk, der mister deres arbejde, bliver genintegreret på arbejdsmarkedet.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Vi er stærkt kritiske over for begrundelsen for etableringen af en globaliseringsfond. For det første er den baseret på en opfattelse af, at globalisering i sig selv er et problem. Efter vores mening er globalisering en måde at forøge velstanden på, især i fattige udviklingslande, forudsat at væsentlige økonomiske aktører som EU og USA ændrer deres protektionistiske handelspolitiske holdninger i Verdenshandelsorganisationen.

EU's medlemsstater er i stand til at gennemføre nationale foranstaltninger til støtte for de sektorer, som de vurderer, har behov for økonomisk hjælp. En særlig EU-fond ville garantere vilkårlighed, manglende effektivitet, bureaukrati og uberettigede udgifter. Hvordan skal Kommissionen på en relevant måde kunne afgøre, om globalisering har haft en negativ indvirkning på en bestemt sektor? Desuden er de beløb, der diskuteres i øjeblikket, tegn på, at man næsten kunne tro, at der er tale om et PR-trick fra EU's side.

Af disse årsager har vi stemt imod betænkningen.

Betænkning: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Det har i flere årtier været et kendt faktum, at det er nødvendigt at sørge for renere luft, og for at sikre dette er der truffet foranstaltninger både på nationalt plan, EU-plan og via internationale konventioner.

Vi står dog stadig over for en stor udfordring, når det drejer sig om at forbedre luftkvaliteten. Problemet med luftforurening kan kun løses gennem en langsigtet indsats og inden for rammerne af en europæisk strategi og kræver ikke mindst flere grænseoverskridende foranstaltninger. Kommissionens forslag er nødvendigt, da der er behov for yderligere at fokusere på udledning af VOC'er for at forbedre luftkvaliteten og mindske generne for befolkningen på både regionalt og lokalt plan og for at sikre en vellykket anvendelse af fase II-systemer til benzindampgenvinding på verdensplan samt muligheden for med teknologi at begrænse emissioner ved benzinpåfyldning med 95 %.

Martin Callanan (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Denne lovgivning repræsenterer endnu et eksempel på, hvordan EU går efter bilindustrien og som regel forsøger at indføre alt for omfattende lovgivning for at løse et relativt lille problem.

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed stemte for at fremskynde datoen for, hvornår tankstationer skal leve op til de nye foranstaltninger til begrænsning af den mængde benzindampe, der slipper ud i atmosfæren, når biler bliver tanket op. Udvalget stemte også for at sænke grænsen for benzinsalg for at bringe mange flere tankstationer ind under den foreslåede lovs anvendelsesområde.

At gå efter små, uafhængige tankstationer på denne måde ville medføre en dominoeffekt for andre lokale virksomheder, det ville næsten ikke have nogen miljømæssig virkning, og det kunne potentielt forøge udledningen af udstødningsgasser, hvis bilister er nødt til at køre længere for at tanke op, fordi en lokal

tankstation er lukket. Udgifterne til at opgradere udstyret i form af anlægsudgifter og mistet omsætning på grund af midlertidig lukning ville være betydelige.

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om genvinding af benzindampe. Benzin indeholder flygtige organiske forbindelser, som fordamper inde i brændstoftanken og fylder det tomme rum i tanken over benzinen. Når køretøjet igen tankes op med benzin, fortrænges disse dampe fra tanken af den benzin, der fyldes på, og medmindre disse dampe genindvindes, forsvinder de ud i atmosfæren.

Kommissionens forslag tilsigter at genvinde benzindampe, der udledes i atmosfæren, når der fyldes benzin på passagerbiler. Det er meget vigtigt at installere effektive systemer til genvinding af benzindampe på tankstationer for at forbedre luftkvaliteten.

Betænkning: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Gennemsigtighed er et grundlæggende princip for EU. Det står tydeligt i artikel 255 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab: "Alle unionsborgere og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen."

Den nuværende forordning nr. 1049/2001 var et væsentligt skridt i retning af større åbenhed. I de seks år, der er gået siden gennemførelsen, har den bidraget til at skabe en mere gennemsigtig administrationskultur i de europæiske institutioner. Efter min mening bidrager åbenhed til at give institutionerne større legitimitet i de europæiske borgeres øjne og forøger deres tillid til dem.

Carlos Coelho (PPE-DE), *skriftlig*. – (PT) Gennemsigtighed er et grundlæggende princip for EU. Beslutninger skal tages så åbent og så tæt på borgerne som muligt, hvilket giver institutionerne større legitimitet i de europæiske borgeres øjne samtidig med, at det er med til at forøge deres tillid til dem.

Den forordning, der blev vedtaget i 2001, var utvivlsomt et væsentligt skridt i den retning, men nu er der behov for mange ændringer. De vil gøre den europæiske beslutningsproces nemmere at forstå, forøge gennemsigtigheden og forbedre institutionernes fremgangsmåder.

Målet med initiativet er derfor at gennemføre disse forbedringer. Men selv om der er nogle positive forslag, overskygges de desværre af dem, Parlamentet betragter som negative.

Faktisk blev størstedelen af de ændringsforslag, som Parlamentet anmodede om i sin beslutning fra april 2006, ikke taget i betragtning, hvilket f.eks. er tilfældet med forslagene vedrørende muligheden for, at Parlamentet udøver sin ret til demokratisk kontrol ved hjælp af aktindsigt i følsomme dokumenter.

Derfor støtter jeg ordførerens, hr. Cashmans, forslag om at henvise initiativet til fornyet behandling i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Selv om der budgetteres med offentlige debatter om Lissabontraktaten på alle sprog, accepteres nej til den ændrede EU-forfatning ikke, og folkeafstemninger undgås. Selv om EU's websider kundgør vigtigheden af flersprogethed, afspejles det ikke i selve webstedets design. Det benytter ikke konsekvent de tre arbejdssprog tysk, engelsk og fransk, hvormed vi ville kunne nå størstedelen af befolkningen. End ikke det nuværende formandskab mener, det er umagen værd. Nu vander EU sig over aktindsigt i sine dokumenter, men ønsker samtidig at annullere EU-licitationer i nationale aviser og dermed i alle indfødte sprog.

Ikke desto mindre indeholder betænkningen nogle gode metoder til at forbedre adgangen til dokumenter, hvilket er grunden til, jeg stemte for.

Betænkning: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Guy Bono (PSE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte imod betænkningen, der er udarbejdet af min græske kollega fru Panayotopoulos-Cassiotou fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter.

Men stemme var motiveret af, at betænkningen, som har tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, for øje, faktisk ville have udelukket selvstændige chauffører fra anvendelsesområdet for europæisk lovgivning om tilrettelæggelse af arbejdstid.

Mine socialdemokratiske kolleger og jeg deler den holdning, at vi ikke kan acceptere social lovgivning i to hastigheder – lovgivning, der beskytter nogle, men som efterlader vognmænd i vejsiden.

Vedtagelse af Kommissionens forslag ville have betydet uacceptabel diskrimination af selvstændige chauffører sammenlignet med ansatte chauffører, der er beskyttet af europæisk lovgivning. Parlamentet har taget vores forbehold til efterretning. Det bliver nu op til det snart nyvalgte Parlamentet at afsige sin dom i den nye valgperiode.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for at forkaste Kommissionens forslag om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, fordi jeg føler, at det er uacceptabelt og diskriminerende, at forslaget ikke omfatter selvstændige i vejtransportsektoren.

Alle, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, må være beskyttet af Fællesskabets regler, der begrænser antallet af arbejdstimer pr. uge. Det er derfor et spørgsmål om at beskytte disse arbejdstageres helbred og sikkerhed samt om at garantere trafikikkerheden.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det var meget vigtigt, at flertallet i Parlamentet stemte for vores forslag om at forkaste Kommissionens direktivforslag om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter. Forslaget til et direktiv repræsenterede et tilbageskridt i forhold til den nuværende situation, både i forhold til ægte selvstændige og "falske" selvstændige og i forhold til de nuværende arbejdstider, især nattearbejde.

Vores forslag var allerede fremlagt for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, hvor det blev vedtaget med flertal. Men ordføreren (fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater) insisterede på at tage betænkningen op på plenarmødet og fortsætte angrebet på arbejdstageres grundlæggende rettigheder. Derfor var denne forkastelse på plenarmødet så vigtig, når det nuværende direktiv, som kræver, at der anvendes samme arbejdsret over for selvstændige, fortsat er i kraft.

Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Under debatten i Transportudvalget fremlagde jeg to ændringsforslag, der påvirker alle arbejdstagere i transportsektoren. Efter min mening er det en fordel for en harmoniseret social politik og beskæftigelsespolitik i Europa, at arbejdsforholdene påvirker alle arbejdstagere ligeligt. Tanken om, at selvstændige skal høre ind under arbejdstidsdirektivet, er urealistisk. Det er ganske enkelt umuligt at kontrollere selvstændiges arbejdstid. Hvad sikkerhed angår, er alle chauffører, også de selvstændige, underkastet regler for køre- og hviletid i busser og lastbiler over 3,5 tons. Det ville gøre mere for sikkerheden at udvide reglerne for køre- og hviletid til chauffører i lastbiler under 3,5 tons. Det burde Kommissionen se på, men indtil videre har den ikke fremlagt et forslag. Jeg håber, at det nye Parlament vil tage disse forslag op.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi glæder os over forkastelsen af forslaget fra Kommissionen med hr. Durão Barroso i spidsen, der sigtede mod at udelukke "selvstændige" i vejtransportsektoren fra direktivet om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, som følge af vores forslag om at forkaste Kommissionens forslag.

I februar fremlagde vi i Transport- og Turismeudvalget et forslag, der opfordrede til forkastelse af dette uacceptable forslag fra Kommissionen.

Dette er det bedst mulige svar på endnu et forsøg på at intensivere konkurrencen og udnyttelsen af ansatte i vejtransportsektoren og derved true deres arbejdstagerrettigheder og trafikikkerhed.

Det, vi må gøre, er at forsvare og forbedre rettighederne og arbejdsforholdene for ansatte i vejtransportsektoren ved at bekæmpe usikre ansættelsesforhold, respektere hviletiden – uden løntab – og sikre overholdelse af den arbejdsret eller de overenskomster, der findes i hver medlemsstat.

Det, vi har brug for, er, at reglerne for arbejdstid og køre- og hviletid anvendes på samme måde for alle professionelle chauffører, herunder selvstændige chauffører, for at sikre deres sikkerhed og trafikikkerheden og derved forhindre for lange arbejdsdage og utilstrækkelige hvileperioder eller arbejdsrytmer.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Fru Panayotopoulos-Cassiotous betænkning anbefaler at forkaste Kommissionens forslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter.

Jeg stemte for betænkningen, der søger at afvise et forslag fra Kommissionen, som ikke vil gøre det muligt at afhjælpe de mangler, der er identificeret i forhold til gennemførelsen og kontrollen med reglerne for køre-

og hviletid, hvilket har direkte forbindelse til sikkerhed og sociale rettigheder. Desuden er der ingen afklaring af direktivets anvendelsesområde og mulige kontrolmetoder. Under alle omstændigheder må medlemsstaterne påtage sig det fulde ansvar på dette område.

Sluttelig indeholder forslaget ikke en bedre definition af begreberne "mobile arbejdstagere" eller "selvstændige chauffører," og med god grund, for det er denne betænkningens virkelige udfordring. Skal vi udelukke alle selvstændige chauffører fra direktivet? Spørgsmålet henstår ubesvaret, for problemet er indviklet.

Faktisk er der en udbredt praksis, hvor chauffører arbejder som "falske" selvstændige chauffører, selv om de faktisk er ansat af virksomheder, der af hensyn til indtjeningen omgår reglerne for køre- og hviletid.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Der er mange gode grunde til at afvise Kommissionens forslag om at udelukke selvstændige chauffører fra dette direktiv.

Min stemme for at afvise Kommissionens forslag var en stemme for trafiksikkerhed, for at afvise diskrimination i forhold til helbred og sikkerhed, løn og arbejdsforhold for chauffører og for at sikre retfærdighed for arbejdsgivere og ansatte i vejtransportsektoren.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Jeg stemte for ændringsforslag 54, fordi det er et vigtigt politisk budskab til Kommissionen og Rådet. Parlamentet støtter chaufførers rettigheder og afviser enhver konkurrence mellem lønnede og selvstændige chauffører. Dette forslag ville undtage selvstændige chauffører fra det nuværende direktivs anvendelsesområde og for første gang i europæisk lovgivning ville vi se et forsøg på at skelne mellem "ægte" og "falske" selvstændige. Det er imidlertid en mangelfuld skelnen, der kan åbne sluserne for fortolkninger af andre bestemmelser i fællesskabsretten. Det er en sejr for trafiksikkerheden og for et socialt Europa.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE), skriftlig. – (BG) Parlamentets direktiv om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, som blev forkastet med stemmer fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og det yderste venstre, vil gøre selvstændige mobile arbejdstagere mindre konkurrencedygtige.

Den uansvarlige forkastelse af Kommissionens forslag betyder, at det ikke længere giver mening at fortsætte som selvstændig. De kan ikke længere selv frit bestemme deres arbejdstider.

Der findes ingen tilsvarende lovgivning i nogen anden sektor. Denne beslutning vil få en uigenkaldelig skadelig virkning på den europæiske økonomis konkurrenceevne.

I modsætning til lønnede arbejdstagere arbejder selvstændige i transportsektoren ikke på grundlag af en overenskomst, men vælger selv frit deres kunder og forsendelser. Det, de tjener, afhænger ikke af deres arbejdstid, hvilket er tilfældet for lønnede arbejdstagere, men af antallet og typen af forsendelser. Når deres arbejdstider skal beregnes ud fra det nye direktiv, begrænses deres frihed som selvstændige.

Som følge af dagens afstemning har medlemsstaterne fået frataget muligheden for selv at definere de tidsmæssige rammer, der definerer, hvornår det er nat, og dermed muligheden for at maksimere arbejdstiden til transport af passagerer eller gods i henhold til de forskellige dagslyshold i de forskellige medlemsstater.

Forkastelsen af direktivet bringer konkurrenceevnen i fare. Små transportvirksomheder og enkeltmandsvirksomheder vil blive hårdest ramt. De vil blive tvunget til at gennemføre de krav, der gælder for ansatte hos store transportfirmaer, hvilket uvægerligt vil true deres position på markedet.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Forkastelsen af Kommissionens direktivforslag er en manøvre foretaget af kræfterne på "Europas ensrettede gade" under opløbet til valgene til Parlamentet. Grækenlands Kommunistiske Parti var imod Kommissionens forslag helt fra starten og stemte imod det både i Parlamentets kompetente udvalg og på plenarmødet. Det informerede arbejdstagerne og støttede deres demonstrationer. Undtagelsen af selvstændige er kun til gavn for monopolvirksomhederne i transportsektoren. Den er til skade for arbejdstagernes og selvstændige chaufførers interesser og medfører enorme farer for trafiksikkerheden. Den vil forværre chaufførernes arbejdsforhold yderligere, den vil forøge arbejds-/køretiden op til 84 timer om ugen, og den vil intensivere udnyttelsen af arbejdende chauffører yderligere.

Arbejdstagernes demonstrationer og frygten for at ryge ud ved valgene til Parlamentet tvinger en stor gruppe medlemmer af Parlamentet fra de partier, der støtter den europæiske ensrettede gade, til at stemme imod forslaget. Men arbejdstagerne må vide, at monopolkoncernerne nok skal få tvunget deres krav igennem ved at finde storkapitalens partier, der er villige til at opfylde dem. Denne præstation viser styrken og vigtigheden

af arbejdstagernes kamp. Men vi vil gerne påpege, at den kan vise sig at være flygtig, hvis det ikke lykkes arbejder- og græsrodsbevægelsen at organisere sit modangreb og fastlægge betingelserne for radikale forandringer på magtens og økonomiens niveau.

Betænkning: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi svenske socialdemokrater har valgt at stemme for det kompromis, der er opnået med Rådet, fordi vores fortolkning tyder på, at den negative påvirkning af jagt i Sverige, som vi havde frygtet, elimineres af undtagelsen i artikel 3, stk. 2. Billederne af canadisk sæljagt har forfærdet os alle.

De fleste forbrugere vil derfor vrage produkter fra sæljagt, som ikke kommer i nærheden af at opfylde krav, der svarer til dem, som svensk jagt er underkastet, som resulterer i unødvendig lidelse, og som finder sted i stor målestok under ukontrollerede forhold.

Vi er i princippet imod, at EU direkte eller indirekte blander sig i spørgsmål om jagt, som er et nationalt område, især når det kan underminere velfungerende svenske regler. I dette tilfælde har vi valgt at vurdere sagen på baggrund af den overordnede situation. Under disse omstændigheder har vi accepteret kompromiset, fordi det sender det klare signal, at Parlamentet ikke finder det acceptabelt, at folk behandler dyr, som de har lyst.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Jeg er fuldstændig overbevist om, at sæljagt skal forbydes med visse undtagelser for lokale samfund. Vi bør heller ikke ignorere, at forskellige meningsmålinger i forskellige EU-medlemsstater viser, at et stort flertal af EU's borgere er imod sæljagt i stor målestok og de metoder, der anvendes hertil. Desuden går et klart flertal af borgerne ind for et totalforbud mod handel med sælprodukter.

Niels Busk, Anne E. Jensen og Karin Riis-Jørgensen (ALDE), skriftlig. – (DA) Vi har stemt imod forslaget om forbud mod handel med sælprodukter og det kompromis, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet. Vi mener ikke, at et forbud mod handel med sælprodukter højner dyrevelfærden, og beklager, at forslaget vedtages på trods af manglende hjemmel i traktaten.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Dyreværnsgrupper og vælgere har drevet intens lobbyvirksomhed over for mig i denne sag, men jeg er principielt meget skeptisk over for at forbyde ting. I sidste ende er det op til forbrugerne at beslutte, om de vil købe sælprodukter. Jeg er stolt over at have været med i kampagnen om at forbyde import af katte- og hundepels fra Kina, men importen af sælprodukter er en helt anden sag, der bygger på traditionel kultur og skikke gennem århundreder.

Tyrefægtning og hanekampe er usmageligt at se på, men EU anerkender, at de fortsat skal have lov at finde sted i EU i regioner, hvor der findes en ubrudt tradition. Derfor ville det være hyklerisk af EU at forbyde sælprodukter fra Canada på grund af dyremishandling. Jeg er heller ikke meget for at skabe uvenskab i forhold til Canada, der er en god allieret af EU, og som deler vores fælles værdier.

Jeg er modstander af dyremishandling, men jeg mener, at denne sag er blevet fordrejet med vilje for at provokere en følelsesmæssig reaktion blandt Parlamentets medlemmer. Vi bør behandle sådanne sager på en mere afbalanceret og distanceret måde.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om handel med sælprodukter, fordi den bygger på to overvejelser, nemlig forbuddet mod handel med visse sælprodukter i EU og respekt for Arktis' oprindelige folks traditioner og kulturer.

Hvert år aflives ca. 900 000 sæler som led i storstilet kommerciel jagt (dette tal medregner hverken sæler, som såres og derefter forsvinder, eller urapporterede aflivninger), heraf 60 % i Canada, Grønland og Namibia. Norge og Rusland er de andre vigtige lande, der driver sæljagt i stor målestok. I Fællesskabet driver Sverige, Finland og Det Forenede Kongerige (Skotland) jagt i begrænset omfang, hovedsagelig for at forvalte fiskebestande og bekæmpe sæler som skadedyr.

Jeg mener, at denne aftale vil beskytte sæler mod mishandling og samtidig beskytte inuitsamfundenes kultur. Jeg mener også, at denne forordning vil sikre, at den skrupeløse handel standses, og at der vil blive udviklet harmoniserede regler, der ændrer hele det indre marked.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Kort tid inden jeg første gang blev valgt til Parlamentet for 25 år siden, var der blevet indført et "foreløbigt forbud" mod handel med sælprodukter i 1983. Desværre er sagen endnu ikke færdigbehandlet, selv om den har været taget op igen flere gange.

Her et kvart århundrede senere er situationen knap blevet bedre end i 1983. Vi kan stadig opleve hundredtusindvis af sæler, der bliver slagtet på den mest modbydelige og brutale måde i Canada. Forhåbentlig vil dagens afstemning være tilstrækkelig overvældende til endelig at opnå, hvad vi troede, vi havde klareret for 25 år siden. Hverken jeg eller sælerne ønsker, at vi er nødt til at tage sagen op igen i 2034.

Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Personligt finder jeg det beklageligt, at udvalgets forslag, som var meget tydelige, ikke er blevet vedtaget af grupperne. Artsbevarelse – især i lyset af de kendte forhold ved slagtning – nødvendiggør beslutningskompette og kompromisløse tiltag. Arbejdspladerne i forbindelse med denne branche kan nemt omlægges.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Parlamentets beslutning om at forbyde handel med sælprodukter i Fællesskabet er et skridt i retning af at få sat en stopper for de brutale metoder, nogle lande benytter, når disse dyr slægtes. Beslutningsforslaget er en reaktion på den offentlige bekymring over spørgsmålet om dyrevelfærd under nedslagtningen og flåningen af sæler.

Forordningen tillader flere undtagelser, som i visse tilfælde er nødvendige. Det gælder især en undtagelse fra forbuddet, der tillader sælprodukter fra inuitsamfund, som benytter traditionelle jagtmetoder til at sikre sin eksistens.

Det glæder mig, at Parlamentet har erklæret sin støtte til vedtagelsen af denne forordning med så stort flertal. Det er et meget klart signal fra de europæiske institutioner om, at borgerne i Europa ikke støtter den brutale behandling og aflivning af dyr.

Roger Knapman og Thomas Wise (NI), skriftlig. – (EN) Vi forstår og deler bekymringerne over handel med sælprodukter. Vi har ikke noget problem med, at enkeltstater forbyder sælprodukter, men vi mener, det bør være en sag for enkeltstater og ikke for Kommissionen. Derfor har vi ikke været i stand til at støtte dette forslag.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) I denne valgperiode har Parlamentet tildelt beskyttelse af dyr relativt megen opmærksomhed.

Indførslen af et forbud mod handel med visse sælprodukter i EU vil utvivlsomt styrke denne beskyttelse. Det er også en kilde til tilfredshed for de 425 medlemmer af Parlamentet, som har underskrevet den skriftlige erklæring om emnet. Det skal også bemærkes, at Parlamentet i sin beslutning har udtrykt ønske om at respektere oprindelige folks kultur og traditioner. Hvordan foranstaltninger til beskyttelse af sæler udvikler sig i fremtiden, vil afhænge af mange faktorer i den internationale kontekst og WTO. Ikke desto mindre fortjener dette initiativ fra medlemmer af Parlamentet vedtagelse og støtte.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Det glæder mig, at vi har stemt for at forbyde handel med sælprodukter i EU.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) I januar 2007 blev Belgien det første europæiske land, der forbød alle produkter, der stammer fra sæler. Efterfølgende fulgte en række andre medlemsstater trop. Den belgiske lovgivning undtager den form for jagt, der traditionelt udføres af inuitsamfund, og derfor glæder det mig, at Parlamentet i dag følger Belgiens eksempel. Vi støttede ikke forslaget om at tillade import af sælprodukter under forudsætning af et krav om mærkning. Hvis pelshandlere fra Canada, Grønland, Namibia og Rusland ikke længere kan sælge sælskind på et af verdens største markeder, vil det medføre et enormt fremskridt for denne arts velfærd. Desuden er et forbud den mest effektive måde at sætte en stopper for de umenneskelige metoder, som hundredtusindvis af dyr bliver ofre for hvert år.

Efter min mening er et totalt forbud den rigtige vej frem, og derfor har jeg støttet fru Wallis' betænkning.

Betænkning: Neil Parish (A6-0240/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for.

Indtil nu har direktiv 86/609/EØF sikret beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål. Umiddelbart efter at direktivet blev udstedt, blev det gennemført og taget i anvendelse på forskellige måder i medlemsstaterne. Men vi er nødt til at fremlægge et ændringsforslag til direktivet for at garantere et overordnet, fælles forsæt i Europa og bedre beskyttelse for forsøgsdyr, der anvendes til videnskabelige formål i forbindelse med menneskers og dyrs sundhed.

De vigtigste af de mange ændringer, der bør gennemføres, og som vi håber, er på linje med Kommissionens idealer, er: 1) oprettelse af en etisk komité for dyrevelfærd, 2) udvidelse af begrebet forsøgsdyr til at omfatte forskellige arter af hvirvelløse dyr og fostre i den sidste tredjedel af deres udvikling eller larver og andre dyr, der bruges i grundforskning og undervisning, 3) udelukkende brug af dyr i eksperimenter, hvortil de er opdrættet, 4) undersøgelse af alternativer til dyreforsøg for at minimere antallet af forsøgsdyr, 5) forsikring for, at medlemsstaternes primære formål bør være at forbedre opdrætningsmetoderne for at minimere dyrenes lidelser, samt 6) brug af lokal- eller totalbedøvelse.

Derek Roland Clark og Nigel Farage (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Selv om betænkningen indeholder mange elementer, som mit parti (UKIP) ville være enig i, er den skæmmet af sin uretmæssige og antidemokratiske oprindelse i EU's maskineri. Følgelig kan jeg ikke støtte den.

Christine De Veyrac (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Kommissionens tekst er noget sludder. Den er noget sludder i forhold til det videnskabelige, fordi den hæmmer og straffer forskning, og den er noget sludder i forhold til medicinske fremskridt, fordi de videnskabsfolk, der tyer til dyreforsøg, dagligt arbejder på at finde medicin og behandlinger, der vil helbrede nye pandemier i morgen.

Og sluttelig er det noget økonomisk og socialt sludder, for mens vores medicinalkoncerner skal forbydes at forske, vil laboratorier uden for EU kunne fortsætte! Heldigvis genskaber Parish-betænkningen balancen, for jeg vil ikke støtte noget, der svækker vores industris konkurrenceevne, eller som skaber incitament til at flytte.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Forslaget til et direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål, handler mere om at gennemføre det indre marked, om konkurrence og om at begrænse omkostningerne til forskning end om beskyttelse af dyr.

De multinationale selskaber forlanger mere og mere profit fra forskning. De dyr, der anvendes til formålet, ofres og tortureres generelt på grundlag af et kriterium om at forøge profitten, ikke om videnskabelige behov. Ingen kan forvente dyrevenlig adfærd fra storkapitalen, hvis motivation er udnyttelse, og som opfører sig umenneskeligt og groft selv over for mennesker.

Forsøg er en nødvendig del af at forske i, hvordan man kan gøre noget ved vigtige problemer i forhold til den offentlige sundhed og utallige og endda uheldelige sygdomme. Der er ofte behov for dyr til denne forskning.

Men i forbindelse med beskyttelsen af dyr er det ligesom i forbindelse med beskyttelsen af den offentlige sundhed nødvendigt at kæmpe mod monopolerne, mod storkapitalens magt, som beskytter medicin med patenter for at sikre enorme profitter fra kommercialisering af sundhed.

Der er behov for en kamp, der vil befri forskningen fra kapitalens lænker og bruge de videnskabelige resultater fra forskning til at tilfredsstille folkets behov.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål. Forslaget omhandler beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål i forbindelse med menneskers eller dyrs helbred eller dyrevelfærd. Hvert år anvendes der omkring 12 mio. dyr til videnskabelige formål i EU, herunder 12 000 ikkemenneskelige primater.

Det nye direktiv vil gøre det obligatorisk at udføre etiske evalueringer og kræve, at eksperimenter, hvortil der anvendes dyr, underkastes godkendelse. Med dette forslag er bestemte arter af hvirvelløse dyr og fostre i den sidste tredjedel af deres udvikling samt larver og andre dyr, der bruges i grundforskning og undervisning, nu også omfattet.

Derfor mener jeg, at forslaget har til hensigt at forbedre beskyttelsen af dyr, der anvendes i forsøg, og styrke reglerne for dyrevelfærd i lyset af udviklingen inden for videnskabelig forskning.

Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR) Takket være Kommissionens initiativ, som gør det muligt at revidere det ikraftværende direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål, kan EU spille en afgørende rolle inden for forskning i og udvikling af test og teknologier, hvortil der ikke anvendes dyr. Desuden skal direktivets anvendelsesområde udvides. Nogle af de ændringsforslag, som Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har fremlagt imod beskyttelse af laboratoriedyr, stred imod dette mål. Det er afgørende, at europæisk forskning ikke lider under det – den bør tværtimod udvikles. Men det må ikke ske på bekostning af dyrevelfærden eller udviklingen og valideringen af metoder, der udgør et fuldstændigt alternativ til brugen af dyr. Udviklingen af disse alternative metoder kræver et budget. Desuden er det

afgørende, at brugen af ikkemenneskelige primater i forskning gradvist udfases, at der er kontrol hermed, og at gennemsigtigheden på området forøges.

Lydia Schenardi (NI), *skriftlig*. – (FR) Det var på tide, at de implicerede parter begyndte at tænke på velfærden for de dyr, der anvendes til forskning, og på et forbud mod at fange vilde aber til avlsbrug, hvilket fører til vold, stress under indfangningen, derefter indespærring, adskillelse af familiegupper, opsplitning af sociale grupper, påvirkning af miljøet, forstyrrelse af den naturlige balance i bestanden og fjernelse af hunner.

Derfor vil vi støtte målet om at udnytte dyr, der er avlet til formålet, bedst muligt. Disse dyrs genetiske og medicinske historie er kendt, og de muliggør derfor mere konsekvente og sammenlignelige data.

Men hvis de standarder for dyrevelfærd, der anvendes i forbindelse med forskning, på den anden side førte til eksport af forskning, ville konsekvenserne være mere tydelige i de lande, der allerede fungerer under streng myndighedskontrol såsom Schweiz og Det Forenede Kongerige. Sagen er, at i de lande har medicinalindustrien fortsat klaret sig glimrende trods 20 år med streng regulering. Regulering har altså ikke dæmpet branchens succes. Tilsynet har endda forbedret standarderne for de videnskabelige metoder. Det bekræfter derfor frygten for, at forskning bliver eksporteret i kølvandet på disse reguleringer.

Brian Simpson (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg er skuffet over Parlamentets holdning til revideringen af fælles europæiske regler for dyreforsøg. Jeg valgte at undlade at stemme om den endelige betænkning. Selv om jeg fuldt ud støtter bestemmelserne om at udvikle og fremme brugen af alternativer til dyreforsøg og den tematiske halvårige gennemgang af brugen af primater, som begge er ting, jeg betragter som afgørende for at dreje vores forskning væk fra sin afhængighed af dyr, især primater, har Parlamentets holdning generelt svækket mange af de vigtige bestemmelser om dyrevelfærd, som Kommissionen har foreslået.

Den frygt, der har præget Parlamentet, er, at forskningsindustrien vil forlade EU, hvis vores forskningsinstitutioner pålægges for mange krav. Jeg mener dog, at der er visse krav, som er afgørende, hvis vi i Europa skal sikre en høj grad af beskyttelse af dyr, og jeg frygter, at dagens resultat strider imod denne tanke. To emner, der var helt afgørende for mig, var at dreje Europa væk fra brugen af aber indfanget i naturen til avlsformål og det absolutte behov for godkendelse af alle eksperimenter, der involverer dyr, og dermed cementere vores tilsagn om at erstatte og reducere brugen af dyr i forsøg. Desværre gik Parlamentet i dag glip af en lejlighed til at anlægge en hård linje i forhold til beskyttelse af dyr.

Roger Knapman og Thomas Wise (NI), *skriftlig*. – (EN) Vi accepterer, at forsøg med dyr nogle gange er nødvendige, men vi forstår og accepterer også, at nødvendigheden af nogle forsøg er tvivlsom. Vi går ind for at fremme alternative forskningsmetoder, og vi så gerne, at antallet af forsøg med alle former for levende dyr blev reduceret til et absolut minimum og udført i henhold til de strengest mulige humane retningslinjer. Men vi mener, at det bør være op til de enkelte stater, så beklageligvis ser vi os ikke i stand til at stemme for dette forslag i en EU-sammenhæng.

Betænkning: Luis de Grandes Pascual (A6-0080/2009)

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for forslaget om forurening fra skibe, fordi jeg mener, det er vigtigt at gøre noget ved denne fortsatte praksis inden for søfarten, nemlig visse skibes ulovlige udtømninger af forurenende stoffer i havet.

Jeg mener, at det ændrede forslag er fuldstændig afgørende for at forhindre miljøkatastrofer og forringelse af vandkvaliteten ved hjælp af strafferetlige sanktioner, der er hårde nok til at afskrække potentielle forurenere.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Denne betænkning anbefaler at ændre et eksisterende direktiv om forurening fra skibe for at muliggøre iværksættelsen af strafferetlige foranstaltninger i tilfælde af forurening. Junilisten støtter foranstaltninger til at forhindre forurening fra skibe, men vi mener, at strafferet helt og holdent er et nationalt område. Desuden bør udtømninger fra skibe i internationalt farvand behandles på FN-plan. Derfor stemte vi imod ved den endelige afstemning.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Det højt besungne direktiv, som forskellige kræfter annoncerede, skulle straffe linjerederier med strafferetlige sanktioner for at forurene havet, og som ville beskytte miljøet, har opnået præcis det modsatte. Det beskytter skibsfartens storkapital mod idømmelse af sanktioner. Selv Kommissionens utilstrækkelige forslag er en tom bestemmelse efter Parlamentets forslag om ikke at straffe mindre udtømninger af forurenende stoffer fra skibe. Vores folk ved ganske udmærket, hvad mindre udtømninger er, og hvem der vil dømmes dem og ud fra hvilke kriterier. Indbyggerne på Santorini, som har protesteret over vraget af krydstogtskibet Sea Diamond, der stadig befinder sig i øens farvand, er

f.eks. trætte af de svar, de får fra EU og Nyt Demokratis regering – de samme svar, som PASOK gav i forbindelse med bilfærgen Express Samina og andre – om, at vrage tilsyneladende ikke forurener.

Med smuthullet i form af mindre udtømminger af forurenende stoffer kan rederier, dem, der har ledelsen af skibets drift, korresponderende redere, skibsagenter, forsikringsgivere, befragtere, lastens og skibets ejere og dem, der er ansvarlige for forbrydelser til søs og miljøkatastrofer, slippe for straf. På den anden side vil matroser igen blive brugt som syndebukke.

Betænkning: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for.

Når vi taler om politikker vedrørende energiforbrug, skulle EU bruge den berømte britiske økonom Nicholas Sterns udtalelser som rettesnor for sine beslutninger: "There are more incentives to invest in energy efficiency during a recession and when oil prices are high. Spending on renewable and other low-carbon industries could help stimulate the economy. (Incitamentet til at investere i effektiv energiudnyttelse er større under en recession, og når olieprisen er høj. Det kan være med til at stimulere økonomien at bruge penge på vedvarende og andre industrier med lave CO₂-emissioner.)"

Det ville være gavnligt at forsøge at skabe en energipolitik, der var i stand til at reducere udledningerne af drivhusgasser, for at overholde aftalerne i henhold til Kyoto-protokollen og for at støtte EU's ledende rolle i kampen mod klimaforandringer. Gennemførelsen af denne protokol ville yde et meget vigtigt bidrag til beskæftigelsen og til konkurrenceevnen på det økonomiske og sociale område.

Selv om industriens og forbrugernes sammenslutninger går ind for det nuværende direktiv 92/75/EØF om energimærkning, kan man ikke påstå, at det har fulgt med den teknologiske udvikling og med innovationen på energimarkedet, for der er først og fremmest behov for at komme videre fra denne situation præget af inert i hele Europa, så der kan blive åbnet for en ny dimension i brugernes liv.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger (omarbejdet). Jeg føler, at det er nødvendigt at oplyse bedre om produkters energieffektivitet. Reklamer, der fremhæver de tekniske egenskaber ved køleskabe, vaskemaskiner eller husholdningsovne, skal angive produktets energiforbrug.

Energimærkning hjælper forbrugerne med at vurdere deres udgifter til energi, når de køber elektriske apparater til hjemmet såsom køleskabe, vaskemaskiner, tørretumblere og ovne. Producenterne skal angive produkternes energiforbrug, uanset om de er mere effektive (grøn) eller mindre effektive (pink) set ud fra et energiperspektiv.

Mærkning vil også gælde for kommercielle og industrielle produkter, der bruger energi, f.eks. kølehusrum og kølediske. Alle reklamer skal angive energiforbrug og energibesparelser.

Medlemsstaterne kan indføre tilskyndelsesforanstaltninger, herunder skattefradrag for produkter, der er ekstremt energieffektive.

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for direktivet om angivelse af energiforbrug ved hjælp af mærkning. Miljøspørgsmål og især energieffektivitet er i færd med at få ny betydning og blive grundlæggende for at bekæmpe klimaforandringer. Omarbejdningen af dette direktiv tilsigter at tillade mærkning af alle energirelaterede husholdningsprodukter og produkter til handels- og industrisektoren.

I betragtning af at der er akut behov for at gøre noget ved klimaforandringerne og af, at EU har til hensigt at nå målet om at forøge energieffektiviteten med 20 % inden 2020, mener jeg, at enkel, tydelig og nemt genkendelig mærkning kan overbevise forbrugere om at tage mere bæredygtige beslutninger og være med til at fremme mere energieffektive produkter.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Junilisten betragter det som en af EU's vigtigste opgaver at tage sig af grænseoverskridende miljøspørgsmål. Vi mener, at ændringsforslagene er bedre end Kommissionens forslag i forhold til at give slutforbrugerne en chance for at foretage kloge valg ved at forbedre informationen om produkters energiforbrug og miljøpåvirkning.

Vi er dog kritiske over for visse specifikke formuleringer i ændringsforslagene, der søger at gå endnu mere i detaljer med reguleringen af den europæiske energipolitik. Ændringsforslagenes gode intentioner vejer imidlertid tungere end de negative, og vi har derfor valgt at støtte ændringsforslagene som helhed.

7. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.05 og genoptaget kl. 15)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

8. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

9. Forberedelse af Det Europæiske Råd (18.-19. juni 2009) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om forberedelse af Det Europæiske Råd den 18. og 19. juni.

Alexandr Vondra, *formand for Rådet.* – (EN) Hr. formand! Jeg er meget glad for denne lejlighed til at tale til Dem i god tid før det næste møde i Det Europæiske Råd, som jeg ikke personligt vil deltage i. Denne gang er omstændighederne naturligvis lidt usædvanlige, eftersom der er ved at blive udpeget en ny tjekkisk regering. Det vil jeg sige lidt mere om sidst i min redegørelse.

Lad mig først gennemgå de vigtigste punkter på dagsordenen til juni måneds møde i Det Europæiske Råd, som vi i formandskabet er ved at forberede. Jeg vil starte med de institutionelle spørgsmål. I december 2008 vedtog Det Europæiske Råd en køreplan, der skulle gøre det muligt for Lissabontraktaten at træde i kraft inden udgangen af 2009. Den går kort sagt ud på at give juridiske garantier og forsikringer på en række spørgsmål, der bekymrer det irske folk. Til gengæld forpligter den irske regering sig til at søge traktaten ratificeret inden udgangen af oktober.

Der arbejdes fortsat på at gennemføre aftalen, og på nuværende tidspunkt kan jeg ikke komme nærmere ind på den. Jeg er overbevist om, at det kommende Europæiske Råd vil kunne opfylde sin del af aftalen.

Som De formentlig alle er klar over, skal det tjekkiske senat stemme om ratificeringen af Lissabontraktaten i morgen. Jeg tager hjem midt om natten for at kunne være der fra i morgen tidlig. Jeg mener, at resultatet af denne afstemning vil sende et positivt signal til de andre medlemsstater, og at det vil dæmpe nogle ubegrundede bekymringer. Jeg arbejder hårdt! Ikke desto mindre må de tjekkiske senatorer under alle omstændigheder have betingelsesløs uafhængighed i denne demokratiske beslutningsproces. Det er klart, at ethvert forsøg på at lægge pres på dem kan vise sig at virke imod hensigten.

I december blev det også aftalt, at processen med at udpege den næste Kommission, især kommissionsformanden, vil blive indledt umiddelbart efter valgene til Parlamentet i juni 2009.

Jeg er fuldstændig opmærksom på de synspunkter, der er blevet udtrykt her om det ønskværdige ved på passende vis at inddrage Parlamentet i denne proces. Formandskabet vil naturligvis arbejde tæt sammen med ikke kun medlemsstaterne, men også Parlamentet.

Nu vil jeg gerne sige et par ting om den økonomiske og finansielle krise, som utvivlsomt vil dominere en væsentlig del af dagsordenen, og om behovet for at gøre mere i forhold til den økonomiske og finansielle krise.

Krisen påviste det akutte behov for at styrke effektiviteten af tilsynet med og reguleringen af de finansielle institutioner og for at forbedre krisestyringsmekanismerne. Det er vi allerede begyndt på, både på EU-plan og mere globalt. I den sammenhæng har den gruppe, som hr. de Larosière er formand for, produceret meget interessante idéer, og sidste uge fremlagde Kommissionen den første forslagspakke. Der forventes flere forslag i de kommende uger.

De bliver og vil blive diskuteret af Økofinrådet – og vi har møde i Økofinrådet i dag – og vores mål vil være at nå frem til Det Europæiske Råds første beslutninger. Det er et ambitiøst mål, og arbejdet vil tydeligvis skulle fortsætte efter juni, så det er afgørende vigtigt, at Det Europæiske Råds møde i juni kan sende et stærkt signal om hurtig vedtagelse af de forslag, Kommissionen vil fremlægge.

Mere overordnet vil Det Europæiske Råd på sit møde i juni tage bestik af situationen på de finansielle markeder og vurdere effektiviteten af de hidtidige foranstaltninger. Det vil også tage bestik af de foranstaltninger, der er iværksat til støtte for "realøkonomien" og i denne forbindelse se på beskæftigelsessituationen.

På torsdag, i overmorgen, vil vi afholde et særligt beskæftigelsestopmøde med arbejdsmarkedets parter i Prag, hvor disse vigtige spørgsmål bliver taget op. De vil modtage detaljerede oplysninger om topmødets dagsorden senere i dag under en særlig forhandling.

Bortset fra resultatet af topmødet på torsdag i Prag og de meget interessante seminarer og workshoper, der har været afholdt i de seneste uger i Tjekkiet, Sverige og Spanien, vil Kommissionen også meget snart udsende en meddelelse som optakt til junimødet i Det Europæiske Råd, så vi, når mødet starter, har en række interessante idéer og anbefalinger til overvejelse.

Men lad mig understrege, at det ikke handler om at lancere en ny, stor beskæftigelsesstrategi. Sådan en har vi allerede – Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. Vi har for nylig bekræftet de eksisterende retningslinjer for beskæftigelse og vedtaget landespecifikke anbefalinger. Mere overordnet vil jeg gerne minde om, at de hjælpepakker, som EU og medlemsstaterne har vedtaget siden slutningen af sidste år, udgør væsentlige bidrag til støtte for beskæftigelsen.

I forhold til klimaforandringer vil Det Europæiske Råd i juni vende tilbage til forberedelserne af klimatopmødet i København. Det vil tage bestik af det opnåede fremskridt, både på internationalt plan og i forhold til vores egne interne forberedelser.

Det er et indviklet emne, især fordi forhandlingerne med vores internationale partnere foregår parallelt med vores egne interne diskussioner. I går blev der afholdt topmøde mellem EU og Japan i Prag. Det er tydeligt, at der er behov for betydelig finansiering for at underbygge en ambitiøs aftale i København. EU er fast besluttet på at påtage sig sin rimelige del heraf, hvilket naturligvis også nødvendiggør en retfærdig intern aftale om deling af byrderne.

Hvor langt vi går på Det Europæiske Råds møde i juni i forhold til EU's egne interne arrangementer, vil i høj grad afhænge af, hvor langt vores internationale partnere, herunder USA, er gået, og på status for forhandlingerne inden for de multilaterale rammer. Lad mig understrege EU's fortsatte vilje til at udvise lederskab med henblik på at nå et ambitiøst resultat i København.

Det er for tidligt i denne fase at tale i detaljer om dagsordenen for Det Europæiske Råd, hvad angår de eksterne forbindelser. Men to vigtige topmøder med tredjelande vil finde sted i Prag sidst i denne uge, nemlig topmødet om det østlige partnerskab den 7. maj og topmødet Southern Corridor – New Silk Road dagen efter. Det er meget sandsynligt, at Det Europæiske Råd vil diskutere opfølgninger til disse arrangementer, som er helt afgørende for EU's interesser på langt sigt.

Ligeledes kan vi forvente debatter på trojkatotpmøderne med Japan og Canada og andre vigtige topmøder og møder, der allerede er planlagt i maj, herunder Rusland. Dagsordenen for eksterne forbindelser vil under alle omstændigheder blive opdateret på baggrund af den aktuelle udvikling, nemlig mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) i maj og juni, som vil behandle forsvars- og udviklingsspørgsmål ud over den normale dagsorden.

Jeg vil gerne sige tak for Deres interesse for dagsordenen for det kommende møde i Rådet, og jeg vil bestemt gerne høre Deres inspirerende kommentarer og synspunkter i den følgende diskussion.

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det Europæiske Råds næste møde finder sted i samme måned som valget til Europa-Parlamentet. Dette væsentlige valg bliver afholdt på et tidspunkt, hvor mange af vores borgere står i en virkelig vanskelig situation. Jeg tænker især på krisens virkninger på beskæftigelsen, men vi vil få lejlighed til at tale nærmere herom senere i eftermiddag.

Vores reaktion på krisen skal baseres på vores grundlæggende værdier om ansvar, solidaritet og social retfærdighed. Denne krise er en mulighed for os til at forny vores europæiske model for en social markedsøkonomi, der er miljøbevidst og bygger på vores værdier.

Alle overbeviste europæere skal være rede til at engagere sig. De må forklare, hvorfor EU er så vigtig, hvorfor borgerne må bidrage hertil, og hvorfor de skal stemme.

De kan alle med rette være stolte over det arbejde, der er udført. Den valgperiode, der nærmer sig sin afslutning, har ført til bemærkelsesværdige resultater, som der er grund til at være stolt af. Parlamentet har vist sin beslutsomhed, når det gælder om at nå konkrete resultater for borgerne. Det har bevist, at det havde en ambitiøs vision for vores fælles fremtid.

Arven fra de sidste fem år er meget betydelig. Der er blevet truffet historiske beslutninger om at bekæmpe klimaforandringen og styrke vores energisikkerhed. Der er truffet foranstaltninger, som har haft direkte virkninger for borgernes sikkerhed og frihed, og som også har givet dem nye muligheder.

Der er gennemført grundlæggende reformer på områder som det indre marked, den sociale dagsorden, telekommunikation, energi, miljø samt retlige og indre anliggender. På alle disse områder har Parlamentet sat sit præg på den modernisering af Europa, der har fundet sted.

I de seneste par uger har Parlamentet også arbejdet sammen med det tjekkiske formandskab om at nå frem til aftaler om en lang række centrale spørgsmål. Indtil dato er næsten 50 lovgivningsforslag fra Kommissionen allerede blevet endeligt vedtaget ved fælles beslutningstagning under det tjekkiske formandskab.

Lad mig blot nævne nogle få, der har stået højt på Kommissionens dagsorden: det indre energimarked, sikkerhed til søs, foranstaltninger til at styrke regulering og overvågning af finansmarkederne og genopretningspakken på 5 mia. EUR, der skal gøre Europa til en bæredygtig økonomi.

Jeg vil gerne lykønske Parlamentet og det tjekkiske formandskab under ledelse af hr. Topolánek og hr. Vondra med det arbejde, der er udført. Jeg er sikker på, at dette arbejde vil fortsætte indtil udgangen af juni.

Vi er nødt til overbevisende og klart at fortælle vælgerne om dette resultatorienterede EU. Det er det, der skal til for at give en stærk og sikker Europæisk Union nyt momentum. Europa har brug for det. Europa har brug for at gøre dette krise- og overgangsår til et år, der er mere aktivt, mere idérigt og mere beslutsomt end nogensinde.

Det skal være vores overordnede princip for Det Europæiske Råd i juni. Vi kan ikke tillade os at nedsætte tempoet for vores indsats. Det skal lykkes for os – for Europas skyld. Derfor vil jeg ikke se på andre spørgsmål nu – som hr. Vondra i øvrigt også har nævnt – såsom Rådets møde vedrørende østpartnerskabet, der er meget vigtigt, men jeg vil især fokusere på områder, som efter min mening er prioriterede områder for Det Europæiske Råd i juni.

Det Europæiske Råd vil blive opfordret til at gå videre med en række spørgsmål af kritisk betydning i de kommende måneder og år.

Rådet vil blive opfordret til at fortsætte arbejdet med at opfylde målet om Lissabontraktatens ikrafttrædelse. EU har brug for de fordele, der vil følge af denne traktat. Vi skal derfor iværksætte den institutionelle pakke, som blev vedtaget i december sidste år med støtte fra Parlamentet for at etablere de retsgarantier, der er nødvendige for at gå videre med folkeafstemningsprocessen i Irland, og træffe foranstaltninger til at sikre en gnidningsløs overgang og institutionel stabilitet.

Med hensyn til klimaforandringerne er vi nødt til at opretholde momentum frem mod en ambitiøs aftale i København til december. Vi har vist, at stærke og troværdige mål er mulige. Nu må vi opfordre andre til at være lige så ambitiøse – og vise, at vi er rede til at hjælpe dem, der har brug for det. Kort sagt må vi udmønte dette momentum til et virkelig globalt resultat.

Det Europæiske Råd vil uundgåeligt igen fokusere primært på den økonomiske krise. Lige fra starten har EU måttet tilpasse sig krisens forskellige krav, dvs. at stabilisere den umiddelbare finanskriser, at genoprette tilliden til det finansielle system, at få bankerne til at låne penge ud igen, at sikre en global indsats, der svarer til krisens globale konsekvenser og at sikre direkte hjælp til dem, der er blevet ledige eller er i fare for at miste deres job.

Fra nu af og indtil Det Europæiske Råd vil opmærksomheden primært blive rettet mod to områder. Det første er det fortsatte arbejde med at opbygge et tilsyns- og overvågningssystem – et system, der kan skabe tillid både i offentligheden og i investeringskredse. Her drejer det sig ikke blot om at opbygge et stærkere system for på lang sigt at sikre, at vi ikke udsætter vores økonomi for risici på samme måde igen. Det gælder også om at genopbygge tilliden nu og vise markederne og offentligheden, at EU ved, hvad der skal gøres.

Sidste uge kom vores forslag om kapitalfonde, privat aktiekapital og cheflønninger. De forslag viser vores evne til at gå forrest med at gennemføre de reformer, der blev vedtaget på G20-mødet, og fastsætte en standard for de foranstaltninger, som vi forventer, at vores internationale partnere også træffer i de kommende måneder. Kommissionen er nemlig det første udøvende organ i verden, der har fremsat konkrete forslag på dette vanskelige og komplekse område. Kommissionen, Parlamentet og Rådet vil skulle arbejde tæt sammen i løbet af de næste måneder for at nå en aftale om disse forslag.

Næste skridt bliver at fastsætte de nærmere detaljer for, hvordan vi kan organisere overvågningen på EU-plan. Der er ingen grund til at gå som katten om den varme grød. Det nuværende nationale overvågningssystem er brudt sammen. Det var derfor, jeg nedsatte de Larosière-gruppen til at komme med input til, hvordan vi kan opbygge en effektiv europæisk overvågningsstruktur. I slutningen af maj fremlægger Kommissionen sin plan for, hvordan et sådant finansielt overvågningssystem kan organiseres i Europa. Også her ser jeg gerne, at EU-medlemsstaterne går i front på globalt plan.

Den anden del er naturligvis beskæftigelsen. Vi skal drøfte beskæftigelsestopmødet nærmere senere. Men jeg kan allerede nu meddele, at Kommissionen vil følge op på dette topmøde med en detaljeret meddelelse før Det Europæiske Råd i juni. Jeg er fast besluttet på, at EU skal gøre alt, hvad der står i vores magt for at hjælpe dem, der lider mest akut under denne krise.

Vores svar på krisen skal ikke være begrænset til tekniske foranstaltninger til at løse lovgivningsmæssige problemer. Det skal være rodfæstet i vores kerneværdier, og sådan skal det også opfattes – værdier som solidaritet, social retfærdighed og ansvar, herunder også ansvar over for fremtidige generationer. Vi har brug for at gribe denne lejlighed til at genopbygge fundamentet for vores eget europæiske brand for social og økologisk markedsøkonomi.

Det bør være det overordnede budskab fra næste måneds Europæiske Råd, at EU er aktivt, ser fremad og arbejder hårdt til gavn for borgerne og gør sig fortjent til disse borgeres tillid.

Joseph Daul, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen, mine damer og herrer! Hverken dato eller indhold for Det Europæiske Råd, der afslutter det tjekkiske formandskab, er endelig fastlagt. Opgaven i dag er derfor vanskelig, men det er en mulighed for os til endnu en gang at bekræfte vores indsatsområder, nu hvor vi nærmer os afslutningen af denne valgperiode. Det Europæiske Råds første opgave i juni bliver at udpege den nye formand for Kommissionen i henhold til resultaterne af valget til Europa-Parlamentet.

Som det var tilfældet i 2004, vil Rådets formandskab blive opfordret til at vælge en kandidat fra den største gruppe i Europa-Parlamentet til denne vigtige post, og Parlamentet vil herefter den 15. juli udtale sig om dette valg, hvilket bliver en af de første vigtige politiske handlinger i den nye valgperiode.

Offentligheden klager ofte over, at EU ikke har noget ansigt. Vi ønsker at give EU et ansigt ved at gøre op med ordningen med skiftende formandskab og således skabe et stabilt Europæisk Råd. Det er i overensstemmelse med Lissabontraktaten og vil være en positiv udvikling. Da Kommissionens formandskab sidder i fem år, har EU imidlertid allerede et ansigt, som alle kender, og formanden for Europa-Parlamentet taler for 500 mio. borgere. Det Europæiske Råd i juni vil finde sted inden for de retlige rammer af Nicetraktaten, og det ser ud til, at nogle medlemsstater vil blive fristet til at afvente Lissabontraktaten, før der træffes institutionelle beslutninger, og navnlig før kommissionsformanden udpeges.

Det er også uheldigt, at vi endnu ikke ved, om og hvornår Lissabontraktaten træder i kraft, og vi har helt klart brug for en ikrafttrædelse uden yderligere ophold. Udsatte vi valget til Europa-Parlamentet, fordi Lissabontraktaten ville have været mere populær hos Parlamentet? Nej, det gjorde vi ikke, og vores gruppe afventer snarest muligt klar besked fra Rådet om, hvad det har til hensigt at gøre i institutionsspørgsmålet.

Ligeledes håber medlemmerne af Gruppen af Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og Europæiske Demokrater inderligt, at afstemningen i det tjekkiske senat, som ventes i morgen, vil bane vejen for formandskabslandets kommende ratificering af Lissabontraktaten. Det ville være en fantastisk 1. juli-gave til hr. Vondra.

Jeg vil også gerne sige, hvor meget vi sætter pris på den måde, hvorpå hr. Vondra ledede Parlamentets arbejde i de første par måneder af dette formandskab i en vanskelig situation med energikrise mellem Rusland og Ukraine og naturligvis finanskrisen. Hr. Vondra fremhævede også betydningen af kontinuitet i europæisk politik og viste under topmødet mellem EU og USA i Prag med deltagelse af Barack Obama, hvor vigtig enheden mellem vores lande er i forhold til vores vigtigste partnere. Jeg håber, det tjekkiske formandskab slutter i en lige så positiv og konstruktiv ånd, som det begyndte. Det gælder EU's troværdighed.

Det Europæiske Råd skal naturligvis også drøfte den seneste udvikling i den økonomiske krise og de foranstaltninger, der er truffet på EU's anmodning med henblik på at rense ud i det internationale finansielle system. Jeg vil gerne anbefale Kommissionens seneste forslag på dette område, især med hensyn til fratrædelsesaftaler, bonusser til børsspekulanter og hedgefonde. Alle disse foranstaltninger peger i den rigtige retning, idet der opstilles regler for de finansielle markeder med henblik på at hjælpe os tilbage på sporet mod vækst og beskæftigelse så snart som muligt. Alle disse foranstaltninger fremhæver endnu en gang, at

de, der – ofte demagogisk – anklager Kommissionen og EU for lammelse eller svaghed, tager fejl og vildleder borgerne.

Når det tjekkiske formandskab slutter og afløses af det svenske formandskab, skal europæerne give deres mening til kende gennem valget til Europa-Parlamentet, og jeg håber, at de valg, de foretager, vil hjælpe os til kollektivt at påtage os de vigtige forpligtelser, der venter os.

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke hr. Vondra for hans personlige engagement, da det kun takket være dette har været muligt at komme igennem med de store lovgivningspakker under det tjekkiske formandskab.

Dog vil jeg gerne kommentere det, hr. Vondra mere præcist sagde om udnævnelsen af den nye Kommission. Han sagde, at han ville høre Parlamentet. Jeg vil gerne straks give Rådet eller dets formand et godt råd. Både De og kommissionsformand Barroso ved udmærket, at vi ønsker et kursskifte. Vi ønsker et kursskifte, vi ønsker en Kommission, der er mere opmærksom på socialpolitik, end det har været tilfældet før.

Desværre er hr. McCreevys forslag om hedgefonde ikke det, hr. Nystrup Rasmussen foreslog, og det er ikke noget, vi kan acceptere. Det ser ud til, at Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater står bag det. Vi går ikke ind for et sådant direktiv, der ligesom en schweizerost har flere huller end substans. Vi har ingen tiltro til hr. McCreevys plan.

Jeg vil gerne vende tilbage til den høring, som De kan få i dag. For os betyder et kursskifte, at socialpolitikken skal være langt stærkere repræsenteret i både Kommissionens og Rådets arbejde. Efter vores mening skal man også have tillid til kandidaten og give den pågældende bemyndigelse til at sætte social fremgang i højsædet.

Såfremt det er for abstrakt, har vi, De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, nedfældet det hele i et oplæg med titlen "For a Europe of Social Progress". Det går lige fra ændringen af direktivet om udstationering af arbejdstagere til det sociale kapitel, som ud over traktaterne, ud over Lissabontraktaten, også klart skal indeholde dette Europas sociale dimension. Det er noget andet end det papir, PPE-DE for nylig lagde sidste hånd på i Warszawa. Hvis man sammenligner begge oplæg, er der en enorm forskel. Vi forpligter os helt klart til den sociale markedsøkonomi, og "sociale" understreges tre gange. I sit oplæg nævner PPE-DE den sociale markedsøkonomi i nogle dele og den frie, dvs. ubegrænsede og uregulerede markedsøkonomi, i andre. Det er ikke det, vi ønsker, det er præcis forskellen mellem PPE-DE og vores gruppe.

Jeg vil gerne sige lidt mere om den økonomiske situation. Hr. Nystrup Rasmussen vil udtrykke dette klart og tydeligt. Ud over denne aktivitet, som hr. Schulz netop i dette øjeblik giver omtale i hele Europa – jeg beder Dem derfor modtage hr. Schulz' undskyldning – vil jeg gerne endnu en gang gøre det klart, at den økonomiske krise igen tydeligt har vist, at den manglende økonomiske koordinering, som ikke blot Kommissionen, men også Rådet bærer ansvaret for, til dels er årsagen til, at vi tackler krisen så svagt. Der ville under alle omstændigheder have været en krise, men den kendsgerning, at vi ikke har tilstrækkelige midler til at modvirke den, at vi endnu ikke har gjort fremskridt med eurofonde, det er dybt deprimerende.

Det sidste punkt, jeg gerne vil nævne, fordi det ligger mig særligt på sinde, er den stigende ungdomsarbejdsløshed. Kommissær Špidla sagde det helt tydeligt: Nu kommer en hel generation af unge ud på arbejdsmarkedet, og hvad oplever de? Massiv ungdomsarbejdsløshed! Det må vi alle gøre noget ved. Vi må alle – Rådet, Kommissionen og de enkelte regeringer – bestræbe os på at sikre, at det første, unge mennesker oplever på arbejdsmarkedet, ikke er ledighed, men uddannelse og videreuddannelse, så de bliver klædt bedre på til arbejdsmarkedet. Vi er nødt til at sende dette budskab til de unge sammen, fordi det er særdeles vigtigt for den sociale stabilitet i vores samfund.

Graham Watson, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi nærmer os det næste Europæiske Råd med bekymring, men også med ambitioner. Et vigtigt punkt på dagsordenen bør naturligvis være udnævnelsen af den næste formand for Kommissionen, men den udnævnelse kan ikke ses isoleret. Formanden støttes af kommissærerne, og på baggrund af den fastlåste situation med hensyn til Lissabontraktaten er vi ikke spor klogere på, hvordan disse stillinger skal besættes.

Så når vi beder EU-borgerne om at vælge deres nye parlamentsmedlemmer om bare fire uger, gør vi det på et usikkert grundlag, og vi løber risikoen for, at det vakuum bliver fyldt af EU-modstandernes opportunisme. Tiden er kommet til at gøre det klart, hvordan vi vil skride til værks. Hr. Daul har givet udtryk for sin faste overbevisning om, at den største gruppe bør foreslå formanden for Kommissionen, som det var tilfældet for fem år siden. Min gruppe følger den logik. Den næste formand for Kommissionen skal, uanset hvornår han

eller hun bliver udpeget, kende retsgrundlaget og tidsrammen for udnævnelsen af kommissærkollegiet. Den logiske tilgang er at foretage alle udnævnelser på grundlag af Nicetraktaten eller på grundlag af Lissabontraktaten. Det er den form for sikkerhed, borgerne har brug for. De medlemsstater, der endnu mangler at ratificere Lissabontraktaten, bør handle, så det bliver lettere at løse det problem. I morgen skal det tjekkiske senat stemme om traktaten, og der kræves tre femtedeles flertal. Hvis det opnås, ender dokumentet på hr. Klaus' skrivebord. Han bør omgående undertegne det.

Hr. rådsformand! Deres formandskab har ikke været dårligt. Som hr. Barroso sagde, er der blevet vedtaget en række retsakter, men til trods for Deres og Deres teams bestræbelser er det kort sagt en kendsgerning, at vi har haft den første EU-skeptiske formand for Rådet og har oplevet et regeringskollaps halvvejs inde i formandskabet. Jeg er ked af at minde om det, men det kan også tage nogen tid at glemme Entropa-skulpturen, uanset hvor gerne vi vil. Så når formanden bliver formand for topmødet i stedet for premierministeren, håber jeg, han vil afslutte sin embedsperiode positivt. Jeg håber, han bekræfter sin underskrift på Lissabontraktaten.

For uanset hvor vigtig Lissabontraktaten er, vil den ikke definere denne valgkamp til Europa-Parlamentet. Europas vælgere er mindre interesserede i forfatningsspørgsmål end i praktiske løsninger på de problemer, de står over for, og jeg anmoder indtrængende om, at disse problemer erkendes på topmødet. Europas økonomi giver sig fortsat under recessionens vægt, og borgerne har brug for at vide, hvordan vi vil lette den byrde. Min gruppe ser i den forbindelse positivt på Kommissionens forslag vedrørende hedgefondene som et godt første skridt. Europas miljø er fortsat i fare, i takt med at klimakaosset kommer stadig nærmere, og vælgerne skal se, at EU kan lede bekæmpelsen. EU's værdier undermineres af, at der foregår krænkelser af menneskerettighederne lige uden for vores dør, og folk skal forstå, at EU fastholder sin ret til at bekæmpe disse overgreb. Det er vor tids udfordringer. Denne valgkamp skal vise, at EU kan klare opgaven, og at kun EU er i stand til at klare den.

Brian Crowley, for UEN-Gruppen. – (GA) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen! Rådsmødet, der finder sted næste måned, vil sætte særligt fokus på EU's økonomiske anliggender. Der skal udarbejdes forslag, som kan sikre, at økonomien bliver som før. Disse forslag skal gennemføres omgående for at sætte gang i økonomien igen.

Når vi i dag taler om Europas fremtid, er 99 % af de mennesker, vi taler med, eller hævder, at vi taler med, ikke så bekymrede for Europas fremtid som for deres egen fremtid. De er bekymrede for den økonomiske situation og den usikkerhed, der hersker i øjeblikket. Alt for ofte ser det ud som om vi i Parlamentet eller endog i EU's institutioner er opsat på at få den ene ideologiske løsning igennem frem for en anden i stedet for at gøre noget ved de store og reelle problemer, folk har.

I den forbindelse mener jeg, at vi allerede har set godt lederskab fra Kommissionens og Rådets side i deres første reaktion på den økonomiske krise. En afgørende og hurtig indsats for at gøre bankvæsenet stabilt, en afgørende og hurtig indsats for at skabe et vist niveau af sikkerhed og tillid på EU's markeder og, vigtigst af alt, ambitioner – en ambitiøs vision for, hvordan fremtiden kan blive. Man har ikke ventet med at reagere eller har reageret på begivenheder andre steder, men har taget ansvar for, hvad der skal ske.

I stedet for at skyde skylden på den ene eller den anden kommissær og i stedet for at føre partipolitik, som nogle har forsøgt i den forbindelse, bør vi bestræbe os på i fællesskab at udstikke en ny vej frem for, hvordan vi bedst kan løse problemerne. I den forbindelse er vi nødt til at være innovative, vi må være kreative og, vigtigst af alt, vi må være ærlige over for folk med hensyn til, hvad vi er i stand til at levere og gøre. Alt for ofte har vi tendens til at tale i soundbites og spille for galleriet i stedet for at forholde os til de faktiske begivenheder, vi står over for.

Vi har tidligere begået fejl. Det er menneskeligt at fejle, det er guddommeligt at tilgive, som man siger. Endnu vigtigere er det, som man også siger, at vi alle ligger i rendestenen, men nogle af os kigger mod stjernerne. Det er den form for ambition, vi nu har brug for, så vi kan vende den økonomiske situation i EU, skabe ny beskæftigelse, nyt håb og nye muligheder for at sikre, at den kollektive visdom, den kollektive styrke og den kollektive magt, EU nu repræsenterer, kan bruges som en kraft i det godes tjeneste, ikke blot inden for EU, men i hele verden, så vi kan vise et godt eksempel på, hvad der bør ske.

Endelig vil jeg gerne takke den nuværende rådsformand, hr. Vondra, for hans fortsatte bidrag til denne parlamentsforhandling og for den respekt og høflighed, han altid har vist os, og for til stadighed at gennemføre programmet for det tjekkiske formandskab – til trods for den vanskelige situation i hans hjemland.

Endelig ønsker jeg at sige, at når vi går ud i den kommende valgkamp, er jeg ikke så heldig som andre kolleger, der måske står på en liste. Jeg skal ud og møde almindelige mennesker hver dag og forholde mig til deres

almindelige bekymringer. Det, de er bekymrede for, er deres job, deres realkreditlån og deres børns fremtid, og det er det, vi skal gøre noget ved.

Monica Frassoni, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I morgen skal De beslutte, om Lissabontraktaten skal vedtages eller ej. Vi håber naturligvis, at De vil hjælpe os ud af denne prekære situation.

Når det er sagt, kan vi kun sige, at den situation, vi i dag befinder os i, endnu en gang afslører, at traktatreformproceduren er helt utilstrækkelig. Den enstemmige procedure er en fejl. Parlamentet gjorde det tilbage i 1984 til et stridspunkt og foreslog sammen med Altiero Spinelli, at traktaterne skulle ratificeres af et flertal, og at de, der ikke ønskede at ratificere dem, uden samvittighedsnag skulle vises vintervejen med en aftale om, hvordan man kunne komme videre. Vi mener, at det ville have været en tidssvarende forfatningsreform, og jeg er bange for, at Parlamentet virkelig har forspildt en chance for i denne valgperiode at blive en drivkraft for integration og en drivkraft for den positive traktatreform ved at acceptere denne utilfredsstillende procedure.

Formanden understregede ganske vist også, at det næste Europæiske Råd finder sted efter valgene – og sagde også – og mange af os gentog den opfattelse – at dette Europæiske Råd skulle udpege den næste kommissionsformand. Vi mener imidlertid ikke, at dette er nødvendigt, navnlig hvis det ikke står klart, hvad der skal ske med traktaten. Vi mener, at enten bør hele Kommissionen, inklusive formanden, udpeges i overensstemmelse med Nicetraktaten, eller også bør formanden og også Kommissionen udpeges i overensstemmelse med Lissabontraktaten. Jeg mener, det ville være en fejl, at kombinere de to. Det ville være svindel over for vælgerne og offentligheden, fordi det ville gøre det endnu tydeligere, at denne institution simpelthen bare er en dørmåtte, når det drejer sig om medlemsstaternes og regeringernes interesser.

Hr. Swoboda angreb kommissionsformand Barroso ganske let for hans politik, men jeg vil gerne gentage, hvad vores gruppe allerede har sagt i lang tid. Hvis vi ønsker at undgå, at hr. Barrosos politik får flertal i Parlamentet, skal vi ikke blot vinde valget, men vi skal også foreslå en anden kandidat, hvilket hr. Swobodas gruppe afviser. Kommissionens formand står tydeligvis helt alene i denne kampagne, og jeg mener, at det er en meget alvorlig fejl, som jeg mener, at hr. Swobodas gruppe har hovedansvaret for. Problemet er ikke stakkels hr. McCreevy, men tilgangen i hele denne valgperiode, de bestræbelser, der er udfoldet af socialdemokrater som hr. Verheugen, og andre ting, som hverken har imponeret os eller Dem, i denne valgperiode.

Jeg vil gerne sige to ting meget hurtigt til spørgsmålet om EU's lederskab, eller formodede lederskab, i forbindelse med klimaforandringerne. En ting er helt klar, nemlig at Det Europæiske Råd ikke ønskede at komme til lommerne. Som situationen ser ud i dag, har vi derfor ingen aftale, fordi det er klart, at vi ikke får nogen aftale i København, heller ikke hvis USA går med os, hvis vi ikke tilbyder en økonomisk aftale på 100 mia. EUR til lande, der skal indføre foranstaltninger for at tilpasse sig og afdæmpe klimaforandringerne. Eftersom vi selv stillede os an som ledere, vil det ikke lykkes os at få en aftale i stand, hvis vi ikke kan lægge de penge på bordet og træffe de foranstaltninger, og størstedelen af ansvaret vil være europæernes.

Med hensyn til krisen på finansmarkedet vil jeg gerne sige, at vi er lidt inkonsekvente, når vi på den ene side siger, at vi absolut skal styre den, vi skal begrænse den, og vi skal regulere den, men når vi på den anden side f.eks. foreslår, at CARICOM skal indgå en aftale om denne sag, hvad er det så, vi faktisk foreslår? Total liberalisering af anfordringskonti for alle indbyggere, af kapitalkonti for investorer med praktisk taget ubegrænsede aktiver uden nogen regler for finansielle tjenesteydelser. For i forbindelse med finansielle tjenesteydelser og på klimaforandringsområdet vedtager vi nemlig regler, som vi herefter ikke selv kan overholde hverken indadtil eller udadtil. Jeg mener, at konsistens er EU's egentlige problem for tiden.

Ilda Figueiredo, for *GUE/NGL-Gruppen*. – (PT) Hr. formand! Rådet skal på sit næste møde overveje den alvorlige økonomiske og sociale situation, som kapitalismens og den neoliberale politiks krise forårsager. EU's ledere kan ikke længere unddrage sig deres ansvar. Det kan heller ikke alle de, der skubbede forsvaret for produktionen og de sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder i baggrunden til fordel for Lissabonstrategiens liberalisme, de irrationelle kriterier i stabilitets- og vækstpacten og holdningen hos Den Europæiske Centralbank, der med sin falske uafhængighed faktisk altid kun har varetaget økonomiske og finansielle gruppers interesser.

Kommissionens aktuelle prognoser, der viser et fald i BNP på ca. 4 % i år og først en stabilisering i 2010 ledsaget af et tab af 8,5 mio. arbejdspladser i løbet af disse to år samt en stigning i arbejdsløshedsstallet til omkring 11 %, er meget alvorlige og viser, at de foranstaltninger, som er truffet indtil nu, er ineffektive.

Hvem kan være ligeglad med denne eksponentielle vækst i arbejdsløsheden, der kan stige til 30 mio. ledige i EU? Det er derfor nødvendigt, at vi i EU hurtigt går væk fra de neoliberale politikker, der har forværret kapitalismens krise. Det haster med at prioritere jobskabelse med rettigheder, forsvar for EU-baseret produktion, forbedring af offentlige tjenesteydelser og en fair indkomstfordeling for at nedbringe fattigdommen. Det er tvingende nødvendigt, at udtrykket økonomisk og social samhørighed ikke blot forbliver et udtryk uden noget klart indhold, og det er nødvendigt at droppe princippet om, at "redde sig selv, hvo der kan".

Vi har brug for et ekstra EU-budget for at sikre, at der er solidaritet med og øget støtte til de mennesker, der er hårdest ramt, og til de svageste økonomier. Vi har brug for at skabe job med rettigheder til unge, kvinder og ledige, øge befolkningens købekraft, stimulere efterspørgslen og støtte mikrovirksomheder og SMV'er.

I stedet for fortsat at insistere på udkastet til Lissabontraktaten må vi respektere det irske folks suveræne beslutning.

I stedet for fortsat at insistere på at prioritere den finansielle sektor højest må vi sætte en stopper for skattelyene og prioritere de produktive sektorer i EU, skrotte stabilitets- og vækstpigten og erstatte den med en social udviklings- og fremskridtspagt.

I stedet for fortsat at liberalisere reglerne og øge arbejdsmarkedets fleksibilitet må vi koncentrere os om offentlige investeringer, som kan stimulere de produktive sektorer, forebygge afskedigelser, nedsætte den gennemsnitlige daglige arbejdstid uden løntab, forebygge arbejdsløshed og sikre generel adgang til offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet inden for sundhed, uddannelse, forskning, boliger, retsvæsen og miljø.

Det er det, folk i vores lande forventer af os. Hvis vi vil have flere europæiske borgere til at deltage i valget til Europa-Parlamentet, så må vi reagere på den måde, den brede offentlighed og arbejdstagerne i vores lande ønsker og fortjener.

Hanne Dahl, for IND/DEM-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Topmødet om beskæftigelsen var egentlig planlagt til den 7. maj i Prag. Forårstopmødet har, som vi alle sammen ved, de sidste mange år haft beskæftigelsen som et fast punkt på dagsordenen. Her har EU-landenes ledere diskuteret den såkaldte Lissabonstrategi, som er EU's plan for flere og bedre job. Det er også stedet, hvor repræsentanter for arbejdsmarkedets parter har haft mulighed for at fremlægge deres syn på beskæftigelsen. Men et stort fælles topmøde om den stigende arbejdsløshed i Europa skulle det altså ikke blive til. I stedet er der Trojkamøde, som er langt mindre ambitiøst. EU's top vælger altså at undlade at give klare signaler op til Europa-Parlamentetsvalget. Det ligner en tanke!

Jeg har forstået på et møde med EFS' generalsekretær, John Monks, at aflysningen er et rigtig dårligt tegn til lønmodtagerne. Han er ikke i tvivl om, at det giver indtryk af, at de europæiske ledere ikke er tilstrækkelig optagede af arbejdsløsheden. Lønmodtagerne mister en god mulighed for at blive hørt på højeste plan. Ifølge Kommissionen – flere af mine kolleger har været inde på det – vil ledigheden stige med 11 % i 2010, og det offentlige underskud vil stige kraftigt til 7½ % af bruttonationalproduktet. Og her taler vi ikke om en overvurdering af situationen, snarere tværtimod. Dette er en kraftig udfordring af det nuværende arrangement med den fælles mønt.

En række lande har store, store problemer med euroen. Det gælder Irland, Middelhavslandene og de østeuropæiske lande, og de er blevet kraftigt forstærket af den internationale økonomiske krise. Lande, som står uden for euroen, som England, Danmark og Sverige, klarer sig godt. Derfor mener jeg ikke, at et topmøde i juni kan komme uden om at forholde sig til, at euroarrangementet har så mange indre spændinger. Topmødet i juni må tage stilling til, hvorledes de lande, som har særdeles store problemer, kan få mulighed for at vikle sig ud af euroens jerngreb.

Man kan selvfølgelig vælge at lave "economic government", men jeg har endnu ikke hørt, at nogen lande vil overlade større dele af deres finanspolitik til EU, end ikke den stærkeste nation i EU, Tyskland. Jeg spørger derfor: Hvor mange mennesker i EU skal lide under et euroarrangement, som konkret betyder, at mennesker i Europa må lide under de håbløse kriterier i vækst- og stabilitetspigten? Det ser – som tidligere nævnt – især slemt ud i Irland, Grækenland og en række andre lande. Jeg tror, at de lande har brug for at vide, at de selvfølgelig kan vikle sig ud af euroens skrappe krav, selv om der ikke findes en udmeldelsesparagraf. Jeg mener, at det er på tide, at landene får mulighed for selv at udforme deres beskæftigelsespolitik.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hr. formand, hr. formand for Rådet! Selv om De repræsenterer en falleret regering, fritager det Dem ikke for Deres ansvar, ikke blot over for borgerne i Den Tjekkiske Republik, men også over for hele EU, hr. vicestatsminister Vondra! Jeg opfordrer Dem derfor til at standse den udemokratiske

og falske markedsføring af Lissabontraktaten og fortælle borgerne sandheden. Fortæl dem venligst, at EU fungerer effektivt, selv i en økonomisk krise, at EU træffer de nødvendige foranstaltninger, at medlemsstaterne er i stand til at hjælpe hinanden, og at Lissabontraktaten er helt unødvendig til alt det. De bør offentligt trække det tjekkiske formandskabs uhyrlige påstand om, at de, der ikke accepterer Lissabontraktaten, bør forlade Unionen, tilbage. De bør ærligt sige, at de juridiske trumfkort nu ligger i hænderne på dem, der ikke ratificerede Lissabontraktaten, irerne og de andre frittænkende befolkninger i EU. De bør sige, at de nuværende traktater ikke kan ophæves ensidigt, og at det kun er muligt at trække sig ud af EU med alle medlemsstaternes samtykke, og at ingen medlemsstat derfor kan ekskluderes fra EU uden den pågældende medlemsstats samtykke.

Endelig bør De trække Deres usande påstand om, at 25 lande har vedtaget Lissabontraktaten, tilbage. Hvis De følger lidt med, må De vide, at ratificeringen ikke er blevet gennemført i seks lande, herunder Tyskland og Polen. Husk venligst også på, at Lissabontraktaten blev forkastet ikke blot af irske borgere, men f.eks. også af den fremtrædende tyske venstrefløjspolitiker Oskar Lafontaine, af den fremtrædende kristelig-demokratiske politiker og tidligere retspræsident for forbundsforfatningsdomstolen og præsident for Tyskland, Roman Herzog, og af det tidligere medlem af Europa-Parlamentet Graf von Stauffenberg, søn af den mand, der forsøgte attentat mod Adolf Hitler. Sidst, men ikke mindst, forkastes den af præsidenten for Deres eget land, Václav Klaus. Der er en fællesnævner i disse menneskers argumenter, nemlig bekymringerne over, hvordan et massivt tab af medlemsstatssoveræenheden vil påvirke borgernes daglige liv i EU-medlemsstaterne.

For 20 år siden bidrog De personligt til et regimes fald, et regime, der undertrykte sine naboer, foragtede sine borgere og løj for sit folk. Det bliver De med rette respekteret for. Jeg kan derfor ikke forstå, hvorfor De nu nedværdiger Dem til selv at bruge de samme metoder. De underbygger de argumenter, man hører fra alle dem, der sammenligner EU med det socialistiske Råd for Gensidig Økonomisk Bistand, og som slår Bruxelles i hartkorn med Moskva. Jeg vil gerne understrege, at det tjekkiske formandskabs rygte ikke er blevet skæmmet af den tjekkiske regerings fald, men af det højtrøstede pres, der bliver lagt på Irland, og som det tjekkiske formandskab deltager i. For ikke at tale om de løgne, formandskabets højststående repræsentanter har fortalt om Lissabontraktaten – løgne, hvormed De miskrediterer de demokratiske processer i EU. Det kan godt være, De er gået af, men De har stadig et ansvar. Sørg venligst for, at det sidste Europæiske Råd under et tjekkisk formandskab varetager sine funktioner på en sådan måde, at det indtryk, vores land efterlader, ikke er et indtryk af totalitarisme, tvang og løgne, men et indtryk af respekt for demokrati, frihed og frem for alt, sande kendsgerninger. Kun på den måde kan De bekræfte, at demonstrationerne for 20 år siden, da folk raslede med deres nøgler på byens pladser, ikke var forgæves.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Det tjekkiske formandskab har opnået vigtige succeser i vanskelige tider, og denne præstation skyldes ikke mindst premierminister Topolánek og minister Vondra, der er hos os i dag. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at rose dem og takke dem for deres arbejde i løbet af de seneste fem måneder.

Den økonomiske situation vil uden tvivl dominere topmødet i juni, som naturligvis vil have fokus på kort- og mellemfristede foranstaltninger til at få forbrugerne til at bruge penge og bankerne til at låne ud igen. Det bør imidlertid også se på, hvordan EU kan bistå virksomhederne på længere sigt. For nogle mindre virksomheder vil dette betyde forbedret adgang til finansiering og maksimering af deres muligheder på det indre marked, men for mange vil svaret simpelthen være, at politikerne skærer ned på bureaukrati og indblanding.

Derfor kan det ikke tillades, at EU følger en socialistisk vej til juni. Den økonomiske afmatning har gjort, at socialisterne har vist deres sande ansigt. De mener, at politikerne skal diktere, hvor mange timer man kan arbejde. De mener, at fagforeningerne skal foreskrive arbejdsbetingelserne. Frem for alt mener de, at de og ikke befolkningen ved bedst. Intet sammenfatter den ”politikernes-alene-videnholdning” bedre end den seneste forhandling om arbejdstidsdirektivet.

Konservative medlemmer af Europa-Parlamentet glædede sig i sidste uge over, at det lykkedes at afværge det seneste forsøg fra britiske Labour-medlemmer i Europa-Parlamentet på at skrotte Storbritanniens opt-out-mulighed i forhold til direktivet. I Storbritannien benytter 3 mio. mennesker opt-out-muligheden. Landets virksomheder, arbejdstagere og offentlige tjenestegrene er afhængige af den mulighed.

Det tjekkiske formandskab er på arbejdstagernes side i denne forhandling, og jeg vil gerne takke formandskabet, der har hjulpet os med at afværge dette seneste stormløb fra Socialdemokraternes side. Jeg anmoder indtrængende Rådet om at afklare dette problem én gang for alle på mødet i juni og gøre det helt klart, at arbejdstagere og ikke politikere bør vælge deres arbejdstid.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg står her med fornemmelsen af, at jeg er på en anden planet og spekulerer på, hvad det er, der sker lige nu. Det er underligt. Vi står i den værste krise siden 1929. For to dage siden sagde kommissær Almunia, at vi vil få en minusvækst på 4 % i år, og næste år vil vi have 27 mio. ledige. Sammenlignet med de sidste to år – i år og året før – svarer det til en stigning på 10 mio. ledige, kommissær Barroso!

Og hvad hører jeg. Ingenting! Ingenting! Jeg hører, at hensigten er at have et budskab, og jeg hører, at De har til hensigt at gøre noget for at hjælpe dem, der lider mest. Men må jeg minde om, at et arbejdsløshedsniveau på 11,1 % næste år er 27 mio. arbejdsløse mennesker? Må jeg minde om, at De på G20-topmødet, med en vis modstand fra nogle europæiske ledere, accepterede, at vi er villige til at gøre mere for at få høj økonomisk vækst, hvis der er en grund?

Jeg har 27 mio. gode grunde til at gøre mere. Derfor appellerer jeg til Dem i dag. Jeg ved, at De er en fornuftig mand, jeg ved, at De lytter til argumenter. Må jeg fremsætte følgende forslag for Dem? Jeg foreslår, at De holder tre nøje planlagte topmøder før junitopmødet med en udvalgt gruppe mennesker, hvor De formulerer en ny genopretningsplan – en genopretningsplan svarende til plus 2 % i reel efterspørgsel med 0,5 % finansiering på EU-plan – den ene halvdel finansieret af staterne og den anden halvdel af kommunerne; hvor De tilføjer en ny social plan, så vi kan dække de enorme omkostninger ved denne arbejdsløshedskrise og gå over til intelligent arbejdsdeling, mens vi bruger Erasmusprogrammet til at sikre, at unge kommer ind under en uddannelsesordning i stedet for at gå ledige. Endelig foreslår jeg, at De, som De selv indirekte sagde i dag, nu seriøst prøver at udbyde eurobonds på en fokuseret, gennearbejdet og vel planlagt måde, så vi får de lande, der ikke kan finansiere deres egen genopretningsplan, med.

Vi kan gøre det, hvis vi tager en ny beslutning, vi kan gøre det, hvis vi udøver ægte krisestyring, og vi kan gøre det, hvis vi nu virkelig siger: Lad os ikke begynde med at spørge Berlin, London eller Paris, hvad vi skal gøre, men lad os begynde med at vise, at Kommissionen kan lede ved at fremsætte et forslag, der ikke har til formål at gøre alle glade. Ikke alle vil være begejstrede i starten, men det er en forudsætning for at få Europa bragt ud af denne forfærdelige økonomiske krise.

Vores glimrende ordfører, Elisa Ferreira, har sammen med flertallet af Europa-Parlamentet foreslået en ny stærk genopretningsindsats. Så det er ikke blot holdningen i De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, men et fælles ønske, at De skal gøre noget mere. Vær venlig at gøre det. Lederskab handler om at tage chancer, løbe risici og gå forrest.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil ikke foreslå at lægge pres på de tjekkiske senatorer eller det irske folk i forhandlingen her i eftermiddag, så jeg vil øge presset på Kommissionen – og især på formanden.

Det forventes, at Det Europæiske Råd genudpeger kommissionsformand Barroso til en ny embedsperiode, og under sådanne omstændigheder kunne vi forvente at se og drøfte en programmerklæring fra kommissionsformand Barroso. Vil han offentliggøre et sådant program, og hvad vil det indeholde? Som et centralt og sikkert element bør det indeholde de konklusioner, der kan drages af den finansielle uro og det økonomiske sammenbrud, især da vi nærmer os budgetrevisionen inden 2012.

Vi er nødt til at ændre budgettets størrelse og form, så det svarer mere reelt til vores vigtigste politiske prioriteringer. Den nye Kommission bør argumentere for at overføre udgifter fra medlemsstaterne til EU for at sikre omkostningseffektivitet og merværdi. Denne overførsel bør som et vigtigt mål omfatte en udvidelse af euroområdet størrelse og støtte en langt stærkere Eurogruppe, der skal forpligte sig på en strammere finanspolitisk disciplin og en fælles økonomisk politik, ikke bare de dårligt koordinerede nationale makroøkonomiske politikker, vi har i øjeblikket.

Og ja, den bør omfatte et forslag til at udbyde eurobonds og til større føderal overvågning af finanssektoren og ordentlige stimulerende finanspolitiske foranstaltninger ledsaget af en egentlig stimulering af handlen, som kan udløses af en genåbning af Doha-forhandlingsrunden.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Det eneste nye, Det Europæiske Råd kan tilføje på sit topmøde den 18. juni 2009, er nye genvordigheder for de arbejdende klasser og græsrodder og nye subsidier og støtte til monopolkoncernerne i EU. EU og medlemsstaternes regeringer varetager konsekvent kapitalens interesser, og arbejdstagerne kommer til at betale prisen for den kapitalistiske krise. Vi ved alle, hvad det betyder. Masseafskedigelse, stigende arbejdsløshed, drastiske løn- og pensionsnedskæringer, nye urimelige skatteforanstaltninger, ophævelse af den ottetimers arbejdsdag, opdeling af arbejdstiden i aktiv og inaktiv tid, stigning i ubetalt arbejdstid og en 78-timers arbejdsuge og generel anvendelse af flexicurity, hvilket betyder minimale arbejdsmarkedsrelationer, deltidsvikariat, periodisk ledighed, angreb på kollektive

overenskomster og yderligere privatisering af forsikrings- og pensionsordninger, sundhed, velfærd og uddannelse på den ene side og støtte og skattefravigelsespakker for monopolerne på den anden.

Det kommende beskæftigelsestopmøde den 7. maj bliver forberedt på grundlag af denne strategi, som går ud på at varetage kapitalens interesser. Samtidig bliver EU's imperialistiske aggression og militarisering optrappet. Der agiteres for indførelse af Lissabontraktaten på trods af og imod folkets vilje og den modstand, der kommer til udtryk i folkeafstemninger som i Frankrig, Nederlandene og Irland. Det antikommunistiske hysteri og den usigelige og vulgære ligestilling af fascisme og kommunisme er ved at blive EU's og medlemsstaternes officielle politik, der går ud på at slå ned på kommunistpartierne for at ramme arbejdstagernes grundlæggende rettigheder og resultater. Ved udløbet af denne periode må arbejdstagerne gøre status over EU på grundlag af deres daglige virkelighed og livserfaring. Hvad har arbejdstagerne fået ud af det? Hvad har monopolerne fået ud af det?

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru formand! Vi er nu ved at sige farvel til det tjekkiske formandskab i et noget lavere gear, for det startede ellers så strålende med præsident Klaus' tale i Parlamentet. Desværre er talen næsten ikke blevet fulgt op af noget af betydning.

Hvis det tjekkiske parlament også ratificerer Lissabontraktaten i morgen, vil det betyde, at vi bare fik en sludder for en sladder dengang. Men det officielle EU er inde en blindgyde. Det, vi virkelig har brug for, er en Union, der er rede til at begrænse sig til sine kerneopgaver og ikke er opsat på at handle som en kommende superstat.

Vi oplever i øjeblikket en særdeles skræmmende økonomisk krise med en enorm vækst i arbejdsløsheden i EU, og vi har endnu ikke set det sidste. Et Råd af stats- og regeringschefer, der på dette tidspunkt undlader at beslutte, at det er en fejl f.eks. at overveje at integrere Tyrkiet, et land, hvis økonomiske udvikling stadig er langt bagud i forhold til os, er efter min mening et uforståeligt Råd, der under alle omstændigheder begår en særdeles alvorlig fejl.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Fru formand! Jeg ser meget positivt på det tjekkiske formandskabs ambition og glæder mig over de fremragende resultater, det har opnået i vanskelige tider. Jeg mener ikke, at det kommende formandskabsskifte og valget til Europa-Parlamentet bør begrænse omfanget af EU's ambitioner med hensyn til at løfte udfordringer, som afgjort kræver flere fælles politikker. Jeg skal ikke gentage, hvor vigtigt det i den forbindelse er, at vi ratificerer Lissabontraktaten.

Det glædede mig at høre både vicepremierminister Vondra og formand Barroso tale om mål. Hvis bekæmpelsen af klimaforandringerne skal lykkes for os, skal vi fastsætte høje mål i København. Disse mål er afgørende for, at den økonomiske omstrukturering kan lykkes. Vi ved alle, at den japanske økonomi faktisk for første gang styrkede sin konkurrenceevne, da den japanske stat for mange år siden satte sig høje miljømål.

Jeg vil også tilføje, at nogle mennesker nu sætter spørgsmålstegn ved, om den europæiske sociale model er bæredygtig. Det er naturligvis let at gennemføre en sådan model i en tid med økonomisk opsving og i årtier med positiv vækst, men jeg tror, at det præcis er i en tid med recession, at styrken ved den europæiske sociale model og den sociale markedsøkonomiske model skal kunne mærkes. Det er min faste overbevisning, at vi også vil kunne overvinde denne udfordring, og jeg håber, at vi vil kunne udnytte denne kriseperiode til at forbedre vores tilgang til udvikling. Jeg håber også, at vi vil kunne hævde denne tilgangs miljømæssige dimension, og ikke kun den sociale.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Fru formand, hr. Vondra, hr. Barroso, mine damer og herrer! Verdensøkonomien dykker dybere og dybere ned i en alvorlig recession. Trods talrige topmøder og andre møder mellem forskellige parter er nedgangen i den økonomiske aktivitet fortsat et stort problem i Europa og rundt omkring i verden.

De forskellige planer for økonomisk genopretning har i bedste fald bremset nedturen til underverdenen, men der er endnu ikke tegn på nogen genopretning. Hvad værre er, så fortsætter ledigheden med at stige og vil blive på over 25 mio. i Europa, måske endda 27 mio. ledige i år, som hr. Rasmussen anførte.

Men i stedet på at fokusere på den dramatiske beskæftigelsessituation foretrækker statscheferne på det næste topmøde i Prag at beskæftige sig med "overordnet politik" for fremtidige relationer med visse lande langs EU's østlige grænse.

Gode naboforbindelser er ganske afgjort meget vigtige, men vi må være helt tydelige her. Parlamentet har ved talrige lejligheder erklæret sin modstand mod en fremtidig udvidelse af Unionen, medmindre der som forudsætning herfor er gennemført en institutionel reform, der sikrer, at de 27 nuværende medlemsstater kan fungere mere effektivt.

Jeg vil gerne tilføje, at der forud for en fremtidig udvidelse skal ske en grundlæggende reform af de finansielle overslag og en passende forhøjelse af EU's budget. Diplomati uden finansielle ressourcer er blot en tom gestus.

EU's tjekkiske formandskab ville have levet bedre op til Europas ambitioner ved at afholde et rigtigt topmøde om beskæftigelsen. Jeg er imidlertid klar over, at politikere, der som den franske præsident Sarkozy foretrækker reklamestunts frem for reelt politisk arbejde, saboterede dette stærkt nødvendige topmøde, og jeg håber, at de europæiske vælgere vil bruge deres stemme i juni til at vælge medlemmer, der kan fastsætte de virkelige prioriteringer for EU, dvs. beskæftigelse, beskæftigelse og beskæftigelse samt social beskyttelse og forsvar for købekraften.

Jeg er ikke altid enig med min premierminister, Jean-Claude Juncker, men han har helt bestemt ret, når han forudser, og jeg citerer, "en social krise i tilfælde af en stærk stigning i ledigheden, som ventes i de kommende måneder". Så ved at begrænse sig til et uformelt møde om beskæftigelsen er de europæiske ledere vejet tilbage for krisen og løber risikoen for en meget alvorlig social og politisk krise.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Fru formand! Den 9. maj 1950 foreslog Robert Schumann "Schumann-planen", der lagde grunden til det økonomiske samarbejde mellem de europæiske nationer. Europas store politikere og tænkere forstod udmærket, at den kraft, der kunne forene Europa, var en fælles tilgang til økonomiske problemer. Mellemstatslige finansielle og økonomiske koncerner, der har skabt merværdi og job, dannede grundlaget for denne tilgang.

Ved at gennemføre deres egne nationale økonomiske genopretningsplaner har medlemsstaterne forstyrret disse europæiske koncerners aktiviteter, og derfor oplever vi mange problemer, som vi vil få endnu flere af, hvis vi ikke kan genskabe samordningen af den økonomiske politik på EU-niveau.

Jeg håber, at der blandt Europas nye ledere vil være mennesker som Robert Schumann, Jean Monet og Konrad Adenauer, der vil se ud over deres egne nationale interesser.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne rose det tjekkiske formandskab, der har taget initiativ til et forslag om et østpartnerskab, der om kort tid vil blive offentliggjort, og jeg vil gerne opfordre medlemsstaternes regeringer til at engagere sig fuldt og helt i dette initiativ. Frem for alt har vores naboer mod øst brug for at føle sig som ligeværdige partnere, der accepteres fuldt ud som associerede på lang sigt.

Jeg er enig i, at østpartnerskabet bør styres af principper om fælles ejerskab, differentiering og betingelser. Hovedmålet er imidlertid at sikre en overbevisende sejr for demokratisering og etablering af retsstaten i disse lande. For så vidt angår Belarus, har vi brug for en trinvis proces, hvor vi reagerer på hvert eneste tegn på fremskridt i retning af demokrati hos Belarus' nuværende ledere.

Et af de mest afgørende aspekter ved østpartnerskabet bliver visumfriheden. Jeg vil gerne minde om Kommissionens forslag fra december sidste år om over tid at fjerne alle visumkrav for borgere fra de seks fremtidige partnerlande. Desværre blev denne revolutionære tilgang erstattet af en langt mere beskeden, nemlig et tilbud om på længere sigt at indføre forenkledede visumprocedurer i hvert enkelt tilfælde. Et vellykket østpartnerskab forudsætter imidlertid beslutsomhed fra vores side og en positiv åbenhed.

Det er afgørende at motivere vores partnere til en fuld forpligtelse på europæiske værdier og regler. Dette gælder især Ukraine. Vi kan ikke indlede vores østpartnerskab med vage og tøvende budskaber om Ukraines fremtid. Et demokratisk og overbevist europæisk Ukraine er nøglen et demokratisk, pålideligt og lovydigt Rusland.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen! Junitopmødet skal behandle Lissabontraktaten igen – forhåbentlig for sidste gang, før den træder i kraft. Jeg ønsker hr. Vondra alt det bedste i morgen i det tjekkiske senat. Jeg håber, det går godt, og så mangler vi bare folkeafstemningen i Irland. Så vil garantipakken skulle forhandles med Irland. Derefter vil vi naturligvis skulle

opfylde den irske befolkning og den irske regerings forventninger. Dog skal vi passe på ikke at skabe nye hurdler for alle de øvrige medlemsstater, f.eks. hvis en af disse garantier skulle ratificeres endnu en gang i alle stater. Måske kan hr. Vondra tilføje noget om, hvordan denne pakke bliver forberedt til junitopmødet.

For det andet er vi naturligvis interesserede i valget af den nye formand for Kommissionen. Vi i Europa-Parlamentet vil gerne have en aftale med Rådet om proceduren i juni-juli. Vi vil gerne høres, som det er fastsat for fremtiden i Lissabontraktaten. Kunne formanden for Rådet også sige noget om det?

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Fru formand, hr. Barroso, hr. Vondra! Tak. Et af hovedpunkterne for topmødet i juni bliver formentlig udpegelsen af en ny formand for Kommissionen. Medierne har rapporteret, at De Europæiske Socialdemokraters Gruppe ikke vil stemme for genvalg af kommissionsformand Barroso, hvis han ikke lover at åbne udstationeringsdirektivet.

Det er en underlig diskussion. Den holdning, Kommissionen tidligere har indtaget, er at prøve at undgå at åbne et meget kompliceret og politisk følsomt direktiv og i stedet sørge for, at medlemsstater, der har problemer med at opfylde direktivets krav, ændrer deres egne nationale love. Jeg vil gerne helt eksplicit stille følgende spørgsmål til kommissær Barroso i lyset af den kommende valgkamp: Er Kommissionen og De selv stadig af den opfattelse, at der ikke er nogen grund til at åbne udstationeringsdirektivet, som tingene ser ud i øjeblikket?

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Fru formand, hr. Vondra, hr. Barroso! Jeg er en anelse overrasket over EU's kronologi. Kommissionen præsenterer os for økonomiske prognoser om, at vækstudsigterne i løbet af tre måneder vil falde fra minus 1,9 % til minus 4 % i EU og i euroområdet, og når finansministrene mødes, er deres største bekymring langsigtet levedygtighed, offentlige finansers kvalitet og videreførelsen af strukturreformer. Det må være Deres spøg.

Når vi fører valgkamp, spørger vælgerne os direkte: Hvor er EU? Hvad gør EU? Hvilke forslag har kommissionsformand Barroso fremsat for at hjælpe disse mennesker, der kan risikere at blive ledige i morgen?

Vi er i en situation, hvor det forekommer stadig mere indlysende, at den strategi, det nuværende team har valgt under kommissær Barrosos ledelse, er en strategi "à la japonaise", dvs. man handler for sent og dermed på en ineffektiv og dyr måde. Det er ikke, hvad vi ønsker.

Hr. Barroso! Lad mig tilføje, da det uden tvivl bliver sidste gang, jeg ser Dem her i Parlamentet, at Deres svar på udfordringen i forbindelse med direktivet om hedgefonde og investeringsfonde har været helt uacceptable. De antyder, at vi måske ikke burde have kommenteret det igangværende arbejde i Kommissionen. Hvilken slags tekst ville det have været, hvis vi ikke havde gjort Dem opmærksom på det? Deres konklusion i denne sag er, at man kan lovgive sig ud af det, men De lovgiver kun i relation til direktørerne og gør intet for at gribe ind i disse fondes virkelighed. Deres eneste bekymring er at beskytte investorerne, mens udfordringen også gælder prisstabilitet. De har ikke forstået pointen.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen! Redegørelserne fra Rådet og Kommissionen om forberedelserne til Det Europæiske Råds møde var en stor skuffelse for os, der er interesserede i transport.

Især i den aktuelle økonomiske krise er det væsentligt at sikre en tilstrækkelig forbedring af transportinfrastrukturen – jernbaner, veje, indre vandveje, søfart, havne og lufthavne – og udvikle en fremsynet europæisk transportpolitik med intelligente transport- og logistiksystemer for det opsving i EU-handel og i import og eksport, som forhåbentlig snart kommer.

Endvidere forventer vores borgere klare meldinger fra EU om, hvordan transportmængden kan forvaltes miljøvenligt, ikke med planstyring, men med markedsbaserede instrumenter. Et godt eksempel herpå er indførelsen af emissionshandelsordningen for luftfarten fra 2012, som EU-institutionerne lige har lagt sidste hånd på.

Men der mangler stadig andre regler, f.eks. for søfarten. Vi har derfor brug for en miljøvenlig rationalisering af transportpolitikken. Dette emne er vigtigt, fordi det er væsentligt at drøfte og blive enige om lignende løsninger for en miljøvenlig rationalisering af transporten med de vigtigste tredjelands såsom USA og Japan, men også Rusland, Kina, Indien og Brasilien. Kun på den måde kan vi opnå miljøforbedringer på verdensplan. Kun på den måde kan vi undgå ensidige regler, der forvrider konkurrencen til skade for europæisk økonomi.

Min gruppe opfordrer derfor Det Europæiske Råd – og jeg håber, formanden for Rådet vil tage det op – til på det næste møde at drøfte og forberede afbalancerede strategier for globale miljøvenlige transportpolitikker

før klimakonferencen i København. Hvis vi skal have succes i København, skal vi også drøfte en miljøvenlig transportpolitik.

Enrique Barón Crespo (PSE). - (ES) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen, mine damer og herrer! Det Europæiske råds møde den 18.-19. juni bliver afholdt to uger efter valget til Europa-Parlamentet, og i et demokrati er valg grundlæggende.

Jeg vil gerne takke formanden for Rådet, som det tjekkiske senat vil give grønt lys til ratificering af Lissabontraktaten i morgen. Nu mangler vi bare, at kejserpræsidenten på Prag Slot nedlader sig til at underskrive traktaten, men det ser under alle omstændigheder ud til, at vi gør fremskridt.

Nu til et vigtigt punkt. Valgene vil blive afholdt i henhold til Nicetraktaten, men næste valgperiode vil blive administreret i henhold til Lissabontraktaten. Ud fra en demokratisk synsvinkel betyder det, at Kommissionen får større beføjelser end i den foregående valgperiode, og må jeg nu henvende mig til en af kandidaterne, hr. Barroso. De har været kandidat siden sidste søndag, men De er allerede fungerende formand. Jeg synes, det ville give rigtig god mening, hvis De spurgte Dem selv, hvilke økonomiske og sociale løsninger der kunne være på de problemer, vi har i øjeblikket, og på den krise, vi oplever, uden at benytte Kommissionens tjenestegrene, men som leder af Gruppen af Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og Europæiske Demokrater. Jeg synes, det er af stor betydning, så vi ikke står i en situation, hvor Det Europæiske Råd ønsker, at Parlamentet blot bliver hørt (tænk på Buttiglioni-sagen).

Fru formand! I min sidste tale til Europa-Parlamentet vil jeg bede Dem om at tale med Parlamentets formand og sige til ham, at det er uhyre vigtigt, at han på Det Europæiske Råds møde nævner, at Parlamentet kommer til at mangle 19 medlemmer efter valget, fordi Lissabontraktaten endnu ikke er blevet ratificeret. Det er et afgørende demokratisk problem, og jeg mener, at Parlamentets formand bør forsvare det.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Fru formand! Jeg vil først og fremmest takke Enrique Barón for hans karriere i EU og for alt, hvad han har gjort for Parlamentet. Vi vil savne ham meget.

Den 9. maj fejrer vi "Europadagen" i alle vores lande, men sandheden er, at vi somme tider burde holde en "uden Europadag" for at se, hvordan Europa ville være, hvis EU ikke fandtes.

Jeg synes imidlertid, der har været en vis valgfeber i Parlamentet i dag, og det forekommer mig, at megen af den kritik, vi har hørt her, især af Kommissionen, er helt ubegrundet. Jeg synes, Kommissionen har reageret godt på krisen, og jeg spekulerer på, hvad der ville være sket, hvis vi ikke havde reageret. Jeg vil også gerne minde en kær kollega og ven, der ikke egentlig lytter til mig, om en af hendes landsmænd, André Gide, der sagde, at alt, hvad der bliver overdrevet, mangler værdi, og jeg synes, vi har brug for at rette op på nogle ting.

Lad mig tilføje, hvad udvalgsformand Leinen sagde. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi gennem hele denne proces, hvor formanden for Kommissionen bliver valgt, husker på ånden i Lissabontraktaten. Det er jeg sikker på, at hr. Vondra og hans efterfølger vil gøre, for jeg synes ikke, der er nogen politisk mening i at afholde valg til Europa-Parlamentet og ikke tage hensyn til resultatet af disse valg eller høre de politiske grupper i Parlamentet, før dette får præsenteret en kandidat.

Det er noget, som skal siges fuldstændig tydeligt til Rådet: "Begå ikke den fejl at gå imod det, Parlamentet vedtager med et meget stort flertal i hr. Dehaenes betænkning".

Endelig vil jeg gerne rose hr. Vondra for hans formandskab. I sidste instans skal man skelne mellem, hvad der er tilfældigt, og hvad der er nødvendigt og vigtigt, og jeg mener, De har gjort et godt stykke arbejde. For mange år siden lærte jeg af Milan Kundera og andre, at Den Tjekkiske Republik var en vigtig del af Europa. Det har De demonstreret, og det takker jeg Dem for. De har haft vanskelige stunder, men når alt kommer til alt, vil jeg gerne tro, at det bliver en stor dag i morgen i det tjekkiske senat, og ("Skal vi aldrig sige, hvad vi føler?", som en klassisk forfatter sagde) jeg føler og vil føle stor stolthed, når Den Tjekkiske Republik ratificerer Lissabontraktaten i morgen.

Lad det blive sådan, som vi siger i mit land.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Fru formand! Det tjekkiske formandskab har ikke været let, hovedsagelig på grund af hjemlige problemer og også på grund af den verdensomspændende økonomiske krise. Jeg mener dog, at det vil slutte af med en meget betydelig succes, hvis det lykkes os at få et gunstigt resultat med ratificeringen af Lissabontraktaten. Derfor vil jeg gerne spørge, om formandskabet har til hensigt at rette henvendelse til de medlemsstater, som har gennemført de parlamentariske procedurer i denne sag, og hvor

kun statschefen trækker tiden ud med hensyn til at underskrive dette dokument. Det gælder også mit land, Polen.

Den anden sag, jeg gerne vil rejse, er den civile dialog. Jeg var ordfører for den betænkning, og jeg ved, at europæerne forventer, at EU tager fat på alvorlige problemer og udvikler passende løsninger. De mener, at Europa vil gøre dette bedre end deres egne medlemsstater. Jeg vil bede om, at der også bliver taget hensyn hertil. Og den sidste sag: Glem ikke solidariteten og lad ikke EU blive en platform for nationalisme. Vi ønsker ikke at vende tilbage til nationalismen. Jeg vil gerne appellere meget meget stærkt til solidaritet.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Fru formand, hr. formand for Kommissionen, mine damer og herrer! I begyndelsen af denne valgperiode var et af de centrale spørgsmål under debat institutionerne. Vi begyndte med Nicetraktaten, og fem år senere er det stadig Nicetraktaten, vi skal bruge til at træffe nogle vigtige beslutninger. Genvælget af Kommissionens formand, José Manuel Barroso, som jeg naturligvis støtter, er bestemt en af disse beslutninger. Jeg håber stadig, at Lissabontraktaten hurtigt kan træde i kraft, ikke blot på grund af dens fortrin og de forbedringer, der er foretaget af den over tid, men også for at den institutionelle debat kan blive stabiliseret. Jeg håber især, at vores energi så kan bruges bedre til at skabe det resultaternes EU, som Kommissionens formand talte om og altid har talt om.

Hvis irerne siger ja ved den næste folkeafstemning, vil det i højere grad være, fordi de har indset, at EU er en sikker havn, især i krisetider. Den nuværende situation er derfor vores mest magtfulde allierede, men den kunne også blive vores skrækkeligste modstander. Nu om dage er Europas moderne løfte især et løfte om velstand og velfærd for alle, og dette løfte afhænger i høj grad af, hvad vi er i stand til at beslutte, herunder på Det Europæiske Råds næste møde. Vi har navnlig brug for politisk vilje til at reagere på den nuværende økonomiske situation. Protektionisme, nationalisme og globaliseringsfrygt vil ikke hjælpe os. Vi har brug for at frigive og skabe plads til de kræfter, der kan opbygge vores økonomier, vi har brug for at insistere på reformer og overholdelse af lovgivningen, og vi har naturligvis brug for at støtte de mest sårbare.

På den måde kan vi opnå et resultaternes EU uden den abstraktion, som folk uundgåeligt vil være fremmedgjorte over for. Nu, hvor jeg forlader Parlamentet, er det det håb, jeg ønsker at give udtryk for, og det er det håb, der opmuntrer mig.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Fru formand! Må jeg foreslå, at de medlemmer af Parlamentet, der kommer fra andre medlemsstater end Irland og ønsker at tale for det irske folk om Lissabontraktaten, sætter deres navn på stemmesedlen i Irland til valget til Europa-Parlamentet.

Det er op til det irske folk, om vi vil ratificere Lissabontraktaten eller ej. Jeg håber, vi gør det, og jeg vil arbejde meget hårdt på at opnå det. Jeg ønsker, at Irland bevarer en central plads i beslutningsprocessen i EU.

Alle, der opfordrer til et andet irsk nej, håber på, at Irland kan bruges som en forhammer til at begynde nedbrydningen af EU. Det vil jeg ikke finde mig i. Vores historie disponerer os til at være forsigtige. Den har også lært os, at solidaritet og magtdeling med andre europæiske stater er den bedste garanti for vores suverænitet og den bedste garanti for vores velstand.

I sin indledende redegørelse sagde minister Vondra intet om den sociale krise, vi står i for øjeblikket. Jeg vil gerne indtrængende anmode ham om at revidere sin linje. Vi oplever nemlig en økonomisk, finansiel og social krise, idet 27 mio. mennesker og deres familier står over for et totalt helvede i de kommende år. Vi kan ikke have et EU, der ignorerer det.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Fru formand, hr. formand for Kommissionen, hr. formand for Rådet! Vi står over for en krise uden fortilfælde. Det er faktisk ikke det rette tidspunkt at diskutere internt, hvordan vi skal organisere os, og det er derfor, jeg ønsker Lissabontraktaten ratificeret hurtigt, så vi kan stå sammen skulder ved skulder som europæere på den globale scene.

Med hensyn til den økonomiske krise var konklusionen på den betænkning, jeg var ordfører for, og som Parlamentet vedtog med et flertal, at den genopretningsplan, Kommissionen havde lagt frem, ikke var tilstrækkelig. Vi er nu sikre på, at den ikke er tilstrækkelig. En krise, der begyndte som en finanskriser, spreder sig nu til realøkonomien, til beskæftigelsen og til det sociale område. Genopretningsplanen er utilstrækkelig og har intet fokus. Enhver krise skaber en mulighed. Dette er Kommissionens mulighed for at reagere på europæernes reelle problemer gennem en vidtrækkende finansiel regulering, der ikke er så begrænset og sammenstykket som muligt, således som det er tilfældet i øjeblikket, og som ikke består af nationale og individualistiske ordninger, men er et reelt europæisk initiativ. Kommissionens svar skal ikke bestå af en myriade af foranstaltninger, men skal være koncentreret om den virkelige udfordring, dvs. beskæftigelsen.

I enhver krise er der en mulighed. Dette er Kommissionens og EU's mulighed for at gøre noget ved de europæiske borgeres reelle problemer, og jeg håber, at det vil ske gennem en ny tilgang til genopretningsplanen.

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Jeg tror, det bliver sidste gang, jeg taler til Europa-Parlamentet, så jeg synes, det er det rette tidspunkt at sige tak. Jeg vil gerne starte med det, fordi det har været en enestående oplevelse for mig. Vi har undertiden haft uoverensstemmende opfattelser, men min oplevelse er generelt, at det har været umagen værd at arbejde her. Til trods for alle problemerne hjemme og også i Europa i forbindelse med den nuværende krise, har vi opnået resultater. Jeg skal af sted tidligt, og det skal De også, fordi De skal ud og føre valgkamp. Formandskabet vil mødes med Dem her i slutningen af juni. Nogle af medlemmerne er måske skiftet ud, men arbejdet fortsætter. Lad mig endnu en gang takke Dem for det arbejde, vi har gjort sammen i de seneste par måneder, hvor De har været medlovgiver. Jeg synes, vi har gjort det godt.

Jeg går af, men formandskabet fortsætter. En ny regering i Prag ventes at aflægge ed fredag eftermiddag den 8. maj efter afslutningen af det sidste store møde om den sydlige korridor. Jeg er ikke i tvivl om, at det vil bidrage til en vellykket afslutning på det tjekkiske formandskab. I dag havde jeg lejlighed til at tilbringe en time med Jan Fischer, der overtager kommandoen. Han er en engageret europæer og en mand, der forstår, hvad det drejer sig om. Han er klar til at møde kommissionsformand Barroso tirsdag i Bruxelles under sit første besøg i hovedstaden og vil arbejde hårdt indtil udgangen af juni. Jeg har ingen grund til at betvivle, at Det Europæiske Råd i juni vil blive afholdt til tiden som planlagt, og at dagsordenen vil blive forberedt professionelt.

Mange har talt om senatets afstemning i morgen. Senatet er suverænt, og jeg kan ikke bestemme udfaldet af afstemningen, men vi har arbejdet hårdt, og jeg er ret sikker på, at der ikke er grund til bekymring. Det gælder også formandskabets arbejde med et af de vigtigste resultater af rådsmødet i juni, nemlig teksten til erklæringen til Irland. Den vil blive udarbejdet.

På spørgsmålet om, hvorvidt vi taler med de andre, er svaret ja, men vi ønsker ikke at udøve noget pres. Jeg appellerer ikke til den tyske forfatningsdomstol. Naturligvis er den suveræn, men vi tror alle, at resultatet bliver positivt.

Mange har talt om beskæftigelsen. I forbindelse med den nuværende økonomiske krise er det den vigtigste udfordring for os alle. Jean-Claude Juncker talte om det i mandags – i går – før mødet i Økofin begyndte i Eurogruppen. Kommissionen og vi har arbejdet hårdt siden begyndelsen af året, og vi vil tale om det her senere i dag. Jeg vil gerne fremhæve det møde, der bliver afholdt i Prag med deltagelse af den tjekkiske premierminister, formanden for Kommissionen samt arbejdsmarkedets parter samt to kommende formandskaber – Sverige og Spanien – med henblik på at drøfte foranstaltninger og henstillinger. Hensigten er helt klart at sikre en professionel forberedelse af rådsmødet i juni og de foranstaltninger, der kan træffes, både nationalt og på EU-niveau med hensyn til beskæftigelsessituationen.

Til hr. Rasmussen vil jeg gerne sige, at det var José Manuel Barroso, der påtog sig lederskab og tilskyndede til diskussion på et tidspunkt, hvor mange politikere foretrak at løse problemerne hjemme, fordi det var en alvorlig udfordring.

(Bifald)

Jeg ville ikke blande østpartnerskabet sammen med beskæftigelsesudfordringerne. Det er en strategisk opgave at fremme stabilitet, velfærd og velstand i vores østpartnerskab. Der er problemer, men vi er nødt til at række en hjælpende hånd og tilbyde dem hjælp til at løse de problemer.

For at vende tilbage til Rådet i juni så talte mange om den fremtidige Kommission. Jeg sagde tydeligt, at vi som formandskab vil høre Europa-Parlamentet straks efter valget. Vi skal naturligvis afvente valgresultatet, men vi vil straks indlede høringen og kan gøre dette i Lissabontraktatens ånd, om ikke bogstav.

Nu vil jeg give Dem mit personlige testamente. Vi taler om, hvem der vil være en god leder, og jeg er ikke i tvivl om, at denne herre er den rigtige leder af Kommissionen. Hvis De vil have Vondras private anbefaling – og fra næste mandag er jeg en privatperson og kun en almindelig senator, der ser frem til en tur til Frankrig, for jeg har lige læst, at man gennemsnitligt sover ni timer i døgn i Frankrig, og jeg har kun sovet to til tre timer i døgn i de seneste måneder – tror jeg, det er manden, der kan lede os i de næste fem år.

(Bifald)

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen*. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Som nogle medlemmer allerede har sagt, så er det sidste gang, de er her til en forhandling på et plenarmøde før et møde i Det Europæiske Råd. Jeg vil ikke kunne se dem i juli eller september, da Kommissionens mandat som bekendt udløber ved udgangen af oktober.

Jeg vil derfor gerne især henvende mig til alle de medlemmer af Europa-Parlamentet, der har arbejdet på det europæiske projekt, og endnu en gang sige: De kan være stolte af det arbejde, Europa-Parlamentet har udført.

Hvis vi træder et skridt tilbage og vurderer det arbejde, der er gjort i denne valgperiode, mener jeg, at vi alle kan være stolte af det. Sandheden er, at EU har ført an på mange områder såsom bekæmpelsen af klimaforandringerne, kampen for en ny energisikkerhedspolitik og iværksættelsen af generelle tiltag over for den finansielle og økonomiske krise, der faktisk påvirker Europa meget alvorligt. Jeg har imidlertid endnu ikke hørt meget af det i dag.

Denne krise rammer USA, og det var også dér, den begyndte. Den rammer Rusland, Japan og endog Kina. Den rammer de nye vækstmarkeder. Europa har fra starten prøvet at imødegå krisen, ikke kun på kort sigt, men også via programmer, der tager fat på de større spørgsmål om regulering og overvågning.

Det er det budskab, jeg gerne vil formidle her i dag. I lyset af valgkampen har en række medlemmer givet mig udfordringer, men jeg mener hverken, at jeg kan eller bør tage disse udfordringer op nu. Den kommende Kommission skal naturligvis udvikle sit eget program, men det tilkommer ikke mig, her og nu, at fortælle, hvad der skal stå i den næste Kommissions programerklæring.

Derfor accepterer jeg Deres udfordring, og jeg tager den endvidere som et tegn på tillid. Dog kan jeg ikke løfte udfordringen på nuværende tidspunkt. Når man ser på resultaterne af denne valgperiode, har vi god grund til at være stolte. Nu vil jeg imidlertid koncentrere mig om Det Europæiske Råd i juni, der skal behandle nogle virkelig vigtige spørgsmål, som indebærer et enormt ansvar.

For det første er der spørgsmålet om Lissabontraktaten og den overgang, vi skal sikre fra den ene valgperiode til den næste, og der er også spørgsmålet om dannelsen af en ny Kommission. Det er en ekstremt vanskelig udfordring, som nogle allerede har sagt, eftersom vi endnu ikke har Lissabontraktaten på plads, idet traktaten er underskrevet, men endnu ikke ratificeret af alle 27 regeringer.

Det er hverken Europa-Parlamentets eller Kommissionens fejl. Sandheden er, at regeringerne har undertegnet en traktat, som de ikke kunne godkende endeligt, og på grund af den hindring har vi et alvorligt problem i forbindelse med institutionelle forandringer. Det er et problem, som kræver en enorm ansvarsfølelse fra alle sider, Rådet, Parlamentet og Kommissionen.

Derfor glæder det mig at høre de vise ord fra det tjekkiske formandskab og også fra de medlemmer, der fremlagde deres officielle holdning til denne sag. Vi må finde løsninger, der er helt i overensstemmelse med den nuværende traktat. Vi er et Fællesskab, der bygger på retsstatsprincippet, og vi kan ikke suspendere en traktat, der allerede er i kraft. I fuld overensstemmelse med loven skal vi finde fornuftige løsninger, der sikrer det europæiske projekts stabilitet. Jeg vil på Det Europæiske Råd i juni opfordre stats- og regeringscheferne til at drøfte dette emne.

Det andet problem, vi skal have løst, vedrører vores indsats over for den økonomiske krise. Jeg synes også, vi må indse, at det i øjeblikket ikke er udtryk for reel ansvarlighed at fremlægge nye programmer dagligt. Det er en fejl. Jeg mener, at lederskab for det meste handler om ansvarlighed, det handler ikke bare om at spille for galleriet.

Det ville være let for Kommissionen at fremlægge nye idéer hver dag, velvidende at de ikke ville have nogen chance for at blive gennemført. Det vil vi imidlertid ikke gøre. Da Kommissionen repræsenterer almenvellet i Europa, mener vi, at vores opgave er mere end blot at vælge den nemme løsning eller iscenesætte reklamestunts. Vi ønsker sammen med andre institutioner, Parlamentet og Rådet, at foreslå reelle foranstaltninger og retningslinjer, der har en chance for at bringe Europa sammen som en helhed og samle Europas borgere.

Hvis sandheden skal frem, var det Kommissionen, der fremsatte de første forslag til en europæisk genopretningsplan under anvendelse af alle de instrumenter, den har til rådighed. De fleste af disse instrumenter henhører som bekendt under medlemsstaternes kompetenceområde som f.eks. de nationale budgetter. EU-budgettet er minimalt i forhold til de nationale budgetter.

Måske kan nogle af dem, der er utålmodige og forlanger en masse af os, hjælpe Kommissionen under de næste finansielle overslag med at overbevise medlemsstaterne, især de medlemsstater, der stemte for et maksimum på 1 % af deres ressourcer – 1 %-klubben, der har sat en begrænsning på deres finansielle ressourcer. Se dét ville være værd at opnå i den næste valgperiode.

Jeg kan bekræfte, at vi har en handlingsplan for 2009, hvor vi vil fremlægge retningslinjer for den finansielle gennemgang og for vores fremtidige handlingsplan. Men der er ingen grund til at bede EU-institutionerne om noget, de ikke kan levere på nuværende tidspunkt.

Det ville være bedre at spørge os, hvad vi *kan* gøre, og det mener jeg helt oprigtigt, for jeg føler, at en del af den kritik, der kommer fra mennesker med de samme europæiske idealer som mig, grundlæggende er forkert, og at de tager grundlæggende fejl i deres konstante kritik af, hvad EU endnu ikke har gjort. De ved udmærket, at hvis EU endnu ikke har gjort det, så er det ikke fællesskabsinstitutionernes fejl, men skyldes snarere manglende ambitioner på nationalt plan. Det er ikke rimeligt at kritisere på den måde, og det gør heller ikke vores opgave med at bringe det europæiske projekt videre lettere.

Sandheden er, at Kommissionen har fremsat nogle ambitiøse forslag, at vi til stadighed overvåger den økonomiske situation, og at vi vil fremsætte flere forslag, når de viser sig nødvendige. Nu mener vi imidlertid, at det vigtige er at fokusere på udførelsen – som jeg allerede har sagt – udførelsen og gennemførelsen af det, vi har besluttet, og ikke bare på symbolske gestus, fordi vi også er meget alvorlig bekymret over stabiliteten, eftersom den offentlige gæld er nået op på et virkelig alarmerende niveau i hele Europa. Situationen i en række af vores medlemsstater er meget alvorlig, og af den grund skal vi fremsætte forslag, der kan tackle disse problemer.

Jeg mener også, at vi skal støtte det arbejde, EU gør. Jeg kan godt forstå, at der til tider ligger en enorm fristelse i at gå imod EU i spørgsmål om den nære politik, især i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet og navnlig for dem, der er medlemmer af oppositionspartier i deres egne lande.

Jeg beder Dem tænke nøje over det, for i morgen vil De have magten, i morgen kan De bede borgerne om at stemme for EU, og de vil ikke stemme for et EU, som De har beskrevet som stammeagtigt. Folk vil stemme for et EU, der har støtte fra alle politiske kræfter til højre, til venstre og i midten, og som afspejles i det europæiske projekt.

Det er efter min mening en enorm udfordring. Jeg går ind for et politisk EU, men jeg er imod politiske krumspring i forhold til det europæiske projekt. Jeg er også imod uhensigtsmæssige partipolitiske skillelinjer. Sandheden er, at vi kun kan skabe et EU gennem brede politiske familier. Kommissionen består af disse familier: PPE, socialister, socialdemokrater, liberale og andre uafhængige. Kommissionen vil fortsat fungere på den måde. Jeg forstår godt, at vi i den nære politiks perspektiv, især i Europa-Parlamentet og i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet, alle ønsker at fremhæve vores egne programmer og vores eget parti.

Jeg er selv partimand. Jeg blev valgt til det portugisiske parlament i en alder af 29 år. Jeg har været både oppositionsleder og premierminister. Så derfor er jeg klart partiets mand. Men husk på, at europæisk politik har brug for partifolk, der også kan se ud over deres eget parti, der kan opbygge koalitioner, som går ud over de forskellige partipositioner. Hvis vi er overnationale, skal vi også have en vision, der går ud over vores eget partis.

Det var det, jeg ønskede at advare Dem imod, og det siger jeg med al respekt, for jeg er klar over, at de fleste af Dem i øjeblikket har travlt med en valgkamp, som til tider kan være meget krævende på et tidspunkt, hvor vi står over store nationale udfordringer. Jeg mener, det er vigtigt for fremtiden. Hvis vi vil forstå de enorme udfordringer for Europa, skal vi forene alle europæere på venstrefløj, på højrefløj og i midten, alle, der støtter det grundlæggende i EU-projektet, og vi skal ikke bukke under for denne bølge af partipolitisk dramatisering, fordi den faktisk for det meste er kunstig.

Jeg kan fortælle, at der var enighed i Kommissionen om de forslag vedrørende hedgefonde, som nogle her har kritiseret, enighed mellem alle kommissærer, medlemmer af den socialdemokratiske familie, medlemmer af den liberale familie og medlemmer af PPE. Der var ingen opsplittning i denne sag. Så selv om jeg forstår, at det i forbindelse med det politiske slagsmål giver mening at kritisere den ene eller den anden kommissær, mener jeg derfor hverken, at det er rimeligt ud fra en politisk eller ud fra en intellektuel synsvinkel.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg beundrer grundlæggerne mere og mere. Lad os få sandheden frem. Den Tjekkiske Republik står over for et politisk problem. Vicepremierminister Vondra har været meget ærlig ved at indrømme det blankt. Det er klart meget vanskeligt for et land, der varetager EU's formandskab, at skulle klare en intern politisk krise og udskifte sin egen regering. Sandheden er, at vi til trods herfor er på vej

til at opnå gode resultater takket være Europa-Parlamentet. Jeg mener, jeg kan tillade mig at sige, at det også er takket være Kommissionen, i det små, på grund af de forslag, vi har fremsat. Det er imidlertid også takket være det tjekkiske formandskab. Vi er ved at lægge sidste hånd på 50 sager med fællesbeslutning, hvoraf nogle er særdeles vanskelige. Vi er i stand til at gøre det, mens det land, der har formandskabet, er i dyb politisk krise. Jeg synes, vi skal anerkende EU's institutionelle kapacitet, for det er takket være den, Det Europæiske Råd er i stand til at levere resultater, selv i en sådan situation.

Derfor mente jeg det helt oprigtigt, da jeg lige før roste det tjekkiske formandskab og navnlig vicepremierminister Vondra, for jeg ved, at det er ekstremt vanskeligt at arbejde under disse betingelser og stadig klare at levere resultater, således som jeg har været vidne til det hver dag. Det er derfor, der skal træffes et valg her. Så selv om de mest ambitiøse af os, herunder mig selv, må erkende, at vi endnu ikke har nået de mål, vi har sat os, må vi også understrege det, vi faktisk har gjort, og det, vi har været i stand til at gøre sammen. Andre fokuserer især på, hvad det endnu ikke har været muligt at gøre. Det budskab, de sender Europas borgere, er konstant negativt. Som jeg ofte har sagt, er EU-tilhængernes pessimisme undertiden mere bekymrende end EU-modstandernes euroskepticisme, fordi den ikke formidler et budskab af håb til dem, der tror på Europa.

Jeg vil nu gerne takke vicepremierminister Vondra for hans redegørelse og det tjekkiske formandskab og alle medlemmerne for de tiltag, det til trods for alle vores divergerende opfattelser er lykkedes os at gennemføre i fællesskab til gavn for Europa, som er et stort projekt for fred, frihed og solidaritet.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Protektionismen er skjult i medlemsstaterne, der viser mindre tillid til hinanden og mindre begejstring for at samarbejde. EU blev oprettet i et forsøg på ikke blot at sikre fred, men også som et redskab til samarbejde. Det er i tider som disse med økonomisk og finansiell krise, at det er vigtigt, at medlemsstaterne ikke bygger mure langs deres nationale grænser, men fortsætter med at handle sammen på en koordineret måde.

Vi skal holde fast i den europæiske solidaritet, samtidig med at vi overholder regler og principper i henhold til EU-traktaten. EU skal udnytte det indre marked maksimalt og forsvare åben handel under den økonomiske nedtur.

Forsøg på at finde en sydebuk som f.eks. finansmarkederne vil ikke løse problemerne. Misbrug skal stoppes med nye regler, der imidlertid ikke må forhindre adgangen til kapital og investeringer, når vi kommer ud på den anden side af krisen.

Det er ikke let at overvinde problemerne. Protektionisme er sandt for dyden ikke løsningen. Når brandslukningen er overstået, er løsningen mere handel, mere harmonisering, et velfungerende indre marked med varer og med endnu flere tjenesteydelser. Grænseoverskridende samarbejde øger innovation og jobskabelse, den eneste bæredygtige vej ud af krisen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) EU prøver at "skjule solen med en sigte", men det er klart, hvor stort et ansvar, EU har for den konstante forværring i den almindelige befolknings og arbejdstagernes levevilkår.

I de sidste 23 år har EØF/EU arbejdet for frie kapitalbevægelser og finansialisering af økonomien, det har liberaliseret markeder og fremmet privatisering, det har tilskyndet til overproduktion, det har omplaceret og ødelagt produktionskapacitet, det har fremmet nogles økonomiske dominans på bekostning af andres afhængighed, det har øget udbytningen af arbejderne, det har centraliseret velstanden som aldrig før, og det har øget de sociale og regionale uligheder – alt sammen kontrolleret af de største lande og de store økonomiske og finansielle koncerner.

Kommissionens forfærdelige "forårsprognoser" er ikke andet end en skildring af følgerne af EU's neoliberale politikker – besluttet og gennemført af højrefløjen og socialdemokraterne. For Portugal betyder det over 600 000 ledige, et tab af realindkomst, to års recession, øget offentlig gæld og et budgetunderskud, der endnu en gang bliver på over 6 %.

Men langt værre end disse prognoser er den faktiske virkelighed for de millioner af portugisere, der oplever deres problemer blive større dag for dag.

Den 7. juni vil portugiserne få en ny mulighed for at sige, at nok er nok, ved at stemme for CDU (den portugisiske demokratiske enhedskoalition).

10. Forberedelse af topmødet om beskæftigelse – Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen – Den nye sociale dagsorden – Aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende:

- redegørelser fra Rådet og Kommissionen: forberedelse af topmødet om beskæftigelse
- betænkning (A6-0242/2009) af Stauner for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen [KOM(2008)0867 – C6-0518/2008 – 2008/0267(COD)]
- betænkning (A6-0241/2009) af Silva Peneda for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om den nye sociale dagsorden [2008/2330(INI)] og
- betænkning (A6-0263/2009) af Lambert for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet [2008/2335(INI)].

Alexandr Vondra, *formand for Rådet.* – (EN) Fru formand! Vi er alle klar over, at vi fortsat lider under en af de alvorligste finansielle og økonomiske kriser i mange år. EU og medlemsstaterne har truffet en lang række foranstaltninger både for at forsøge at afbøde virkningerne af denne krise og også for at gøre noget ved nogle af dens rodfæstede årsager, samtidig med at vi også tager hensyn til det presserende behov for at forberede os bedre på fremtiden med henblik på at løfte udfordringerne i den globale økonomi.

Vi er også klar over, at de aktuelle vanskeligheder ikke blot handler om tal i regnskaber eller om at ændre økonomiske prognoser. De har en reel virkning for folk, på deres livsgrundlag, deres familier og deres levestandard. Mest direkte ramt er de, der allerede har mistet deres arbejde som følge heraf, eller de mange flere, som risikerer at miste deres job i de kommende måneder.

Det Europæiske Råd i foråret blev enig om, at der bør holdes et beskæftigelsestopmøde for at give mulighed for at udveksle erfaringer om, i hvilken grad det er lykkedes at støtte beskæftigelsen og skabe nye job og flere job gennem de genopretningsforanstaltninger, der er truffet. Topmødet finder sted i Prag nu på torsdag.

Mandatet til formandskabet var klart. Vi må undersøge spørgsmål som opretholdelse af beskæftigelsesniveauet gennem flexicurity og mobilitet, etablering af et positivt klima for virksomhedernes investeringer og jobskabelse, især små og mellemstore virksomheder og forbedring af kompetencer og foregribelse af arbejdsmarkedets behov. Vi skal også sørge for at styrke og omstrukturere arbejdsmarkedet for at forberede det på fremtiden. Vores mål er at sikre, at topmødet ikke blot er en lejlighed til snakke sammen, men at det skaber konkrete resultater og anbefalinger, der kan gavne samfundet som helhed.

Deltagerne bliver den sociale trojka med premierministre og beskæftigelsesministre i det nuværende tjekkiske formandskab og de kommende svenske og spanske formandskaber. Arbejdsmarkedets parter bliver repræsenteret af formænd og generalsekretærer for Business Europe og Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation sammen med repræsentanter for små og mellemstore virksomheder og arbejdsgivere i den offentlige sektor. Kommissionen repræsenteres af kommissionsformand Barroso og kommissær Špidla.

Formændene for Beskæftigelsesudvalget, Udvalget for Social Beskyttelse og Udvalget for Økonomisk Politik vil også være til stede. Der er naturligvis også inviteret repræsentanter for Europa-Parlamentet. Jeg har også forstået, at formanden for Europa-Parlamentet, hr. Pöttering, vil deltage.

Til forberedelse af topmødet er der blevet afholdt tre workshopper i de tre deltagende delegationers lande, i Madrid, i Stockholm og i Prag. På disse workshopper har man især behandlet spørgsmålene om forbedring af kompetencer, øget adgang til beskæftigelse og opretholdelse af beskæftigelsen, jobskabelse og fremme af mobiliteten.

På disse workshopper har vi sammen med arbejdsmarkedets parter kunnet fokusere på de centrale områder, der giver anledning til bekymring. Vi var glade for, at Europa-Parlamentets repræsentant, hr. Andersson, der er formand for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, deltog i de forberedende workshopper.

På workshoppen om forbedring af kompetencer, der fandt sted i Madrid, blev det fremhævet, at kompetencer er nøglen, når man skal forberede sig til fremtiden. På kort sigt øger kompetencer både produktivitet og mobilitet. På længere sigt baner de vejen for genopretning, øger konkurrenceevnen og er afgørende for at mindske udstødelse og fremme større social lighed.

Forbedring af kompetencer, som støttes af alle interessenter, handler ikke bare om formelle kvalifikationer, men også om at fremme f.eks. kommunikationsfærdigheder blandt unge.

Man kan ikke se bort fra problemet med at finansiere erhvervelse af bedre kompetencer, især i en krisetid. Det kræver engagement, ikke blot fra de offentlige myndigheder, men også fra arbejdsgivere og fra arbejdstagere og jobsøgende selv. På EU-niveau er der behov for at se på yderligere muligheder for at bruge Den Europæiske Socialfond. For så vidt angår arbejdsgiverne er deres egen interesse for udvikling af kompetencer indlysende, eftersom virksomheder, der ikke investerer i forbedring af kompetencer, har to en halv gange større sandsynlighed for at gå ned, end dem der gør.

Workshoppen i Stockholm om øget adgang til beskæftigelse havde fokus på, hvordan man kan få de nye ledige og inaktive i – eller tilbage i – job så hurtigt som muligt. De nye ledige bør ikke blive langtidsledige. Det er særdeles vigtigt at sikre, at de sociale sikringssystemer fungerer som et springbræt til nye job og ikke bare som passive sikkerhedsnet. Man skal ikke se bort fra behovet for incitamenter til aktivt at søge beskæftigelse. En flexicuritystrategi skal bidrage til at sikre, at overgangen kan betale sig, ikke mindst ved at sørge for det nødvendige element af sikkerhed.

Under denne workshop i Stockholm blev det også understreget, at de kortsigtede foranstaltninger ikke skal have lov til at blive til skade for de mere langsigtede. Efterlønsordninger er en dårlig løsning på at sikre flere job til de unge, da de sænker de samlede beskæftigelsesfrekvenser og uundgåeligt ledsages af højere omkostninger til social sikring.

På EU-niveau afdækkedes muligheden for at anvende Den Europæiske Socialfond til finansiering af aktive integrationsforanstaltninger, og det samme gjaldt muligheden for, at ældre arbejdstagere kan blive i beskæftigelse, hvis man nedsætter deres socialsikringsbidrag.

På den sidste workshop, der fandt sted i Prag i sidste uge, blev behovet for at opretholde beskæftigelsen og skabe et bedre klima for iværksætterier og jobskabelse understreget. De kortvarige vikaraftaler kan være gunstige, men det er nødvendigt at sikre, at de er økonomisk bæredygtige. Vi må imidlertid advare mod tendensen til protektionisme, som kun kan skade EU som helhed.

Vi må også bruge aktive foranstaltninger til at fremme mobiliteten, og også i den forbindelse spiller den øgede fleksibilitet på vores arbejdsmarkeder en central rolle. Til trods for følgerne af krisen er der stadig et betydeligt antal ledige stillinger i Europa, men der mangler koordinering både inden for og mellem medlemsstaterne. Ofte er folk det forkerte sted eller mangler de rette kompetencer eller en kombination af de to.

Det fremgår klart af workshopperne, at den nuværende krise ikke kun er konjunkturbetinget, men strukturel. Der bliver brug for dybtgående ændringer for at klare den skarpe konkurrence i en globaliseret økonomi og bevare beskæftigelsen i EU på lang sigt. Men i mange tilfælde går disse ændringer faktisk ud på at videreføre initiativer eller endda fremskynde de reformer af den europæiske beskæftigelsesstrategi, som har været nødvendige i mange år.

Ud over bestræbelserne på at opretholde de nuværende arbejdspladser skal vi også skabe et positivt klima for investorer og virksomheder, så de kan investere og skabe nye job. Vi kan ikke beholde alle de eksisterende arbejdspladser, for krisen kræver strukturelle ændringer, og folk vil miste job. Men vi skal tilbyde de ledige en chance for at forbedre deres kompetencer og beskæftigelsesevne og for hurtigt at finde et nyt arbejde, der er skabt et andet sted.

Lad mig også kort nævne nogle andre emner, som De skal drøfte her i dag under forhandlingen om den sociale dagsorden. Jeg vil gerne rose især hr. Silva Peneda for hans omfattende og vidtrækkende betænkning, som dækker en bred vifte af spørgsmål, og hvori der specifikt opfordres til en ambitiøs socialpolitisk dagsorden

Hr. Peneda understreger i sin betænkning, at der er behov for jobskabelse og fleksibilitet på arbejdspladsen som led i EU's bredere socialpolitik. Det anerkendes også, at det er vigtigt at udvikle nye færdigheder og livslang læring og at fremme samarbejdet mellem universiteter og erhvervslivet. Det er alt sammen centrale aspekter, der også vil blive taget op som en del af vores dagsorden for topmødet i denne uge.

Denne vidtspændende betænkning suppleres af fru Lamberts betænkning om, hvordan vi kan integrere mennesker, der ofte udstødes fra arbejdsmarkedet. Denne uges topmøde vil afgjort skulle inddrage dette vigtige mål. Vi hverken kan eller vil søge at fremme jobskabelse for de få. Vores mål er – og det gælder endnu mere i det nuværende vanskelige klima – at vedtage en integrationsstrategi for beskæftigelsespolitikken.

Det tjekkiske formandskab støtter EU's langsigtede beskæftigelsesmål og har gentagne gange understreget behovet for at motivere mennesker bedre til at søge beskæftigelse og forbedre deres beskæftigelsesevne. Vi er formentlig alle enige om, at det er bedre, hvis folk forsørger sig selv og er frie i stedet for at være afhængige af det sociale sikringsystem. Derfor har vi brug for at mindske opsplitningen af vores arbejdsmarkeder.

Globaliseringstilpasningsfonden yder støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som følge af globaliseringen. Det glæder mig, at der er en aftale mellem Parlamentet og Rådet om ændring af fonden, og jeg er fr. Stauner taknemmelig for hendes indsats på dette område. Ved at indføre større fleksibilitet for, hvordan fonden bruges, og ved at reducere antallet af afskedigelser fra 1 000 til 500 vil den blive et endnu mere effektivt instrument til at hjælpe med at imødegå virkningerne af den økonomiske nedtur.

Lad mig slutte af med at sige, at det mest presserende behov nu er at sikre, at de mange idéer, som er kommet ud af de forberedende workshopper, og som vil forme debatten på denne uges beskæftigelsestopmøde, omsættes til handling. Som jeg sagde i begyndelsen, ønsker vi et konkret resultat, der kan gavne samfundet som helhed og de europæiske borgere.

Vi kan ikke håbe på at løse virkningerne af den nuværende krise på et enkelt møde, men vi skal fokusere på specifikke henstillinger og initiativer, der sammen kan bidrage til at afdæmpe virkningerne af krisen og hjælpe os med at komme endnu stærkere ud af den.

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Den stærke stigning i ledigheden er den alvorligste konsekvens af den verdensomspændende økonomiske krise. Den rammer både familier og enkeltpersoner, der er kommet i virkelige vanskeligheder. Den rammer samfundet, fratager det vitalitet og påvirker økonomien, der mister kompetencer og erfaring, som det vil tage år at genopbygge.

Det er her, de menneskelige og sociale omkostninger ved krisen rammer hårdest. Arbejdsløshed er et lokalt, nationalt, men også europæisk fænomen. Inden for det europæiske marked, hvor flere og flere borgere benytter deres ret til fri bevægelighed, har beskæftigelsen længe været årsag til bekymring både i national og europæisk politik. Derfor er det absolut nødvendigt at finde svar ud fra en europæisk synsvinkel.

Arbejdsløshed er Kommissionens største bekymring. Kommissionen arbejder utrætteligt på at sikre, at alle med politisk ansvar i EU hører denne opfordring og bruger al deres energi på at søge en vej ud af krisen.

Jeg ved, at jeg ikke behøver forklare ledighedens betydning og alvor for medlemmerne af Europa-Parlamentet. Hver dag mister en af Deres vælgere sit arbejde, og yderligere tre er bange for, at de vil lide samme skæbne.

I marts godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens og det tjekkiske formandskabs initiativ til at afsætte et topmøde til "beskæftigelsesdimensionen" i den aktuelle økonomiske og finansielle krise. Dette problem har været vores største bekymring siden krisens begyndelse og har ført til vores forslag om en europæisk genopretningsplan i december sidste år. Gennemførelsen af planen på nationalt og europæisk plan spiller allerede en væsentlig rolle for opretholdelsen af de eksisterende job og oprettelsen af nye.

Men vi har nu et presserende behov for at evaluere, hvordan den virker på beskæftigelsen. Vi skal drage den nødvendige lære for at tilpasse vores indsats i de kommende måneder. Jeg mener stadig, at beskæftigelsesspørgsmålet kunne have berettiget til et fuldt EU-topmøde, dvs. et topmøde med deltagelse af alle de 27 stats- og regeringschefer.

Det Europæiske Råd i marts besluttede sig til min store beklagelse for et mere begrænset format. Det er dog ikke nogen grund til, at Kommissionen nedtoner sine ambitioner for indholdet af dette beskæftigelsestopmøde, og sin overvågning under de kommende svenske og spanske formandskaber.

Den europæiske dimension er absolut afgørende af to hovedårsager. For det første skal vi sende et klart signal til borgerne og lade dem vide, at EU klart forstår krisens sande natur, at det ikke kun er en sag for økonomer

og bankfolk, men at det er borgernes, arbejdstagernes og deres familiers velfærd, der står på spil i alle hjørner af Europa.

Vores svar på krisen skal ikke være begrænset til kliniske tekniske foranstaltninger til at løse lovgivningsmæssige problemer. Det skal være baseret på vores mest grundlæggende værdier, social retfærdighed og solidaritet. Vores svar skal opfattes på den måde, som et svar, der afspejler den betydning, vi tillægger nogle væsentlige værdier.

Jeg mener, at enhver krise også giver muligheder, der skal gribes, muligheder for at forny vores europæiske model for en social markedsøkonomi og også en økologisk økonomi; den giver mulighed for at vise Europas stærke ønske om at bidrage til sine borgeres velfærd.

For det andet kan EU virkelig ændre ting og yde et bidrag. Selv om størstedelen af magten naturligvis ligger nationalt, kan EU gøre en del, og lad os være helt ærlige omkring dette. Vi kan udforme de instrumenter, vi har til rådighed, så de bliver mest effektive. Den Europæiske Socialfond kan hjælpe et betydeligt antal mennesker; den giver 9 mio. europæere mulighed for at få adgang til uddannelse hvert år.

Vi kan også fungere som et modtagecenter for idéer, som et laboratorium. De nationale regeringer, lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og alle interessenter i EU prøver alle at finde løsninger på følgerne af ledigheden. De har brug for idéer og projekter. EU har de ideelle rammer til at samle idéer, udvælge dem, der vil fungere bedst, og især hjælpe med at få dem gennemført.

Vi har arbejdet på denne proces med det tjekkiske formandskab, de kommende svenske og spanske formandskaber og arbejdsmarkedets parter.

Hr. formand! Som De ved, er topmødet blevet forberedt gennem en intensiv høringsproces omkring tre forberedende workshops. Parlamentets input til den proces har været særdeles værdifuld. Jeg vil især gerne rose det personlige engagement hos medlemmerne af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og navnlig hr. Andersson som formand.

De workshops, der blev afholdt i Madrid, Stockholm og Prag, har vist sig som et glimrende fokus for fasen, hvor vi har samlet idéer til, hvad der fungerer bedst. Jeg ser positivt på den aktive inddragelse af arbejdsmarkedets parter og også på det input, der er kommet fra andre interessenter. EU's Økonomiske og Sociale Udvalg har spillet en aktiv rolle med at samle idéer fra sine nationale modstykker, som vil berige debatten – jeg skal også møde Det Økonomiske og Sociale Udvalg i Prag.

Jeg vil gerne pege på fire centrale punkter, der er fremkommet i denne proces.

For det første skal det vigtigste være at fastholde folk i arbejde, at gøre alt, hvad der er muligt, for at forhindre en ny stigning i ledigheden. De, der mister deres job skal hjælpes til at finde et andet. Denne hjælp skal tilbydes omgående, for det er ikke godt at vente, til folk har været ledige i flere måneder, for til den tid er deres kompetencer forringet og deres selvtillid helt i bund. Langtidsledighed er en tragedie for dem, der bliver ramt, og er til alvorlig skade for vores sociale stabilitet og konkurrenceevne på lang sigt.

For det andet rammer krisen de mest sårbare mennesker hårdest – mennesker som de kortuddannede, nye på arbejdsmarkedet, handicappede, som selv under de bedste konjunkturer finder det vanskeligt at få job. Nu er tiden kommet til aktiv integration, til at optrappe indsatsen for at give disse grupper særlig støtte – et meget klart ekko af Lambert-betænkningen, der står på dagsordenen i dag.

For det tredje skal vi også arbejde på at sætte skub i mulighederne for unge. Jeg ved, at dette ligger Parlamentet særligt på sinde. Vi skal gøre noget ved risikoen for, at mange unge mennesker afslutter deres uddannelse og glider direkte ud i arbejdsløshed. Unge har brug for aktiv støtte til at finde lærepladser eller videreuddannelse, så de kan finde og fastholde job i fremtiden.

Endelig skal vi forbedre kompetencer og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet. Under en økonomisk afmatning er det særdeles vigtigt, at folk erhverver sig de kvalifikationer, der vil forbedre deres beskæftigelsesevne under, men også efter, krisen. Vi må forberede folk på fremtidens job, dvs. grønne job og job i andre vækstsektorer såsom social- og sundhedssektoren.

Denne forhandling giver også lejlighed til at samle Parlamentets overvejelser om den nye sociale dagsorden. Jeg anser de emner, der er behandlet i Silva Peneda-betænkningen som en vigtig del af Kommissionens arv i form af en strategi for adgang, solidaritet og muligheder for at sikre, at vores politikker både svarer til vores varige kerneværdier og matcher virkeligheden i dagens samfund. Jeg ønsker virkelig at rose hr. Silva Peneda

for hans store arbejde, og jeg tror, at vores samarbejde, dvs. med min kollega i Kommissionen, Vladimír Špidla, har været af stor betydning.

Denne dagsorden, en dagsorden for social integration og social innovation, har til formål at give EU-borgerne midler og muligheder, således at de kan tackle de hurtige ændringer, som skyldes globaliseringen, de teknologiske fremskridt og det aldrende samfund, og hjælpe dem, der har vanskeligt ved at klare disse ændringer.

Vi kan ikke adskille vores økonomiske og sociale dagsorden, for der kan ikke ske en økonomisk genopretning på grundlag af et socialt sammenbrud, lige så lidt som der kan ske sociale fremskridt i en økonomisk ørken.

Jeg er taknemmelig for Parlamentets grundige behandling af disse forslag, som kommissær Špidla vil kommentere mere detaljeret senere i forhandlingen. Lad mig fremhæve én ting, som jeg føler et særligt faderskab for, og det er Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Jeg vil gerne takke Parlamentet for en særdeles hurtig behandling af Kommissionens forslag til modernisering af fonden. De nye regler vil forbedre udnyttelsen af den finansielle bistand til omplacering og omskoling af arbejdstagere, der mister deres job på grund af den nuværende recession; flere virksomheder vil blive berettiget til støtte, og en større del af omkostningerne vil blive finansieret via fællesskabsbudgettet. Deres afstemning i denne uge er en dejlig nyhed forud for beskæftigelsestopmødet i Prag.

Beskæftigelsestopmødet i denne uge giver mulighed for at fastholde beskæftigelsen øverst på den europæiske dagsorden, hvor den hører hjemme. Jeg ønsker, at dette topmøde giver konkrete og håndgribelige resultater, og det håber jeg, det vil. Jeg håber også, at det i stedet for at blive en enkeltstående begivenhed bliver endnu en milepæl i en igangværende proces, der begyndte længe før krisen – en proces med samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter – som vil fortsætte både under og efter krisen.

Som formand for Kommissionen vil jeg tage denne dagsorden med til Det Europæiske Råd i juni, så alle 27 stats- og regeringschefer kan se den. Det fortjener den. EU er ikke blot et økonomisk og politisk projekt. Det har altid været og vil også altid være et socialt projekt.

Gabriele Stauner, ordfører. – (DE) Hr. formand for Rådet, hr. formand for Kommissionen, mine damer og herrer! Så store anstrengelser, så lille virkning. Sådan kunne man opsummere arbejdet med at tilpasse Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (Globaliseringsfonden) til den økonomiske og finansielle krises behov.

Lille virkning, for på baggrund af antallet af berørte arbejdstagere og dybden af krisen forekommer det samlede beløb til dette instrument – nemlig 500 mio. EUR – som et beskedent beløb. Det ville dog være en helt igennem forkert konklusion. Globaliseringsfondens resultater efter omstruktureringen sammen med de andre solidaritets- og støtteinstrumenter, som vi har på EU-plan, kan enhver se.

Globaliseringsfonden er lillebror her. Den blev først oprettet i 2006 og skulle være et klart signal om, at globaliseringen ikke kun har positive virkninger for arbejdstagerne, men på grund af massefyringer og især gennem virksomhedsudflytninger også kan have negative følgevirkninger for arbejdstagerne. Så selv de mere sparsommelige budgetekspertes lagde deres bekymringer til side, og vi åbnede endnu en finansieringspulje.

Nu er virkningerne af globaliseringen blevet helt overgået af den finansielle og økonomiske krise, og vores afmålte reaktion er at tilpasse kriterierne for støtte fra Globaliseringsfonden. Samtidig var det et problem i vores overvejelser om revisionen, at der ikke var de store erfaringer i Kommissionen, fordi Globaliseringsfonden var så ny, og vi finder det stadig vanskeligt at bedømme de nuværende reglers effektivitet.

Jeg vil også gerne bemærke, at man i fremtiden ikke skal se bort fra, at Globaliseringsfonden og Den Europæiske Socialfond eksisterer side om side.

Flertallet i Beskæftigelsesudvalget stemte for forordningens midlertidige gyldighed, idet den skal ændres, så bestemmelserne nu skal gælde alle ansøgninger indgivet inden 31. december 2011, og indholdsmæssigt skal den vedrøre de arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som en direkte følge af den globale finansielle og økonomiske krise. Det betyder, at vi fra 2012 endnu engang skal overveje, om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen fortsat skal være gyldig.

For så vidt angår indholdet er det utvivlsomt en lempelse, hvis det mindste antal afskedigede arbejdstagere, der kan gives støtte til i en given region, nedsættes fra 1 000 til 500, og betalingsperioden samtidig forlænges fra 12 til 24 måneder. Det letter ansøgningsprocessen og giver bæredygtig støtte til vores arbejdstagere, indtil de har fundet et nyt arbejde.

Det var et stærkt kontroversielt spørgsmål, hvor stor EU's finansieringsandel og medfinansieringen fra de nationale budgetter skulle være. Vi har fundet et kompromis. Det forbliver grundlæggende på 50 %, dvs. 50:50, og kun i særlige tilfælde kan finansieringsdelen fra EU-fonde øges til 65 %. Det er jeg meget glad for. I udvalget har vi derfor allerede sat en stopper for yderligere ønsketænkning, så en medlemsstat, der modtager støtte til sine arbejdstagere, allerede bør være opmærksom på sit ansvar. Det opnås bedst, hvis den selv skal yde et væsentligt finansielt bidrag.

Jeg er især glad for, at vi kunne nå til enighed om en konsolidering – 20 % af de direkte omkostninger – i vores forhandlinger med Rådet og Kommissionen. Det er præcis, hvad vi blev enige om i udvalget for nogle få dage siden vedrørende Den Europæiske Socialfond. Der er stadig plads nok til fremtidige ændringer og forbedringer. Jeg vil gerne takke Dem for Deres konstruktive samarbejde i alle faser, både i udvalget og med Rådet og Kommissionen, og opfordrer Dem til at støtte ændringsforslaget.

José Albino Silva Peneda, ordfører. – (PT) Hr. formand, mine damer og herrer! I løbet af de seneste par måneder, hvor jeg har arbejdet på betænkningen om den nye sociale dagsorden, er virkningerne af den økonomiske, finansielle og sociale krise, der har ramt Europa og verden, blevet værre. Hver dag ser vi nye afskedigelser, flere virksomhedslukninger og flere familier i frygtelige situationer.

Det er mere end blot en økonomisk og finansiel krise; jeg mener, vi oplever en tillidskrise. Ifølge de seneste oplysninger fra Eurostat var over 19 mio. mænd og kvinder i EU ledige i februar 2009. Hvis der ikke gøres noget, vil den stigende ledighed på baggrund af dette scenario afgjort blive fulgt af mere fattigdom, mere social udstødelse, mere usikkerhed, mere kriminalitet og, især, mere mistro.

Vi er af den opfattelse, at arbejdsløshed – det mest synlige tegn på denne krise – ikke bare betyder indtægtstab for dem, der er ledige, og deres familier. Ledighed tager modet fra et menneske og kan føre til, at man mister selvtilliden og mister tilliden til de mennesker, man har omkring sig. Selv før den krise, vi i dag står i, stod EU-medlemsstaterne allerede over for sociale problemer på grund af den svage økonomiske vækst, en kompliceret demografisk situation og vanskelighederne ved at leve i en stadig mere globaliseret verdensøkonomi.

I denne betænkning har jeg prøvet at afspejle disse bekymringer så klart og pragmatisk som muligt. Jeg ved, at en social dagsorden er et meget bredt begreb, og jeg har derfor prøvet at udarbejde en afbalanceret betænkning og klart og koncist at fremlægge de reelle prioriterede initiativer.

For det første kan EU-institutionerne spille en afgørende rolle ved at bekræfte betydningen af medlemsstaternes sociale modeller og infrastrukturer og således bidrage til at skabe konsensus om betydningen af den universelle adgang til disse modeller og infrastrukturer, deres høje kvalitet og navnlig deres bæredygtighed.

For det andet er vi nødt til at mobilisere alle disponible instrumenter for at sikre, at flere mennesker bliver integreret bedre på arbejdsmarkedet.

Det tredje prioriterede initiativ følger af konklusionen om, at der stadig mangler meget for at sikre fuldstændig mobilitet for borgerne i EU.

Jeg mener, at det fjerde prioriterede initiativ er, at EU skal spille en langt mere aktiv rolle med hensyn til at fremme sociale og miljømæssige standarder i sine eksterne relationer med nye stormagter som Brasilien, Rusland, Indien og Kina. Det er især vigtigt, når vi taler om handelsaftaler.

Det femte prioriterede initiativ, som Kommissionen også i dag har forsøgt at gennemføre med den planlagte afstemning om betænkningen om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, går ud på at gøre EU's strukturfonde mere fleksible.

For at sikre, at europæiske borgere kan forstå og forholde sig til de ændringer, der sker i den nuværende situation, skal den sociale dialog forbedres med henblik på at øge gennemsigtigheden i beslutninger om sociale ændringer og økonomisk omstrukturering. Jeg plejer at sige, at man skal igennem en periode med uro for at få en periode med samarbejde gennem social dialog. Den åbne koordinationsmetode skal også forbedres, da den er et væsentligt supplement til EU-lovgivningen. Socialpolitik må ikke være et kludetæppe af løse initiativer og idéer; vi må sikre en bedre forbindelse mellem økonomi-, beskæftigelses-, social- og miljøpolitik.

Det er afgørende, at socialpolitik går hånd i hånd med den økonomiske politik, hvis vi skal sikre en bæredygtig genopretning, ikke bare af den økonomiske struktur, men også af den sociale struktur. Der er et punkt, jeg ønsker at understrege, og det er, at den krise, vi oplever, ikke må bruges som påskud til at skære ned på de

sociale udgifter. Det skal siges, at tiden ikke er inde til at skære ned på de sociale udgifter, det er derimod på tide for alvor at sætte skub i gennemførelsen af de nødvendige strukturreformer. Jeg vil derfor rose Kommissionen og dens formand, hr. Barroso, der under disse komplekse omstændigheder har formået at få EU til at behandle krisens problemer på en samordnet måde ...

(Formanden afbrød taleren)

Jean Lambert, *ordfører*. – (EN) Hr. formand! Jeg har også et par minutter senere til at tale om nogle af de andre emner, der drøftes her i eftermiddag. Men den betænkning, jeg har arbejdet med, vedrører især spørgsmålet om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet.

For det første vil jeg gerne takke alle kollegerne, der har været med i arbejdet og de rigtig mange civilsamfundsorganisationer, som også har bidraget.

Vi har her i eftermiddag hørt om en tid med recession, som øger risikoen for udstødelse, medmindre vi er meget forsigtige. Risikoen gælder mennesker, der nu mister deres arbejde og måske ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet på et eller andet tidspunkt i den nærmeste fremtid, dem, der allerede har det svært og ikke engang kan få adgang til arbejdsmarkedet, og så er der naturligvis dem, der ikke engang er en del af arbejdsmarkedet. De risikerer at blive glemt, og det er noget, vi er nødt til at være meget opmærksomme på.

Vi må se på nogle af de strukturelle hindringer, vi som samfund også sætter op i form af aktiv integration. En af de ting, vi var enige om i udvalget, var, at aktiv integration ikke skulle træde i stedet for social integration, den bredere følelse af, at man har en rolle at spille i samfundet. Der er generelt bred enighed i udvalget om Rådets og Kommissionens henstillinger herom, når de taler om tilstrækkelig indkomststøtte, og vi bruger dette udtryk i betænkningen.

Vi taler også om minimumsindkomst på steder, hvor vi virkelig mener, at mennesker har brug for den indkomst for at få værdighed, for at få valgmuligheder og få mulighed for at deltage aktivt i samfundet. Det er vigtigt at støtte de mere sårbare, plejerne, dem, der har brug for pleje, dem, der har brug for støtte til at klare sig i eget hjem, og så er det faktisk vigtigt for pensionsniveauet.

Det hedder også i betænkningen, at det er vigtigt, at medlemsstaterne overvejer en mindsteløn. Vi har et voksende problem med de "arbejdende fattige" i EU.

Vi har i betænkningen også nævnt vanskelighederne med de sociale sikringsordninger og deres manglende smidighed, især når man prøver at fastholde menneskers kontakt med arbejdsmarkedet, og de så muligvis udfører løsarbejde, midlertidigt arbejde, arbejde på tidsbegrænset kontrakt. De sociale sikringsordninger er ikke altid tilstrækkelig smidige på dette område.

Men vi advarer også mod aktiveringsforanstaltninger, især dem, der undertiden omfatter straffe, som kan have en indirekte effekt, f.eks. på de ramtes familier, eller hvor folk gennemgår flere kurser til arbejde, der simpelthen ikke findes.

Vi er også enige i spørgsmålene om det rummelige arbejdsmarked. Derfor har vi fremhævet forskelsbehandling og problemerne med at sikre korrekt håndhævelse af lovgivningen, spørgsmål i forbindelse med erhvervsuddannelse og almen uddannelse for at holde unge i skole, så de ikke går ud af skolen før tid, og en mere individuel tilgang, der tilgodeser den enkeltes behov.

Vi er også blevet enige i spørgsmålet om adgang til kvalitetstjenester, da disse er særdeles vigtige for sårbare personer i vanskeligheder. Og vi har fremhævet den rolle, de lokale myndigheder skal spille heri – og behovet for bedre rammer omkring tjenesteydelser af almen interesse – så vi kan sikre, at folk får de tjenesteydelser, de har brug for.

Men lige så vigtigt for os er efter min mening spørgsmålet om aktiv integration, dvs. at de, der bliver udstødt, også skal inddrages, når vi ser på de foranstaltninger, som iværksættes, og overvejer, om de virkelig vil opfylde behovene hos de langtidslidende, de ældre, de yngre, der forsøger at få adgang til arbejdsmarkedet, eller hvad det nu er. Det er ekstremt vigtigt, at spørgsmålet om aktiv integration bliver struktureret gennem den åbne koordinationsmetode og ikke bliver glemt.

Anne Ferreira, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed vil jeg gerne takke hr. Silva Peneda for at have gjort det tydeligt i sin betænkning, at Kommissionen ikke foreslog konkrete foranstaltninger til at afbøde de sociale og sundhedsmæssige

konsekvenser af den økologiske krise og klimakrisen. Jeg vil også gerne takke ham, fordi han har nævnt socialøkonomien, om end jeg beklager, at dens rolle for samhørighedspolitikken og oprettelsen af arbejdspladser af høj kvalitet, der ikke kan udflyttes, ikke er blevet fremhævet.

Her lige før valget til Europa-Parlamentet ville denne betænkning have været mere på sin plads, hvis visse mål ikke led af en klar mangel på ambition. Kan vi være tilfredse med flexicurity og arbejdsretlige minimumsstander? Nej, vi kan ikke. Vi bør imidlertid være bekymrede for, at højrefløjen kan forkaste disse minimumsstandarder i morgen, på samme måde som de i de sidste fem år har afvist et direktiv om forsyningspligtigheder.

Kommer vi omsider til at vedtage en mindsteløn i morgen? Europæiske borgere har i årevis forlangt et stærkt socialt EU. Parlamentet må i næste valgperiode kunne omsætte de forskellige sociale forbedringer, der foreslås i betænkningen, i praksis. Jeg håber, det vil bidrage til at mobilisere alle den 7. juni.

Monica Giuntini, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Regionaludvikling*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Som ordfører for udtalelsen vil jeg især sige noget om forslagene til ændringer af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen og udtrykke min påskønnelse af Kommissionens forslag på grundlag af aftalen med Parlamentet under førstebehandling.

Jeg er især glad for følgende: For det første, at vi midlertidigt har udvidet muligheden for at bruge Globaliseringsfonden og gjort den til et instrument for EU's genopretningsplan for at imødegå den verdensomspændende finansielle og økonomiske krise og støtte arbejdstagere, der har mistet deres arbejde; for det andet, at vi har nedsat det nødvendige antal afskedigelser for at være berettiget til støtte fra fonden fra 1 000 til 500 og for det tredje, at vi har forhøjet EU's medfinansieringssats i særlige tilfælde til 65 % for denne fase.

Endelig håber jeg, at Kommissionen som anført i udtalelsen fra Udvalget om Regionaludvikling forelægger en vurdering af virkningerne af de midlertidige foranstaltninger inden udgangen af 2011 og giver Parlamentet lejlighed til om nødvendigt at revidere lovgivningen.

Cornelis Visser, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kultur og Uddannelse*. – (NL) Hr. formand! Betydningen af den nye sociale dagsorden er klar, især i lyset af den nuværende økonomiske krise. Ordføreren, hr. Silva Peneda, har lagt et stort arbejde i denne betænkning. Udvalget om Kultur og Uddannelse har bidraget via denne udtalelse. Der er fokus på fire emner, nemlig uddannelse og erhvervsliv og forholdet mellem de to, livslang læring, betydningen af flersprogethed samt sport.

Først og fremmest vil jeg gerne diskutere forholdet mellem uddannelsessektoren og erhvervslivet. Der er behov for større dialog mellem virksomheder, uddannelsesinstitutioner, fagforeninger og den frivillige sektor med det formål at identificere nye kompetencer til erhvervslivet. Voksenuddannelse spiller her en rolle med hensyn til at udvikle disse kompetencer.

Undervisningens indhold skal være i overensstemmelse med de faglige og praktiske krav. Der er også behov for at fremme samarbejdet mellem universiteter og erhvervslivet. Der bør bygges bro mellem universiteternes læseplaner og erhvervslivet, og erhvervssfæren bør have mulighed for at supplere studieprogrammerne, tilbyde praktikophold og afholde åbent hus-arrangementer for de studerende.

Livslang læring er også meget vigtig. Det er afgørende at skabe balance mellem familieliv, arbejde og læring. Offentlige og private børnepasningsordninger spiller også en vigtig rolle her og skal udvides, således at forældre kan fortsætte den livslange læring gennem hele deres liv.

Sport er et andet instrument, og det vil jeg lige nævne ud fra Kultur- og Uddannelsesudvalgets synsvinkel, for det fremmer også sport. Sport fremmer udvikling af værdier som fairplay, solidaritet, respekt for regler og holdånd og er også vigtig for sundheden. Det er vigtigt at opmuntre medlemsstaterne til at tage initiativer inden for disse områder.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling*. – (EL) Hr. formand! Jeg udarbejdede udtalelsen for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling til fru Lamberts betænkning om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, og jeg vil rose fru Lambert for hendes villighed til at inkludere udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling mest muligt.

Ligestilling og respekt for princippet om ikkeforskelsbehandling generelt er grundlæggende forudsætninger for aktiv integration på arbejdsmarkedet og den sociale integration, der skal ledsage den. Især finder jeg det

vigtigt, at der lægges vægt på støtte til familiemedlemmer i alle aldre, solidaritet mellem generationerne og den hjælp, der skal ydes sårbare befolkningsgrupper i de vanskelige tider, en familie måske skal igennem, således at den til enhver tid kan være nyttig for samfundet, uden at vanskelige livsomsændigheder giver varige men. Det er derfor, overgangen fra én situation til en anden er meget vigtig og må støttes ved hjælp af midler fra staten, velfærdstjenester, arbejdsmarkedets parter og den frivillige sektor, således at samfundet føler solidaritet med og et gensidigt ansvar for alle sine medlemmer.

Jeg håber, fru Lamberts betænkning vil sætte skub i beslutningsforslaget, så det, som det også blev anført af min politiske gruppe, ikke kun omfatter indkomststøtte, men også overordnet støtte til værdige levevilkår, der dækker større og mindre deltagere og ikke-deltagere på arbejdsmarkedet.

Othmar Karas, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. formand for Kommissionen, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Vi diskuterer nu tre betænkninger. Ordførerne for to af disse betænkninger kommer fra Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, og den tredje er fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance. Jeg siger dette, fordi det klart viser, at De Europæiske Socialdemokraters Gruppe ikke har monopol på sociopolitiske emner, men at disse emner vedrører os alle.

Som næstformand for PPE-DE-Gruppen vil jeg navnlig gerne takke hr. Silva Peneda og fru Stauner for deres arbejde, fordi de er troværdige repræsentanter for EU's sociale model og livsmodel i den sociale markedsøkonomi og i vores gruppe er stærke forkæmpere for en dybere social dialog. Disse betænkninger bør sikre, at EU kan reagere effektivt på de økonomiske og sociale udfordringer. De sigter mod at give flere mennesker muligheder, forbedre adgangen til tjenesteydelser af høj kvalitet og vise solidaritet med dem, som ændringerne har negative følger for.

Alt det, vi ønsker af Fællesskabet, skal også appellere til et flertal derhjemme, fordi vi ikke har myndighed til at gøre alt det, folk forventer af os. Desværre kan vi endnu ikke gøre alt inden for socialpolitik. Lissabontraktaten er imidlertid et stort skridt fremad. Fuld beskæftigelse bliver et mål, bæredygtig social markedsøkonomi bliver EU's sociale og økonomiske model, og grundlæggende sociale rettigheder bliver indarbejdet i traktaten.

Men vi har ikke blot for lidt myndighed, vi har også for få penge. Derfor anmoder jeg indtrængende Kommissionen om at fremsætte et forslag til skat på finansielle transaktioner inden årets udgang og tage et konkret EU-initiativ med to mål. Det første er at bruge provenuet til det særlige formål at skabe bæredygtige job, da alt, hvad der skaber arbejde, skaber social stabilitet og sikkerhed. Det andet er at lægge et klart europæisk projekt på bordet til G20-topmødet til foråret.

Nu kan medarbejdere, der er blevet afskediget som følge af den verdensomspændende finansielle og økonomiske krise, også få støtte, og vi har øget medfinansieringen til 65 %.

Så selv om der er plads til forbedring, hvordan ville fremtiden se ud uden vores europæiske sociale model? Vi skal styrke den – som hr. Silva Peneda så indtrængende opfordrer til – ved at styrke den grundlæggende arbejdsret gennem fastlæggelse af minimumsstandarder for beskæftigelsesmæssige rettigheder, ved at bekæmpe forskelsbehandling, ved at styrke den sociale samhørighed, ved at modernisere de sociale forsikringssystemer, ved at bekæmpe fattigdom, ved at fremme overgangen til selvstændig beskæftigelse og ved at styrke strukturfondene. Vi tager et skridt frem, men vi har stadig lang vej igen.

Jan Andersson, for PSE-Gruppen. – (SV) Hr. formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet! Jeg vil fokusere på det, der skulle have været et topmøde, men ikke blev det.

Jean-Claude Juncker sagde i går, at vi nu er på vej fra en finansiell og økonomisk krise til en social krise. Vi styrer også lige mod en beskæftigelseskrise. Vi vil få større ledighed over de næste par år med måske 26 mio. ledige indbyggere i EU om et års tid.

Det er situationen, og under disse omstændigheder har Rådet og centrums- og højrefløjsregeringerne besluttet at nedtone beskæftigelsestopmødet til et trojkamøde. Flere af lederne deltager ikke i dette møde. Det viser, at Rådet og regeringerne ikke prioriterer spørgsmålet om beskæftigelse særlig højt. Jeg er enig med kommissær Barroso. Kommissionen ønskede et topmøde. Er det en uundgåelig udvikling? Nej, det er det ikke. Der skal gøres mere, og det skal gøres samordnet, og det skal gøres nu. Det er et spørgsmål om miljømæssigt forsvarlige investeringer, der er langsigtede, men som også skaber job på kort sigt. Det er et spørgsmål om energieffektivitet i hjemmene, der skaber job nu, men som også gør hjemmene bedre for fremtiden. Det er et spørgsmål om livslang læring, som aldrig har opfyldt målene om at styrke Europa for fremtiden. Hvis vi gør det nu, vil folk få den nødvendige uddannelse, og det vil styrke Europa for fremtiden og mindske

arbejdsløsheden. De kan erstattes af unge, der studerer, og som får fodfæste på arbejdsmarkedet i stedet for at blive ledige. Vi kan investere i forbrugsstøtte til de grupper, der er dårligst stillede – pensionister, studerende og ledige. Det vil skabe job, og det vil skabe forbrug.

Mobilitet er vigtigt, som det blev anført på workshoppen i Prag. Det er vigtigt – ekstremt vigtigt – både i faglig og geografisk forstand, men hvis vi ikke sikrer, at der er ligebehandling, lige vilkår og betingelser og ret til at strejke for ligebehandling på det europæiske arbejdsmarked, vil protektionismen vokse. Derfor har Kommissionen et ansvar for at ændre udstationeringsdirektivet.

Kort sagt kan der gøres noget nu, ledigheden kan reduceres, Europa kan styrkes for fremtiden. Disse to ting går hånd i hånd, men der bliver gjort alt for lidt i øjeblikket.

Ona Juknevičienė, for ALDE-Gruppen. – (LT) Hr. formand, mine damer og herrer, hr. kommissær! Jeg vil rigtig gerne lykønske alle med en betænkning, som vi virkelig kan kalde en betænkning for Europas folk. Europæerne spørger ofte, hvad vi gør her i Europa-Parlamentet, hvad godt vi gør for dem.

Jeg mener, at det er en af disse betænkninger, der er beregnet til at hjælpe folk, og jeg vil derfor gerne rose alle mine kolleger, fru Stauner og Kommissionen og Rådet, fordi de nåede frem til en aftale ved førstebehandling. Betænkningen vil blive vedtaget i morgen ved en særlig hurtig procedure, ikke blot fordi det er vigtigt for befolkningen, men fordi denne fond nu er skræddersyet til krisen, så mennesker, der har mistet deres arbejde, kan få støtte.

Jeg har kun et enkelt spørgsmål. Er denne betænkning virkelig blevet udarbejdet til befolkningen, og vil støtten komme ud til dem? Som Kommissæren vil erindre, sagde vi, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, under den store debat i udvalget, at vi ville bakke op om denne støtte til folk, så længe den ikke bare går til bureaukrater og andre strukturer.

Desværre har et års erfaring lært mig, at Globaliseringsfonden i mit land, som jeg ser det, bliver brugt på samme måde som Den Europæiske Socialfond, dvs. til omskoling. Den bruges næsten ikke eller slet ikke til de andre påtænkte foranstaltninger. Vi har brug for, at pengene kommer ud til folk, så de kan få støtte; det er forkert, at forvaltninger og job- og uddannelsescentre tager pengene selv, uddanner mennesker, hvorefter de pågældende ikke kan finde arbejde.

Jeg vil gerne henlede Kommissærens opmærksomhed på dette og bede ham undersøge, om denne forordning fungerer ordentligt i medlemsstaterne. Er forordningen blevet korrekt gennemført i national ret? Ofte giver lovgivningen ikke mulighed for, at forordningen gennemføres.

De vil sige, at det er en sag for medlemsstaternes regeringer, men jeg siger nej! Vi blev valgt af folket; vi er ikke repræsentanter for vores regeringer. Vi blev valgt til at forsvare europæiske borgeres interesser, til at forsvare vores folks interesser og til at sikre, at pengene kommer ud til folket og ikke til bureaukraterne.

Brian Crowley, for UEN-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg takker ordførerne for det enorme arbejde, de har gjort med disse betænkninger, der, som vi sagde i en tidligere forhandling, er kommet på et meget vigtigt tidspunkt, hvor folk søger svar og ønsker idéer til, hvordan vi kan komme videre.

Jeg tror på mange måder, at disse kan deles op i fire adskilte, men alligevel forbundne, områder. For det første med hensyn til almen uddannelse og erhvervsuddannelse, hvad enten det drejer sig om livslang læring, opgradering af eksisterende kompetencer eller om at sikre, at folk får nye kompetencer.

For det andet hele innovationsområdet og det at se på, hvor jobbene vil komme fra i fremtiden og sikre, at folk har de rette kompetencer og den rette uddannelse til det.

For det tredje hele området for bæredygtighed, dvs. hvor folk, der allerede er i arbejde, får beskyttelse og en vis støtte nu for at sikre, at de ikke mister deres job og så skal igennem processen med omskoling og opkvalificering om et års tid eller to for at få et nyt job; at fastholde de eksisterende job, vi har.

For det fjerde at prøve om muligt at foregribe, hvor vi skal rykke i fremtiden.

Hvis kollegerne tænker tilbage til begyndelsen af 1990'erne, hvor vi havde hele Delors-planen med hvidbogen om den sociale pakke osv., der blev betragtet som banebrydende og innovativ. Den indeholdt mange vanskelige afsnit og mange vanskelige idéer, som mange, navnlig i erhvervslivet, var imod, men som også masser af mennesker i fagforeningskredse var imod – og det var enestående.

Hvis vores erfaringer siden 1994 kan vise os noget, så er det først og fremmest, at vi skal sikre, at al socialpolitik har til formål at levere resultater for befolkningen – ikke bare at fifle med tal, men rent faktisk at gøre folks liv bedre.

For det andet viser de, at der er mennesker, som uanset uddannelse eller kvalifikationer vil blive fanget i arbejdsløshed, og de skal garanteres et sikkerhedsnet, så de kan have en ordentlig og anstændig levestandard.

Kommissionens formand, Manuel Barroso, nævnte også, at vi ganske rigtigt har haft høje beskæftigelsesfrekvenser i mange lande i de seneste år, men alligevel var mange handicappede stadig ledige, i alt 74 %, til trods for at de havde adgang til uddannelse, hvilket skyldes psykologiske barrierer og blokeringer.

Jeg beklager, at jeg har talt så længe, men jeg vil gerne meget kort opsummere med det gamle ordsprog "Giv en mand en fisk, og han har mad til en dag; lær ham at fiske, og han har mad til hele livet".

Jean Lambert, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne samle op på nogle af aspekterne set ud fra en beskæftigelsesvinkel – og ikke mindst i denne situation i betragtning af, at forårstopmødet på et tidspunkt skulle være "topmødet om bæredygtig udvikling" – og knytte det til Kommissionens dokument fra slutningen af sidste år om nye kompetencer og nye arbejdspladser. I dette dokument blev det anført, hvordan overgangen til økonomier med lavt kulstofforbrug ville have en vigtig virkning på beskæftigelsen. Det er meget vigtigt, at vi husker det og ikke slipper det af syne i vores nuværende generelle diskussion.

Hvad jeg gerne så komme ud af den megen bekymring om beskæftigelsen i øjeblikket, er en meget sammenhængende pakke for nye industrier og ny investering. Det ser vi ikke i øjeblikket. Vi har et glimrende eksempel i øjeblikket med solteknologi, som er under udvikling i en del af Tyskland, mens solenergisektoren i Spanien og vindmølesektoren i Det Forenede Kongerige samtidig mister arbejdspladser. Lige nu, hvor vi er ude efter nye kompetencer i nye teknologier, løber vi også en risiko for at miste dem, fordi der mangler en klar investeringsstrategi og en tilhørende klar kompetenceudviklingsstrategi.

Når vi derfor taler om omskoling og kompetenceudvikling osv., bør vi også se på det såkaldte Just Transition Programme ("retfærdig overgangsperiode"), der blev udarbejdet sammen med ILO, ITUC og FN, for de kvalifikationer, vi er ude efter i øjeblikket, begynder at ændre sig. Vi har brug for at udvikle færdighederne hos dem, der stadig har problemer med at læse, skrive og regne og sandelig også it, men vi mangler også tværfaglige kvalifikationer – som ifølge Kommissionens dokument er noget andet. Vi skal også overveje, hvad vi gør med sektorer, hvor kvalifikationsudviklingen har været forsømt – ikke mindst plejesektoren i øjeblikket – og virkelig se på, hvordan vi kan sikre ligestilling her.

Gabriele Zimmer, for *GUE/NGL-Gruppen*. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Mine kolleger fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender har ramt en blotlagt nerve med deres betænkninger og har gjort det klart, hvor væsentlig en fælles indsats fra medlemsstaterne og EU er for at sikre, at følgerne af den globale økonomiske og finansielle krise ikke skal bæres af dem, der er hårdest ramt af den, dvs. dem, der står på de nederste trin af samfundets stige.

Jeg er derfor også ekstremt skuffet over, at det såkaldte beskæftigelsestopmøde den 7. maj faktisk ikke er andet end en farce, og det burde være ekstremt pinligt for alle os, der har et ansvar i EU, at topmødet bliver kaldt sådan. Efter min mening viser det klart, at de nuværende politikker stadig ikke afspejler den kendsgerning, at vi kun kan bekæmpe den økonomiske og finansielle krise, hvis vi samtidig også bekæmper fattigdom, social udstødelse, tab af arbejdspladser og de fald i arbejdsstandarder, som vi ser alle steder.

Kommissionen præsenterede for nylig dramatiske tal for beskæftigelsesudviklingen og beskæftigelsessituationen i både EU og euroområdet. Det er på tide med en sammenhængende indsats her! Den skal gå ud på endelig at sætte en stopper for privatiseringen af offentlige tjenesteydelser – såvel sikringsordninger som pensionsordninger. Jeg forstår stadig ikke, hvorfor Kommissionen og Rådet på topmødet i marts stadig indtrængende opfordrede medlemsstaterne til at privatisere pensionsordningerne yderligere og oprette pensionsfonde. Det virker helt imod hensigten – flere og flere mennesker synker ned i fattigdom som følge heraf, og det forværrer problemet med fattigdom i alderdommen.

Vi har brug for sociale sikringsystemer, der modvirker fattigdom, vi har brug for en social pagt for Europa, som europæiske fagforeninger har krævet. Bekæmpelse af fattigdommen kunne i sandhed være en humanitær måde at indlede bekæmpelsen af den økonomiske og finansielle krise på globalt, og EU er moralsk forpligtet til at gøre det.

Derek Roland Clark, for *IND/DEM-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Hvis globalisering skaber masseafskedigelse, vil der blive et fald i indtægten, så Globaliseringsfonden ikke har de penge, den ønsker

at bruge. Lad være med at bekæmpe globaliseringen, men tilslut Dem i stedet ved at opfordre til konkurrence inden for EU og lære, hvordan man konkurrerer på verdensmarkederne.

De ønsker at forny den sociale dagsorden gennem arbejdstidsdirektivet, som har to målsætninger. For det første skulle det skaffe flere arbejdspladser ved at begrænse det antal timer, der blev arbejdet, så virksomhederne var nødt til at ansætte flere folk, men flere folk betyder ekstra udgifter til sociale afgifter, så omkostningerne pr. enhed stiger. Små virksomheder taber herefter konkurrenceevnen og mister ordrer, hvilket forårsager nedsættelse af arbejdstiden eller ligefrem nedlægning. Så har arbejdstagerne slet ikke noget job. Hvor socialt er det?

For det andet skulle det resultere i mere tid sammen med familien, men til hvilken nytte er det, hvis nettolønnen så er utilstrækkelig? Hvor socialt er det, hvis familien berøves nogle af de gode ting i livet? Lad den enkelte finde sin egen frelse. Mange lande har en mindstelønsstruktur, og det støtter jeg. Vi ønsker ikke at se folks sociale ulykke blive udnyttet, men selv det har EU nu ødelagt med en af sine egne institutioner, nemlig EF-Domstolen, hvor dommene i Laval- og andre sager ødelagde medlemsstaters mindstelønspolitikker. Hvor socialt er det fuldstændigt at tilsidesætte den måde, hvorpå nationale parlamenter har forsøgt at beskytte arbejdstagerne? Disse foranstaltninger er intet mindre end et forsøg på at etablere en planøkonomi à la Sovjet, og vi ved alle, hvor godt det fungerede.

Carl Lang (NI). – (FR) Hr. formand! "Det er menneskeligt at fejle, men djævelsk at fremture." Når jeg hører forhandlingerne i dag, kan jeg kun sige, at på trods af de kolossale økonomiske, finansielle, sociale og demografiske virkninger af krisen, som vi oplever, har hverken de europæiske institutioner eller stats- eller regeringsoverhovederne forstået det fulde omfang af tragedien og af konsekvenserne for os alle.

For et minut siden hørte jeg formanden for Rådet fortælle os, at de arbejdsløse er nødt til at kunne forbedre deres færdigheder, og at vi er nødt til at motivere folk mere i deres søgen efter arbejde. Tror De imidlertid reelt, at de hundredtusindvis af arbejdsløse ofre for denne krise er i denne situation, fordi de er uskikkede til at arbejde? Alt dette er helt tydeligt frugten af et ideologisk og doktrinært valg, af en form for gruppetænkning, af økonomisk teori, dvs. den økonomiske teori om det frie marked og frihandel.

Endelig vil EU, som promoverer fri bevægelighed for kapital, varer, tjenesteydelser og personer, gerne globalisere dette økonomiske valg, denne doktrin. Det er imidlertid en økonomisk og social forbrydelse. Vi er nødt til at opnå global international konkurrence.

Hvis vi ikke er i stand til at gennemføre en politik om social præference via økonomisk præference, en politik om social sikkerhed via økonomisk sikkerhed, hvis vi ikke er i stand til at gennemføre en handelsbeskyttelsespolitik, ja, så kommer vi til at overlade det, der er tilbage af vores bønder, vores håndværkere og vores industrier, til globaliseringsjungleloven.

I Europa-Parlamentet er der de liberale globalister, socioglobalisterne og alternativglobalisterne. Jeg er stolt over at være blandt antiglobalisterne, dem, der ønsker at vinde det indre marked tilbage, dem, der ønsker at henvise til artiklen om national præference og fællesskabspræference og artiklen om national beskyttelse og fællesskabsbeskyttelse for at tjene vores befolkninger.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg er glad for at være her i dag for at forsvare revideringen af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, for jeg mener, at den grundet den finansielle og økonomiske krise og den påfølgende sociale krise, som vi står over for, er vigtig for at bevare arbejdspladser.

Hvis vi skal forsvare vores arbejdstagers fremtid, er vi naturligvis nødt til at tilbyde dem faglig mobilitet med henblik på at give dem mulighed for bedre at tilpasse sig virksomhedernes skiftende behov, både nu og i fremtiden. Økonomisk genopretning, beskæftigelsens fremtid og landenes konkurrenceevne afhænger alt sammen af udviklingen af arbejdstagernes færdigheder, da det er dem, der sætter standarderne for vores virksomheder.

Det første skridt, som kræves i kampen mod social udstødelse, er naturligvis integration på arbejdsmarkedet. Vi må fremme denne sociale model og samarbejde om at støtte denne "menneskelige" kapital. Alle arbejdstagere har ret til at arbejde.

Vores politiske effektivitet vil blive målt på den hastighed, hvormed vi handler for at sikre, at mobilitet, tilpasningsevne og godkendelse af indhentet erfaring kan blive stærke løftestænger for alle mænd og kvinder i fremtidens EU-lande, for alle mænd og kvinder beskæftiget i vores virksomheder. Dette er, hvad vi tænker på, og det er disse ting, som har været rettesnor for arbejdet i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg mener, hr. Špidla gjorde ret i at foreslå, at vi i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender burde revidere Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF), som blev en realitet den 1. januar 2007.

Parlamentet bør vedtage dette forslag uden ændringer, da det sigter mod at udvide anvendelsesområdet for EGF til økonomiske og finansielle krisesituationer. Vores udvalgsformand, Jan Andersson, gjorde ret i at foreslå en tekst vedtaget af et stort flertal i Beskæftigelsesudvalget for at videreformidle betydningen af at kommunikere med medlemsstaterne til alle udvalg, særligt Budgetudvalget, så alle ansatte, alle medlemmer af en fagforening og alle medlemmer af offentligheden kan blive informeret på deres eget sprog om denne europæiske fonds eksistens.

Takket være disse trepartsdrøftelser, og fordi et stort flertal i Beskæftigelsesudvalget forkastede alle ændringsforslagene, kan vi være stolte af os selv over samfinansiering på 65 % fra EU og 35 % fra medlemsstaterne, over, at antallet af afskedigelser, der kræves for at modtage støtte fra EGF-fonden, er reduceret til 500 arbejdstagere, over, at afskedigelser regnes fra offentliggørelsen af virksomhedens fyringsplan, over EGF-fondens intervention grundet konsekvenserne af den økonomiske krise, over ekstraordinære ordninger, som er mere favorable for udnyttelsen af fonden, og som vil fortsætte til udgangen af 2011, og endelig over en 24-måneders frist for gennemførelse af EGF-fonden.

Vores udvalg havde ret, men vi må gå et skridt videre. Jeg vil gerne bede alle medlemsstater om at gøre alt, hvad der står i deres magt for at sikre, at alle arbejdstagere, som befinder sig i vanskeligheder, kan nyde godt af disse foranstaltninger så hurtigt som muligt. Jeg vil gerne spørge hr. kommissær Špidla, om dette forslag til ændring kan gælde fra 1. maj 2009, forudsat at vi i morgen har det store flertal, som er nødvendigt for at vedtage forslaget ved førstebehandlingen. Lad os krone vores valgperiode med vedtagelsen af dette forslag til ændring af EGF-fonden, som vil give os mulighed for at hjælpe vores arbejdstagere i nød.

Hvad ønsker en afskediget arbejdstager sig? Han ønsker at vide, hvordan hans liv ser ud ved månedens udgang. Han ønsker at vide, hvad han skal stille op med sit liv i morgen. Han ønsker at vide, om han kan bruge den viden, han tilegnede sig, mens han var i arbejde. Tænk på, at han måske har brug for yderligere uddannelse for at gå fremtiden i møde.

Jeg henvender mig derfor ved udgangen af denne valgperiode til alle dem, der er medlemmer af Beskæftigelsesudvalget, uanset hvilken side de befinder sig på. Vær venlige at sørge for, at denne betænkning kan finde anvendelse øjeblikkeligt.

FORSÆDE: Luisa MORGANTINI

Næstformand

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Fru formand! Som skyggeordfører på betænkningen om aktiv integration vil jeg hovedsageligt koncentrere mig om denne. Jeg vil gerne lykønske ordfører Jean Lambert med betænkningen. Hun har skabt en fremragende betænkning. Jeg er glad for, at de fleste af mine ændringsforslag gik igennem i udvalget, særligt dem om ikkediskrimination. Som De ved, er det noget, der står mit hjerte nært.

Folk udstødes fra arbejdsmarkedet af mange årsager, men det forekommer mig fuldstændig utroligt, at det stadig sker på grund af handicap, alder, religion eller tro, eller seksuel orientering – trods beskæftigelsesdirektivet fra 2000. Problemet er, at det ikke gennemføres ordentligt i alle medlemsstater, og vi må være endnu bedre til at forsikre os om, at vi overvåger det ordentligt.

Jeg glæder mig også over, at mit ændringsforslag om obligatorisk pensionsalder blev godtaget. Jeg har altid syntes, det var forkert, at en person når en vis alder og så bliver vraget. Selv om folk ikke udstødes fra arbejdsmarkedet, men ikke kan få lov at arbejde, fordi de ikke kan få den adgang, de har brug for, så fører det imidlertid også til udstødelse. Det er derfor, jeg glæder mig over, at mit ændringsforslag, som hilser et nyt omfattende ikkediskriminationsdirektiv velkommen, også blev godkendt af udvalget.

Jeg beklager imidlertid, at PPE-DE-Gruppen har stillet forslag om en alternativ beslutning. Jeg tror, dette er gjort for hovedsageligt at fjerne enhver henvisning til et nyt direktiv om ikkediskrimination, da jeg ved, at de fleste af dem er imod det. Det forekommer mig forbløffende, at nogen som helst ville ønske at nægte folk deres grundlæggende rettigheder på EU-niveau bare på grund af deres alder, handicap, religion eller tro, eller seksuel orientering.

De andre områder, jeg forsøgte at tage fat på, var sammenblandingen af økonomisk migration med asylsøgning og af økonomisk migration og asylsøgning med ulovlig indvandring – alle særskilte, separate emner, som skal håndteres forskelligt. Jeg mener, at f.eks. asylsøgere bør få tilladelse til at arbejde, mens de venter på, at deres asylansøgning behandles. Det ville mindske deres afhængighed af støtte. Vi er også nødt til at gøre mere for at integrere psykisk syge og folk med alkohol- eller narkotikaproblemer.

Endelig har jeg en kort bemærkning til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Jeg er glad for, at vi har truffet en hurtig afgørelse om denne. Det er vigtigt, at denne fonds mandat udvides til at inkludere arbejdstagere, som blev afskediget under den økonomiske afmatning, ikke bare globalisering, og at antallet af nødvendige afskedigelser bliver 500 i stedet for 1 000. Dette er yderst vigtigt for folk i min valgkreds, West Midlands, som andre steder i Det Forenede Kongerige.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! 16 % af europæerne risikerer fattigdom. Krisen skaber en række masseafskedigelser. Mangel på arbejde er hovedårsagen til dyb fattigdom. Fattigdom fremmer social udstødelse og begrænser adgangen til uddannelse og sundhedspleje. Vi ønsker på trods af den økonomiske krise at bevare de europæiske sociale modeller, som fostrer social samhørighed og solidaritet, og det omfatter håndtering af fattigdommen. Økonomisk uafhængighed sikrer værdighed. Det er derfor, det er så vigtigt at beskytte arbejdspladser og indkomster og også at forbedre faglige kvalifikationer, som øger mobiliteten på arbejdsmarkedet.

En ting, som giver os mulighed for at føle, at vi har reel kontrol over vores liv, er evnen til at deltage i beslutningsprocesser. Det er derfor altafgørende at respektere arbejdsmarkedsparternes meninger, dialogprocessen på arbejdsmarkedet, gruppeaftaler og løsninger parterne imellem. Vi bør arbejde sammen for at sikre, at betingelserne er til stede for, at folk får mulighed for at tjene tilstrækkeligt til at deltage i samfundslivet og forsørge deres familie, særligt når de har mange børn. Vi bør også håndtere diskrimination på arbejdsmarkedet, især fordi det berører handicappede. Det faktum, at kun knap 3 % af de til rådighed stående fondsmidler i Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen er blevet anvendt i løbet af krisen, er en anklage mod politikerne. Jeg ønsker ordførerne tillykke.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! Lissabondagsordenen sørgede for et europæisk hjem bygget på tre søjler, nemlig den økonomiske, den sociale og den miljømæssige søjle. Vi har ofte kritiseret det faktum, at den økonomiske søjle er overvurderet i forhold til de to andre. Den sociale dagsorden har styrket den sociale søjle betydeligt. Vi vil derfor gerne sige tak til ordføreren hr. Silva Peneda og flertallet i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

Vi har nu en betænkning foran os, som er betydeligt bedre end Kommissionens oprindelige, vage forslag. I Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender stillede vi Grønne mere end 40 ændringsforslag og bidrog dermed til en mere konkret forbedring af de centrale socialpolitiske erklæringer. Socialpolitik handler om mere! Den må bestå af mere end bare nogle få, generelle krav om flere arbejdspladser. Der er brug for større retfærdighed i fordelingen af goder, en engageret kamp mod fattigdom, reel ligestilling mellem kvinder og mænd, social integration i stedet for udstødelse, international solidaritet, omstrukturering, respekt for grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder – også for indvandrere – og omsorg for sundhed og miljøet, således at arbejds- og levevilkår kan blive forbedret, og endelig er der behov for klare EU-direktiver, som ikke kan undermineres af EF-Domstolen.

Meget er nu indeholdt i denne betænkning, som vil blive vedtaget i løbet af Parlamentets sidste plenarmøde. Vi kan kun håbe på, at Rådet og Kommissionen også vil tage disse krav alvorligt. Først da kan vi bygge et socialt og stærkt, forenet Europa, et Europa, som EU's borgere forventer og med glæde vil acceptere.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil fokusere på Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Vores drøftelse af denne fond finder sted midt i en ekstremt voldsom og dramatisk økonomisk og social krise, som andre medlemmer allerede har nævnt. Selv om det er en god idé, at fonden anvendes mere direkte som del i foranstaltninger til at afbøde den eksploderende arbejdsløshed, som vi har sagt, er vi nødt til at have en mere dybtgående drøftelse af dens rolle og konteksten for de instrumenter, som kræves for at håndtere krisen.

For det første må vi sørge for at sikre, at nødsituationen ikke griber om sig og derfor gøre det klart, f.eks., at alle, der modtager offentlige midler fra EU, er forpligtet til ikke at afskedige ansatte. Så har vi også brug for europæiske kriseinterventionsforanstaltninger som rettesnor for strukturelle valg ved denne særlige skillevej i bilindustrien. Dette gælder Italien og vores forhold til USA og Tyskland. For det andet har vi brug for industri- og miljøpolitikker, men også for samhørighedspolitikker, som sætter en stopper for dumping inden for EU.

For det tredje er ressourcerne sørgeligt utilstrækkelige, særligt sammenlignet med, hvor meget f.eks. USA's regering anvender. Stødpuder er ikke til nogen nytte, vi har brug for en radikal ændring af politikkerne.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig over ændringerne i Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Selv om det er en forbedring at reducere antallet af afskedigelser, som kræves for at gøre sig gældende ved denne fond, fra 1 000 til 500, er det høje tal stadig diskriminerende for små lande og for arbejdstagere, som mister deres arbejde i mindre antal.

I mine valgkredse kunne dem, der har mistet deres arbejdspladser på grund af nedlægningen af to virksomheder – Waterford Crystal og Dell – gøre sig gældende. Det er godt, og jeg opfordrer den irske regering til øjeblikkeligt at ansøge om fondsmidler på deres vegne. Der er imidlertid tusinder, som har mistet deres arbejdspladser på grund af globale økonomiske forhold, og det er uretfærdigt, at de ikke gør sig gældende, fordi de ikke arbejder for store multinationale selskaber, men for små og mellemstore virksomheder.

Jeg foreslår, at vi kunne gøre denne ordning mere retfærdig, enten ved at gå bort fra talkriteriet med 500 arbejdspladser eller ved at se på jobtab ud fra kategori eller område, ikke virksomhed. På denne måde kunne vi udvide fondsstøtten til 500 arbejdstagere, som har mistet deres arbejdspladser inden for en sektor som landbrug, fødevarerindustri eller IT, eller på et specifikt område som Tipperary, Waterford, Limerick, Cork eller Kerry.

En yderligere forhindring for arbejdstagere, som forsøger at få tilgang til Globaliseringsfonden, er, at den kun er tilgængelig for arbejdstagere, hvis deres regering er villig til at søge om støtte og betale det statslige bidrag. Hvad sker der med arbejdstagere, hvis regeringer ikke vil søge? Hermed tænker jeg på den irske regering, som indtil videre ikke har søgt om fondsstøtte.

De selv samme lande, hvis økonomier er hårdest ramt, og som har de højeste arbejdsløshedsprocenter, kan være de lande, som har mindst råd til at betale det nødvendige bidrag til at hjælpe deres arbejdstagere, og dog er det de lande, som har mest behov for det.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Fru formand! Jeg vil tale om den nye sociale dagsorden. Tillad mig at begynde med at takke ordføreren hr. Silva Peneda dybt for hans indsats. I lyset af det, han har bidraget med i Europa-Parlamentet i spørgsmål om socialpolitik og beskæftigelse, tror jeg, vi kan tale om "arven efter Silva Peneda".

Mistillid og frygt har slået rod i vores samfund. Arbejdsløsheden er stigende, og den stiger dramatisk i mit hjemland. Vi er nødt til at vende denne situation, og den sociale dagsorden bør være en hjælp til at klare det. Økonomisk fremgang og social fremgang er ikke hver sin retning. Tværtimod. Hvis vi ønsker at stimulere væksten og skaffe flere arbejdspladser af bedre kvalitet, må og skal vi gennemføre den sociale dagsorden, begyndende med alt, hvad der indbyder til størst konsensus.

Der er ingen tid at spille. Vi må ikke forskanse os i forsvarspositioner, men snarere se ud over lokale, kortsigtede interesser og frem mod kommende generationer. Det sociale Europa bør være et område, som forener os, ikke skiller os, for vi taler om fælles europæiske interesser. Den sociale dagsorden kan ikke adskilles fra en ny Lissabonstrategi, for økonomisk succes opretholder sociale ydelser, og sociale ydelser bidrager også til økonomisk succes.

Europa står i de kommende år over for en periode med stagnation og stigende aldring af sin befolkning. Vi kan ikke stikke hovederne i sandet; vi er nødt til at modernisere vores sociale model, netop med henblik på at forbedre den og gøre den mere retfærdig og mere bæredygtig. Der er strukturelle svagheder, som er en tung byrde og forhindrer os i at gøre fremskridt. Vi må befri os fra denne byrde og gennemføre den sociale dagsorden.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Fru formand! EU er længe blevet beundret for sin sociale model. Vi har imidlertid i en længere årrække observeret undermineringen af retten til at arbejde og af de sociale rettigheder. Et land, der husede alle de fattige i EU, ville have samme indbyggertal som Tyskland.

Der dukker nye sociale fænomener op. Efter den seneste udvidelse ser det ud til, at det sociale Europa udvikler sig i to hastigheder, hvoraf begge går tilbage. Kommissionen har foreslået en beskeden social dagsorden som svar herpå. For øjeblikket huserer en finanskrise med økonomiske konsekvenser, som er alt andet end beskedne, mens faren er øget for en forværring af situationen for dem, der allerede er i farezonen.

På den baggrund må vi anvende et hovedprincip, nemlig at sociale rettigheder og mål prioriterer højere end økonomiske friheder i tilfælde af en hvilken som helst konflikt. Vi må imødegå en lang tradition, som fastslår,

at krige og kriser forårsages af de rige, men betales af de fattige. Lad os forkaste den tanke, som nogle hæger om, at overskud deles ud på private hænder, men tab bæres af samfundet.

Vi har brug for en europæisk solidaritets- og samhørighedspolitik, bakket op af specifikke skattemæssige og finansielle lovforsøreltninger. For at få det har vi imidlertid brug for politisk vilje, og denne politiske vilje udtrykker sig i følgende nøglebegreber, dvs. aktiv integration, arbejdspladser, intelligent fordeling af arbejdet, uddannelse, ligebehandling og ligeløn samt bæredygtig, grøn udvikling. At underskrive og gennemføre en aftale om social fremgang og beskæftigelse ville være bevis på denne politiske vilje. Vi kan ikke vente, til vi får den at se!

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Må jeg begynde med at takke formandskabet for dets indledende bemærkninger – bemærkninger, som var fremsynede, afbalancerede og fornuftige, adjektiver, som vi i stigende grad er begyndt at forbinde med det tjekkiske formandskab.

Må jeg også takke hr. kommissionsformand Barroso for hans bemærkninger, som især skulle minde os om betydningen af arbejdspladser og særligt behovet for at fokusere på de uheldige, som endnu ikke har et arbejde.

Endelig refererede de begge med vældig god grund til alle tre ordføreres fremragende indsats, men jeg vil blot gerne fokusere på deres henvisning til Silva Peneda-betænkningen, fordi de kaldte den "ambitiøs og vidtrækkende". Det er den, og det er den nødt til at være, fordi dette specifikke emne er så vigtigt.

Hr. Silva Peneda gav os forskellige prioriteter for, hvad vi skal gøre. Tillad mig at tilføje et par ting som vi, ideelt set, ikke skal gøre. Vi er nødt til at undgå især to ting, hvoraf den ene er overrigide arbejdsmarkeder, som lammer folks muligheder, fremmer arbejdsløshed og blot opmuntrer til sort arbejde. Dette ser vi især for øjeblikket i Spanien, og vi er nødt til at lære af de socialistiske fejltagelser der.

Desuden er vi nødt til at undgå en ensidig fokusering på at beskytte dem, der stadig er i arbejde, på bekostning af dem, som søger arbejde, og de arbejdsgivere, som forsøger at skaffe det. Det er de grupper, som virkelig behøver vores hjælp.

Endelig kan jeg sige, at vi tydeligvis alle ser tingene forskelligt fra hver vores plads i Parlamentet, men en ting, som vi har til fælles, er, at spørgsmålene ligger os alle på sinde, hvilket er årsagen til, at så mange af os har overskredet taletiden.

Jeg glæder mig over, at vi har denne centrale forhandling. Jeg er personligt henrykt over, at min sidste tale som koordinator, min sidste tale i denne plenarforsamling, skulle være om sådan et vigtigt emne. Må jeg ønske alle de kolleger, som vender tilbage, alt godt, og må jeg især nævne én, nemlig Stephen Hughes. En dag, Stephen, vil du komme til at savne mig, og jeg vil i hvert fald savne dig, men selv når jeg ikke er her, vil jeg holde øje med dig!

Formanden. – Vi kommer virkelig til at savne dig og vil tænke på dig.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Fru formand! Der er ingen tvivl om, at han også bliver lobbyist her!

Det tegner ikke godt, at nogle medlemsstater ikke ønsker beskæftigelsestopmødet på torsdag. Det tegner heller ikke godt for den fremtidige udvikling af en social markedsøkonomi, at et mindretal af medlemsstater blokerede for et kompromis om et revideret arbejdstidsdirektiv i sidste uge. Hvis Europas engagement for en social markedsøkonomi er reel, må vi integrere økonomiske, sociale og miljømæssige politikker som ligeværdige dele af den samlede pakke.

De mangfoldige kriser, vi står over for netop nu, vil ikke blive løst bare ved at sætte bankerne i stand for kolossale summer hentet fra skatteydernes opsparinger, uden tanke for vores borgeres behov som sociale væsner. Det må bevæge sig ud over den åbne koordinationsmetode at koordinere politikker for pensioner, beskæftigelse, uddannelse, sundhed og så sandelig også omsorgstjenesterne.

Nogle af vores medlemsstater er imidlertid tydeligvis ude af stand til at tænke ud over de økonomiske rammer, de betragter social- og miljøpolitikker som kostbare luksusartikler, der må droppes som en begrænsning på markedet. Det må ændres øjeblikkeligt, hvis vi skal kunne sikre fremgang mod vores mål om et bedre samfund.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Fru formand! De europæiske sociale modeller står over for store udfordringer. Særligt på baggrund af den nuværende finanskriser må foranstaltninger på EU-niveau koordineres. Jeg vil derfor også gerne sige mange tak til ordførerne for deres fremragende arbejde.

Vi skal ikke alene træffe øjeblikkelige foranstaltninger for at regulere finansmarkedet, vi skal også koordinere socialpolitiske foranstaltninger og skabe en social ramme. Her bør vi også tænke på medlemsstaternes kompetencer. Jeg ønsker en prioritering af at skabe og støtte beskæftigelse i disse krisetider og også af at presse på med gennemførelsen af flexicurityprincippet. Jeg nægter imidlertid at acceptere kravet om indføring af mindsteløn i alle medlemsstater, som foreslået i punkt 14 i Silva Peneda-betænkningen. I øvrigt vil jeg gerne takke ham for hans indsats. Dette krav, som knytter sig til en beslutning, som alene bør være medlemsstaternes, krænker subsidiaritetsprincippet.

Arbejdsmarkedslovgivninger og -ordninger varierer stærkt fra en medlemsstat til en anden. Efter min mening må enhver være sikret en tilstrækkelig indkomst til at kunne leve et anstændigt liv. Dette kan opnås gennem en mindsteløn med hjælp fra yderligere statslige sociale ydelser. Hvilket niveau skulle mindstelønnen fastsættes til? Det rumænske måske? Der er den på omkring 72 EUR om måneden.

Jeg støtter især tanken om, at vi må sikre en grundindkomst for alle, men jeg viser tilbage til medlemsstaternes kompetence til at oprette hensigtsmæssige grænser. Jeg går inde for et socialt Europa. Europa må skabe en social ramme, men på samme tid tage medlemsstaternes beføjelser i betragtning.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Fru formand! Vi blev oprindeligt lovet et komplet beskæftigelsestopmøde i denne uge, men i stedet er det, vi får, en halv dags trojka. Hvilket forfærdeligt signal at sende til europæiske borgere, som slutter sig til arbejdsløshedskøer i et alarmerende tempo! Hvilket negativt signal at sende til de mange flere, som frygter for at miste deres jobs! Prognoser viser, at i 2010 kan op til 27 mio. være arbejdsløse i EU, og jeg frygter, at det kan blive endnu værre. Jeg håber meget, at junitopmødet vil afsætte mindst en hel dag til at se på, hvordan vi møder denne udfordring.

I stedet for at lade som om, at svaret kun findes på nationalt niveau, har vi brug for stærke, kohærente, EU-omspændende løsninger, som koordinerer handlingsplaner på europæisk, nationalt og regionalt niveau. Vi har brug for øjeblikkelig handling for at opretholde bæredygtige arbejdspladser, hvor end det er muligt. Afskedigelser bør være sidste udvej, og i stedet bør vi benytte os af intelligent arbejdsdeling og oparbejdning af nye færdigheder. Vi er nødt til at investere for at skabe intelligente grønne arbejdspladser i den videnbaserede, lavemissionsfokuserede økonomi. Vi er nødt til at investere for at give arbejdstagerne de færdigheder, de behøver for at arbejde i denne nye økonomi. Vi behøver stærke, aktive arbejdsmarkedspolitikker for hurtigt at reintegrere afskedigede arbejdstagere, og vi behøver stærke og levedygtige sociale beskyttelsesordninger til støtte for dem, der bliver arbejdsløse, uden at det på nogen måde er deres egen fejl.

Det er mere end rigeligt til at fylde en hel dag på junitopmødet. Denne halve dags trojka er en patetisk løsning.

Og endelig, Philip, jeg kommer til at savne dig – lidt ligesom tandpine!

(Latter)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Sammen med finansmarkedernes kollaps er væksten i arbejdsløsheden et af de to største problemer, som opstår på grund af den nuværende økonomiske krise. Jeg tror fuldt og fast på, at EU, hvis det ønsker at håndtere denne vækst, må undgå enhver form for protektionisme. Jeg betragter det også som altafgørende at koordinere individuelle foranstaltninger inden for EU. Der er et behov for foranstaltninger til at motivere folk, som bliver arbejdsløse, til at forsøge at finde nyt arbejde. I den sammenhæng ser jeg positivt på forslaget om, at folk, som har mistet deres arbejde som følge af den nuværende økonomiske krise, hurtigt bør kunne få penge fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Spørgsmålet er imidlertid, hvorvidt vi går for vidt med ændringsforslagene til Globaliseringsfondens bestemmelser. Efter min mening er den nyligt foreslåede samfinansieringssats på 75 % for høj. Der er brug for medlemsstaternes samarbejde her, og lad os ikke glemme behovet for at forenkle fondens administration.

Vi er vel enige om, at en af EU's hovedopgaver er at opretholde beskæftigelsen og skabe nye jobmuligheder i kølvandet på den finansielle og økonomiske krise. I den forbindelse bør det forestående EU-topmøde om beskæftigelse tydeligt etablere en fælles ramme og specifikke forslag og også få en afslutning på drøftelsen af ændringer af Globaliseringsfonden.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Fru formand, mine damer og herrer! Da Kommissionens sociale dagsorden første gang blev drøftet sidste år, sagde jeg, at jeg mente, at programmet manglede ambition, at det var for lidt og for sent. Jeg vil gerne takke hr. Silva Peneda for hans samarbejde på dette område, hvad det sene angår. Jeg synes, at hans betænkning viser, at i hvert fald Europa-Parlamentet ønsker at se en hel del mere ambition på dette område.

I begyndelsen, da tanken om EU blev født, var det klart, at vi ville basere vores socialpolitik på et regelsæt, som findes i næsten alle medlemsstater, nemlig sund arbejdslovgivning, for at sikre, at ingen falder ved vejen, og overenskomstforhandlinger for at værne om arbejdstagernes position på arbejdsmarkedet.

Vi har nu været nødt til hertil at føje social beskyttelse af de udsatte i vores samfund. Trods den vækst, der har været i Europa, har vi oplevet et nyt fænomen, nemlig det med de arbejdende fattige. Jeg vil også gerne takke hr. Silva Peneda for at medtage dette i sin betænkning.

David Casa (PPE-DE). – (MT) Fru formand! Det er mig en ære at have arbejdet inden for de to områder, som vi har drøftet. Jeg vil gerne sige hjertelig tak til ordførerne og alle dem, som hjalp os med at nå den position, vi har i dag. Vi må før noget som helst andet forsvare de arbejdstagere, som ulykkeligvis blev fyret som resultat af denne krise, og jeg tror, at det i dag er lettere at hjælpe disse mennesker med at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Her til aften blev vi også enige om at gøre vores yderste for at skabe flere arbejdspladser i Europa. Vi kan skabe flere arbejdspladser, men ikke, som socialdemokraterne ønsker, ved at begrænse arbejdstagernes overtid. Vi vil tværtimod have arbejdstagerne til selv at bestemme. Vi kan som politikere ikke diktere antallet af overtidstimer, som man kan arbejde. Denne beslutning er nødt til at være op til arbejdstageren. Derfor, ja, må vi efter hr. kommissær Almunias udtalelse om, at vi vil opleve en arbejdskrise i euroområdet, gøre alt, hvad der står i vores magt, for at skabe flere og bedre arbejdspladser for alle europæiske arbejdstagere.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg byder revideringen af de kriterier, som regulerer Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, hjertelig velkommen. Vi befinder os nu i en tid med dyb økonomisk krise, den dybeste siden afslutningen af Anden Verdenskrig. Vi har derfor brug for innovative løsninger for at håndtere de kolossale økonomiske problemer, vi står over for.

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen er et eksempel herpå. Jeg var det første irske medlem af Europa-Parlamentet, som så muligheden for at udnytte disse midler i de nylige arbejdsløsheds kriser i Limerick, Waterford og Tralee, tre vigtige områder i min egen valgkreds. Jeg glæder mig derfor over ordførernes indsats for at gøre ansøgningskriterierne mere fleksible i lyset af den økonomiske krise. Vi bør især nævne den nye samfinansieringsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne plus den midlertidige sænkning af arbejdsløshedsstærsklen fra 1 000 til 500.

Jeg tror, at disse reformer vil sende et stærkt signal fra hjertet af Europa til dem, der er så uheldige at blive fejret omkuld af den økonomiske krises stormvinde, at der er hjælp at få for dem, så de kan hjælpe sig selv med at omskole sig og skaffe nye færdigheder på vejen mod fremtidig velstand.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Fru formand! Jeg støtter også omorganiseringen af Globaliseringsfonden. I mit hjemland Estland er denne fond ikke blevet benyttet, og da jeg forhørte mig om hvorfor, fik jeg at vide, at betingelserne var meget strenge, og at kriteriet, som indtil nu har været 1 000 mennesker, gjorde det umuligt. Vi har ingen virksomheder på den størrelse, men mindre virksomheder er så sandelig gået konkurs. At reducere kriteriet til 500 ville således også afgjort give Estland – hvor arbejdsløshedsraten allerede er meget høj – muligheder, og ændringen af den krævede finansieringssats ville også være meget favorabel. Jeg velkommer således endnu en gang de ændringer, som er foretaget vedrørende denne fond.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Jeg vil også gerne byde velkommen til forslagene om at gøre Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen til et effektivt instrument til bekæmpelse af den mest smertefulde konsekvens af den økonomiske krise, nemlig arbejdsløshed. Forslagene er yderst anvendelige – og jeg vil stemme for dem.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at man for indeværende kun kan få tilgang til denne fond i situationer, hvor man mister sit job på grund af virksomhedsflytning, et scenarie, som man støder på med jævne mellemrum i industrilande. De stillede ændringsforslag vil give mindre udviklede medlemsstater, hvilket omfatter Rumænien, mulighed for at opfylde denne fonds betingelser.

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Tillad mig først og fremmest at takke for denne udbytterige forhandling her. Jeg tror, det var en meget vigtig og konstruktiv forhandling, alene i lyset af spørgsmålenes beskaffenhed. Jeg tror, at alene det faktum, at denne forhandling kommer meget belejligt, lige før det møde, der finder sted på torsdag i Prag, er en fordel for os.

Så lad mig takke Dem alle for alle Deres bidrag. Jeg tror ikke, at noget vil blive udeladt eller glemt. Jeg tror, at denne forhandling vil bidrage til topmødets resultat i samme grad som alt det forberedende arbejde, vi

udførte sammen med Kommissionen, og som udmøntede sig i disse tre vigtige workshopper i Stockholm, Madrid og Prag.

Til dem, der talte om størrelsen eller formålet med mødet. Ja, vi havde oprindeligt intentioner om et større topmøde, men vi er nødt til at være bevidst om den generelle situation på beskæftigelsesområdet. Det er et område, hvor de nationale kompetencer er meget vigtige, og Fællesskabets bidrag til dette er ikke det eneste instrument, vi har i spil. Jeg sagde dette i min indledende bemærkning, hvor jeg udstak nogle af vores forhåbninger for denne uges topmøde. Vi bør ikke tabe af syne, at beskæftigelsespolitikken trods europæisk beskæftigelsesstrategi fortsat hovedsageligt er medlemsstaternes ansvar.

Et nøgleelement i den strategi, der har været etableret siden 1997, har været den rolle, som gensidig læring har spillet i forsøget på at finde en løsning på fælles problemer på beskæftigelsesområdet. Denne fremgangsmåde er fortsat altafgørende i dag, hvor vi står over for en af de værste økonomiske kriser i nyere tid, og spiller også en rolle i denne uges topmøde.

Men ud over de foranstaltninger, som er truffet på nationalt niveau, spiller Unionen selv en rolle, og det er i denne forbindelse, at de tilgængelige finansielle instrumenter bør udnyttes fuldt ud, ikke mindst Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, som for øjeblikket er under forandring, for, naturligvis med Parlamentets godkendelse, at udvide sit formål til at dække arbejdsløshed, der er et resultat af den nuværende krise.

Det er præcis det, vi ønsker at opnå, og jeg mener, at vi har grund til at tro, at resultatet af mødet i Prag med tilstedeværelse af Kommissionen, formandskabet, de kommende formandskaber og arbejdsmarkedets parter vil kunne skabe resultater i form af henstillinger og forslag. Så får vi igen lejlighed til at mødes alle 27 i Det Europæiske Råd i juni for at træffe beslutningerne.

Det er derfor vores håb, at det vil lykkes Det Europæiske Beskæftigelsestopmøde med hjælp fra EU's arbejdsmarkedsparter og på grundlag af det forberedende arbejde i form af disse tre workshopper samt forhandlingen her at finde frem til yderligere skridt, der kan tages med øjeblikkeligt varsel for at møde den alvorlige situation, som vores borgere nu står over for, og for at hjælpe os med at skabe en Union, som er stærkere og også mere konkurrencedygtig i fremtiden.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! I løbet af mine fem års arbejde i Kommissionen har jeg haft anledning til at mødes med ordførerne en række gange, og kvaliteten af deres betænkninger kommer derfor ikke som nogen overraskelse for mig. Det er tydeligt, at vi mødes på et tidspunkt, hvor Europa og hele verden står over for en krise. Denne krise bliver ofte sammenlignet med krisen i 1930'erne, og der er ofte frygt for, at den vil have lignende konsekvenser, og det er uden tvivl en alvorlig krise. Der er imidlertid en række ting, der har ændret sig sammenlignet med den tidligere krise. Vi har EU, og det europæiske kontinent er ikke fyldt med gensidige spændinger og had. Der er den europæiske sociale model, som har udviklet et meget omfattende system af social beskyttelse, og dette er en væsentlig forandring. Jeg tror også, der er en gradvist øgende vilje og evne til at handle i fællesskab, for nu har Europa for første gang reageret samordnet på en krise med sin plan om økonomisk genoprettelse ved at bruge koordinationsbeføjelsen på fællesskabsniveau og på medlemsstatsniveau. Det er også tydeligt, at hvis vi taler om en krise, så tænker vi hovedsageligt på arbejdsløshed og dets sociale konsekvenser. Kommissionen anser spørgsmålet om beskæftigelse og arbejdsløshed som en prioritet på dagsordenen og foreslår, at det bør være en prioritet på EU's dagsorden som helhed. En række medlemslande har rejst den kritik, at det oprindelige mål med topmødet mellem stats- og regeringscheferne har ændret sig til et andet format. Formanden for Kommissionen har givet klart udtryk for sin holdning, som bakkedes op af Kommissionen, og dette er den oprindelige idé. Jeg vil imidlertid gerne sige, at Pragtopmødet er en enestående begivenhed. Det bliver forberedt på en enestående måde. Det vil omfatte deltagere, som aldrig har deltaget i sådanne begivenheder før, og det er også et skridt på vejen til Det Europæiske Råd. Dette betyder, at spørgsmålet om beskæftigelse og arbejdsløshed vil blive behandlet på statsminister- og præsidentniveau.

Vi har drøftet en række individuelle emner inden for den sociale dagsordens område, og der er opstået en række spørgsmål i løbet af forhandlingen knyttet til ændringer af individuelle fonde. Jeg vil gerne pointere, at den foreslåede dagsorden hovedsageligt blev forberedt inden krisen satte ind, men på trods af dette vil jeg gerne gøre det klart, at den var og stadig er et godt grundlag for at imødegå krisen. Den giver også et godt grundlag for foranstaltninger, som skal træffes efter krisen. Jeg mener, at den europæiske sociale model er mere end bare en reaktion på krisen, uanset hvor alvorlig denne måtte være. Det er en proces, og det er en meget langsigtet politisk og social strategi, og det er netop dette langsigtede aspekt, som er bygget ind i den sociale dagsorden. Angående spørgsmålet om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen og spørgsmålet om ændringer af Den Europæiske Socialfond vil jeg gerne takke for det fremragende samarbejde,

for dialogen har været så konstruktiv, at indfrielsen af vores mål er inden for rækkevidde på dette møde, og det anser jeg for yderst vigtigt. Vi har et ordsprog på tjekkisk om at "den giver dobbelt, der giver hurtigt". Jeg ved ikke, om vores forfædre fastslog dette ud fra præcise beregninger, men et hurtigt svar betyder tydeligvis noget og er til større hjælp end tøven.

Der blev rejst nogle specifikke spørgsmål under forhandlingen, som jeg gerne vil svare på. Det første af disse er det spørgsmål, som blev stillet af hr. Cottigny vedrørende 1. maj i år eller maj måned i år og brugen af fonden. Jeg vil gerne gøre det klart, at alle ansøgninger indsendt efter 1. maj i år under forslaget, som er i sin afsluttende fase, vil blive behandlet i henhold til de nye bestemmelser. Fru Juknevičienė var bekymret for, at penge fra fonden ofte ikke når frem til dem, der har brug for dem. Jeg mener, at effektivitet altid bør kontrolleres. Jeg har haft lejlighed til at besøge Østkarelen, hvor det blev drøftet at bruge fonden til at hjælpe folk, som havde mistet deres arbejde på grund af omstrukturering hos Nokia, og jeg kan sige efter denne oplevelse, at drøftelserne klart viste, at det store flertal af dem, der havde mistet deres arbejde, betragtede den bistand, de fik fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, som en nødvendig, hurtig bistand, der var nyttig for dem. På det tidspunkt, hvor jeg var der, havde 60 % af dem allerede fundet nyt arbejde. Det var naturligvis ikke alle, men alligevel var det tydeligt, at denne mekanisme fungerede. Et andet spørgsmål, som blev rejst, var det om samfinansiering. Hr. Vlasák har naturligvis ret, når han siger, at samfinansiering spiller en afgørende rolle. Jeg mener ikke desto mindre, at en øgning af samfinansieringssatsen i krisetid var det rette forslag, fordi nogle stater, som er i en meget vanskelig situation, har alvorlige problemer med at opnå samfinansiering. For at lette dette, foreslog vi en sats på 75 %. Efter forhandlingen i Parlamentet er forslaget blevet reduceret til 65 %, og jeg mener, at dette er et afgørende skridt, som virkelig letter brugen af fonden. Jeg vil også gerne understrege noget, som ikke blev fremhævet så klart i forhandlingen, uagtet at Den Europæiske Socialfond er en veletableret institution, som hjælper millioner af mennesker hvert år, og hjælper dem meget effektivt. Også i denne fonds tilfælde har vi i fællesskab ændret bestemmelserne sammen med Dem, og jeg tror, at dette vil lette brugen og effektiviteten af den. Fru Lambert understregede betydningen af social integration. Jeg mener, det bør understreges, at vores linje er fuldkommen klar. Den europæiske sociale model er en model i et aktivt samfund, hvor aktivitet på arbejdsmarkedet er nøgleelementet. Det er imidlertid ikke en model, som kun accepterer dem, der tager del i arbejdsmarkedet, for en stor andel af vores borgere tager af forskellige årsager ikke del i arbejdsmarkedet, og dog er det meget vigtigt, at de bør have muligheden for at deltage aktivt i samfundet, og at de bør spille en aktiv rolle. Hr. Silva Peneda understregede social dialog. Jeg kan kun være enig i hans synspunkt om, at social dialog netop nu er vigtigere end nogensinde.

Jeg vil gerne sige, at den sociale dagsorden og beskæftigelsesdagsordenen efter min mening får større og større betydning, og at dette er en proces, som gradvist gør sig gældende i alle EU-strategier, da den er i alle forslagene til ændringer af EU's langsigtede planer og udsigter. Jeg vil gerne takke Dem og slutte af med at udtrykke min dybe overbevisning om, at den europæiske sociale model er en model, som kræver europæisk integration. Det er ikke en model, som kunne udvikles og opretholdes inden for grænserne af nationalstater, som agerer på egen hånd, og jeg vil derfor gerne slutte af med at sige, at Europa og europæisk integration efter min mening er en væsentlig forudsætning for den yderligere udvikling af den europæiske sociale model.

Gabriele Stauner, *ordfører*. – (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær! Jeg vil gerne tilføje noget til kommissærens bemærkninger om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF). EGF er også en del af den europæiske sociale model. Han havde ret, da han sagde: "Et sting i tide sparer megen kvide." Vi førte indgående drøftelser med Kommissionen, og jeg vil gerne understrege, at vores reaktion i dette tilfælde er hurtig, men af høj kaliber hvad angår indhold og kvalitet. Det er et kompromis, som jeg og mine kolleger er meget stolte af.

Jeg vil gerne opsummere et par tanker fra forhandlingen, nemlig at hvad EGF angår, viser det sig, at der gudskelov er bred konsensus om revidering. Jeg vil gerne rette en lille opfordring til Kommissionen. Vær så venlig ikke bare at trække overskydende midler ud af Den Europæiske Socialfond (ESF) til EGF, men indhent andre overskydende fondsmidler fra budgettet. Til dem af os, som er interesseret i socialpolitik, ville det naturligvis være ideelt, hvis ESF-midlerne udelukkende blev brugt på ESF-målsætninger, og EGF-midlerne kom fra andre overskydende fondsmidler. Så ville vi være i stand til at gøre dobbelt så meget godt for arbejdstagerne.

Til mine kolleger fru Lynne, fru Sinnott og hr. Burke vil jeg sige, at EGF som eksempel kan opnå en masse, men den kan ganske givet ikke løse alle regionale problemer. Det er helt tydeligt, og det er ikke dens formål. Medlemsstaterne har stadig et vist ansvar. Jeg vil gerne komme med endnu en opfordring til Kommissionen. De kan måske undgå at udtømme midlerne til teknisk bistand – 0,35 % – som står til Deres rådighed i henhold til forordningen. Arbejdstagerne ville da få et endnu større udbytte. Hr. Naranjo Escobars bemærkning var

meget rammende og vedrører en fremtidig opgave. I betragtning af den økonomiske og finansielle krise må vi også revidere Lissabonstrategien.

Jeg vil gerne rette en kommentar til hr. Hughes, nemlig at et beskæftigelsestopmøde uden tvivl ville være en god ting, men jeg vil sige Dem helt ærligt, at et trojkamøde også er hensigtsmæssigt, hvis det frembringer noget rationelt. Vi har ikke brug for et topmøde for topmødets skyld. Vi har brug for gode og hurtige resultater!

José Albino Silva Peneda, ordfører. – (PT) Fru formand! På dette tidspunkt i forhandlingen har jeg tre bemærkninger. For det første vil jeg gerne sige, at der ikke er nogen politisk fløj her i Parlamentet, som har monopol på socialpolitik. Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, den politiske fløj, jeg repræsenterer her i Parlamentet, har bidraget til socialpolitikken i denne valgperiode på en efter min mening meget afgørende måde. Jeg har spillet en meget aktiv rolle ved forskellige betænkninger om forskellige emner, navnlig revisionen af Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond til Globaliseringstilpasning, flexicurity, betænkningen om den europæiske socialmodel, arbejdstidsdirektivet og nu den europæiske sociale dagsorden.

Ud fra mine erfaringer i denne mandatperiode er jeg overbevist om, at vi kan opnå bred enighed om spørgsmålet om socialpolitik. Men ud over en bred enighed om politikernes udformning – hvilket vi efter min mening har opnået – skal vi også være mere krævende med hensyn til at nå til enighed om den politiske indsats. I denne henseende er det mit indtryk, at Kommissionen og de europæiske institutioner burde have udviklet langt flere incitament, så der kan afsættes økonomiske ressourcer på lokalt og regionalt niveau, hvis der er overensstemmelse mellem de forskellige instanser og foranstaltninger, så de sociale problemer rent faktisk kan løses.

Min tredje bemærkning drejer sig om tillid. Tillid er ikke noget, man kan dekretere eller lovgive om. Den afhænger i høj grad af institutioners adfærd. Jeg mener, at en samarbejdskultur om udformningen af politikker vil bidrage til at genoprette tilliden. Jeg synes, at vi her i Europa-Parlamentet i løbet af denne valgperiode har vist et godt eksempel på, hvordan man kan samarbejde, og resultaterne af dette arbejde for den reviderede sociale dagsorden er helt klart baseret på denne tankegang.

Jeg er enig med kommissæren i, at den sociale dialog skal være det centrale i forhandlingen. Men ud over den sociale dialog mener jeg, at vi nu befinder os på et stade, hvor socialpolitikken skal være i centrum af den politiske debat. Derfor tilslutter jeg mig også i høj grad udtalelserne her i Parlamentet vedrørende topmødet om beskæftigelse og socialpolitik. Jeg mener, at det er absolut hensigtsmæssigt at diskutere dette spørgsmål nu.

Endelig er dette min sidste tale her i Parlamentet, og jeg vil gerne takke alle medlemmerne, kommissæren og Kommissionen for deres samarbejdsvilje over for mig gennem disse fem år med intense og spændende aktiviteter her i Europa-Parlamentet.

Jean Lambert, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg beklager virkelig, at nogle af vores kæreste kolleger forlader os ved afslutningen af denne valgperiode.

En række punkter blev taget op ved forhandlingen, ikke mindst i forbindelse med bekæmpelse af forskelsbehandling, og hvor vigtige sådanne foranstaltninger er, selv i økonomiske nedgangstider. Man var inde på det arbejde, vi har udført om dette spørgsmål i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling. Spørgsmålet om gensidig støtte blev også taget op.

Her vil jeg gerne understrege, at en af de dimensioner, vi tog op i integrationsbetænkningen, var det lokale niveau og visse dimensioner af den lokale økonomi. Vi taler meget om nationale og internationale økonomier, men den lokale økonomi er af afgørende betydning: folks adgang til bankvæsenet, selv om de ikke er velhavende, til mikrokredit og til realkreditinstitutioner. Vi skal passe på, at de fattige ikke skubbes ud i dybere og dybere gæld til meget høje renter af lånehajer og den slags. Vi skal sørge for, at dette ikke sker, for det er virkelig hårdt for dem.

Men med hensyn til dimensionen med de lokale myndigheder og servicedimensionen, som vi også talte om i forbindelse med betænkningen, ønskede udvalget også at fremhæve et andet område, nemlig boliger, for også her er der i økonomiske nedgangstider større og større pres på mennesker, der måske ikke har råd til den bolig, de sidder i. Der bliver derfor behov for at koncentrere sig om det niveau. Vi kan måske bruge den åbne koordinationsmetode til at se på god praksis på tværs af medlemsstaterne.

Endelig vil jeg gerne nævne Socialfonden. Vi er meget opmærksomme på, at der ikke sker en indskrænkning til en meget snæver definition af beskæftigelse og beskæftigelsesegnethed, da vi ikke ønsker at miste mange

af de opfindsomme og meget produktive og interessante ordninger, der så længe har hjulpet mennesker i beskæftigelse fra meget vanskelige udgangspunkter.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 6. maj 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Om et par dage mødes de europæiske ledere og interessenter til beskæftigelsestopmøde. En hastigt stigende arbejdsløshed er blevet kerneproblemet i den nuværende finanskrisen. Det er et grundlæggende menneskeligt problem, faktisk den største sociale uretfærdighed i Europa. Regeringsledere og politikere skal løse situationen med opfindsomhed og konkrete foranstaltninger.

2009 er innovationens og kreativitetens år. Europa skal udnytte denne mulighed for at reducere arbejdsløsheden. Den bedste metode er at stimulere til skabelse af nye arbejdspladser. Nøglespørgsmålet er støtte til små og mellemstore virksomheder. En praktisk metode er også at lempe de bureaukratiske regler for ansøgninger til europæiske fonde. SMV'er skaber arbejdspladser og bliver et vigtigt instrument til at nedbringe arbejdsløsheden i fremtiden, hvis vi yder dem effektiv støtte fra EU's side.

Desuden skal Europa investere i uddannelse, navnlig i livslang læring. At blive arbejdsløs er et stort chok for enhver. EU og medlemsstaterne skal først og fremmest hjælpe folk med at komme over dette chok og være parate til alternative løsninger, så de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet hurtigst mulig. Investering i innovation, forskning og udvikling og livslang uddannelse er den bedste metode til at opnå dette.

Magda Kósáné Kovács (PSE), skriftlig. – (HU) Til trods for alle vores anstrengelser siden vores tiltrædelse i 2004 har der gradvist udviklet sig en situation med "konkurrencebetonet" fattigdom i EU. Den økonomiske krise har tydeligvis forværret situationen både på medlemsstatsniveau og blandt almindelige borgere. De sociale konflikter, der opstår på grund af dette, truer de eksisterende europæiske rammer. Den almindelige borger forventer med rette, at EU-institutionerne ikke bare hjælper bankerne, men også giver dem social sikkerhed.

Konkurrencen på markedet, som skærpes på grund af krisen, intensiveres blandt både virksomheder og medarbejdere. De underliggende sociale spændinger i EU illustreres bedst ved de overdrevne reaktioner efter EF-Domstolens domme i forbindelse med udstationeringsdirektivet.

Det er vigtigt at være fortrolig med den faktiske juridiske situation for at bortvejde en sådan grundløs frygt. Den næste Kommission skal evaluere medlemsstaternes omsætning af udstationeringsdirektivet.

Bortset fra foranstaltningerne i socialpakken er der behov for andre juridiske instrumenter for at håndtere krisen og løse op for spændingerne. Det kan være meget vanskeligt at garantere fred på arbejdsmarkedet uden en europæisk mindsteløn. Definitionen af ordentligt arbejde og et ordentligt liv samt grænseoverskridende kollektive aftaler er blot nogle af de spørgsmål, som Kommissionen skal arbejde videre med.

Med henblik på at nå de sociale og arbejdsmarkedsmæssige mål kan Lissabontraktaten og chartret om grundlæggende rettigheder, som allerede er ratificeret af 25 medlemsstater, på længere sigt garantere øgede europæiske beføjelser ved at sikre lighed med hensyn til økonomiske og sociale rettigheder, men samtidig skal det ske uden på nogen måde at erstatte pakken med hurtige, kortsigtede foranstaltninger.

Iosif Matula (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen er et vigtigt instrument, som Kommissionen anvender til at afbøde den økonomiske krise og yde bistand til de mennesker, der påvirkes direkte af den. Der findes brancher eller sektorer inden for økonomien, f.eks. finanssektoren, bilindustrien og detailhandelen, der i højere grad mærker krisen, eftersom de har været nødt til at indskrænke deres aktiviteter og afskedige medarbejdere, noget vi også oplever i Rumænien. I henhold til en undersøgelse skete der i løbet af første kvartal af 2009 tre gange så mange afskedigelser, som der blev skabt nye arbejdspladser rundt om i EU.

Ved at gennemføre foranstaltninger for at imødegå virkningerne af den globale økonomiske krise kan vi også nå målet om social, økonomisk og geografisk samhørighed. Jeg mener, at dette nemmere vil kunne opnås, hvis EGAF målrettes mod arbejdsløse, der kommer fra den samme region eller naboregioner eller endda fra forskellige medlemsstater, hvis de har en fælles grænse. På den ene side skal vi udvise solidaritet med dem, der mister deres arbejde, mens vi på den anden side skal hjælpe dem med at vende tilbage til

arbejdsmarkedet. Faglig omskoling og specialisering afhængig af udviklingsområderne, og de specifikke ressourcer i de enkelte regioner kan bidrage til at skabe nye arbejdspladser.

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) I den nuværende periode med en global økonomisk krise (dvs. den økonomiske recession og den stigende arbejdsløshed) er realiteterne på EU's arbejdsmarked, at et stigende antal mennesker vil blive arbejdsløse, hvilket vil betyde, at endnu flere mennesker vil lide under fattigdom og fremmedgørelse i Europa.

I dag er det meget vigtigt, at vi tilstræber socialt engagement og udvikler de tilhørende arbejdsmarkedspolitikker gennem en integreret og ensartet metode i forbindelse med genopretningsplanen for den europæiske økonomi.

Medlemsstaterne bør desuden ikke ofre socialområdet samt sundhed og uddannelse de besparelser, de foretager på deres budgetter, for det er netop disse områder, der bidrager til at bringe mennesker, som risikerer at havne i fattigdom, tilbage til samfundet.

Man skal erkende, at det ofte er meget kompliceret at skabe sammenhæng mellem medlemsstaternes sociale bistand og aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet, navnlig når man kun kan få midlertidigt arbejde, sæsonarbejde eller deltidsarbejde, og hvis betingelserne for at få støtte og de sociale sikringssystemer eller skattebundgrænserne ikke motiverer folk til at tage et sådant arbejde. I denne nye situation skal vi gøre vores sociale bistandssystem mere fleksibelt. Det er nødvendigt i den nuværende situation.

Jeg mener, at social bistand skal garantere en tilstrækkelig minimumsindtægt, som kan sikre en tilværelse, der ligger over fattigdomsgrænsen og er tilstrækkelig til at hjælpe den pågældende ud af fattigdom. Den må ikke forstærke fattigdommen yderligere på grund af manglende fleksibilitet.

Esko Seppänen (GUE/NGL), skriftlig. – (FI) Det er forbløffende, rent faktisk utilgiveligt, at EU's sociale topmøde og dialogen med arbejdsmarkedets parter gennemføres på trojkaniveau, uden at stats- og regeringscheferne er til stede. Det viser, at EU's ledere kun har begrænset interesse i at udvikle den sociale dimension. Det viser, at vi er et godt stykke vej fra målet om at gøre EU til Borgernes Europa. Naturligvis redder man bankerne ved at bruge statslige midler til at nationalisere deres gæld, men ingen bekymrer sig om befolkningens velbefindende.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

11. Spørgetid (spørgsmål til Kommissionen)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetid (B6-0231/2009).

Vi behandler en række spørgsmål til Kommissionen.

Spørgsmål nr. 23 af **Manuel Medina Ortega** (H-0206/09)

Om: Konkurrence og gennemskuelig beskatning af indkomster

Er det efter Kommissionens opfattelse foreneligt med den frie konkurrence, at der på EU's område findes vanskeligt gennemskuelige systemer for indkomstbeskatning, og hvilke skridt vil den i så fald tage for at afskaffe sådanne systemer i EU-landene eller på territorier i EU-lande?

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Først skal jeg erindre om, at medlemsstaterne i henhold til fællesskabslovgivningen har vide rammer til at udforme deres direkte beskatningssystemer således, at de opfylder deres hjemlige politiske mål og krav bedst, men i de senere år har de indgået en fælles aftale om adskillige foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, og som skal løse problemerne med udhuling af beskatningsgrundlaget og skævheder ved tildelinger af investeringer. Ved at gøre dette har medlemsstaterne erkendt, at det er vigtigt med et EU-dækkende samarbejde og retfærdige regler for skattekonkurrence for at beskytte indtægterne.

Med hensyn til medlemmets spørgsmål om gennemskuelighed vil jeg gerne erindre om, at Kommissionen for ganske nylig, den 28. april 2009, vedtog en meddelelse, hvori den identificerede foranstaltninger til fremme af forsvarlig forvaltning på skatteområdet, hvilket betyder gennemsigtighed, informationsudveksling og retfærdig skattekonkurrence.

For det første identificerer man i meddelelsen, hvordan den forsvarlige forvaltning på skatteområdet kan forbedres inden for EU med henblik på at styrke argumentationen, så andre jurisdiktioner kan følge efter. Medlemsstaterne opfordres til hurtigt at vedtage Kommissionens forslag til direktiver om administrativt samarbejde og gensidig bistand ved inddrivelse af skatter og beskatning af opsparing. Medlemsstaterne bør også fortsat prioritere afskaffelsen af skadelige virksomhedsskatteordninger. Kommissionens forslag om administrativt samarbejde indeholder nærmere bestemt en bestemmelse om, at man ikke længe kan påberåbe sig bankhemmelighed til at afvise en anmodning om information fra andre medlemsstater i forbindelse med ikkehjemmehørende personer i den medlemsstat, hvortil anmodningen sendes. Dette er i fuld overensstemmelse med de internationale aftaler om udveksling af skatteoplysninger.

For at fremme indførelsen af forsvarlig forvaltning uden for EU yderligere foreslås det i meddelelsen, hvordan man kan sikre en bedre sammenhæng mellem EU's politikker og dermed sikre, at en intensivning af de økonomiske relationer mellem EU og partnerjurisdiktionerne kan ledsages af en forpligtelse til forsvarlige forvaltningsprincipper. Der lægges særlig vægt på støtte til udviklingslande, der har forpligtet sig til at overholde principperne om forsvarlig forvaltning.

Meddelelsen indeholder også forslag til, hvordan man kan skabe bedre overensstemmelse mellem medlemsstaternes individuelle politiske holdninger på det internationale skatteområde og de aftalte principper om forsvarlig forvaltning. Dette vil i givet fald navnlig omfatte en koordineret reaktion over for jurisdiktioner, der nægter at anvende principperne om forsvarlig forvaltning. I dag fremlagde Kommissionen meddelelsen for EU's finansministre ved Økofin-mødet med henblik på at søge deres støtte til den foreslåede fremgangsmåde på det sidste Økofin-møde under det tjekkiske formandskab i juni 2009.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (EN) Fru formand! Mange tak for svaret, hr. kommissær. De var inde på en række aspekter som f.eks. gennemskuelse. Det, jeg savnede i Deres tale, var en henvisning til den seneste aftale inden for rammerne af G20 om kampen mod skattely og såkaldte "ikkksamarbejdsvillige jurisdiktioner". Bidrager Kommissionen til G20-forslaget, eller har den udelukkende holdt sig i udkanten af disse forhandlinger?

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen er fuldgældig deltager i G20 og deltager fuldt ud i denne proces.

Jeg har allerede nævnt nogle af de foranstaltninger, som Kommissionen gerne vil tilskynde medlemsstaterne til at træffe. Den er fuldt involveret i G20-processen.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Hr. kommissær, jeg er i princippet modstander af nye skatter. De rammer frem for alt middelklassen. De påvirker skabelsen af rigdom og stimulerer ikke investeringerne.

Men vi skal overveje skatter i forbindelse med kortfristede aktiegevinster. Mener De, at skatter på kortfristede aktiegevinster, som opstår ved salg af udede optioner, vil blive øremærket til skabelse af nye arbejdspladser?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Kan kommissæren forsikre Parlamentet om, at han lægger stor vægt på, at alle former for direkte beskatning – indkomstskat og selskabsskat – helt utvetydigt skal høre under medlemsstaternes kompetence? Kan De bekræfte, at det er Deres holdning?

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Vi har en traktat, og traktatens ordlyd er helt entydig. Vi ved, at der måske kommer en ny irsk folkeafstemning om Lissabontraktaten, men disse artikler er helt entydige med hensyn til kompetencefordelingen, Kommissionen har ingen hensigter om at skrive en ny traktat med andre ansvarsområder.

Dette er også til dels et svar vedrørende brugen af finanspolitik til at skabe arbejdspladser. Eftersom de forskellige lande befinder sig i forskellige situationer, vil et fælles europæisk beskatningsinstrument måske ikke føre til opnåelse af de samme mål i en givet medlemsstat.

Beskatningsinstrumenter er undertiden gode til virkelig at skabe incitamenter eller udvikle økonomien, men dette afhænger i høj grad af situationen i de enkelte medlemsstater.

Formanden. – Spørgsmål nr. 24 af **Nikolaos Vakalis** (H-0240/09)

Om: EU's politik for jordskælv - hvilke skridt agter Kommissionen at tage efter det ødelæggende jordskælv i Italien for nylig

I november 2007 vedtog Parlamentet en beslutning (P6_TA(2007)0507) med sigte på en integreret strategi for EU til imødegåelse af jordskælv (forebyggelse, reaktion og udbedring af skader), hvori det opfordrede til,

at der blev truffet konkrete foranstaltninger til civilbeskyttelse, styrkelse af bygninger (med særlig vægt på bygninger af historisk og kulturel betydning), finansiering, forskning, information af offentligheden m.m.

Endvidere har jeg over for kommissæren for miljø (10. januar 2008) og kommissionens formand (22. maj 2008) påpeget den tvungende nødvendighed af, at der udsendes en meddelelse, der specielt og udelukkende omhandlede den effektive håndtering af jordskælv.

Mener Kommissionen, at den efter det nylige, dødbringende jordskælv i Italien er dækket ind af den skriftlige besvarelse, som den afgav herom den 22. juli 2008 (P-3470/08) og svarene fra Barroso og Dimas, eller agter den at tage yderligere initiativer til beskyttelse af de europæiske borgere imod jordskælv?

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Kommissionen er meget engageret i at bidrage til at beskytte mennesker mod jordskælv. Denne beskyttelse skal udgøre en del af en integreret fremgangsmåde til brug i situationer, som kan være fremkaldt af forskellige farer. Kommissionen vedtog for nylig en meddelelse med titlen "Meddelelse fra Kommissionen om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer", som også omfatter jordskælv. Denne meddelelse er en opfølgning på Kommissionens foranstaltninger gennem de senere år, der er i overensstemmelse med mange af de henstillinger, som Europa-Parlamentet fremsatte i sin beslutning i 2007. Denne specifikke foranstaltning drejer sig navnlig om formidling af god praksis, udvikling af fælles metoder til risikovurdering, kortlægning og uddannelse samt bevidstgørelse, idet man samtidig søger at forbedre samhørigheden og synergien mellem eksisterende økonomiske og lovgivningsmæssige forebyggelsesmetoder, således at man styrker merværdien af EU's foranstaltninger. Kommissionen vil på alle måder bestræbe sig på at afbøde jordskælvenes følger ved at tilskynde medlemsstaterne til fuldt ud at indarbejde de fælles europæiske planlægningskodekser for bygninger og offentlige anlæg, navnlig Eurocode 8, i deres nationale bestemmelser. Kommissionen afventer med særlig interesse svaret fra Europa-Parlamentet vedrørende den fremgangsmåde, der foreslås i dens meddelelse.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Beklager, men spørgsmålet blev ikke besvaret. Jeg kan helt ærligt ikke forstå, hvorfor Kommissionen nægter at gøre det samme vedrørende jordskælv, som den gjorde i forbindelse med oversvømmelser. Hvad er forskellen? Jeg er faktisk meget overrasket over, at denne forhandling finder sted efter den seneste katastrofe i Italien. Med hensyn til den sidste meddelelse, som De henviste til, nævner man jordskælv en passant tre steder, hvilket De var inde på. Mener De virkelig, at en henvisning til jordskælv tre steder i en meddelelse er nok til at opfylde det store behov, vi har i Europa for en meddelelse specifikt om jordskælv? Jeg vil helt ærligt gerne have et svar.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Meddelelsen, som vi offentliggjorde i februar 2009, er baseret på en integreret tilgang til det overordnede spørgsmål, uanset risikokilden. Vi anser denne fremgangsmåde for den bedste. Med hensyn til oversvømmelser har vi en meddelelse om vandmangel og tørke. Der findes meddelelser om specifikke farer eller specifikke problemer, men vi mener, at den integrerede fremgangsmåde, som vi ønsker at bruge, er den mest hensigtsmæssige.

Vi afventer Parlamentets svar, og hvis der er vigtige grunde til, at vi bør ændre på denne fremgangsmåde, vil vi tage stilling til dem. Men jeg må sige til Dem, at Kommissionens meddelelse også vil bidrage lidt til at forebygge konsekvenserne af jordskælv.

Dermed er den rettet til medlemsstaterne, som hæger om princippet om subsidiaritet i forbindelse med kompetencen på dette område, for at få dem til at indarbejde EU's bestemmelser om bygninger i deres nationale lovgivning, hvad enten der er tale om bestemmelserne i Eurocode 8 for nye bygninger eller bestemmelserne om forstærkning af bygninger for gamle bygningers vedkommende. Lad dem gøre dette, lad dem træffe andre foranstaltninger, som er nødvendige, f.eks. en nøje overholdelse af planbestemmelserne, for at forhindre de fleste af katastroferne.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Hr. kommissær, i forbindelse med forkastningen gennem Appenninerne findes der en anden forkastning, der går gennem Slovenien. Som De måske ved, ligger Krško-kernekræfteret på denne forkastning. På vores initiativ har man installeret adskillige advarselsanordninger der. Hvilke foranstaltninger planlægger De at træffe efter dette ødelæggende jordskælv i Italien for at garantere sikkerheden på Krško-kernekræfteret, som ligger på en forkastning i forbindelse med denne? Vil De træffe forebyggende foranstaltninger, som kan gå så vidt som til lukning af Krško?

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Jeg er også overrasket over den holdning, Kommissionen giver udtryk for her i dag, fordi vi naturligvis respekterer svaret med hensyn til spørgsmålet om subsidiaritet, og jeg er fuldstændig enig i de specifikke krav, men det løser ikke spørgsmålet om et

kollektivt politisk forslag fra Kommissionen, der omfatter alle aspekter af katastrofer, som forårsages af jordskælv. Hr. Pirker tilføjede endnu et, og vi vil naturligvis også finde andre. Spørgsmålet er således stadig relevant: Hvorfor har vi ikke, ud over subsidiaritetsprincippet og de specifikke foranstaltninger, kommissæren nævnte, et overordnet forslag fra Kommissionen?

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Som jeg sagde tidligere, afventer vi Europa-Parlamentets svar på vores meddelelse om forebyggelse i forbindelse med jordskælv. Når vi får et svar, vil vi undersøge, om denne fremgangsmåde eller en anden er at foretrække. Der findes navnlig specifikke bestemmelser vedrørende kernekraftanlæg, og vi har Seveso II-direktivet for industrien.

Formanden. – Spørgsmål nr. 25 af **Avril Doyle** (H-0211/09)

Om: Solvarmeelektricitet og den økonomiske genopretningsplan

For at imødegå de betydelige energimæssige og økonomiske udfordringer, EU står over for, har Kommissionen har i sin økonomiske genopretningsplan foreslået foranstaltninger, der skal bidrage både til at genoprette økonomien og opfylde energimålsætningerne. Imidlertid er solvarmeelektricitet, som ellers er en af de mest lovende fornyelige energikilder, ikke opført på listen over støtteberettigede sektorer.

Endvidere er den europæiske industri for indeværende førende på området, men kan kun opretholde denne position, hvis det indre marked ekspanderer, og yderligere F&U fremmes.

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor solvarmeelektricitetssektoren ikke har nydt godt af de betydelige økonomiske incitamenter i genopretningsplanen? Hvilke andre finansieringskilder står til rådighed for denne sektor?

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Solvarmeelektricitet blev ikke udelukket fra EU's økonomiske genopretningsplan. Den blev ikke medtaget af den grund, at vi har set på de mest påtrængende energibehov. Dette betyder, at vi har set på de problemer, hvor krisen har haft de største virkninger, og projekter ikke kan virkeliggøres.

Det første spørgsmål drejede sig om sammenkobling. Elproduktion, navnlig fra nye energikilder, kan ikke fungere, hvis der er problemer med nettet. Så vi har skyndt os at behandle spørgsmålet om elnetten og sammenkoblingen mellem medlemsstaterne.

Derudover har vi haft gaskrisen, som klart viste, at manglende fysisk infrastruktur i visse tilfælde har haft store konsekvenser for afbrydelser af gasforsyningen. Dette er den letteste måde at reagere på gasforsyningssikkerheden på.

Og vi har behandlet to andre spørgsmål, som formentlig ville være blevet udsat, hvis de ikke havde fået støtte af Fællesskabet: For det første vindenergi til havs, som er et temmelig stort projekt, der skal være koblet på nettet i land, og for det andet kulstofbinding og -oplagring, hvor vi virkelig skal tilskynde industrien til at fremlægge et projekt i fuld skala hurtigst mulig.

Derfor har vi ikke undersøgt andre støtteberettigede områder. Derfor var det ikke medtaget, ikke, fordi jeg ikke tror på det. Jeg tror på solvarmeenergi, men vi har set på de mest presserende behov.

Hvilke kilder findes der til støtte af den videre udvikling af solvarmeelektricitet? For det første er der det syvende rammeprogram. Vi har 2,35 mia. EUR til perioden 2007-2013. For det andet er det et område, hvor vi kan levere værktøjerne. Fra næste år har vi mulighed for at udstede 300 mio. emissionstilladelser til nye markedsdeltagere. Projekter for vedvarende energi som f.eks. solvarmeelektricitet er støtteberettigede. Så hvis projekterne findes, er de meget velkomne.

Vi kan også anvende midler fra Den Europæiske Regionaludviklingsfond. Vi tilskynder til øget anvendelse af synergiske energikilder, og vi har navnlig hævet grænserne for, hvor meget vedvarende energi der kan bruges i boliger og til energieffektivitet. Så den overordnede støtteberettigelse for disse foranstaltninger er blevet forbedret.

Ud over dette vil Kommissionen i løbet af sommeren eller først på efteråret fremlægge en ny meddelelse om finansiering af teknologier med lavt CO₂-udslip. Vi vil forsøge at arbejde videre med dette, således at disse teknologier bliver støttet, ikke kun via fællesskabsbudgettet, men også fra industrien og medlemsstaterne, således at støtten målrettes, og så vi hurtigt kan få adgang til den nyeste teknologiske udvikling med henblik på at nå vores mål på 20 % vedvarende energi i 2020, men måske kan vi være endnu mere ambitiøse i denne henseende.

Så vi har ikke udelukket det. Det skyldes bare, at der er en lang række områder, som vi skal forholde os til, og vi har medtaget de områder, hvor det haster mest med at få investeret penge lige nu.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Tak, hr. kommissær, for et meget omfattende svar. Jeg har nøje bemærket mig, hvad De sagde.

Hvis nogle af de projekter, der er blevet udpeget specifikt inden for genopretningsplanen, ikke kan opnå finansiering inden fristen den 30. juni 2010, har De da en reserveliste over projekter, der er klar til at gå i gang, så pengene rent faktisk vil gå til denne sektor, til energieffektivitet og lavenergi?

Inden for solvarme findes der f.eks. omfattende projekter, hvor man er klar til at gå i gang med byggeriet i slutningen af 2009 og begyndelsen af 2010. Der er adskillige projekter, som er klar til at gå i gang. Kan vi få en reserveliste, så alle disse penge bliver brugt, hvis de, der er udvalgt i øjeblikket, ikke kan sættes i gang?

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Da vi udarbejdede listen, så vi på de fleste projekter, og vi inddrog også medlemsstaterne, så for indeværende har jeg ingen grund til at tro, at vi ikke vil kunne udbetale eller forpligte alle pengene.

Hvis der skulle opstå forsinkelser, eller hvis nogle projekter ikke er tilstrækkelig velforberedte, kommer der en rapport i marts 2010. Så hvis der er mulighed for, at en del af pengene er til rådighed, lovede jeg ved trilogien, at Kommissionen eventuelt vil overveje at fremsætte det nødvendige forslag, men det er for tidligt at love noget, for det afhænger af, hvor godt vi kan forpligte pengene, eftersom der i dag findes et begrænset antal projekter, som efter vores mening er langt nok fremme til at bruge pengene.

Formanden. – Spørgsmål nr. 26 af **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0218/09)**

Om: Atomkraftværker

Ifølge oplysninger fra Sydøsteuropas Energiinstitut er adskillige EU-lande og andre lande, der står foran tiltrædelse af EU, fra de sydlige og østlige regioner og den østlige del af Middelhavsområdet i færd med at undersøge planer om at udvide eller bygge atomkraftværker. Kommissionen bedes besvare følgende: Hvilke aktioner og initiativer agter den at udvikle for på forhånd at fastsætte betingelser og begrænsninger for disse initiativer i betragtning af de særlige jordbundsforhold, klimaforhold samt mulighederne for finansiering af disse planer og deres levedygtighed?

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Min kollega Stavros Dimas har allerede besvaret et tillægsspørgsmål om dette.

Grundlæggende er kerneenergi struktureret på en sådan måde, at de enkelte lande har en sikkerhedsmyndighed for kernekraft, der har det fulde ansvar for gennemførelse af sikkerhedsforanstaltninger på området. Samtidig beslutter de enkelte medlemsstater, hvorvidt de vil benytte kerneenergi eller ej. Dette er omfattet af Euratomtraktaten, og heri fastsættes der tydelige, supplerende krav. De supplerende krav går ud på, at de enkelte projekter, der foreslås, også analyseres af Kommissionen, og vi fremsætter en anbefaling af de projekter, der bør videreudvikles. Det gjorde vi for Belene og ligeledes for Mochovce.

Der foreligger også et klart krav om, at betingelserne i miljøvurderingen skal være opfyldt som fastsat i fællesskabslovgivningen, og de supplerende krav i UN/ECE's Espoo-konvention om vurdering af miljøindvirkning i en grænseoverskridende sammenhæng vil også finde anvendelse.

Så uanset hvilket projekt der foreslås, skelner vi ikke mellem medlemsstaterne. Der findes tydelige krav, som skal være opfyldt, og de enkelte projekter analyseres særskilt i henhold til EU's *acquis* og miljølovgivningen. Jeg kan forsikre Dem om, at denne proces er så vandtæt, at der ikke gives tilladelse til at opføre et atomkraftværk, medmindre alle sikkerhedskrav kan opfyldes.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne i forbindelse med det, kommissæren sagde om evaluering af de enkelte forslag, spørge, om der kan gennemføres en forundersøgelse af det pågældende spørgsmål, herunder på grundlag af EuroMiddelhavsamarbejdet og dette områdes særlige kendetegn, således at der indføres kriterier, som de enkelte lande skal tage hensyn til lige fra begyndelsen og overholde i deres planlægning.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Først og fremmest udvikler de enkelte lande deres egen lovgivning for, hvordan ansøgningsprocessen skal forløbe. Dernæst vedrører processen i høj grad og er baseret på den nationale lovgivning og Euratomlovgivningen. Derfor kan vi ikke anlægge en

regional fremgangsmåde. Vi er nødt til at se på den specifikke situation i de enkelte medlemsstater og samtidig på hvert enkelt projekt.

Vi kan ikke bare se på den gennemsnitlige situation i regionen og sige, at denne region ikke er egnet til kernekraft. Det ville være usandt, for man kan ikke udvikle et projekt, der kan bruges mere eller mindre overalt. Det er et spørgsmål om omkostninger, betingelser og den nødvendige tid. Så vi kan ikke anvende en regional fremgangsmåde. Vi er nødt til at se på hvert enkelt konkret projekt, for kun på den måde kan vi garantere fuld sikkerhed ved det pågældende projekt.

Paul Rübigen (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lykønske Dem med den kernekraftpakke, De netop har fremlagt, hr. kommissær, som især drejer sig om nye kernekraftværker, samt forslaget om, at Det Internationale Atomenergiagenturs (AIEA) standarder fremover bør være bindende.

Jeg vil gerne vide, om De mener, at De kan udarbejde et forslag om en reguleringsmyndighed i EU eller opgradere WENRA til en instans, der kan udstede bindende standarder i den næste lovgivningsperiode, og hvorvidt vi også kan gøre AIEA-standarderne obligatoriske for alle medlemsstater.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Med hensyn til den anden del mener jeg, at vi med gruppen på højt niveau for reguleringsmyndigheder på kerneenergiområdet kan komme videre med stærkere standarder. Dette er bare begyndelsen. Det var den laveste fællesnævner, vi kunne have udviklet.

Samtidig tvivler jeg, på grund af emnets følsomme karakter – politisk og undertiden også kulturelt – kraftigt på, at den europæiske reguleringsmyndighed kan spille den ønskede rolle. Jeg vil ikke sige, at man ikke kan have tillid til den europæiske reguleringsmyndighed, at reguleringsmyndigheden er nødt til at holde afstand til kernekraftanlæg. Jeg mener, at det fulde ansvar for sikkerheden altid burde ligge hos en national reguleringsmyndighed, fordi det er den bedste løsning, og på den måde vil man undgå diskussioner om, hvorvidt den centrale reguleringsmyndighed presser hårdt nok på for kerneenergi osv.

Det er en god idé at etablere en fælles ramme, men ansvaret skal fortsat ligge hos alle de reguleringsmyndigheder, der som foreslået i direktivet om nuklear sikkerhed har alle beføjelser og alle de nødvendige instrumenter til at gennemføre denne politik. Vi har meget gode reguleringsmyndigheder for nuklear sikkerhed i EU, så der er ikke behov for større organisatoriske omvæltninger. Vi skal bare styrke de bindende standarder med udgangspunkt i vores nuværende niveau og arbejde sammen, så vi kan vise verden, at det er muligt at forstærke standarderne inden for den nukleare industri.

Formanden. – Spørgsmål nr. 27 af **Brian Crowley** (H-0232/09)

Om: Fremme af vedvarende energi i byerne

I spørgerens hjemby, Cork, udfolder de lokale myndigheder og virksomheder store anstrengelser på at få skabt politiske retningslinjer for vedvarende energi. Hvad gør Kommissionen for at støtte byer som Cork i deres bestræbelser på at fremme bæredygtig energi?

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg er meget glad for dette spørgsmål, for jeg er meget stolt af et af vores resultater, og det er borgmesterpagten.

I 2008 støttede vi byernes initiativ om en borgmesterpagt. Det betyder, at byerne forpligter sig til at reducere CO₂-emissionerne med mere end 20 % inden 2020. Med henblik herpå udformer de handlingsplaner for bæredygtig energi. De har også grundlagt borgmesterpagtens kontor for koordinering og formidling. Vi støtter disse foranstaltninger gennem Det Fælles Forskningscenter, der har til formål at tilvejebringe den videnskabelige baggrund og yde teknisk bistand til forberedelse, gennemførelse og evaluering af handlingsplanerne for bæredygtig energi. For mindre kommuner forhandler Kommissionen med andre nationale, regionale og lokale myndigheder for at sikre deres støtte til de mindre byer.

Et avanceret system for god praksis, de såkaldte Benchmarks of Excellence, skal også indføres i år.

Vi har desuden oprettet en økonomisk støttefacilitet via Den Europæiske Investeringsbank (EIB), hvor vi anbringer tilskuddene, og vi bruger ligeledes EIB til at målrette investeringer mod bæredygtig udvikling i byerne. EIB har allerede været involveret i specifikke projekter, f.eks. med Barcelona, hvor forhandlingerne er ret langt fremme.

Jeg ved, at Cork endnu ikke har underskrevet denne pagt, så det er stadig op til denne by at udnytte denne mulighed. Det er en god måde til at mobilisere borgerne bag disse initiativer.

Samtidig findes der også andre instrumenter til bæredygtig udvikling, og via samhørighedspolitikken ydes der betydelig støtte til byer, der ønsker at gennemføre bæredygtige energipolitikker og foranstaltninger. I alt vil der i perioden 2007-2013 blive investeret 9 mia. EUR fra fondene for samhørighedspolitikken direkte i bæredygtige energiinitiativer i EU. Gennem Southern og Eastern Operational Programme, der omfatter Cork, investeres der 669 mio. EUR i regionen, og dette bidrager til at opnå målene for vækst og arbejdspladser i Lissabonstrategien.

Disse samhørighedsfonde vil yde direkte støtte til bæredygtige energiprojekter i regionen og bidrage til at mobilisere yderligere nationale investeringer. Finansieringen kan bruges til at stimulere energieffektivitet og vedvarende energiproduktion, udvikling af effektive energiforvaltningssystemer og fremme af ren og bæredygtig offentlig transport, navnlig i byområder.

Det operationelle program omfatter en såkaldt "Gateway Challenge Fund", der er baseret på en integreret bæredygtig udviklingsstrategi for Cork.

Endelig blev Regionaludviklingsfonden for nylig ændret for at give alle medlemsstater mulighed for at anvende regionalmidler til forbedring af energieffektiviteten samt integration af vedvarende energi i eksisterende boliger. Dette kan udgøre op til 4 % af det samlede tilskud fra Regionaludviklingsfonden.

Så sammenfattende mener jeg, at vi har skabt en ramme for byer, der deler en ambition om at udvikle bæredygtige modeller for deres borgere, og det er borgmesterpagten. Borgmesterpagten har sympatisører som New York og Rochester og har deltagere fra andre lande uden for EU, så den tilbyder en masse viden gennem vores kontor.

Med hensyn til økonomisk støtte har vi ikke i øjeblikket programmer, der er viet til energieffektivitet, men vi har strukturfondene, vi har programmet Intelligent Energi – Europa, og vi har også Den Europæiske Investeringsbank. Vi udnytter alle disse instrumenter til at støtte disse initiativer. Den Europæiske Investeringsbank er meget aktiv i denne proces. Men på nuværende tidspunkt er det ikke så meget et spørgsmål om finansiering, men snarere om gode projekter og en virkelig dedikeret politik fra byernes side.

Det er mit svar på Deres meget relevante spørgsmål. Jeg mener, at byerne har alle muligheder for at føre an i retning af en fremtid med bæredygtig energi.

Brian Crowley (UEN). – (EN) Fru formand! Tak til kommissær Piebalgs for hans svar. De har allerede påpeget i Deres svar, at der er mulighed for økonomiske besparelser gennem energieffektivitet, hr. kommissær, men nu skal vi videre til næste skridt. I stedet for blot at fremme bæredygtighed og energieffektivitet skal vi anvende fondene til at skabe nye måder at fremstille energi på for at gøre byerne mere selvforsynende frem for at importere brændstof eller opføre kernekraftværker, som vi sagde tidligere. Vi skal finde mere intelligente og bedre metoder, og måske vil De fremover ikke bare lytte til Investeringsbanken, men også til nye idéer fra Kommissionen.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Vi forsøger at imødekomme denne anmodning. Mod årets slutning planlægger vi at udarbejde en ny handlingsplan for energieffektivitet, hvor dette vil blive taget op. Vi er også i færd med at udarbejde en meddelelse om finansiering af energikilder med lav kulstofudledning.

Det er meget vigtigt for interessenterne at tage initiativ, og jeg forventer, at byerne fremlægger forslag og lægger pres på Europa-Parlamentets medlemmer og på medlemsstaterne for at få etableret instrumenter over hele Europa på de pågældende områder.

Uden denne antihierarkiske fremgangsmåde vil vi ikke kunne udnytte de foreliggende muligheder. Europæiske byer er så forskellige, og der er så mange gode idéer, at vi ikke bare må forsøge at anvende en topstyret metode i alle byer.

Jeg tror, at borgmesterpagten vil være et stærkt påkrævet intellektuelt input og erfaringer til de politikker, vi skal formulere for at opnå bæredygtige byer. Det drejer sig ikke blot om besparelser. Der er tale om mange områder. Det drejer sig også om intelligente net, integration af vedvarende energi og bæredygtig transport – brintdrevne busser og elektriske køretøjer. Der er masser af muligheder.

Alle byer kan udforme deres eget program, for borgmesterpagten har betydet en forpligtelse til at nedsætte CO₂ med mere end 20 %. Det betyder ikke nødvendigvis, at det skal ske ved hjælp af energieffektivitet. Det kan være på et helt andet politikområde. Det afhænger i høj grad af de lokale omstændigheder.

Formanden. – På grund af tiden er jeg bange for, at jeg ikke kan modtage flere tillægsspørgsmål. Jeg beklager, hr. Rübig, men De har allerede stillet et spørgsmål, og kommissæren har givet os nogle meget fyldestgørende svar.

Formanden. – Spørgsmål nr. 28 af **Claude Moraes** (H-0216/09)

Om: Den økonomiske krise og undgåelse af protektionisme

Som kommissær for handel har De med rette udtalt, at vi må undgå en protektionistisk reaktion på den aktuelle økonomiske krise, da det er almindeligt anerkendt, at restriktion af handel ikke vil hjælpe os ud af krisen.

Hvad gør Kommissionen i forbindelse med sine internationale handelsforhandlinger for at forebygge de stigende protektionistiske tendenser? Er der sket fremskridt med hensyn til afslutningen af Doharunden?

Kan Kommissionen desuden oplyse, hvordan den vil sikre, at der skabes balance mellem fremme af åben handel og EU's udviklingsmæssige prioriteringer, f.eks. grundlæggende arbejdstagerrettigheder og miljømæssig bæredygtighed?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Siden den økonomiske krises udbrud har EU konsekvent talt imod protektionisme i henhold til sit engagement i retfærdig og åben handel.

Kommissionen overvåger nøje de protektionistiske foranstaltninger, som de vigtigste handelspartnere har indført, med henblik på at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger. Desuden har EU ydet massiv opbakning til Verdenshandelsorganisationens initiativ om rapportering om handelsrelaterede tendenser under den økonomiske og finansielle krise.

Siden begyndelsen af den nuværende krise har EU mere end nogensinde lagt vægt på multilateralisme, gennemsigtighed og åbne markeder baseret på regler, der både gavner de udviklede lande og udviklingslandene. EU har konsekvent fremført, at et ambitiøst og afbalanceret resultat af Doharunden er et af de vigtigste instrumenter for at forhindre handelsmæssig protektionisme og skabe økonomisk fremgang.

Dette er også budskabet fra WTO i den seneste gennemgang af EU's handelspolitik, hvor man roser EU's rolle i styrkelsen af det multilaterale handelssystem. Doharundens mulighed for at spille en central rolle i den nuværende krise blev også anerkendt i G20's globale genopretningsplan og reformerne, der blev offentliggjort den 2. april. G20-lederne udtrykte på ny deres engagement i at nå frem til en hurtig afslutning på Doharunden.

Endelig går EU's engagement i frihandel hånd i hånd med Unionens engagement i bæredygtig udvikling, som er et overordnet politisk mål for EU, herunder i forbindelse med de forskellige handelspolitiske initiativer.

Bæredygtig udvikling og navnlig miljømæssige og sociale overvejelser er vigtige elementer i vores handelspolitik. Dette bevises af medtagelsen af bestemmelser vedrørende bæredygtig udvikling, hvor man fokuserer på arbejds- og miljøstandarder i vores bilaterale handelsaftaler.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Fru formand! Tak, fru kommissær, jeg er også klar over, at De er trådt til i stedet for kommissær Ashton. Jeg vil gerne lykønske Kommissionen og ligeledes de medlemmer her i Parlamentet, der sidder i Udvalget om International Handel, med at have holdt fast i linjen om at fraråde protektionistiske tendenser.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål vedrørende udviklingslande, og hvordan vi kan sikre, at vi styrker eller letter samhandelen både med og mellem udviklingslande, f.eks. via øget handelsrelateret bistand. Dette er en vigtig faktor, som vi bør medregne. Generelt har jeg set meget opmuntrende aktiviteter fra Kommissionen og Parlamentet over for protektionistiske tendenser, som ville udgøre et tilbageskridt.

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – Fru formand! Rapporter fra WTO og Kommissionens egen overvågning viser, at der ikke er nogen umiddelbar risiko for en udbredt protektionistisk eskalering. Ingen af de store handelsnationer har endnu tyet til generelle restriktioner på handel og investeringer. Udviklingen i visse lande – f.eks. Rusland, Indonesien og Argentina – skal overvåges nøje, idet disse lande hidtil har været de største brugere af grænseforanstaltninger til begrænsning af handelen. Generelt er de mest udsatte sektorer landbrug og fødevarerprodukter, jern og stål, metal, biler, tekstiler og legetøj.

David Martin (PSE). – (EN) Fru formand! Vil Kommissionen medgive, at vi ud over at belære andre og overvåge andre for at undgå risikoen for protektionisme også selv bør være forsigtige og sikre os, at vi bruger

vores instrumenter til forsvar for samhandelen til de formål, de er beregnet til, og ikke som protektionistiske foranstaltninger?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen gør alt, hvad der er muligt, for at sikre, at denne overvågning er effektiv i alle henseender, navnlig på de områder, som De nævnte. Jeg skal viderebringe budskabet til kommissær Ashton, så De kan få en mere specifik gennemgang og et mere specifikt svar, men hidtil har der ikke været nogen foruroligende signaler.

Formanden. – Spørgsmål nr. 29 af **Seán Ó Neachtain** (H-0234/09)

Om: Piratvirksomhed på internettet i Canada

Canada har et af verdens højeste niveauer for piratvirksomhed på internettet. Denne situation forværres af alvorlige lovgivnings- og håndhævelsesmæssige mangler. Faktisk er der stærkt brug for en revision af Canadas lov om ophavsret for at bringe den i tråd med gældende internationale standarder for beskyttelse i onlinemiljøet som f.eks. de standarder, der fastsattes i WIPO's internettraktater fra 1996 og i EU's direktiv om ophavsret (2001/29/EF). Jo længere denne situation varer ved, jo længere må europæiske indehavere af ophavsret - navnlig i den kreative sektor (forfattere, komponister, udøvende kunstnere, sangskribenter og fonogramfremstillere) - undvære de juridiske værktøjer, de har brug for til at sætte en stopper for de omfattende onlinekrænkelser af deres rettigheder i Canada. De lider enorme tab som følge af piratvirksomhed på internettet. Situationen er så alvorlig, at der må træffes lovgivningsmæssige foranstaltninger med det samme snarere end efter det kommende handelstopmøde mellem EU og Canada i maj og senere bilaterale handelsforhandlinger.

Hvad gør Kommissionen i betragtning af dette spørgsmåls presserende karakter for at sikre, at Canada ændrer sin relevante lovgivning uden yderligere forsinkelser?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen er opmærksom på problemerne vedrørende beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i Canada. Vi er særdeles bekymrede over, at man tilsyneladende prioriterer reformen af den canadiske copyrightlovgivning så lavt.

En rimelig beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er vigtig for de kreative branchers overlevelse fremover. Mens adskillige medlemsstater nu ivrigt diskuterer, hvordan intellektuelle ejendomsrettigheder bedre kan tilpasses onlineverdenen, skal vi stadig være opmærksomme på risikoen for piratvirksomhed på internettet, der udspringer fra tredjelande.

Et af de centrale spørgsmål her er, hvordan man finder den korrekte balance mellem rettighedsindehavernes og forbrugernes interesser, samtidig med at man overholder reglerne om databeskyttelse. De husker sikkert, at det var et centralt diskussionspunkt i Kommissionens initiativ om kreativt onlineindhold, som Kommissionen offentliggjorde den 3. januar 2008.

Kommissionen har særdeles tydeligt markeret sin bekymring over for de canadiske myndigheder temmelig længe. Vi skal snart i gang med forhandlinger om en frihandelsaftale med Canada, og det vil give os en fornyet mulighed for at sikre en kraftig forbedring af beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i Canada. I mellemtiden vil Kommissionen tage spørgsmålet op over for de canadiske myndigheder på højeste niveau. Den vil også opfordre til, at der hurtigst muligt iværksættes en revision af Canadas copyrightlovgivning og helst i løbet af parlamentets nuværende valgperiode.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for svaret, men jeg vil gerne stille et spørgsmål – hvor forhåbningsfuld er Kommissionen med hensyn til, at dens indsats over for Canada vil bære frugt, og hvilke direkte planer har Kommissionen for at standse piratvirksomhed på internettet og denne praksis? Hvis vi ikke kan standse det med et land som Canada, hvilke muligheder har vi så i andre tilfælde?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Som jeg sagde før, vil en handelsaftale sikre de juridiske rammer, der skal bruges til at løse nogle af EU's irritationsmomenter og problemer i forhold til Canada, som f.eks. standarderne for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og visse former for konkurrencebegrænsende praksis. Vi er optimistiske, fordi vi skal i gang med forhandlinger om en frihandelsaftale.

Formanden. – Spørgsmål nr. 30 af **David Martin** (H-0245/09)

Om: Frihandelsaftale med Korea

Kan Kommissionen redegøre for den nuværende situation med hensyn til frihandelsaftalen mellem EU og Korea på baggrund af de seneste drøftelser mellem Kommissionen og Sydkoreas handelsministerium?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Forhandlingerne om en frihandelsaftale med Korea er de mest fremskredne af EU's igangværende handelsforhandlinger. Efter to års forhandlinger har vi nu en omfattende aftale inden for rækkevidde med EU's fjerdestørste handelspartner uden for Europa.

Frihandelsaftalen med Korea vil skabe ny markedsadgang på mange områder af interesse for EU's eksportører. Et eksempel: Aftalen vil hurtigt fjerne 1,6 mia. EUR i toldafgifter til gavn for EU's eksportører, den vil betyde stram disciplin vedrørende ikketoldmæssige hindringer i udvalgte sektorer som automobilssektoren, den farmaceutiske sektor og forbrugerelektroniksektoren, den vil betyde en vigtig ny markedsadgang inden for tjenester af særlig interesse for EU's serviceudbydere, den vil betyde den hidtil mest ambitiøse pakke vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder, offentlige indkøb, bæredygtig udvikling og andre regler, og den vil skabe nye muligheder for at inddrage civilsamfundet i overvågningen af, hvordan frihandelsaftalen gennemføres, og beskytte for os følsomme områder gennem hensigtsmæssige ordninger.

Frihandelsaftalen vil også udgøre et nyttigt referencepunkt for andre forhandlinger. Desuden vil indgåelsen af denne aftale vise, at begge parter nu lægger vægt på at få åbnet markederne som et af svarene på den nuværende økonomiske situation.

Ved slutningen af den ottende forhandlingsrunde i marts 2009 gjorde begge parter vigtige tekniske fremskridt på deres niveau, men en række vanskelige spørgsmål er fortsat uløste.

EU's handelskommissær fru Ashton og den koreanske handelsminister Kim mødtes efterfølgende i London den 2. april 2009. Trods intense drøftelser var det ikke muligt at slå bro over meningsforskelle om udestående spørgsmål såsom toldgodtgørelse og oprindelsesregler.

Kommissionen overvejer i øjeblikket den bedste vej fremad.

David Martin (PSE). – (EN) Fru formand! Tak for Deres svar, fru kommissær. For det første er jeg fuldkommen enig i, at en frihandelsaftale med Korea vil medføre kolossale fordele for både EU og Korea og sende et positivt signal om, at vi er fast besluttede på at holde markederne åbne. Men problemer med at nå frem til denne aftale ser nu mere ud til at ligge hos medlemsstaterne end hos vores forhandlingspartner.

Når det er tilfældet, og hvis det ikke lykkes at nå frem til en aftale med Korea, vil Kommissionen da erkende, at GD Handel lige så godt kan pakke sammen og tage hjem i forbindelse med frihandelsaftaler, for hvis vi ikke kan blive enige med Korea, kan vi heller ikke blive enige med Indien, ASEAN eller nogen af de andre aftaler, vi forhandler om?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Medlemsstaterne har tværtimod for nylig bekræftet deres interesse i at indgå en ambitiøs og afbalanceret aftale med Korea.

Som sædvanlig vil Kommissionen forsvare de principper, vi bruger som grundlag for forhandlinger med alle lande.

Glyn Ford (PSE). – (EN) Fru formand! Måske kan kommissæren kommentere den tyske regerings holdning i denne sag.

Ligesom hr. Martin støtter jeg denne frihandelsaftale med Republikken Korea. Men vi skal være opmærksomme på detaljerne og tidsplanen. Det skønnes, at der vil blive solgt 650 000 koreanske biler i Europa om året. Selv om der allerede findes nogen produktion i det østlige Europa, vil der blive tale om en betydelig nyimport.

De fleste undersøgelser viser, at disse vil erstatte salget af japanske biler, der produceres i Europa, som dem, der fremstilles på Hondafabrikken i min valgkreds i Swindon. I øjeblikket er denne fabrik lagt i mølpose, og de ansatte er på ventepenge. For ikke at forværre den nuværende situation her og andre steder i Europa, vil De da sørge for en lang tidsforskydning, før der gives tilladelse til en sådan import?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg forstår Deres bekymring over situationen i bilindustrien. Lige fra starten af forhandlingerne med Korea har Kommissionen investeret betydelige ressourcer i at opnå et godt resultat for EU's bilindustri. De europæiske bileksportører vil få gavn af en

kombination af afskaffelsen af koreansk told på bilerne og en reel afskaffelse af tekniske handelshindringer. De største handelshindringer vil blive fjernet på aftalens første dag.

Formanden. – Spørgsmål nr. 31 af **Georgios Papastamkos** (H-0257/09)

Om: Handelstvist mellem EU og USA om hormonholdigt oksekød

Kan Kommissionen give oplysninger om udfaldet af de forhandlinger, som den fører med de amerikanske myndigheder med henblik på – efter afgørelsen om midlertidig suspension – definitivt at afværge aktiveringen af de såkaldte "karrusel-gengældelsesforanstaltninger" som led i handelstvisten tværs over Atlanten angående det hormonholdige oksekød, så de allerede indførte gengældelsesforanstaltninger kan blive ophævet?

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen ligger i øjeblikket stadig i forhandlinger med USA, og vi er meget optimistiske med hensyn til, at vi snart vil nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Inden for de seneste par uger har vi haft intense kontakter på tværs af Atlanten om dette spørgsmål. EU's handelskommissær Catherine Ashton og den amerikanske handelsrepræsentant Ron Kirk aftalte den 22. april at føre videre samtaler for at nå frem til en forhandlingsløsning på den langvarige tvist om hormonbehandlet oksekød.

De bekræftede deres ønske om at finde en løsning på dette vanskelige spørgsmål, der påvirker virksomheder og forbrugere i både EU og USA, og for at lette forhandlingerne om en løsning aftalte kommissær Ashton og den amerikanske handelsrepræsentant Kirk, at USA's indførelse af de såkaldte karruselsanktioner over for EU-produkter vil blive udsat med yderligere to uger efter den oprindelige frist den 23. april.

Kommissionen lægger vægt på at gøre sit bedste for at finde en positiv og varig løsning på dette spørgsmål, og der føres i øjeblikket samtaler mellem højtstående embedsmænd fra begge sider. Kommissionens mål ved disse forhandlinger er at sætte en endegyldig stopper for aktiveringen af karruselsanktionerne og at få de nuværende gengældelsesforanstaltninger ophævet. Vi har tillid til, at en aftale er inden for rækkevidde, som fuldt ud vil opfylde vores mål med hensyn til folkesundhed og forbrugerbeskyttelse.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Da den kompetente kommissær fru Ashton ikke er til stede, vil jeg gerne takke kommissær Kuneva for hendes svar og bede kommissæren overbringe min tak til fru Ashton for at have mæglet og ført samtaler med amerikanerne om ophævelse af USA's karrusel-gengældelsesforanstaltninger. Dette er en foranstaltning, som om ikke andet går et skridt videre og går ud over grænserne for partnerskabet mellem USA og EU, der er to vigtige kommercielle aktører, som også spiller en fremtrædende rolle inden for rammerne af forhandlingerne ved Doharunden inden for Verdenshandelsorganisationen.

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Hr. Papastamkos, jeg vil med glæde viderebringe Deres budskab til kommissær Ashton, og uden at gå for vidt vil jeg sige, at resultaterne efter min mening vil blive ret tilfredsstillende.

Formanden. – Spørgsmål nr. 32 af **Giovanna Corda** (H-0209/09)

Om: Luftfartsselskabernes manglende efterlevelse af forordning (EF) nr. 261/2004

EF-Domstolen afsagde den 22. december 2008 en dom, der fastslår, at luftfartsselskaber ikke må nægte at yde erstatning til passagerer ved aflysning af afgang som følge af tekniske problemer med flyet. En svensk domstol har i en sag, der var anlagt af ombudsmanden, for nylig truffet en lignende afgørelse.

Kommissionen bedes redegøre for, hvordan den forholder sig til disse domme, der er endnu et vidnesbyrd om luftfartsselskabernes modvilje mod at føje lovgivningen, om den alt for vage formulering i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ vedrørende de "usædvanlige omstændigheder", der skal ligge til grund for en aflysning, og om Kommissionens passivitet trods utallige overtrædelser af denne forordning til skade for passagererne?

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, ærede medlemmer! Først og fremmest skal vi understrege, at det ikke er Kommissionens opgave at fortolke EF-Domstolens domme. Disse domme drejede sig om spørgsmål, hvor nationale domstole havde anmodet om en præjudiciel afgørelse med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af fællesskabslovgivningen.

⁽¹⁾ EFT L 46, 17.2.2004, s. 1.

I henhold til artikel 16 i forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser er medlemsstaterne ansvarlige for at gennemføre forordningen og forpligtede til at retsforfølge flyselskaber, der ikke overholder bestemmelserne. Når de kompetente nationale myndigheder, som medlemsstaterne udpeger i henhold til forordningen, skal behandle klager fra passagerer, skal de naturligvis tage højde for instrukserne fra EF-Domstolen. Kommissionens rolle består i at overvåge de kompetente myndigheders korrekte gennemførelse af forordningen, navnlig i lyset af relevante domme fra EF-Domstolen.

Det seneste møde mellem Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder fandt sted i begyndelsen af december sidste år, med andre ord nogle få uger før Domstolens afgørelse. Kommissionen har planlagt et nyt møde den 14. dennes. Ved dette møde vil Domstolens seneste dom i sag C-549/07 blive gennemgået.

De nationale myndigheder vil få mulighed for at kommentere dommen og beskrive, hvordan de vurderer luftfartsselskabernes adfærd over for passagerer i tilfælde af aflysninger i lyset af denne præcedens og ligeledes de praktiske konsekvenser af denne dom.

Giovanna Corda (PSE). – (IT) Fru formand! Tak, hr. kommissær, for jeg mener, at man skal være meget opmærksom på dette spørgsmål. Så vidt jeg har forstået, skal medlemsstaterne håndtere disse sager, men De kan også se på, om der kan gøres noget. Derfor vil jeg takke Dem for svaret, og vi ser frem til at se, hvad der sker som det næste.

Antonio Tajani, næstformand for Kommissionen. – (FR) Fru formand! Tak, fordi De talte italiensk. Jeg ved, at De kommer fra Italien, så endnu en gang: tak. Kommissionen vil naturligvis holde øje med, hvad der sker, for jeg mener, at passagerrettigheder er meget vigtige for os alle. Det er et af målene for mit arbejde som kommissær.

Det var mine ord, da min udnævnelse blev godkendt af Parlamentet. Derfor vil jeg fortsat sikre, at der gennemføres overvågning for at kontrollere, om medlemsstaterne respekterer passagerrettighederne. Vi er alle, også fru Kuneva, forpligtede til at forsvare borgernes rettigheder effektivt på alle områder.

Glyn Ford (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg skal gøre det kort, da jeg er klar over, at tiden er meget knap. Hr. kommissær, jeg må sige, at gennemførelsen af vores rettigheder helt ærligt er en parodi i øjeblikket. For nylig var jeg i Amsterdam og så KLM håndtere forsinkede passagerer ved at ombooke dem på en maskine, hvor man selv tjekker ind. Medarbejderne nægtede systematisk passagererne, og uden at spørge dem, den erstatning og bistand, de var berettigede til.

Kan vi få noget overvågning fra Kommissionens side? Kan vi få nogle folk ud i lufthavnene, der kigger på, hvad luftfartsselskaberne gør? For som jeg ser det, er det blevet til den rene parodi.

Antonio Tajani, næstformand for Kommissionen. – (FR) Fru formand! Kommissionen planlægger at aflægge rapport over for Parlamentet og Rådet om funktionen og resultaterne af forordning (EF) nr. 261/2004 i form af en meddelelse, som formentlig bliver vedtaget i andet halvår.

I dette dokument vil vi analysere de fire år, forordningen er blevet anvendt, og vi vil foreslå andre foranstaltninger med henblik på at mindske antallet af hændelser og forbedre beskyttelsen af flypassagerernes rettigheder.

Alle lufthavne vil derfor blive kontrolleret. Jeg håber, at Kommissionens arbejde vil forbedre situationen og give borgerne de svar, de forventer. Jeg kan således forsikre Dem for mit engagement som kommissær. Jeg er begyndt, og jeg vil fortsætte, og jeg kan bekræfte mit engagement.

Formanden. – Spørgsmål nr. 33 af **Emmanouil Angelakos (H-0212/09)**

Om: Privatiseringer af flyselskaber i EU

Kommissionen bedes, i lyset af den velfungerende model, som anvendtes ved salget af Olympic Airways og selskabets overladelse til et privat investeringsforetagende, svare på følgende: Kan denne model også anvendes for andre selskaber, der er i lignende vanskeligheder?

Hvad er Kommissionens holdning til fremtidige privatiseringer af luftfartsselskaberne i EU? I hvilket omfang bidrager fusioner mellem luftfartsselskaber til håndteringen af krisen, uden at der opstår monopolsituationer eller forringelse af konkurrencen?

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, ærede medlemmer! Kommissionen deler Deres holdning i spørgsmålet, med andre ord, at Kommissionens beslutninger helt klart har ført til det krævede frasalg af nogle af virksomhederne i Olympic Airways og Olympic Airways Services. Dette har bestemt været en succes med hensyn til konkurrence- og transportpolitikken.

Alitalia anvendte samme model, og den kan bruges af alle luftfartsselskaber, der befinder sig i alvorlige vanskeligheder. Denne beslutning har derfor ført til skabelsen af en ny model for luftfartsselskaber, som bør blive fremtidens luftfartsselskab: ikke flere statsvirksomheder, men helt privatiserede virksomheder. Det er dette arbejde, Kommissionen har forsøgt at støtte. Jeg tror, at målet om privatisering også deles af andre luftfartsselskaber, og her tænker jeg på Austrian Airways, Malev og Czech Airlines.

I henhold til traktaten skal Kommissionen ikke desto mindre forblive neutral med hensyn til, om selskaberne er offentligt eller privat ejet. Kommissionen er tilhænger af en konsolidering af Fællesskabets luftfartssektor, som den stadig anser for fragmenteret, navnlig i lyset af den nuværende krise.

Denne konsolidering må imidlertid ikke hæmme konkurrencen, så den forhindrer det fælles marked i at fungere effektivt. Kommissionen eller den kompetente nationale myndighed er ansvarlig for tilsynet med koncentrationer, der udføres med henblik på dette i henhold til den relevante fællesskabslovgivning afhængigt af omfanget af den pågældende koncentrationsoperation.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Jeg takker kommissæren for hans bemærkninger og svar. Jeg vil gerne benytte mig af, at kommissæren er til stede, og spørge ham, om Kommissionen har foretaget skøn over antallet af mistede arbejdspladser i de europæiske flyselskaber inden for de seneste otte måneder, siden den økonomiske krise satte ind, og hvis ja, hvilke foranstaltninger mener De da kan bruges til at vende situationen?

Antonio Tajani, næstformand for Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg har ikke nogen endegyldige data for antallet af mistede arbejdspladser på grund af krisen, men jeg er bestemt klar over, hvad der sker inden for lufttrafiksektoren.

Alle mine bestræbelser som transportkommissær har været fokuseret på at støtte denne transportform, og det kommer ikke som nogen overraskelse, at vi igen diskuterer et spørgsmål, spørgsmålet om slot-tider, der skal forhindre en forværring af situationen for luftfartsselskaber i disse krisetider: Dette betyder også, at vi forsøger at mindske antallet af tabte arbejdspladser, med andre ord at fastholde beskæftigelsesniveauet i EU's lufttransportsektor.

Formanden. – Spørgsmål nr. 34 af **Bernd Posselt** (H-0214/09)

Om: Højhastighedstogforbindelsen "Europamagistralen" og Brenner-basistunnelen

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om præcise tidsplaner og budgetforslag vedrørende delstrækningen af højhastighedsforbindelsen "Europamagistralen" fra Strasbourg til Wien og om Brenner-basistunnelen som det centrale punkt i højhastighedstogforbindelsen mellem Berlin og Rom? Hvilke yderligere foranstaltninger er planlagt, og har genopretningsplanen åbnet nye muligheder?

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand! Hr. Posselt, som De ved, er jernbaneforbindelsen Berlin-Palermo et af de 30 prioriterede projekter i det transeuropæiske transportnet, og Brenner-basistunnelprojektet er den centrale del af dette prioriterede projekt.

Kommissionen støtter dette centrale element i det prioriterede projekt, der vil gøre det muligt at sammenkoble jernbanenettene på begge sider af Alperne ved hjælp af en højhastighedslinje med høj kapacitet, som især er beregnet til godstransport. Projektet vil derfor både bidrage til, at det indre marked kan fungere effektivt, samt til opnåelse af miljømålene og til økonomisk genopretning.

Kommissionen ønsker derfor at opfylde borgernes forventninger i praksis. Dette er en anden grund til, at vi fremskyndede bevillingen af finansiering mod slutningen af sidste år, da der blev givet tilladelse til at bruge 786 mio. EUR til det prioriterede projekt nr. 1. Koordinatoren fru van Miert har overvåget projektet siden 2005 og efter min mening med positive resultater.

Vi har nu indledt en høringsproces med EU's medlemsstater for at forny de europæiske koordinators mandat for perioden 2009-2013. Dermed vil vi kunne give dem mulighed for at udføre deres arbejde, navnlig overvågning af de prioriterede projekter. Den 22. marts indsendte de østrigske myndigheder deres flerårige

infrastrukturprogram, der omfatter finansiering af Brenner-basistunnelen. Den 17. april 2009 gav de efter vurderingen af virkninger på miljøet byggetilladelse til projektet.

De italienske myndigheder forelagde deres basistunnelprojekt for det tværministerielle økonomiske planlægningsudvalg (CIPE), så finansieringen kan være godkendt i maj. Minister Matteoli, som jeg har talt med, bekræfter den italienske stats vilje til at forfølge denne målsætning, med andre ord at finansiere projektet, og jeg tror, at de østrigske og italienske myndigheder er fuldstændig enige i denne sag.

Det prioriterede projekt nr. 17 – højhastighedsforbindelsen mellem Strasbourg og Wien, der udgør en del af jernbaneforbindelsen Paris-Strasbourg-Stuttgart-Wien-Bratislava – skrider tilfredsstillende frem i alle de involverede medlemsstater: Frankrig, Tyskland, Østrig og Slovakiet. Størstedelen af strækningen på 831 km mellem Strasbourg og Wien – nærmere bestemt afsnittene Strasbourg-Stuttgart og Linz-Wien – vil være færdige i 2015. Stuttgart-Ulm-afsnittet, der udgør den største flaskehals, vil være færdigt i 2020.

Den relevante finansieringsprotokol vil blive underskrevet den 2. april i år. I øjeblikket synes det mest komplicerede afsnit at være det grænseoverskridende afsnit i Bayern mellem München og Salzburg. Den tyske regering er i øjeblikket i færd med at gennemgå sin flerårige programmering, og derfor er vi nødt til at vente til årets udgang, før vi kan begynde at diskutere dette meget vigtige afsnit. Strasbourg-Wien-afsnittet vil koste 10 mia. EUR, og det prioriterede projekt vil i alt koste 13,5 mia. EUR.

Jeg mener, at disse oplysninger kan være nyttige og dækker alle dele af hr. Posselts spørgsmål.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Hr. kommissær, jeg vil gerne takke Dem for et meget godt og detaljeret svar og ligeledes for Deres fremragende arbejde med disse to vigtige projekter, der går gennem München. Jeg har bare to korte tillægsspørgsmål:

For der første går der rygter vedrørende Brenner-basistunnelen om, at den kun vil skulle bruges til passagertransport. Kan De afkræfte dette?

For det andet har man i Østrig og Stuttgart gjort en hel del for hovedruten fra Strasbourg til Wien og Budapest. Men vi har problemer med omkørslen ved München, forbindelsen til Münchens lufthavn og strækningen fra München til Mühldorf, Freilassing og Salzburg og ligeledes den kemiske trekant og strækningen via Mühldorf. Jeg vil især gerne henlede Deres opmærksomhed på dette, og her sker der stadig kun meget langsomme fremskridt.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Med hensyn til Berlin-Palermo-forbindelsen kan jeg forsikre Dem for, at selv om der altid vil opstå bekymring, når der verserer rygter, lader disse rygter til at være fuldstændig ubegrundede.

Jeg har flere nyheder til Dem, fordi De er særligt interesseret i Strasbourg-Wien-afsnittet. Den 31. marts offentliggjorde Kommissionen to opfordringer til at indsende forslag til TEN-T. I forbindelse med disse forslag kan Strasbourg-Wien-afsnittet få støtte under det årlige program for 2009 – 140 mio. EUR til både undersøgelser og arbejdsprojekter – og den europæiske økonomiske genopretningsplan, hvorunder der ydes 500 mio. EUR, som udelukkende er øremærket til arbejdsprojekter, der skal være indledt seneste ved udgangen af 2010.

Det er naturligvis op til nationalregeringerne at indsende forslag om medfinansiering, som vil blive vurderet i konkurrence med forslag fra andre medlemsstater. Dette betyder, at hvis Tyskland planlægger at indsende en plan for dette afsnit, der interesserer Dem så meget, kan landet gøre dette, og Kommissionen vil nøje gennemgå planen for fremskaffelse af finansiering.

Med hensyn til fremskridtene med projekt nr. 17 har Kommissionen besluttet at stille betydelig finansiering til rådighed for forskellige projekter langs denne akse, mere specifikt de tre grænseoverskridende afsnit og flaskehalsene.

Formanden. – Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke var blevet besvaret, ville blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

(Mødet udsat kl. 20.10 og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU*Næstformand***12. Anmodning om beskyttelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen****13. Rosévine og godkendte ønologiske fremgangsmåder (forhandling)**

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

- mundtlig forespørgsel (O-0067/2009) af Astrid Lulling, Jean-Pierre Audy, Joseph Daul, Françoise Grossetête, Véronique Mathieu, Elisabeth Morin, Margie Sudre, Oldřich Vlasák og Dominique Vlasto for PPE-DE-Gruppen, Patrick Louis for IND/DEM-Gruppen, Jean Marie Beaupuy, Anne Laperrouze, Nathalie Griesbeck og Marielle De Sarnez for ALDE-Gruppen, Sergio Berlato, Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Domenico Antonio Basile, Alessandro Foglietta, Antonio Mussa, Sebastiano (Nello) Musumeci, Giovanni Robusti, Umberto Pirilli og Salvatore Tatarella for UEN-Gruppen til Kommissionen: Rosévine og godkendte ønologiske fremgangsmåder (B6-0228/2009) og

- mundtlig forespørgsel (O-0068/2009) af Luis Manuel Capoulas Santos, Katerina Batzeli, Vincent Peillon, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll og Alessandro Battilocchio for PSE-Gruppen til Kommissionen: Rosévine og godkendte ønologiske fremgangsmåder (B6-0229/2009).

Astrid Lulling, spørger. – (FR) Fru formand, fru kommissær! Producenter af kvalitetsvine og velinformerede forbrugere – de sande kendere af vores landbrugsprodukter – ønsker ikke at høre tale om sammenstikning.

Det er forståeligt, at vindyrkere i mange europæiske regioner frygter de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af ophævelsen af forbuddet mod sammenstikning af rødvin og hvidvin for at fremstille rosévin.

Den uundgåeligt urimelige konkurrence, der vil opstå som følge af dette, risikerer at ramme hele regioner, der har specialiseret sig i fremstilling af kvalitetsrosévin, som er skræddersyet til en voksende efterspørgsel. Kommissionen har allerede truffet foranstaltninger vedrørende første del af vores mundtlige forespørgsel ved at udsætte beslutningen, der oprindeligt skulle træffes ved udgangen af april, og det takker jeg den for.

Men vil den udnytte denne periode til at imødekomme vores anden anmodning om en bred høring af de mennesker, der arbejder inden for denne branche, på grundlag af en grundig undersøgelse af de mulige økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser ved at ophæve forbuddet mod sammenstikning?

Hvilke løsninger planlægger Kommissionen desuden, hvis den ikke trækker sit forslag om en ophævelse af forbuddet mod sammenstikning tilbage, for at forhindre et sammenbrud på dette skrøbelige marked for rosévin, som har begrænset holdbarhed, og undgå at svække den økonomiske struktur i en hel region, der tilbyder en hel række kultur- og turistaktiviteter, som er centreret om vindyrkning?

Er Kommissionen klar over, at de anbefalede mærkningsløsninger allerede er blevet forkastet af de traditionelle producentregioner, fordi udtrykket "rosé" ikke vil være forbeholdt den vin, som de fremstiller på røde druer?

Patrick Louis, spørger. – (FR) Fru formand, fru kommissær! Reformen af den fælles markedsordning (FMO), som blev gennemtvunget takket været lobbyisternes og eurokraternes forenede indsats, vil medføre tre alvorlige problemer. Den sigter mod at fjerne markedsreguleringsmekanismerne, liberalisere beplantningsrettighederne fra 2015 og give mulighed for sameksistens af meget forskellige vinkategorier med stort set identiske etiketter. Disse tre eksempler på kætteri vil være fatale for europæisk vindyrkning, navnlig i Frankrig. Forbrugere vil blive vildledt i deres valg, vindyrkernes indtægter vil kollapse, og industrialiseringen inden for sektoren vil føre til tab af specialviden.

Denne systematiske afvikling af de grundlæggende principper, der definerer den europæiske vindyrknings særlige karakter, er udtryk for en besynderlig logik. Kommissionen er fanget mellem sin underlæggelse under Verdenshandelsorganisationen (WTO) og indflydelsen fra den almægtige europæiske storindustrielle lobby, CEEV, og har siden 2004 systematisk arbejdet på at åbne dørene til det europæiske hønsehus for alverdens ræve. Den synes i stigende grad at fungere som skohorn for globaliseringen. Denne inkonsekvente logik bliver helt tydelig, når man gennemgår to sæt tal.

I Europa har man ryddet 170 000 ha med vinstokke, mens det beplantede område i New Zealand er forøget med 240 %, i Australien med 169 % og i Kina med 164 %. I Europa er begrænsningen i udbuddet for at holde priserne på et rimeligt niveau blevet undergravet af foranstaltninger fra de store vinproducenter, der afsætter

deres overskudsprodukter til lave priser og dermed går efter lavprismarkedet. Dette er en sammenfatning af postyret på rosémarkedet. Det afslører de modsætninger, der findes mellem WTO's principper, og de principper, der er nødvendige for at indrette en sektor, så man kan fremme investeringer, kvalitet og viden. I går opdagede vi, at kvalitet fremover vil føre til kvantitet. Med kommissærens reformer bliver det klart, at beslutningerne i dag vil dræbe morgendagens viden.

Fru kommissær, det er vigtigt at forbyde sammenstikning inden den 7. juni. Derefter vil vindyrkernes eneste våben, når de ønsker at få deres stemme hørt, være stemmesedlen.

Anne Laperrouze, spørger. – (FR) Fru formand! Hvad er det, De forsøger at få os til at sluge? En blanding af rød- og hvidvin, der skal forestille rosé? Vores borgere reagerer meget negativt på dette initiativ fra Kommissionen, som har opbakning fra medlemsstaterne, herunder Frankrig.

Jeg har bemærket to typer af reaktioner: For det første undrer vores borgere sig over, at EU blander sig i roséen, når der er så mange andre problemer at tage sig af, navnlig det alvorlige problem med den økonomiske krise. For det andet ser producenter af traditionelle rosévine, der fremstilles ved hurtig udblødning og forsigtig presning, dette som et alvorligt angreb på betegnelsen "rosé" og på det ry for kvalitet, som er udviklet over så mange år for vine som disse roséer fra Provence, det stadig indeholder duften af området, og som har sikret rosévinenes succes i almindelighed.

På det sidste møde i intergruppen om vin forstod vi endelig Kommissionens og medlemsstaternes begrundelse. Forbruget af rosébordvin er stigende verden over og tegner sig for næsten 30 % af vinforbruget. Tredjelande fremstiller blandingsvine. EU's marked begynder nu at være målet for disse blandingsvine fra tredjelande.

Det britiske marked er især domineret af vine fra USA. Det er velkendt, at traditionel rosévin har begrænset holdbarhed. Det er langt lettere at fremstille rosévin på bestilling ved at bruge lagrene af rød- og hvidvin. For medlemsstaterne er det derfor et spørgsmål om at tilpasse produktionen af rosébordvin til det internationale marked.

Medmindre man kan opdage andre ønologiske fremgangsmåder for fremstilling af rosévin, kan vi f.eks. lade os inspirere af Pierre Dac, som sagde: "Indpod roser på vinstokkene for at få naturlig rosévin!" Det må ikke ske. Som mange af mine kolleger mener jeg, at Kommissionen og medlemsstaterne skal tilbage til tegnebordet og arbejde med betegnelsen "rosévin" og sikre, at betegnelsen "rosé" udelukkende er forbeholdt vine fremstillet ved hjælp af traditionelle metoder, enten i EU eller i tredjelande.

I mellemtiden, fru kommissær, vil jeg opfordre Dem til at opdage en af disse små rosévine fra Gaillac, med tusinde farver fra Tarn, som naturligvis skal nydes med måde.

Cristiana Muscardini, spørger. – (IT) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Vin er ikke bare et landbrugsprodukt for os, men repræsenterer også kultur og tradition.

Vi har ofte hørt her i salen, at vi skal sikre det europæiske vinmarked en sikker fremtid. Dette kan vi kun gøre, hvis vi fokuserer på kvalitet, og vi kan ikke opnå kvalitet, hvis vi ikke respekterer de traditionelle produktionsmetoder. Derfor kan vi kun gå imod indførelsen af en ny produktionspraksis for vin, som er baseret på en drøm og ikke har noget med vinvidenskab at gøre, fordi vi mener, at den kan føre til en forringelse af vinens image og ødelægge noget af tillidsforholdet mellem forbrugeren og produkterne med alvorlige konsekvenser for kvaliteten og måske endda for sundheden.

Europæiske kvalitetsprodukter nyder denne status, fordi de er baseret på respekt for ingredienserne, produktionsmetoder i lille skala, tradition og karakteristiske smagsnuancer, der opnås ved at bruge helt bestemte produkter og produktionsmetoder. Jeg er bange for, at EU ved at komme med alle disse indrømmelser, der betyder en omvæltning af vores traditionelle vinfremstillingspraksis, vil tillade tilsætning af stykker af træfode for at fremskynde smagssætningen, og dette vil føre til kunstige smagsstoffer, og før vi ved af det, tilsætter vi vand og laver vin uden druer.

Jeg mener ikke, at dette er den rette metode, fru kommissær, til at genstarte og udvikle sektoren på det indre og det internationale marked. Den internationale efterspørgsel på rosévin er ikke faldende, men stigende, og i denne situation er den rette fremgangsmåde ikke at fremstille mere ved hjælp af en vinfremstillingspraksis, der minder mere om et kemiset end noget som helst andet, men at investere i kvalitet, i specialisering og de europæiske vines karakteristika, i markedsføring og fremme af rigtig vin i almindelighed for at udvide markedet og endelig gøre det lettere for unge mennesker at komme ind i vinfremstillingsbranchen.

Gilles Savary, spørger. – (FR) Fru formand, fru kommissær! Jeg er tilfældigvis ikke midt i en valgkamp, fordi jeg ikke vil være at finde i det næste Parlament. Derfor må De vise mig den ære ikke at overdrive, fru kommissær. Men jeg er fra Bordeaux. De har besøgt min region, som producerer meget lidt rosévin, men som i høj grad elsker den rosévin, den producerer.

Jeg vil gerne sige, at jeg blev virkelig chokeret, da jeg hørte, at Kommissionen ønskede at legalisere fremstilling af rosé ved sammenstikning af rødvin og hvidvin. Efter min mening er dette et forfalsket produkt på et tidspunkt, hvor vi opfordres til at bekæmpe forfalskninger inden for industrien. Det svarer til at tillade eller opfinde et vinderivat på et tidspunkt, hvor vi bekæmper finansielle derivater.

Det hele skyldes rent faktisk det samme ønske, nemlig at finde nye produkter, der giver endnu større overskud. Så længe EU's overskud og konkurrenceevne er sikret, er det i orden. Jeg vil lave lidt sjov med et forslag her. Her har vi en rosévin. Jeg har lige fremstillet denne rosévin, her i Europa-Parlamentet, ved at bruge hvidvin og putte rødbede i den. Jeg kan love Dem for, at den har præcis samme farve, og desuden kan man få hele farveskalaen, hvis man ønsker det, og formentlig også en bestemt smagsskala. Dette vil også give os mulighed for at løse sukkerindustriens problemer og chaptalisering ved at bruge et naturligt fødevarerprodukt. Det betyder helt enkelt, at hvis vi tillader dette første skridt, er det skruen uden ende. Andre medlemmer har sagt det samme, at forfalskninger af fødevarer vil vinde stadig mere terræn. Derfor siger vi: "Se på, hvad der allerede sker i nogle lande".

I dag består en femtedel af roséproduktionen af sammenstikning. Jeg vil sige, at Kommissionen ikke systematisk behøver at lade de andre fire femtedele forbløde. Der findes mennesker, som har stridt for at sørge for, at roséen findes, at den bliver til en ægte vin fremstillet med ægte ønologiske metoder. Nu trækker vi tæppet væk under dem under påskud af, at det kan være mere lukrativt at surfe rundt på rosémarkedet med rød- og hvidvin. Jeg finder det dybt amoralsk. Personligt mener jeg ikke, at mærkning er nok, eller hvis der bruges mærkning, må denne type vin ikke kaldes "rosé". De kan kalde den "opvaskevand", hvis De vil, fru kommissær, for det passer meget bedre til produktets kvalitet.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Rosévinen har en lang, lang historie, men der findes ikke nogen definition af rosévin i EU-lovgivningen eller Den Internationale Vinorganisation. Der står ikke noget.

I visse regioner har vinproducenterne gjort sig store anstrengelser for at udvikle en rosévin af høj kvalitet baseret på en præcis produktspecifikation og har begrænset den ønologiske praksis for rosévin til traditionelle metoder. Men andre beskyttede oprindelsesbetegnelser indebærer ikke nogen restriktioner på fremstilling af rosévin. Produktspecifikationen for Champagne giver mulighed for sammenstikning af rød og hvid til fremstilling af rosé Champagne. På EU-plan er forbuddet mod sammenstikning af rød- og hvidvin i dag begrænset til fremstilling af bordvin.

Diskussionen om ønologisk praksis, herunder om sammenstikning, startede tilbage i 2006 ved forhandlingerne om vinreformen. Med reformen fik Kommissionen kompetence til at tillade ny ønologisk praksis og skal tage udgangspunkt i Den Internationale Vinorganisations anbefalinger.

Efter vidtgående diskussioner sidste efterår med interessenter og med alle medlemsstaterne foreslog Kommissionen en afskaffelse af forbuddet mod sammenstikning af rød- og hvidvin. Dette blev sat til afstemning i forskriftsudvalget for vin i januar, hvor et flertal af medlemsstaterne, heriblandt Frankrig, stemte for.

Forslaget til forordning er blevet anmeldt til Verdenshandelsorganisationen i henhold til proceduren i aftalen om tekniske handelshindringer, og vi har for nylig accepteret, at tredjelande skal have mere tid til at gennemgå vores forslag. Derfor vil der blive stemt formelt om forordningen i forskriftsudvalget for vin senere i juni, formentlig den 19. juni, fordi en yderligere udsættelse vil forhindre os i at gennemføre den nye ønologiske praksis fra den 1. august i år i henhold til Rådets forordning.

De bad også om en specifik konsekvensvurdering forud for afskaffelsen af forbuddet mod sammenstikning. Kommissionens tjenestegrene foretog en tilbundsgående vurdering i forbindelse med udformningen af vinreformen, og vi behøver derfor ikke gentage det arbejde, der blev udført i 2006 og 2007 i forbindelse med vinreformen og heller ikke at foretage en tilbundsgående konsekvensvurdering af alle de enkelte former for ønologisk praksis, så vi tager udgangspunkt i det arbejde, der foregår inden for Den Internationale Vinorganisation.

Allerede nu understreger økonomer fra vinsektoren, at denne reform ikke vil svække de traditionelle rosévine, eftersom disse roséer med en *appellation* ikke er i konkurrence med bordvine. Det er klart, at den traditionelle

rosé er et kvalitetsprodukt, der er meget værdsat af forbrugerne og hænger sammen med produktets oprindelsessted.

En tilladelse til sammenstikning af bordvin vil føre til retfærdig konkurrence mellem de europæiske lande og tredjelande, eftersom vi har tilladt tredjelande – som allerede nævnt her i dag – at foretage denne sammenstikning. Jeg er fuldstændig enig med fru Laperrouze. Hvorfor skal vi stille vores vinproducenter ringere i konkurrencen end dem, der har mulighed for at sælge vin inden for EU?

For nogle uger siden havde jeg et møde her i Strasbourg med producenter af rosévin fra Provence i Frankrig, og vi havde en meget åben og ærlig diskussion om situationen. Naturligvis forstår jeg deres forsøg på at sikre den traditionelle rosé, og derfor har Kommissionen undersøgt forskellige løsninger i forbindelse med mærkning. Vi foreslår rent faktisk to forskellige mærkningsløsninger: "traditionel rosé" og "rosé fremstillet ved sammenstikning". Medlemsstaterne kan så beslutte, om de ønsker at gøre den ene eller begge disse mærkningsmuligheder obligatorisk for rosévin fremstillet på deres område. På den måde kan vi give producenterne mulighed for at få et mere præcist billede af, hvad de køber.

Jeg har hørt argumentet fra vinproducenterne om, at "traditionel rosé" var lidt støvet, og de anser rosévin for at være en moderne metode til vinfremstilling. Jeg gav klart udtryk for, at hvis der dukkede andre idéer op, ville jeg naturligvis være parat til at lytte til dem, men jeg har endnu ikke hørt nogen forslag til et alternativ til rosévin. Som kommissær for landbrugsprodukter lægger jeg vægt på, at vi finder de rette løsninger og giver vores vinproducenter lige muligheder.

Agnes Schierhuber, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Det glæder mig at se Dem igen her i dag, fru kommissær. I alle mine år som aktiv politiker – både i Østrig og i næsten 15 år i Europa-Parlamentet – har forhandlinger om vin altid være meget følelsesladede. Dette kan vi se igen her i dag.

Efter min mening er vin et af de mest elegante produkter, landbruget kan fremstille. Det er for at opnå en kvalitetsproduktion hos de europæiske – og navnlig østrigske – vindyrkere, at man bør prioritere kvaliteten og særkendet ved vin fra forskellige regioner.

Vi mener ikke, at det er nogen ønologisk procedure at blande vin. Rosévin fremstilles ved hjælp af en særlig og meget traditionel ønologisk procedure. Derfor støtter jeg alle mine kolleger, der ligesom jeg afviser denne blanding eller sammenstikning af hvidvin og rødvin. Det er på tide med en præcis definition af produktionen af traditionelle rosévine.

Som kommissæren sagde, skal det også være muligt for medlemsstaterne at indhøste viden, så de måske får et andet syn på visse beslutninger eller ændrer dem. Jeg opfordrer kommissæren til at gøre dette af hensyn til kvaliteten i den europæiske vinproduktion.

Alessandro Battilocchio, for PSE-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Vi mødes endnu en gang i denne sal for at forsvare en fødevarer, kultur og landliv, der er nedarvet til os fra en oldgammel tradition, en værdifuld arv, som verden misunder os, der udgør en fantastisk rigdom for økonomien og ligeledes for EU's identitet.

I dag risikerer denne arv at komme i alvorlige problemer på grund af Kommissionens og Rådets hensigt om at afskaffe forbuddet mod produktion af rosévin ved sammenstikning. Denne hensigt kom frem som følge af et stærkt pres og vil blive ratificeret uden mulighed for indgriben fra Parlamentets side, den instans, der officielt repræsenterer millioner af borgere, inklusive producenter og forbrugere, som vil blive påvirket af dette initiativ.

Kommissionen foreslår, at man tillader produktion af rosévine ved blot at blande rødvin og hvidvin, som det sker i lande, der ikke råder over vores færdigheder og professionalisme, og under påskud af, at det er en reaktion på den internationale konkurrence.

Som medspørger vil jeg understrege, at en sænkning af produktionskvaliteten – som er resultatet af århundreders tradition og forskning, kolossale investeringer, passion og opmærksomhed på detaljen – ikke er det svar, vi har brug for, navnlig i disse økonomiske krisetider, hvor den gennemsnitlige forbruger bestemt er mere opmærksom på prisen end på, hvad der står på etiketten.

Denne beslutning kan undgås ved bare at finde et navn til det nye produkt og ved at informere forbrugerne om eksistensen af to forskellige typer rosévin med forskellige produktkvaliteter og om betydningen af at anerkende fagfolkernes arbejde og indsats inden for sektoren. Hvem skal betale for alt dette? Har Kommissionen

givet mulighed for en form for støtteprogram, eller bliver det producenterne, der skal betale for det, efter at vi har bedt dem kæmpe mod lavpriskonkurrence med ulige våben i tider, der allerede er meget hårde?

Jeg håber, at Kommissionen og Rådet vil træffe det rigtige valg og eventuelt revidere hele proceduren.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Fru formand, fru kommissær! Vi har chokolade uden kakao og et forbud mod ost lavet af mælk direkte fra koen. Vores Roquefort var belagt med en told på 300 %, og vi var lige ved at få kyllinger, der var vasket med blegemiddel og endda et ammehormon, nemlig somatotropin.

Nu overvejer vi muligheden for at farve hvidvin med rødvin for at lave rosévin. Hvis De vil tillade mig at sige det, har dette været den vanddråbe, der har fået bægeret til at flyde over, og det vand er også blevet tilladt til sammenstikning af vin ligesom "trævin", der laves med træflis i stedet for på fade, der blev tilladt tidligere, og vine lavet på importeret druemost blev næsten tilladt. Vinen kan endda være lavet i Thailand.

Problemet er den psykoanalytiske reaktion, som denne idé fremkalder, for dette er et angreb på kulturen. Hvad er definitionen af vin? Hvis det er et industriprodukt, kan det være blandet, som f.eks. til Coca-Cola-vin. Men dette er et fødevarerprodukt fra landbruget, og så kan man ikke røre det, for så forårsager man et kulturшок. "Dette er mit blod, drik det til ihukommelse af mig". Hvis man blander blod, laver man besmittet blod.

Kan De forstå denne uforholdsmæssige reaktion? Med denne rosé-idé anfægter De 2 500 års arv, der stammer tilbage fra romerriget, som skulle kæmpe mod barbarerne. Dette er, hvad jeg ønskede at sige: "Det er et freudiansk spørgsmål, ikke et spørgsmål om vindyrkning".

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Fru formand, fru kommissær! Da jeg kom her, var jeg utroligt irriteret. Efter at have lyttet til Dem, er jeg blevet vred. Det er ikke acceptabelt, at De, endda her op til valgkampen, tillader sammenstikning af hvidvin og rødvin.

For ganske nylig var jeg i Provence og på Korsika for at tale med vindyrkerne i min valgkreds, som har valgt at gå kvalitetens vej, men som nu føler sig svigtet. Jeg kan huske en tale af hr. Barroso for to år siden, hvor han sagde, at vindyrkning er vigtigt og en del af økonomien. Han sagde, at vi er nødt til at eksportere mere, og for at eksportere mere har vi brug for kvalitet. Jeg husker den tale meget tydeligt.

Derfor indførte Kommissionen en rydningsordning for at opnå mere kvalitet og mindre kvantitet. Vindyrkerne i det sydlige Frankrig gik med til dette, men se, hvad det har bragt dem i dag. De har ryddet så store arealer, at de snart vil skulle importere vin for at dække det lokale forbrug.

Med Deres politik har De underskrevet vores vindyrkeres dødsdom. Nu tillader De sammenstikning af hvidvin og rødvin med betegnelsen rosévin. Dette er en fornærmelse mod vores vindyrkere. Nu beder De dem medtage en ekstra betegnelse: "traditionel vin", om vin, der fremstilles på den traditionelle måde, fordi vores spanske venner har brug for at sælge deres hvidvinsoverskud, for de ikke har ryddet deres marker. Vores vindyrkere, som gik efter kvalitet, burde ikke være nødt til at retfærdiggøre værdien af deres vin. Det ville i hvert tilfælde være dråben.

Blandet vin er ikke rosé, det er en blandet hvidvin. Lad og kalde en spade for en spade. Vi burde ikke længere tillade, at vingrossister, som har valgt at sætte profit forud for kvalitet, et valg, som De støtter, fru Fischer Boel, får lov til at stikke forbrugerne blå i øjnene. Jeg har en opfordring til mine kolleger, De af Dem, der vender tilbage i næste valgperiode: Vi vil intensivere vores bestræbelser på at sikre, at denne foranstaltning fra Kommissionens side forkastes en gang for alle og ikke bare midlertidigt. Pas på den 19. juni.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! I mit land har vi produceret vin i 3 000 år. Jeg vil gerne udtrykke min modstand, min beklagelse og min bekymring over det, der foregår. Rosévin er et kunstigt produkt. Vin er et fermenteret produkt, ikke et blandet produkt. Hvis dette gennemføres, bliver resultatet urimelig konkurrence for vores producenter, der fremstiller disse skønne vine.

For det andet, og dette er også vigtigt, vil europæisk vins rygte igen blive skadet. Men jeg kan se, at der ikke vil være nogen ende på glidebanen, hvis vi starter på dette. For et stykke tid siden drøftede og vedtog vi muligheden for at tilsætte træflis til vinen. Som begrundelse nævnte vi aldrig og de økonomiske omkostninger. Vi vedtog også, at der kan tilsættes sukker til vinen. Af økonomiske grunde, sagde vi, og vi havde ikke modet til at kræve, at disse teknikker skulle påføres etiketten. Nu skal vi have modet til at gøre det.

Europa kan kun hævde sig med de meget fine kvalitetsvine, som vi har. Gud hjælpe os, hvis vi mener, at vi kan konkurrere med billige australske eller amerikanske vine – det skal vi insistere på. Det sagde jeg, da vi vedtog denne praksis med tilsætning af sukker til vinen. Vi, der træffer disse beslutninger, kommer til at indskrive os i den europæiske ønologis historie som dem, der undergravede fundamentet for de fremragende europæiske vine. Derfor trygler jeg om, at vi skal redde os væk fra denne glidebane med disse beslutninger.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). – (IT) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg må sige, at jeg er enig med fru Grossetête, for jeg kom her drevet af ønsket om at viderebringe smerten, beklagelsen og utilfredsheden fra de italienske vinproducenter, og jeg blev stillet over for ligegyldighed, det var som at tale til en væg. Jeg havde håbet, at det var et biprodukt af den upersonlige oversættelsesproces, men ud fra det, jeg har hørt, er der tilsyneladende ingen åbninger, der er intet håb, der er kun en kløft.

For ikke så længe siden fandt der et arrangement sted i min region – jeg kommer fra Veneto – der kaldes Vinitaly, som er en af de vigtigste begivenheder i vinverdenen, og her blev der udarbejdet et fantastisk vellykket manifest til forsvar for rosévine. Det blev underskrevet af store italienske vinproducenter, fantastiske vinproducenter, men der kom også underskrifter fra andre dele af Europa – der kom underskrifter fra befolkningen i Holland, Frankrig, Spanien, Belgien, Luxembourg, Slovenien, Polen, Litauen og Ukraine. Passionen for rosévin er, som De kan se, autentisk og kender ingen grænser, tilsyneladende bare ikke i Kommissionen, selv om vi kan tale om kultur, lokale værdier og tradition.

Som kvinde vil jeg også gerne give Dem noget at tænke over: Når vi kæmper mod alkoholmisbrug, mener De så, at vi gør de nye generationer en tjeneste ved at overdrage dem en drik af ringe kvalitet, som jeg ikke en gang vil kalde vin, en lavprisdrik, der indeholder alkohol, og som intet som helst har med hverken kultur eller kvalitet at skaffe? Vil det lykkes os at opdrage dem til at bruge vin og alkohol som en del af et samlet sæt af gode vaner og gode manerer?

Det var en tanke, jeg gerne ville viderebringe til Dem, fordi De påtager Dem et stort ansvar i mange henseender.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Fru kommissær, i de senere år har De set, at vin er et følsomt produkt. I dag argumenterer vi for en liberalisering af forordningerne for vinmarkedet. De taler om at åbne verdensmarkedet. Nogle gange undrer jeg mig over, hvem der vejleder hvem her?

Traditionelt har vinfremstilling udviklet sig i Europa. Vores traditioner og vores regionale identitet er det, der kendetegner vores vin, og det burde også vejlede os i vores forhandlinger om forordningerne for vinmarkedet. Det slog mig, at der her er blevet indarbejdet ting i forordningerne for vinmarkedet gennem udvalget, ting, vi overhovedet ikke har drøftet her i Parlamentet!

Spørgsmålet her er, hvilke nationale og regionale reguleringsmuligheder der stadig findes? Hvilke restriktioner eller forbud kan medlemsstaterne pålægge deres regioner, der beskæftiger sig med at fremstille vin af dårligste kvalitet? Det er, hvad dette drejer sig om, vi taler ikke om vin med oprindelsesbetegnelser eller hjemmelavet vin, men om vin af laveste kvalitet. Vil forbuddet mod sammenstikning af rød- og hvidvin f.eks. være et regionalt eller nationalt forbud? Kan det være en mulighed fremover for disse lavkvalitetsvine?

Eller et forbud mod angivelse druesorter og årgang: Det giver os også problemer, fordi vi ønsker at kunne differentiere vores vine, mellem vine af ringere kvalitet og det, der beskrives som hjemmelavet vin eller vine med oprindelsesbetegnelse. Så fransk Rosé eller tysk Riesling er navne, der kræver en klar og utvetydig forordning. De er knyttet til vores traditionelle producenter, og vi har store forhåbninger til dette for fremtiden. Derfor beder vi om Deres støtte.

Astrid Lulling, spørger. – (FR) Fru formand! Fru Fischer Boel, De svarede negativt på vores andet spørgsmål og sagde, at De allerede på tidspunktet for reformen af vin-FMO'en foretog den vurdering, vi beder om. Det overrasker mig. I forbindelse med denne reform var der aldrig tale om at tillade en ønologisk praksis, som går ud på sammenstikning af hvidvin og rødvin for at lave rosé.

Hvorfor følger De ikke op på vores anmodning, som i øvrigt er særdeles fornuftig, om en høring med branchen? De ønsker at træffe en afgørelse den 19. juni, men det haster ikke. Desuden har ingen nogensinde bedt Dem godkende denne ønologiske praksis. Jeg ved ikke, hvad der har fået Dem til at fremsætte dette forslag, når ingen i Europa beder om det.

Med hensyn til mærkning vil jeg gerne tilføje, at De burde erkende, at producenterne af traditionel rosévin aldrig vil acceptere at kalde dette bryg – også det, hr. Savary lavede – for "rosé". Derfor skal De gøre en indsats i denne henseende. Fru kommissær, jeg trygler Dem virkelig om at komme med et positivt svar på vores to anmodninger.

Françoise Grossetête, spørger. – (FR) Fru formand, fru kommissær! De sagde tidligere, at De ikke havde modtaget nogen forslag, og at De ventede på forslag osv.

Men De har faktisk modtaget nogle forslag. De har ført samtaler med vores vindyrkere. De fortalte Dem, at de ikke ønsker dette. De fortalte Dem, at de ikke ønsker at blive tvunget til at benytte betegnelsen "traditionel rosévin" for at skelne den fra rosévin, som naturligvis ikke kommer til at hedde "blandet". Derfor kan De ikke påstå, at ingen er kommet med forslag til Dem.

Med hensyn til rosé Champagne er vi frem for alt udmærket klar over, at det er et ønologisk produkt, som intet har at gøre med den sammenstikning, der foreslås her: hvidvin og rødvin. Vi beder Dem finde modet til ikke at kalde blandet hvidvin og rødvin for "rosévin", fru Fischer Boel. Det beder vi Dem om. Det er vores forslag til Dem. Lad være med at straffe de rigtige vindyrkere.

Hvordan forventer vi, at vores medborgere skal forstå en sådan holdning fra Kommissionens side? De vender det døde øre til alle vores argumenter: Det er fuldstændig uforståeligt.

Gilles Savary, spørger. – (FR) Fru formand! Fru kommissær, jeg vil gerne tage ordet endnu en gang for at fortælle Dem, at jeg har lyttet til Deres argumenter, og jeg er sikker på, at De ikke selv har fundet på dette: forslaget må være kommet fra nogle lobbyister.

Men jeg mener ikke, at det er i Europas interesse altid at sigte lavt, især på fødevarerområdet. Lande, der ikke har sigtet lavt på det industrielle niveau, ligger nu blandt de førende på verdensplan på handelsområdet. Især tyskerne har altid bekæmpet fristelsen til at gå efter laveste fællesnævner. Jeg mener, at Europa inden for fødevarerområdet burde bekæmpe denne konstante fristelse til at gå efter den laveste fællesnævner, for det vil bringe os langt.

Det, vi foreslår, er, at vi for enhver pris skal undgå at have to betegnelser for "rosé": traditionel eller blandet. Der er rosévin, og så er der noget andet. Lav en europæisk konkurrence for at finde et navn til dette andet, hvis De mener, at det skal være lovligt. Personligt mener jeg, at Europa ville stå sig godt ved at kæmpe imod WTO i forbindelse med denne type produkter. De siger altid, at vi "kapitulerer" over for alt det, der kommer andre steder fra.

Patrick Louis, spørger. – (FR) Fru formand! Fru kommissær, det er meningsløst at skrive "rosévin" på flasken, for på gode rosévine, som den Bandol, jeg har med til Dem, skriver man ikke ordet "rosé".

Desuden er det tåbeligt at skrive "traditionel rosé" på etiketten. Rosé er en vin, som de unge drikker, det er en moderne vin, selv om fremstillingen kræver traditionel viden. Derfor hersker der for stor tvetydighed. Der findes ikke massevis af forskellige løsninger, der er kun én, som det blev forklaret så udmærket tidligere, rosé er en kulturel vin, det er et produkt fremstillet af eksperter. Det er ikke et hvilket som helst erhverv, der er tale om her. Det, vi har brug for, er ganske enkelt et forbud mod enhver sammenstikning og blanding i Europa, og især i Frankrig.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Det har været en fornøjelse at lytte til Dem her i aften, for jeg fornemmer, at De har al den passion, al den energi og alle de følelser, som jeg oplevede inden for vinsektoren, da vi diskuterede vinreformen. Kulturarven og de traditioner, der er knyttet til vinen, lever i bedste velgående her i Europa-Parlamentet.

Men nogle af de spørgsmål, der blev stillet her i aften, genåbner fuldstændig det politiske kompromis, som vi har indgået om vinreformen, så jeg vil ikke gå nærmere ind på disse spørgsmål, men nøjes med at koncentrere mig om hovedproblemet, som vi diskuterer her i aften.

Jeg er helt enig med alle, der har sagt, at kvalitet skal være fremtiden for vores europæiske landbrugsprodukter. Det var netop grunden til, at vi i forbindelse med vinreformen – som jeg er sikker på, at De stadig husker – afsatte et stort beløb til at fremme vores europæiske vin på markedet i den tredje verden: 125 mio. EUR om året var det tal, der blev nævnt, da vi havde disse drøftelser. Det skyldes, at vi ved, at vi har et produkt af høj kvalitet, der vil være eftertragtet i de nye udviklingslande. Så vi er helt på bølgelængde her.

Men jeg har også en vis forståelse for vinproducenterne i Europa, der skal konkurrere med vin, som fremstilles gennem andre former for ønologisk praksis, der er tilladt i landene i den tredje verden. Et eksempel er sammenstikningen af rød- og hvidvin for at lave rosé. Det er tilladt, det er en del af den ønologiske praksis inden for Den Internationale Vinorganisation, så i dag importerer EU rosévin fremstillet på netop denne måde. Hvorfor skulle vi forhindre vores egne vinproducenter i at konkurrere med importeret vin inden for EU? Derfor mener jeg, at vi har valgt en afbalanceret fremgangsmåde i denne sag.

Det var vigtigt, at vi fandt en metode til at mærke vores vine, så vi sikrer os, at forbrugerne ved, hvad de køber, og med beskyttede oprindelsesbetegnelser har man i dag mulighed for at anbringe oplysninger til forbrugerne på etiketten om, at der er tale om en vin fremstillet ved hjælp af den traditionelle metode. I mit første indlæg sagde jeg, at jeg havde mødt nogle vinproducenter fra Provence. De brød sig ikke om "traditionel rosé" af præcis den årsag. De nævnte – at det virkede lidt gammeldags. Jeg bad så om nye idéer til, hvordan man kunne mærke dem for at gøre opmærksom på, at der var tale om den traditionelle metode, men jeg har ikke modtaget nogen forslag til dette. Det er tanken at gøre det valgfrit for medlemsstaterne, om de vil gøre det obligatorisk inden for deres område, at producenterne på etiketten skal angive, om der er tale om en *coupage* eller et traditionelt produkt.

Vi vil diskutere det igen i forskriftsudvalget. Som sagt skal der formentlig stemmes om det den 19. juni 2009, og så vil vi kigge på resultatet af denne afstemning, hvor medlemsstaterne vil repræsentere deres regerings synspunkter. Det bliver interessant, men jeg er stadig helt overbevist om, at det, vi har foreslået, som er i overensstemmelse med den ønologiske praksis inden for Den Internationale Vinorganisation, vil være vejen frem for vores vinproducenter, så de kan forblive konkurrencedygtige på det globale marked.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Stéphane Le Foll (PSE), skriftlig. – (FR) De europæiske rosévinproducenter er i dag bekymrede over Kommissionens planer om at ophæve forbuddet mod sammenstikning af hvid og rød bordvin for at lave rosévin.

Denne nye praksis undergraver kvalitetsproduktion og tilsidesætter det store arbejde, som producenterne gennem mange år har udført for at skabe et roséprodukt, der efter en lang periode ude i kulden nu har fundet sin rette plads på markedet og på bordet hos utallige forbrugere. Dette gælder især, fordi denne praksis kan være misvisende for forbrugerne.

Hvis Kommissionens planer om sammenstikning vedtages af medlemsstaterne i løbet af de kommende uger, håber vi sammen med min kollega, hr. Savary, at man vil indføre obligatorisk mærkning, således at man kan skelne ægte rosévin fra det nye produkt, der fremstilles ved sammenstikning, som dermed ikke kan kaldes for rosé.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) I lyset af den vrede reaktion fra de europæiske vindyrkere har Kommissionen besluttet at udsætte sin forhastede beslutning om at tillade fremstilling af rosévin ved sammenstikning af rød- og hvidvin til den 19. juni.

Alligevel kan denne udsættelse på ingen måde anses for tilfredsstillende. Det samme gælder beslutningen om at udsætte en kravet om en sondring mellem "traditionel rosé" og "blandet rosé" på etiketten på de produkter, der sendes på markedet, som ikke vil være nok til effektivt at imødegå en urimelig konkurrence, som producenterne vil stå over for, hvis dette bliver vedtaget.

I årevis har vindyrkerne i EU lagt en betydelig indsats og store investeringer i at fremstille rosévin af høj kvalitet, og Kommissionens beslutning vil betyde, at denne kolossale indsats vil blive tilsidesat, en indsats, som ikke desto mindre har haft en meget positiv indvirkning på økonomien og den regionale udvikling i vores landdistrikter.

Det spørgsmål, som mine kolleger og jeg stillede til Kommissionen i dag, går på, at Kommissionen skal præcisere sine hensigter og sikre, at den beslutning, den tager, vil blive baseret på en grundig høring af de europæiske producenter af rosévin.

Vincent Peillon (PSE), skriftlig.

Jeg vil ikke lægge skjul på min store utilfredshed med Deres forsøg på at bortforklare sammenstikningen af "rosévin".

De giver overhovedet ingen svar til de vinproducenter, som jeg har talt længe med i Provence, og som er afhængige af kvaliteten af deres produkter. De frygter at se 30 års indsats for at give rosévin et godt ry – en indsats, der virkelig er blevet kronet med kommerciel succes – blive spoleret fuldstændig i dag.

De giver overhovedet intet svar til alle dem, der mener, at tilladelsen til sammenstikning er i direkte modstrid med de smertelige politikker for masserydning af vinmarker. Det er ikke ved at sænke vores

produktionsomkostninger til et eller andet niveau, at vi vil fremstå som vindere i den internationale konkurrence. Vi vil snarere opnå dette ved at forbedre vores vines rygte yderligere.

De giver intet svar til alle dem, der fortæller Dem, at mærkning ikke er tilstrækkeligt, fordi det ikke har nogen virkning på flasker, der betegnes "rosé fremstillet ved sammenstikning".

Ved at udsætte beslutningen om godkendelsen til efter valget den 7. juni spiller De i sidste ende euroskeptikerne gode kort i hænde.

Derfor beder jeg Dem indtrængende trække dette skadelige forslag tilbage, da det udgør en trussel mod både en økonomi og en kultur.

Dominique Vlasto (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Under påskud af at ville revidere godkendt ønologiske praksis kan Kommissionen være på vej til at godkende sammenstikning af rød- og hvidvin under betegnelsen "rosévin".

Jeg vil gerne anfægte, at man kalder en blanding af forskellige vine for "rosévin". Det er ikke bare vinens farve, der skal give den dens navn: Det er kombinationen af druen, jordbunden og vindyrkernes ekspertise, der skaber en vin, ikke den endelige farve af den ene eller anden væske.

For at fremstille en blandet rosé skal grundlaget – mere end 95 % – være hvidvin, som er farvet med rødvin. Rent faktisk fremstilles rosévin gennem fermentering af hovedsagelig røde druer eller druemost. Ved at tillade sammenstikning af vine vil Kommissionen tillade en direkte forfalskning af rosévin. Det vil være at snyde forbrugerne.

Ud over at fornærme vindyrkere, der forfølger en kvalitetspolitik, især i Provence, vil det være uacceptabelt at legitimere et biprodukt, som er resultatet af en blanding af færdige produkter, og tillade misvisende henvisninger til rosé-farven.

Hvis der ikke findes en anden løsning, bør etiketterne på disse drikkevarer i det mindste afspejle deres sande indhold: "blandet vin" eller "vinblanding".

14. Den demokratiske proces i Tyrkiet (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelse fra Kommissionen om den demokratiske proces i Tyrkiet.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg er bange for, at vi vil se den samme passion ved denne diskussion om demokrati i Tyrkiet, som vi havde om vinreformen under anden halvleg af Arsenal-Manchester United, hvilket er et øjebliksbillede af Europa i 2009.

Dette er mere alvorligt, for det er en meget alvorlig sag og et meget væsentligt spørgsmål vedrørende den demokratiske udvikling i Tyrkiet. Først og fremmest er jeg meget trist og chokeret over den massakre, der fandt sted i Bilge i Tyrkiet i aftes, hvor 44 mennesker blev dræbt. Jeg vil gerne kondolere ofrenes familier og venner, og jeg har tillid til, at morderne snarest mulig vil blive stillet for retten. Der findes ingen moralsk eller etisk begrundelse for et så forfærdeligt angreb.

Jeg vil også gerne udtrykke min personlige og Kommissionens sorg over drabene på ni tyrkiske soldater og en gendarm ved terrorangrebene i sidste uge. Vores tanker går til familierne til dem, der mistede livet.

Vi fordømmer terror og støtter Tyrkiet i kampen mod terrorisme. PKK står på EU's liste over terrororganisationer. Mellem den 14. og 18. april er mere end 200 ledere og medlemmer af Demokratisk Samfundsparti blevet arresteret ved en politiaktion over hele Tyrkiet og navnlig i den sydøstlige region.

Vi har forstået, at de vil blive sigtet for at tilhøre en terrororganisation, selv om der endnu ikke formelt er rejst sigtelse. Vi forventer, at der rejses sigtelse som led i en gennemsigtig og objektiv retsproces.

Kommissionen kan ikke gribe ind i verserende retssager. Men vores fremgangsmåde er klar: Samtidig med at vi støtter kampen mod terror, har vi konsekvent understreget, at den skal føres under overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, navnlig ytrings- og foreningsfrihed.

Politisk pluralisme er en integrerende del af ethvert demokrati. Den tyrkiske nationalforsamling afspejler i dag i høj grad landets politiske mangfoldighed. Demokratisk Samfundsparti har bidraget til pluralisme i Tyrkiet, og dets politiske legitimitet blev bekræftet af resultaterne ved lokalvalget i marts måned.

Samtidig har befolkningen i det sydøstlige Tyrkiet brug for fred, de behøver stabilitet og fremgang frem for mere vold eller konfrontation. Alle de involverede parter har pligt til at fordømme brugen af magt og vold. De skal alle udøve tilbageholdenhed og benytte sig af fredelige metoder og kun det. Dette er også en integrerende del af ethvert demokrati.

Vi vil fortsat følge udviklingen på dette område nøje. Det er vigtigt, at principperne om demokrati og retsstatsprincippet, herunder anklagedes rettigheder, fastholdes.

Kommissionen følger også opløsningssagen mod DTP nøje. Sagen verserer i øjeblikket ved forfatningsdomstolen. I denne forbindelse er de gældende regler for opløsning af politiske partier i Tyrkiet ikke i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention og europæisk praksis, således som det for nylig blev fremført i en udtalelse fra Venedigkommissionen. Vi har anmodet Tyrkiet om at tage hensyn til en sådan udtalelse og indarbejde den i de forfatningsmæssige og lovgivningsmæssige rammer i Tyrkiet i form af revisioner.

Afslutningsvis vil vi fortsat tilskynde de tyrkiske myndigheder til at løse problemerne i den sydøstlige del af landet for at styrke de økonomiske, sociale og kulturelle muligheder for alle tyrkiske borgere, uanset deres etniske, religiøse eller sproglige oprindelse.

I henhold til de politiske Københavnskriterier forventes Tyrkiet at sikre kulturel mangfoldighed og fremme kulturelle rettigheder for alle landets borgere, således som det beskrives i tiltrædelsespartnerskabet. I denne forbindelse er oprettelsen af en ny TRT-kanal, der sender på kurdisk, et skridt i den rigtige retning. Det er tegn på en ændret mentalitet, og jeg vil gerne tilskynde de tyrkiske myndigheder til at tage yderligere skridt i denne retning.

Vi vil fortsat overvåge situationen i landets sydøstlige del og aflægge rapport om dette i den kommende statusrapport. Det er en væsentlig del af demokratiseringsprocessen i Tyrkiet.

Frieda Brepoels, for PPE-DE-Gruppen. – (NL) Fru formand, hr. kommissær! Efter lokalvalget den 29. marts, hvor det kurdiske Demokratiske Samfundsparti (DTP) fik en sensationel sejr – og næsten fordoblede antallet af borgmesterposter fra 52 til 98 – er det klart, at det kurdiske spørgsmål ikke længere kan reduceres til et socioøkonomisk spørgsmål, som hr. Erdoğan og hans parti Retfærd og Udvikling (AKP) hidtil har gjort. Der findes et tydeligt behov for en politisk løsning, og DTP skal også accepteres som en fuldgyldig partner ved diskussionerne.

I denne situation skulle man tro, at et repressivt svar var forældet, men alligevel har de tyrkiske myndigheder endnu en gang indledt en omfattende arrestationsbølge. Mere end 400 ledende DTP-medlemmer er blevet arresteret for at kræve en løsning på det kurdiske spørgsmål. Jeg har derfor følgende spørgsmål til Kommissionen. Dette er nu det femte eller sjette parti, kurderne har dannet – i øjeblikket bærer det navnet DTP. Det har 21 medlemmer i parlamentet og 98 borgmestere, og alligevel er kurderne stadig kørt ud på sidelinjen.

Hr. kommissær, er tiden ikke inde til, at EU indleder en mægling mellem den tyrkiske regering og DTP? Hvis ikke, vil situationen fortsat være fuldstændig fastlåst. Med andre ord skal der findes en løsning på årsagerne til en række formodede terrorangreb. Jeg mener også, at valgsejren for et par uger siden beviser, at kurderne nationalfølelse lever i bedste velgående, og at der hurtigt bør gennemføres strukturreformer, som fremmer øget selvstyre for kurderne.

Jeg vil også gerne henvise til et andet presserende problem i forbindelse med denne forhandling, nemlig at mere end 1 500 mindreårige er blevet fængslet og retsforfølges ved de samme domstole som voksne, hvilket i enhver henseende strider mod den internationale konvention om barnets rettigheder. Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre ved dette?

Vural Öger, for PSE-Gruppen. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Under denne sjette mandatperiode har Tyrkiet stået højt på EU's dagsorden, hr. Rehn. Forud for starten på tiltrædelsesforhandlingerne havde Tyrkiet taget store skridt i retning af en reform, og EU anerkendte dette på behørig vis.

I dag er stemningen noget anderledes. Vi bliver stadig mere bekymrede over fremskridtene med demokratiseringsprocessen i Tyrkiet. Pressefrihed, beskyttelse af mindretal, men også reformen af retsvæsenet skal overvåges konstant. Med hensyn til Ergenekon-retssagen, der er undervejs i Tyrkiet, vil jeg gerne sige, at den ikke må blive politiseret. Det er et faktum, at der foregår arrestationer og ransagelser. Man bør undgå for hurtige bemærkninger. Her er det meget vigtigt med en omhyggelig rapportering.

Der er sket betydelige fremskridt med det kurdiske spørgsmål. Løsningen på det kurdiske problem er centralt for demokratiseringsprocessen og beskyttelse af mindretal. Men jeg har også mine bekymringer over nogle af EU's regeringscheferes nuværende holdning. Tvetydige signaler fra EU betyder også, at den demokratiske proces i Tyrkiet fra tid til anden kommer ud i turbulens. I den forbindelse vil jeg gerne erindre om, at et klart løfte fra EU om fuldt tyrkisk medlemskab i høj grad vil fremme reformprocessen. Ellers vil der altid være ny grobund for fundamentalisme og nationalisme, og det kurdiske problem vil blive værre.

Det fælles mål er trods alt at gøre Tyrkiet til et mere moderne, stabilt og fremgangsrigt demokrati baseret på en verdslig stat og et pluralistisk samfund. Dette er ikke bare i Tyrkiets interesse, det er også en vigtig strategisk interesse for EU.

Alexander Graf Lambsdorff, for ALDE-Gruppen. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Dette er det sidste plenarmøde i denne lovgivningsperiode. Min kollega hr. Öger har netop sagt, at Tyrkiet er en prioritering. I de senere år har jeg som ordfører for min gruppe kunnet beskæftige mig med dette spørgsmål, og jeg må sige, at jeg er meget glad for, at vi her på det sidste møde endnu en gang kommer til det centrale i sagen, nemlig spørgsmålet om demokrati i Tyrkiet.

Det er det første Københavnskriterium, der er på spil. Der er forskellige meninger om, hvordan Tyrkiet har udviklet sig. Men jeg mener, at der hersker enighed om én ting: Reformtempoet i Tyrkiet synes at være faldet. Indtrykket her ved slutningen af denne lovgivningsperiode er, at Tyrkiet nu har længere at gå, inden landet er klar til tiltrædelse, end ved begyndelsen af både Kommissionens mandat og Parlamentets valgperiode.

For Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa har problemerne med presse- og opinionsfrihed været særligt vigtige i denne forbindelse. De ved, at man ikke kan se YouTube i Tyrkiet. Journalisters, redaktørers, publicisters, columnisters og forfatters rettigheder begrænses gennem visse juridiske bestemmelser. I sin statusrapport har Kommissionen heldigvis anført, at dette er et problem. Mange observatører mener, at disse problemer er blevet forværret. Jeg vil gerne bede Kommissionen kommentere dette – om den mener, at problemerne er blevet værre, eller om tingene er blevet bedre. Det ville være virkelig overraskende.

Derudover har vi vigtige temaer som beskyttelse af religiøse mindretal og sikring af kvinders rettigheder. Men det centrale spørgsmål i øjeblikket er spørgsmålet om pressefrihed, premierministerens ophævelse af presseakkrediteringer for kritiske journalister, de stort set ubegrundede arrestationer af kritiske journalister og redaktører i forbindelse med efterforskningen af det tydeligvis kriminelle Ergenekon-netværk, Scharlach-Holdings overtagelse af ATV-Sabah-mediekoncernen, som ejes eller kontrolleres af premierministerens svigersøn, premierministerens offentlige opfordringer til at boykotte medierne og dommen over Doğan-mediekoncernen og bøden på 380 mio. EUR med det sigte at tvinge den til at lukke, fordi den berettede om skandalen med donationer til Lighthouse og hans præferencebehandling af AKP. Det er ikke kun et spørgsmål om pressefrihed, det skræmmer også investorerne væk, fordi de tvivler på retssikkerheden i Tyrkiet.

Tyrkiet er en vigtig nabo, en vigtig og respekteret NATO-partner. Vi ønsker fortsat at støtte Tyrkiet. Det er min gruppes holdning. Men vi mener, at der skal gøres en hel del på dette område, at den tyrkiske regering skal demonstrere sin vilje til ikke længere at træde grundlæggende europæiske rettigheder under fode, hvilket sker i øjeblikket. Vi vil være taknemmelige, hvis dette kan dokumenteres overbevisende i den næste lovgivningsperiode.

Jeg mener desuden, at denne forhandling ikke burde foregå i Strasbourg, men i Bruxelles.

Joost Lagendijk, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Fru formand, mine damer og herrer! Med hensyn til demokratiseringen i Tyrkiet er billedet efter min mening blandet med fremskridt på nogle områder og stagnation og forværring på andre.

Det er et fremskridt, at der ikke var optøjer den 1. maj på Taksimpladsen i Istanbul, kun fagforeningsledere, der mindedes tragedien i 1977. Det er et fremskridt, at Tyrkiet og Armenien har aftalt en forbedring af de gensidige relationer. Min opfordring til den tyrkiske regering vil derfor være at fortsætte ad denne vej og ikke lade sig standse eller forstyrre af nationalister i Ankara eller Baku. Det er fremskridt, at der er sket anholdelser af personer, som mistænkes for at planlægge et kup eller være involveret i politiske mord: Ergenekon-affæren.

Min advarsel til de tyrkiske myndigheder skal være, at de fortsat skal holde deres foranstaltninger inden for lovens rammer, da enhver overtrædelse vil blive brugt til at fjerne opmærksomheden fra indholdet og vil

blive udnyttet af dem, der ikke ønsker en løsning på spørgsmålet, som ikke ønsker at komme til bunds i sagen.

Så er der imidlertid også negative udviklinger. Det er negativt, at premierministeren har opfordret befolkningen til at holde op med at købe bestemte aviser. Det er meget dårligt, at mange af de ledende medlemmer af et parti, der er demokratisk valgt til det tyrkiske parlament, er blevet arresteret. Massearrestationerne af fremtrædende medlemmer af det kurdiske Demokratisk Samfundsparti (DTP) er lige så uacceptable som et formelt forbud mod partiet, da resultatet er det samme. Mulighederne for at finde en politisk løsning på det kurdiske problem er blevet kraftigt begrænsede. Dette er godt nyt for ekstremister på begge sider, men meget dårligt nyt for de fleste tyrkere og kurdere, som så længe har længtes efter en fredelig løsning på dette problem.

Situationen med fremskridt på den ene side og stagnation på den anden vil efter min mening først ophøre, når regeringen utvetydigt vælger mere tilbunds gående reformer, hvis oppositionen støtter disse i både ord og gerning, og ligeledes, mine damer og herrer, hvis EU holder sit løfte om, at Tyrkiet kan blive et fuldgyldigt medlem af EU, hvis landet opfylder vores demokratiske standarder.

Dette fører mig frem til min endelige bemærkning, fru formand. Selv om jeg er meget glad for den tværpolitiske bekymring for Tyrkiets demokratisering, har jeg overhovedet ingen sympati med medlemmer af Parlamentet, som er kritiske over for Tyrkiet, men som ikke er parat til at lade landet blive fuldgyldigt medlem, hvis disse problemer løses. Også når min mandatperiode er ovre, vil jeg fortsat argumentere for de reformer, der er nødvendige, for at Tyrkiet kan blive et fuldgyldigt medlem af EU.

FORSÆDE: Luigi COCILOVO

Næstformand

Feleknas Uca, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! En 14-årig dreng i Hakkari blev slået og sendt i koma af en politimand fra den særlige indsatsstyrke. En anden 14-årig, som flygtede fra politiets gasangreb, faldt i en flod og druknede. Den 4. april døde to personer under en demonstration i nærheden af Urfa som følge af en politioperation. I Diyarbakir sidder der i øjeblikket mere end 185 mindreårige i fængsel. Hundrevis af demokratisk valgte politikere og aktivister fra DTP er blevet fængslet, herunder tre partiledere. Der er indledt mere end 207 retssager mod parlamentsmedlemmer fra DTP.

Sådan læser jeg den øjeblikkelige demokratiske proces i Tyrkiet. Listen er længere endnu. Denne undertrykkelse begyndte kort efter den 29. marts, hvor DTP vandt en vigtig sejr ved lokalvalgene i landets sydøstlige del og fik næsten dobbelt så mange borgmesterposter, mens det regerende AKP oplevede bitre nederlag i den efterstræbte kurdiske region. Efter min mening er der en sammenhæng mellem DTP's succes ved valget og bølgen af undertrykkelse mod partiet.

Så forlød det fra regeringskredse, at størrelsen af DTP's valgsucces lige op til den armenske grænse blev anset for en sikkerhedsrisiko. I stedet for at prøve at forstå dette klare afstemningsresultat for, hvad det er, nemlig et utvetydigt budskab fra kurderne om, at der skal findes en løsning inden for systemet, forsøger man at undertrykke denne politiske succes, om nødvendigt også med politivold.

Desværre tror jeg ikke, at selv det højt besungne AKP har hverken viljen eller beslutsomheden til at udforme og gennemtvinge en omfattende strategi for løsning af denne konflikt, som har varet i årtier. Som De alle ved, er der ikke siden den seneste statusrapport sket betydelige fremskridt inden for presse- og ytringsfrihed, anerkendelse af den kurdiske virkelighed, rettigheder for religiøse mindretal eller en civilisering af militæret. Det regerende AKP skal nu endelig gennemføre en reel forfatningsreform og skabe ny dynamik, der kan genskabe landet forfatningsmæssigt og demokratisk og acceptere den pluralistiske, multietniske og multikulturelle virkelighed i samfundet. Ellers vil der ikke ske nogen reel demokratisering af Tyrkiet. Det burde stå klart for os alle her.

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand! EU har begået to store fejl i sine forbindelser med Tyrkiet. I 1999 tvang man Tyrkiet til at blive kandidatland, og man fortsatte ad dette forkerte spor ved at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Ankara i 2005. Rådet og Kommissionen mener, at de ved at gøre dette kan se stort på Republikken Tyrkiets historiske arv.

I dag kommer denne historiske arv – eller nærmere betegnet byrde – i en veritabel kulturkamp mellem den verdenslige kemalistiske lejr og den konservative/religiøse front, der omgiver det regerende parti Retfærd og Udvikling (AKP), om, hvilken retning Republikken Tyrkiet bør tage. En skadelig konsekvens af dette er den sensationelle Ergenekon-retssag mod en række fremtrædende kemalister. Med hensyn til de nationalistiske

holdninger over for landets religiøse og etniske mindretal er der ikke meget at vælge mellem blandt kemalisterne og premierminister Erdoğan. Denne konstante fratagelse af enhver indflydelse fra disse mindretal – som er en del af Republikken Tyrkiets historie – strider naturligvis mod EU's politiske betingelser for tiltrædelse.

Jeg vil gerne henvise Rådet og Kommissionen til en velkendt nederlandsk talemåde: Det er bedre at stoppe på halvvejen end at fortsætte i den forkerte retning. De europæiske institutioner og de tyrkiske myndigheder burde tage ved lære af denne gamle visdom. Kun på denne måde kan man bane vejen for bedre og mere realistiske relationer i begge parters interesse.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Ud fra det, jeg har hørt, er det tydeligt, at Tyrkiet er et land med meget store problemer med hensyn til demokrati.

Vi har set og hørt om 15 000 mindreårige i fængsler, vi har hørt om hundredvis af anholdelser med tvivlsomme sigtelser, vi er opmærksomme på, at det kurdiske problem stadig findes og frem for alt det armenske problem, det gammelkendte problem, som stadig er spillevende den dag i dag. Vi har set mord på præster og missionærer i de seneste to år, der er utallige problemer. Hvis vi sammenligner denne situation med et andet land, lad os sige Belarus, som stadig anses for et parialand i Europa, et land, der tilsyneladende udgør en del af ondskabens akse, er det svært at forstå, hvordan vi kan blive ved med at tale om, at Tyrkiet skal med i EU.

Der findes tydeligvis stærke lobbyer, som arbejder for tyrkisk medlemskab og for enhver pris ønsker, at Tyrkiet skal blive en del af Europa. Bortset fra alt andet kan vi ikke se bort fra, at der er et problem, Cypern, som rent faktisk er enestående: med andre ord et land, der kandiderer til medlemskab af EU, der besætter et andet lands område og fortsat besætter det ved at udøve sit herredømme over denne ø og udøve en absolut ikkeliberal magt over øens befolkning.

Jeg tror, at europæerne gransker deres samvittighed og i stigende grad erkender, at det er nødvendigt med en beslutning imod tyrkisk medlemskab af EU. Jeg vil gerne erindre Dem om nogle fakta: Tyrkiet har 90 mio. indbyggere, en kraftig befolkningstilvækst, og frem for alt må vi ikke glemme, at de tyrkisktalende lande i Centralasien kræver tyrkisk statsborgerskab, og at den tyrkiske stat synes indstillet på at give dem det. Dette betyder, at tyrkisk medlemskab er ensbetydende med, at ikke kun Tyrkiet bliver medlem af EU, men også andre befolkninger, andre stater i Europa. Vi må heller ikke glemme, at Tyrkiet historisk set er gået imod Europa, og nu fungerer landet som en vigtig udkigspost for to magter, der bestemt ikke er europæiske, nemlig USA og Israel.

Endelig må vi heller ikke overse religionen som faktor: Millioner af tyrkere, der kommer ind i Europa, vil betyde åbningen af tusinder og atter tusinder af moskeer og dermed uden tvivl en indskrænkning af den kristne identitet og den civile identitet i Europa. Vi må heller ikke glemme, at moskeer ofte villigt medvirker til at formidle idéer, der er stærkt frihedsbegrænsende, kvindefjendske og imod den europæiske befolkning.

Richard Seebler (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! I lighed med kommissæren vil jeg gerne kondolere familierne til ofrene for dette brutale angreb. Jeg vil også gerne starte med at sige, at jeg støtter alle Tyrkiets bestræbelser og stræben i retning af demokratisering. De har bestemt til formål at bringe Tyrkiet tættere på EU – ikke "ind i", men "tættere" på EU.

Jeg mener også, at vi skal fortsætte med en multolerancepolitik inden for menneskerettigheder og demokratisering, at vi skal forvente utroligt høje standarder. De eksempler, vores kolleger har nævnt, taler for sig selv, og vi kan se, at der er meget, meget langt igen, inden Tyrkiet når op på EU-standard. De beviser også, at Tyrkiet hidtil har undladt at tage stilling til og gennemføre disse grundlæggende forfatningsreformer.

Systemet i Tyrkiet er stadig kendetegnet af, at der ikke findes nogen klar kompetencefordeling mellem de forskellige statslige myndigheder, og dette er roden til mange af de problemer, vi ser i tyrkisk politisk i dag. Desværre må vi også sige, at listen over uløste problemer bliver længere i stedet for kortere.

Jeg vil f.eks. gerne fokusere på parlamentariske rettigheder: Der findes navnlig store underskud inden for parlamentets budgetkontrol med de militære udgifter. Parlamentet har ikke meget at skulle have sagt, og hvad mere er, findes der særlige midler, som parlamentet overhovedet ikke har nogen kontrol med.

Desuden reguleres immuniteten for de enkelte parlamentsmedlemmer på en meget tvetydig måde. Her findes der et massivt behov for reformer i Tyrkiet. Desværre har Tyrkiet også undladt at underskrive forskellige europæiske og internationale aftaler – f.eks. konventionen mod tortur. Jeg mener virkelig, at det er op til Tyrkiet at opføre sig eksemplarisk her og opfylde de europæiske og internationale standarder.

Jeg kan nævne endnu flere punkter, men jeg vil holde inde her og opfordre Kommissionen til at være meget opmærksom på fremskridtene på disse områder.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Hr. formand! Jeg deler bekymringen for den demokratiske proces i Tyrkiet i lyset af de seneste arrestationer, der fandt sted efter lokalvalget. Uanset dette mener jeg ikke, at politikere, der har nære forbindelser med organisationer, som benytter sig af voldelige metoder for at nå deres mål, bør støttes. Vold har aldrig været et acceptabelt og retfærdigt middel til beskyttelse af rettigheder og friheder.

Jeg mener, at kurderne skal have flere kulturelle og uddannelsesmæssige rettigheder, og jeg nærer stor respekt for de fortsatte reformer, herunder oprettelsen af en 24-timers kurdisksproget tv-kanal. Men rettigheder og friheder, kære kolleger, vindes ikke gennem vold, men ved hjælp af fredelige, politiske midler, gennem dialog og gensidig respekt.

Derfor vil vi gennem vores helljertede støtte til reformer i Tyrkiet også tilskynde til overholdelse af EU's grundlæggende værdier, hvoraf en af de vigtigste er respekten for etniske og religiøse forskelle og mangfoldighed. Jeg er sikker på, at de lyse udsigter til EU-medlemskab vil fremskynde respekten for menneskerettigheder og reformerne i Tyrkiet.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne sige velkommen til formanden for DTP-partiet, hr. Ahmet Türk, som er VIP-gæst i aften og følger vores forhandling. Kære Ahmet, De ved, at vi er med Dem, at vi støtter Deres partis demokratiske kamp i Tyrkiet for anerkendelse af kurdernes grundlæggende rettigheder.

Vi anerkender, at DTP er et vigtigt redskab for fremme af demokrati i Tyrkiet, og derfor fordømmer vi på det kraftigste den politiaktion, som premierminister Erdoğan har beordret imod Dem, hvor alle tre næstformænd for DTP blev fængslet sammen med mere end 300 aktivister og sympatisører. DTP's sejr ved det seneste administrative valg viser, at DTP er et parti, der nyder stærk folkelig opbakning. Europa-Parlamentet besluttede at bede premierminister Erdoğan om at indgå i direkte diskussioner med DTP, og i stedet var hans svar mere undertrykkelse, mere politi, mere autoritarisme og flere fængslinger.

Alle ved, at min gruppe her i Parlamentet og den europæiske venstrefløj hidtil har støttet Tyrkiets ansøgning om medlemskab af EU, idet vi samtidig støttede reformprocessen i landet. Jeg mener imidlertid, at hr. Erdoğan gennem de seneste to år og navnlig i de seneste par måneder har vist sig fra sin anden side, som en leder, der er pot og pande med den værste del af den tyrkiske hær, som ganske enkelt ønsker at massakrere kurderne.

Reformprocessen er død, fængslerne fyldes med kurdere, og hr. Erdoğan afskærer sig selv fra enhver mulighed for tyrkisk medlemskab. Ansvaret for det, der sker med forholdet mellem EU og Tyrkiet og den voksende forvirring i den europæiske offentlige opinion med hensyn til Tyrkiet ligger ene og alene hos ham.

Jeg vil gerne sende et meget stærkt politisk budskab til hr. Erdoğan: De skal enten søge en politisk forhandlingsløsning på det kurdiske spørgsmål, hvilket, og lad os sige det ligeud, er en proces, der kommer til at omfatte direkte forhandlinger med DTP, ellers vil vi bede Dem suspendere Deres forhandlinger om EU-medlemskab. Vejen til tyrkisk medlemskab af Unionen går via Diyarkabir og DTP, ellers bliver det os, med andre ord de personer, der var de største støtter bag Deres ansøgning, der beder om en tænkepause, som meget vel kan blive permanent.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! I dag fungerer Tyrkiet tilsyneladende som et demokrati, men EU skal ikke give endeløse lektioner i god opførsel, når EU selv gladelig og uden skrupler tilsidesætter sine vælgeres suveræne vilje, når de stemmer ved folkeafstemninger.

Tyrkiet er grundlæggende stadig langt fra at respektere de europæiske nationers værdier, hvilket fremgår af situationen for de utallige etniske og religiøse mindretal, som landet består af. Det går langsomt med at forbedre situationen for millioner af kurdere. Relationerne med armenierne eller endda med deres græske naboer er under konstant diplomatisk eller militært pres. Cypern er stadig besat af det tyrkiske militær i strid med folkeretten. Dette har været ved i 35 år. Religiøse mindretal har det ikke meget bedre. Befolkningens rettigheder, som ikke står opført i traktaterne, trædes regelmæssigt under fode, mens Kommissionen vender det blinde øje til, idet man i lighed med Parlamentet støtter landets medlemskab af EU.

Derfor skal vi være konsekvente. Selv om et samarbejde med Tyrkiet er vigtigt, skal alle planer for Tyrkiets tiltrædelse udarbejdes i overensstemmelse med de europæiske demokratier, nemlig gennem folkeafstemninger.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Vi har baseret en stor del af vores indsats og mange af vores politikker på håbet om, at, hvis vi var rare ved Tyrkiet, ville landet ændre sin kemalistiske fascisme til en

demokratisk adfærd, som lige netop er acceptabel. Vi tog fuldstændig fejl og er hurtigt blevet desperat skuffede og frustrerede. Den demokratiske reformproces i Tyrkiet har bevæget sig med samme fart som en trebenet skildpadde.

Hr. kommissær, vi og det store flertal blandt de europæiske borgere, vi repræsenterer, har mistet tålmodigheden. Vi har fået nok. Det styrende regime i Tyrkiet har bevist, at det er fuldstændig ude af stand til og mangler viljen til at bringe landet ind i det 21. århundredes civilisation. Teknikken med guleroden er slået godt og grundigt fejl, og De er nødt til at indrømme det, hr. kommissær. Nu er tiden kommet til at bruge stokken.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg er bange for, at Parlamentet endnu en gang viser sig at være temmelig vægelsindet med hensyn til Tyrkiet. Jeg ville være taknemmelig, hvis kommissæren kunne give os sin ærlige vurdering af Ergenekon-affæren. Er han enig i, at dette er et velkomment tegn på, at der skal luftes ud, og et signal om, at den juridiske proces endelig begynder at angribe den rodfæstede korrupsion i dele af den tyrkiske stat?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne reagere på det, hr. Lagendijk sagde. Vi er naturligvis opmærksomme på den positive diplomatiske rolle, som Tyrkiet kan spille i forhold til Armenien og i forhold til Mellemøsten. Men diplomati og demokrati er to forskellige ting. Vi er især bekymrede over premierminister Erdoğan's aktion imod Ahmed Doğans-aviskoncern. Selv Der Spiegel, der ikke har noget at gøre med hverken Doğan eller Springer, skriver om Erdoğan's private vendetta mod Doğan.

Jeg har allerede nævnt Kommissionens statusrapport. Endnu en gang vil jeg stille Kommissionen et specifikt spørgsmål. Er Kommissionen mere eller mindre bekymret for opinionsfrihed og pressefrihed i Tyrkiet, end den var på tidspunktet for offentliggørelsen af statusrapporten? Hvis ikke, hvorfor er den da ikke længere bekymret? Hvis ja, hvilke specifikke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe? Hvor vigtigt er temaet pressefrihed og opinionsfrihed i forhold til de igangværende tiltrædelsesforhandlinger? Som sagt er der trods alt tale om det første Københavnskriterium, det politiske kriterium.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke de ærede medlemmer, for det første for en meget seriøs og indholdsrig debat om den demokratiske proces i Tyrkiet, og jeg vil her i aften også gerne takke Europa-Parlamentet for dets bidrag til EU's politik over for Tyrkiet. Der har været kritisk, men konstruktiv støtte til vores engagement med Tyrkiet i en meget kritisk periode. Jeg mener, at Parlamentets – og forhåbentlig også Kommissionens – fremgangsmåde kan beskrives som retfærdig og fast i forhold til Tyrkiet og landets tiltrædelsesproces til EU.

Vi skal efter min mening være retfærdige og faste, og kun ved at være begge dele samtidig kan vi opnå resultater. Jeg mener, at vi skal være retfærdige ved at fastholde EU-perspektivet som den kritiske drivkraft for reformer i landet, holde vores løfter vedrørende Tyrkiets chance for at vise, at landet vil kunne opfylde EU's tiltrædelseskriterier. Samtidig skal vi være faste og anvende en stringent konditionalitet, navnlig med hensyn til grundlæggende friheder og demokratiske principper. Disse to nøgleelementer – retfærdighed og fasthed – fungerer kun i fællesskab, og de kan ikke adskilles. Jeg mener, at dette helt klart er den bedste måde, hvorpå vi kan støtte demokratiske ændringer i Tyrkiet, hvilket er vores mål, fordi det gør Tyrkiet til en bedre partner og et muligt medlem af EU, i henhold til de forhandlingsrammer, der blev vedtaget i de første timer af den 4. oktober 2005.

Den nuværende situation er i høj grad et blandet billede, som Joost Lagendijk, formanden for Europa-Parlamentets delegation til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Tyrkiet, beskrev det. Undertiden føles det som to skridt frem og et tilbage, men det er bedre end det omvendte.

Eftersom hr. Duff tog spørgsmålet op, mener jeg, at Ergenekon-efterforskningen er et godt eksempel. I lyset af de hidtidige undersøgelser lader det til, at det er vigtigt at få afsløret dette netværk bag potentielle politiske eller andre angreb på demokratiet i Tyrkiet og fortsat fokusere på det i retsstatsprincippets og den demokratiske verdsligheds navn.

På den anden side kan man ved de seneste faser i Ergenekon-efterforskningen sætte spørgsmålstejn ved, hvorvidt alle retsstatsprincipper er blevet overholdt korrekt, eller om der har været andre politiske hensigter med disse anholdelser. Juryen voterer stadig. Vi følger dette meget tæt, og vi vil bestemt rapportere om det i vores kommende statusrapport til efteråret.

Efter min mening er tre principper særligt vigtige. Før det første de demokratiske principper: videreførelse af forfatningsreformen, hvor det er vigtigt med en reform af bestemmelserne for politiske partier i lyset af

erfaringerne fra sidste år, i år og de foregående år, hvor vi har set faldgruberne i de forfatningsmæssige rammer i Tyrkiet i denne forbindelse, som Europarådets Venedigkommission påpegede.

For det andet er ytringsfriheden, som Graf Lambsdorff henviste til, selve demokratiets fundament. Dette blev diskuteret for ganske nylig på mødet mellem Delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg og den tyrkiske nationalforsamling. Jeg er bekymret for mediefriheden og dennes udvikling i Tyrkiet, og vi vil bestemt vende tilbage til dette i et særligt afsnit i vores statusrapport til efteråret.

Ja, der er sket positive fremskridt med konsekvenserne af reformen af den berygtede artikel 301 for et år eller to siden. På den anden side retfærdiggør relative fremskridt vedrørende artikel 301 ikke angreb på mediefriheden andre steder, således som det er blevet nævnt flere steder her i aften.

Endelig retsstatsprincippet, som er grundlaget for, at alle samfund og økonomien kan fungere, og som er en nøgleværdi i EU: Dette illustreres i kampen mod terrorisme, som vi støtter, så længe den føres i henhold til retsstatsprincippet og principperne om retfærdighed i den bedste europæiske tradition.

Så forhandlingstempoet med Tyrkiet vil især afhænge af fremskridtene og intensiteten af reformer til styrkelse af grundlæggende friheder og retsstatsprincippet i landet, inden for alle erhverv og i alle hjørner af landet. Det er grundlaget for forhandlingsprocessen. Fremskridt inden for de tekniske forhandlinger vil afhænge af, hvorvidt der gøres virkelige fremskridt med samt intensiteten og gennemførelsen af disse reformer til styrkelse af de grundlæggende friheder og menneskerettigheder og et verdsligt demokrati. Dette er indskrevet i traktaten om Den Europæiske Union og i vores fælles europæiske værdier. Dette er den kritiske målestok for Tyrkiets fremskridt i forhold til EU.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

15. Beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0185/2009) af Janusz Wojciechowski for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (KOM(2008)0553 – C6-0451/2008 – 2008/0180(CNS)).

Janusz Wojciechowski, ordfører. – (PL) Hr. formand! Vores civilisation er en civilisation, der bruger dyr. Vi dræber milliarder af dyr for deres kød, skind og for at opfylde en række økonomiske behov. Nogle gange dræber vi dem også uden økonomisk grund — for sportens skyld som ved jagt eller for underholdningens skyld som ved tyrefægtning. For mig er drab på dyr hverken sport eller underholdning eller kultur, men det skal vi ikke komme nærmere ind på her, for emnet for vores forhandling af aflivning af dyr af økonomiske grunde.

Beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet. Er det muligt? Er det muligt at beskytte et dyr, som vi skal aflive? Ja, det er muligt, især for at skåne det for unødvendige lidelser. Ved at beskytte dyr mod umenneskelig behandling beskytter vi vores egen menneskelighed. Den foreslåede forordning forbedrer standarderne for beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet og indfører højere og bedre tekniske standarder samt fremmer en bedre overvågning af deres anvendelse. Den indfører en større grad af personligt ansvar for korrekt håndtering af dyr og ligeledes et krav om udpegelse af en ansvarlig for dyrebeskyttelse i de anlæg, hvor slagtningen foregår. Den nye forordning skal erstatte det gamle direktiv fra 1993 og betyder indlysende fremskridt mod gennemførelsen af tanken om dyrebeskyttelse, og derfor støtter jeg som ordfører forordningen.

Der var flere kontroversielle områder. Et iøjnefaldende eksempel er spørgsmålet om rituel slagtning. Grundprincippet er, at dyrene aflives efter være bedøvet og gjort bevidstløse, men man tillader undtagelser af religiøse årsager – aflivning uden forudgående bedøvelse, hvis dette er påkrævet af religiøse årsager. Det drejer sig om tilhængere af islam og jødedommen, som dræber dyr uden at bedøve dem først. Ændringsforslag, der havde til formål at indføre et overordnet forbud mod rituel slagtning i EU, blev forkastet i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. Udvalgets medlemmer mente, at et sådant forbud ville være umuligt at gennemføre.

Udvalget har også forkastet et forslag, der ville have givet de enkelte medlemsstater ret til at forbyde rituel slagtning gennem deres egen lovgivning. Dette findes i ændringsforslag 28. Jeg vil gerne påpege, at hvis man stemmer for dette ændringsforslag, betyder det, at medlemsstaterne ikke vil være i stand til at forbyde rituel slagtning på deres område. Hvis man stemmer nej til ændringsforslaget, betyder det en tilbagevenden til Kommissionens holdning, hvor der bliver mulighed for et forbud mod rituel slagtning i henhold til den nationale lovgivning.

Et andet kontroversielt spørgsmål er de enkelte medlemsstaters udpegelse af nationale referencecentre. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter afviste denne tanke i ændringsforslag 64. Personligt mener jeg, at sådanne referencecentre burde oprettes, og at de også kan spille en rolle i forbindelse med tilsynet med dyr på aflivningstidspunktet.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på forslagene fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter i min betænkning. For det første burde foranstaltninger vedrørende indførelse af højere standarder for dyrebeskyttelse på aflivningstidspunktet støttes økonomisk af EU. De ædle mål om dyrebeskyttelse kan ikke nås uden økonomisk støtte og uden at indføre konkrete incitamentter til indførelse af forbedrede standarder.

For det andet foreslås det i betænkningen, at de forbedrede standarder ikke kun bør gælde producenter i EU, men også importører af kødprodukter til Europa. Vi ønsker at sikre os, at EU-markedet kun består af animalske produkter, der stammer fra dyr, som aflives som foreskrevet i EU-lovgivningen.

Mine damer og herrer, Europa-Parlamentets sidste møde drejer sig i høj grad om dyrebeskyttelse. I dag har vi besluttet at forbyde import af produkter fra sæler, der er blevet dræbt på en brutal måde, vi har besluttet at indføre højere standarder for beskyttelse af forsøgsdyr, og nu diskuterer vi højere standarder for dyrebeskyttelse på aflivningstidspunktet. Jeg er glad for, at Parlamentet gør så meget for dyrebeskyttelse, og jeg er glad for, at jeg kan være en del af det. Frans af Assisis ånd er til stede her i salen. Måtte han også være til stede i den kommende valgperiode.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Europa-Parlamentet og navnlig ordføreren, hr. Wojciechowski, for at have støttet de centrale elementer i Kommissionens forslag om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet.

Det glæder mig især, at Europa-Parlamentet accepterede den overordnede metode i forslaget, som går ud på at sikre, at dyrevelfærdslovgivningen for slagterier er i overensstemmelse med hygiejnepakken, der blev vedtaget tilbage i 2004.

Den gældende lovgivning om beskyttelse af dyr på slagtetidspunktet stammer fra 1993 og er helt klart ikke i overensstemmelse med den seneste udvikling inden for fødevarerikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd. I henhold til det foreliggende forslag skal operatører af slagterier indføre standardprocedurer, anvende velfærdsindikatorer ved bedøvelse, og medarbejderne skal uddannes i dyrevelfærd.

Med hensyn til spørgsmålet om religiøs slagtning vil jeg gerne understrege, at Kommissionen fuldt ud deler Europa-Parlamentets opbakning til religionsfrihed og fremhæve, at det er Kommissionens hensigt at bevare status quo på dette følsomme område. Det hedder klart i traktaten, at der skal tages hensyn til religiøs praksis ved udformningen af Fællesskabets politikker. Det er klart, at der findes mange forskellige former for praksis i forbindelse med religiøs slagtning rundt om i EU's medlemsstater.

Kommissionen foreslår, at man bevarer subsidiariteten på dette område. Det har fungeret fint i de seneste 15 år og bør også fungere fint i fremtiden. I denne henseende kan vi i princippet, hvis det bliver omformuleret, acceptere ændringsforslag, der afspejler fremgangsmåden i den gældende lovgivning, som bevarer retten til religionsfrihed, mens medlemsstaterne fortsat får lov til at indføre eller opretholde strengere regler. I denne henseende vil jeg gerne bemærke, at der synes at være enighed i Rådet om dette.

Nu vil jeg gerne sige et par ord om baggårdsslagtning. I dag er slagtning af dyr til privat konsum tilladt uden for slagterier (undtagen for kvæg), men grise, får og geder skal bedøves først. Nogle borgere i medlemsstaterne slagter traditionelt grise til jul og får til påske. Kommissionen lægger vægt på at bevare disse traditioner, men der er ingen grund til at indføre undtagelser fra reglen om bedøvelse af dyr, således at man undergraver dyrevelfærden. Derfor mener Kommissionen, at grise eller lam, der slagtes uden for slagterier, altid skal bedøves først.

Et andet punkt i forslaget drejer sig om oprettelse af et nationalt referencecenter. Vi mener, at dette er vigtigt for at sikre en korrekt håndhævelse af de foreslåede foranstaltninger. På slagterierne foretager officielle inspektører fødevarerikkerhedskontroller, især med slagtekroppe. De har begrænset tid og begrænset kompetence til at vurdere dyrevelfærdsparametre. I dag er bedøvelsesudstyret kompliceret og vanskeligt at vurdere med hensyn til, om det er effektivt for dyrevelfærden. Nationale referencecentre vil opfylde behovet for teknisk og videnskabelig information om dyrevelfærd ved slagtningen, og Kommissionen mener, at dette krav bør fastholdes i forslaget.

Kommissionen mener ligeledes, at de krævede kompetencecertifikater for slagteriernes medarbejdere bør udstedes efter en uafhængig undersøgelse. Dette system er indført på andre områder af dyrevelfærden, både

i den offentlige og den private sektor. Når dette gennemføres korrekt, giver det gode resultater. Det burde derfor udvides til alle slagterier i EU.

Dyr slagtes også i stort tal uden for slagterierne for at begrænse spredning af sygdom. Det er korrekt, at der allerede findes krav vedrørende dyresundhed, men de nuværende krav drejer sig ikke om dyrevelfærd. Man mener, at masseslagtning med henblik på sygdomskontrol bør udføres så human som muligt. Derfor er gennemsigtighed vigtigt, og det vil sige korrekt rapportering. Desuden har de hidtidige erfaringer i disse nødsituationer vist, at det er vigtigt at indsamle information om god praksis og om eventuelle fejl. Der bør derfor være krav om korrekt tilsyn og rapportering om dyrevelfærd i forbindelse med masseslagtning.

Jeg er meget glad for Deres støtte til Kommissionens forslag. Hvis det vedtages, vil EU få mulighed for at gå i spidsen og innovere inden for dyrevelfærd på globalt plan.

Jens Holm, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed*. – (SV) Hr. formand! Hvert år slagtes og transporteres hundreder af millioner dyr – grise, køer, høns, heste og andre dyr – rundt om i Europa. Derudover slagtes 25 mio. pelsdyr. Dette medfører kolossale lidelser for dyrene. Naturligvis ville den bedste løsning være, at vi slet ikke spiste dem og slet ikke bar dyr i form af pels.

Men denne forordning drejer sig ikke om dette, men om, hvordan vi kan mindske dyrenes lidelser på slagterierne. Kommissionens forslag er et skridt i den rigtige retning, men det skal strammes op på en række punkter. I Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed vedtog vi min udtalelse, hvor vi bl.a. kræver kortere transporttider og ventetider på slagterierne, investeringer i mobile slagterier, at pelsdyr skal medtages under denne forordning, at medlemsstaterne skal kunne gå videre og indføre strengere bestemmelser, og at dyrevelfærdsinspektører og de foreslåede nationale referencecentre for dyrevelfærd skal være uafhængige og tildeles mere vidtgående beføjelser.

Det er glædeligt, at Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter støtter vores forslag om mobile slagterier og medtagelsen af pelsdyr. Men jeg er dybt bekymret over adskillige andre ændringsforslag fra dette udvalg og af enkelte medlemmer. Det er uheldigt, at Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter fuldstændig har slettet de foreslåede frister for transport til slagteriet og ventetiden på selve slagteriet. Jeg vil bede Dem stemme for ændringsforslag 125 fra Den Europæiske Venstrefløj's Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre om genindsættelse af disse krav. Jeg forstår heller ikke, hvorfor Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter ønsker at slette forslaget om nationale referencecentre for dyrevelfærd. Det er også utrolig vigtigt at give medlemsstaterne mulighed for at gå videre og indføre mere ambitiøse bestemmelser end forordningens. Jeg opfordrer Dem til at stemme for ændringsforslag 124. Endelig bekymrer det mig dybt, at Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter ikke ønsker at lade medlemsstater, der i øjeblikket har et fuldstændigt forbud mod slagtning uden bedøvelse, bevare dette forbud. Dette gælder f.eks. mit hjemland, Sverige. Vi har fundet en balance mellem religiøs tradition og dyrevelfærd, som de fleste er tilfredse med. Jeg vil bede Dem stemme imod ændringsforslag 28 fra ordføreren.

Sebastiano Sanzarello, *for PPE-DE-Gruppen*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Ved et lykketræf tilkommer det mig at tale her i aften for sidste gang, i det mindste i denne valgperiode, under Deres forsæde, som vist er Deres sidste forsæde, da De ikke genopstiller. Jeg er glad for at kunne udtrykke min tilfredshed med Deres indsats her i Parlamentet og med den store respekt, som alle Parlamentets medlemmer nærer for Dem, ikke kun den italienske delegation, hr. Cocilovo. Jeg blev valgt i samme valgkreds som Dem, vi er politiske modstandere, men jeg føler, at jeg skylder at ønske Dem en vellykket politisk fremtid, hvor De handler i Italiens, men også i Europas interesse.

Nu til sagen. Jeg mener, at vi i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har udført et fremragende stykke arbejde. Efter have lyttet til konsulenter og til forskellige faggrupper har vi forsøgt at forbedre teksten fra Rådet og Kommissionen og gøre den mere anvendelig og mere konsekvent, og sikre retten til, at man kan udøve sin religiøse praksis i alle facetter. Der var nogle selvmodsigelser, fordi Kommissionen og Rådet erklærede og hævdede, at de ville sikre rituelt slagteri, men en række forpligtelser gjorde det umuligt i praksis – jeg henviser til praksis med at hænge dyret med hovedet nedad og det meget omtalte emne bedøvelse.

Fra et dialektisk synspunkt virker det som brutalitet, men hvad omfatter det rent faktisk: Et afgørende snit medfører den samme smerte som bedøvelse, der foretages med en bolt i panden, og derefter er der ikke mere smerte, og derefter vil det være endnu mere brutalt at bedøve dyret, når det har fået halsen skåret over. Derfor mener jeg ikke, at dyr behandles brutalt, hvis de ikke bedøves efter at have fået halsen skåret over.

I chartret om menneskerettigheder står der, at når der opstår konflikt i forhold til dyrs rettigheder, har menneskerettighederne forrang, med andre ord burde retten til religiøs praksis, og ikke bare muslimsk, ikke

bare jødisk, men også kristen praksis – hvilket vi har diskuteret grundigt i udvalget – være beskyttet, fuldstændig beskyttet. Ikke mindst, eftersom vi har gensidige forbindelser med lande uden for EU, fordi personer, der praktiserer bestemte religioner ellers ikke kan spise kød i Europa, fordi det ikke må produceres i Europa og ikke må importeres. Jeg mener ikke, at dette er rimeligt.

Rosa Miguélez Ramos, for PSE-Gruppen. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Som vi allerede har hørt, erstatter det forslag, vi diskuterer i dag, et direktiv, der er blevet forældet på grund af den teknologiske udvikling, og det betyder en ny forordning, der giver mulighed for at anvende Fællesskabets krav til dyrevelfærd ensartet over hele EU.

I forbindelse med det indre marked og i lyset af, at det kan skade konkurrenceevnen at overholde forordninger, vil det sikre ensartede konkurrencevilkår for alle erhvervsdrivende i Fællesskabet. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, som har valgt at fritage mindre erhvervsdrivende fra nogle af kravene, har øget ansvaret for de resterende store erhvervsdrivende – det er den tekst, vi diskuterer i dag – og har desuden indført stillingen som dyrevelfærdsansvarlig i store virksomheder.

Den betænkning, vi diskuterer i dag, forbedrer Kommissionens forslag på grundlæggende punkter. Et eksempel er, at man ikke længere forsøger at ændre de nuværende bestemmelser for dyretransporter til samlede transporttider – hvad vi fandt absolut skandaløst – og det fastholder det nuværende forbud mod transport af dyr, hvis særlige kendetegn betyder, at de ikke er egnede til transport.

Det betyder desuden en ændring og en præcisering af virksomhedernes ansvar for overholdelse af velfærdsbestemmelserne: Det er de erhvervsdrivende og ikke medarbejderne, der er ansvarlige for at sikre, at reglerne overholdes.

Endelig vil jeg gerne bede Dem huske på, at der i EU ikke findes to ens juridiske systemer i de forskellige regioner. De er alle forskellige, hr. kommissær. De nationale referencecentre, De foreslår, og som De netop henviste til i Deres indlæg, vil, hvis de indføres, som Kommissionen foreslår, føre til oprettelse af 17 nationale referencecentre i Spanien og ikke bare ét nationalt referencecenter. I Spanien er centralregeringens beføjelser decentraliseret til de selvstyrende regioner, og vi vil derfor være tvunget til at etablere 17 af disse nationale centre, som De vil give mulighed for. Det ville være latterligt: et center pr. region. Derfor foreslår vi, at den relevante myndighed skal være ansvarlig for at sikre, at reglerne anvendes korrekt.

Zdzisław Zbigniew Podkański, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Wojciechowski-betænkningen om forslaget til Rådets forordning om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet rejser det meget vigtige spørgsmål om dyrevelfærd. Den stiller indirekte spørgsmålet om, hvorvidt den moderne menneskehed kan bryde med brutalitet og skabe en ny verden baseret på værdier, hvor man er følsom over for smerte, lidelser, frygt og angsten for at miste livet, ikke bare i forhold til mennesker, men også til dyr.

Trods udviklingen af civilisation og teknologi dræbes milliarder af dyr og fugle desværre stadig hvert år, ofte på en brutal måde og uden bedøvelse. Dette giver anledning til flere spørgsmål om, hvorfor intelligente og uddannede mennesker ofte opfører sig over for dyr som primitive stammer, der er dømt til at kæmpe for deres eksistens. Hvad skal vi gøre for at lave om på dette?

Disse spørgsmål besvares i vid udstrækning i betænkningen, som stadig ikke løser mange af de grundlæggende problemer f.eks. i forbindelse med lovgivning, rituel slagting og bevidstgørelse af samfundet. Disse problemer skal derfor stadig løses af Rådet, Kommissionen og af det nye Parlament. Jeg håber, at det videre arbejde med at forbedre dyrevelfærden vil blive ledsaget af en erkendelse af, at dyr er levende væsener, der kan føle smerte og lidelse, at de ikke er ting, og at vi mennesker skylder dem respekt, beskyttelse og omsorg.

Alyn Smith, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne lykønske vores ordfører, Janusz Wojciechowski, for at have løst en meget kompliceret og følelsesbetonet sag med stor sikkerhed og en vellykket håndtering af en lang række modstridende synspunkter. I dette indlæg, som formentlig er mit sidste i denne valgperiode, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at dette er, hvad jeg kalder en klassisk sag for Europa-Parlamentet. Den er teknisk, den er kompliceret, den er en smule fjern for vores borgere, men det er værd at huske på, at dyrevelfærd er af central betydning for vores borgere, og retfærdighed er af den største betydning for vores producenter, for vores forbrugere og for vores marked.

Jeg er især glad for ændringsforslag 45 og 46 om, at tredjelande, der ønsker at eksportere til vores område, skal overholde vores standarder. Det er et centralt element af retfærdighed for vores producenter og for forbrugernes tillid til vores markeder, så det må vi i høj grad hilse velkommen.

Desuden glæder vi os også over proportionaliteten i foranstaltningen i ændringsforslag 65 til 67 om at tillade uddannelse på arbejdet på mindre slagterier og i mindre virksomheder rundt om i EU. Undtagelsen, der betyder, at små slagterier fritages for tilstedeværelsen af en dyrevelfærdsansvarlig, hilser vi også i høj grad velkommen.

Med hensyn til religiøs slagtning mener jeg, at kommissæren har fuldstændig ret. Jeg mener ikke, at vi skal regulere det i denne pakke, så det er godt nyt for forbrugerne. Det er godt nyt for tilliden til EU's kødmarked, og det er godt gået hele vejen rundt.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Først vil jeg gerne lykønske ordføreren og takke ham for den imødekommenhed, han har udvist.

Jeg er enig i Kommissionens forslag om, at dyr kun må aflives med metoder, der sikrer øjeblikkelig død eller efter bedøvelse, men accepterer dog en undtagelse for slagtning som led i religiøse ritualer. Jeg støtter også, at denne forordning ikke finder anvendelse på dyr, der slagtes til privat konsum i henhold til traditionerne ved vigtige religiøse højtider som påske og jul og kun i en periode på 10 dage forud for disse højtider.

De medarbejdere, der udfører slagtningen og andre tilhørende aktiviteter, skal følge relevante kurser, der afvikles på normal vis og afsluttes med udstedelse af et kompetencebevis.

De europæiske forordninger på dyrebeskyttelsesområdet er blandt de strengeste i verden. De medfører højere produktionsomkostninger og kan også forvride konkurrencen i forhold til lande, hvor lovgivningen i denne henseende er mindre stram. Derfor opfordrer jeg Kommissionen til at sikre, at kødprodukter eller andre produkter af animalsk oprindelse, der importeres fra tredjelande, opfylder de europæiske standarder. Vi ønsker, at Kommissionen kan udføre inspektioner på slagterier, der har tilladelse til at eksportere deres produkter til EU, så man sikrer sig, at bestemmelserne om dyrebeskyttelse overholdes ud over de allerede udstedte sundhedsattester.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke fru Vassiliou mange gange for hendes arbejde her i Parlamentet. Hun overtog først sagen for et par år siden og har lavet et fantastisk stykke arbejde, så jeg vil gerne ønske hende tillykke. Jeg vil også gerne lykønske Janusz Wojciechowski med en virkelig god betænkning og en fremragende indsats som næstformand i Landbrugsudvalget.

Jeg mener, at dyrevelfærdsstandarderne i Europa er helt centrale for, at vi kan fremstille kvalitetskød. Vi vil gerne sørge for, at de slagtes omhyggeligt og i henhold til høje standarder, både med hensyn til hygiejne og dyrevelfærd. Jeg glæder mig rent faktisk over idéen om mobile slagterier, for jeg mener, at dette vil være en fantastisk god idé. Jeg mener også, at vi skal være forsigtige, for tidligere er mange små slagterier i Europa blevet lukket – og det er også sket i mit eget land – så vi ønsker at sikre os, at vi får en ordentlig forordning, men ikke for meget regulering, der vil føre til, at de lukker.

Nu vil jeg være lidt kontroversiel. Jeg mener, at dyr fødes ind i denne verden, og at det er os som mennesker, der beslutter, nøjagtig hvordan de skal slagtes. Jeg synes, at Kommissionen skal beslutte sig. Enten accepterer man religiøs slagtning, og at dyrene ikke bedøves, således at de dyr i andre lande, som vi ønsker slagtet til jul, kan have gennemgået den samme proces, eller også forsvares man det, man finder rigtigt, og det er, at det er os som mennesker, der beslutter, hvordan dyr skal slagtes, og at dyr skal bedøves, før de slagtes. Jeg synes, det er helt klart, at det er, hvad der burde ske. I nogle medlemsstater bedøves dyr før og efter slagtning hos både muslimer og jøder. Jeg forstår ikke, hvorfor dette ikke kan ske i hele Europa, for vi er nødt til at være sikre på, at alle dyr behandles på samme måde. Jeg accepterer subsidiaritet, men ønsker også, at Kommissionen lægger pres på medlemsstaterne for at sikre, at vi fremover slagter vores dyr ordentligt og bedøver dem forud.

Og med hensyn til mærkning kan jeg ikke se noget problem. Hvorfor skulle vi ikke på mærkningen af dyrene angive, hvordan de er slagtet? Hvis der ikke er noget problem med halalslagtning og jødisk slagtning, hvorfor så have problemer med at angive dette på mærkningen? Så lad os få en ordentlig mærkning, så vi ved, nøjagtig hvad det er, vi køber i fremtiden, for det er meget vigtigt for europæisk landbrug at sikre meget høje standarder.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Retten til religionsfrihed kan efter min mening ikke tilsidesætte vores landes regler og bestemmelser og kan ikke berettige så grove overtrædelser af vores standarder for slagtning, hygiejne og dyrevelfærd. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor vi i religionens navn skal tolerere anakronistiske, uhygiejniske og endog sadistiske drab på dyr, som undertiden finder sted under pompøse ceremonier, der gennemføres foran både børn og voksne.

Derfor mener jeg, at dyr kun bør slagtes under kontrollerede forhold på et autoriseret slagteri, der er underlagt kontrol, og ingen dyr må slagtes uden forudgående bedøvelse. Religionsfrihed er én ting, at forårsage unødvendig smerte for dyr og overtrædelse af hygiejnebestemmelser er noget andet. Regler og love i EU bør være ens for alle, uanset religion.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær! Emnet for denne forhandling, dyrevelfærd, er efter min mening i alt for høj grad blevet indsnævret til spørgsmålet om, hvorvidt vi bør eller ikke bør bedøve dyrene. Det er ikke, fordi jeg er imod bedøvelse, det er bare, at vi er nødt til at indse, at bedøvelse oprindeligt ikke blev indført af hensyn til dyrevelfærd, men af økonomiske grunde for at kunne slagte dyr i jordløst husdyrbrug, som omfatter masseslagtning i slagterier, uden at påvirke og forringe kødets kvalitet på grund af den angst, der opstår hos dyrene i forbindelse med slagtingen.

Med religiøs slagting drejer det sig om den fine kunst at slagte dyret, uden at det oplever yderligere lidelser, og for så vidt angår bedøvelse i slagterier, drejer det sig ikke kun om, hvorvidt der bør bruges bedøvelse eller ikke, men også om håndtering af dyr under transporten og i ventetiden på slagteriet. Jeg er enig med hr. Parish i, at mærkningen bør vise, at dyret er slagtet religiøst, således at forbrugere ved, hvad de køber, og hvad de støtter.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Dagens forhandling om Wojciechowski-betænkningen afspejler Parlamentets, Kommissionens og også offentlighedens omsorg for dyrs velfærd på slagtetidspunktet. Kommissionens forslag betyder vigtige nyskabelser, som jeg håber, at De kan støtte.

I dag indeholder EU-lovgivningen krav om, at erhvervsdrivende fra tredjelande, som eksporterer til EU skal anvende ensartede standarder. Og det skal fremgå af kødimportdokumenterne, at EU's standarder er overholdt i eksportvirksomhederne. Med hensyn til Kommissionens forslag mener vi derfor, at princippet om ækvivalens fortsat bør finde anvendelse.

Jeg har lyttet omhyggeligt til alt, De har sagt, og jeg finder Deres bemærkninger meget nyttige. De kan bidrage til, at vi opnår en virkelig effektiv dyrevelfærd. Med vedtagelsen af denne betænkning sender vi de rette signaler til offentligheden om, at vi tager deres bekymringer alvorligt, samtidig med at vi indfører moderne standarder for dyrenes samlede velfærd på slagtingstidspunktet.

Da dette er sidste gang, jeg taler her i Parlamentet, vil jeg gerne sige, at jeg i høj grad har nydt at arbejde med Dem alle, og jeg ønsker Dem held og lykke med Deres fremtidige arbejde.

Janusz Wojciechowski, ordfører. – (PL) Hr. formand, kommissær! Også jeg vil tilslutte mig disse ønsker, og det glæder mig, at kommissærens sidste tale i Parlamentet vedrører dette meget gennemarbejdede udkast og en god forordning, som flertallet af dem, der har taget ordet her i aften, tilslutter sig. Jeg ønsker inderligt, at slutresultatet af Parlamentets, Kommissionens og Rådets fælles indsats ikke vil være til skade for det, Kommissionen har foreslået, for Kommissionen har bestemt fremsat et godt forslag. Vedrørende dyrebeskyttelse er der dog to vigtige ting i de foranstaltninger, der sigter mod at forbedre dyrs velfærd.

Den første er penge. Desværre får vi ikke ros fra befolkningen for at hæve disse standarder, hvis vi ikke sikrer, at de er ordentligt finansieret. Her er fællesskabsmidler vigtige for at nå de målsætninger, vi har fastlagt. Det kan ikke lade sig gøre at indføre højere standarder som disse uden penge og overføre alle udgifterne til de organer, der skal indføre standarderne.

Det andet punkt vedrører ækvivalens, således at de forbedrede standarder ikke skader konkurrenceevnen for EU's producenter. Jeg synes, vi er på rette spor. Det glæder mig, at Parlamentet kan godkende disse forslag.

Jeg vil gentage min tak til kommissæren. Og jeg vil også takke alle de kolleger, der har taget ordet under denne diskussion. Det glæder mig, at forslaget om at hæve standarderne for dyrevelfærd kan accepteres af hele Parlamentet.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 6. maj 2009.

16. Generel revision af forretningsordenen (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0273/2009) af Richard Corbett for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om en generel revision af Europa-Parlamentets forretningsorden (2007/2124(REG)).

Richard Corbett, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg kommer ikke til at bruge alle mine fem minutter til at fremlægge betænkningen, men til gengæld kan det godt være, at jeg vil bruge lidt længere tid til sidst, hvis der er uddybende spørgsmål.

Betænkningen er resultatet af et stort arbejde. Kilderne til de ændringer, som vi håber at få indført i forretningsordenen, kommer dels fra arbejdet med reformen i den arbejdsgruppe, som Formandskonferencen nedsatte med min dygtige kollega, Dagmar Roth-Behrendt, som formand, og som stillede nogle ændringsforslag, som Formandskonferencen godkendte, og det er nu op til os at indarbejde dem i forretningsordenen på den bedst mulige måde.

Den anden kilde er en masse småændringer, som på mange måder har trængt sig på i længere tid, men i stedet for at fremsætte forslag til en række enkeltbetænkninger om småændringer af forretningsordenen, har vi samlet dem alle sammen. Nogle af dem er tekniske, nogle er uddybende og gør vores forretningsorden lettere at læse. Det gælder f.eks. sammenlægningen af artikel 141, 142 og 143 til en enkelt kodificeret tekst om, hvordan vi i praksis skal tilrettelægge vores forhandlinger. I den forbindelse er der også det innovative ændringsforslag om, at vi burde indføre proceduren med det blå kort, så vi kan afbryde hinanden. Hr. Duff ønsker måske at stille mig et spørgsmål nu til det, jeg netop har sagt, og det vil jeg så lade ham gøre i 30 sekunder i henhold til denne bestemmelse, hvis den vedtages. Jeg er sikker på, at De vil tillade ham det her og nu, hvis han ønskede det, men det gør han desværre ikke, hr. formand.

Så der er nogle innovative forslag, som vil gøre vores forhandlinger lidt mere livlige. Jeg kan huske, da jeg første gang foreslog catch-the-eye-perioden efter almindelige forhandlinger, hvor alle sagde: "Nej, da, det kan vi da ikke gøre, det vil skabe kaos i gruppernes taletid, osv." Men nu gør vi det, og det er en accepteret del af vores procedurer og meget værdsat, tror jeg, af de fleste medlemmer. Jeg tror, at det bliver det samme med denne procedure med det blå kort, nemlig at nogle stiller sig tøvende over for forslaget lige nu, men lad os prøve det og se, hvordan det fungerer, for jeg er sikker på, at det skal det nok.

Der er også nogle ændringsforslag, som opstod i takt med vores drøftelser, enten i udvalgene eller her i plenarsalen. Det er f.eks. blevet foreslået, at alle endelige afstemninger om lovgivning automatisk burde være afstemninger ved navneopråb, jeg tror, det er fru Dahl, der stillede det. Det kan jeg sagtens tilslutte mig, og det indgår derfor i min betænkning. Mange medlemmer har foreslået, at vi indfører noget i forretningsordenen om intergrupper, om ikke andet for at få en afklaring på, hvad de helt nøjagtigt er for nogle størrelser, for at vise, at de er uformelle og ikke kan overtage ansvaret fra Parlamentets organer.

Så der er en masse interessante ting i denne betænkning. Der er også ændringsforslaget om at håndtere det mærkelige system, vi har med, at det konstituerende møde afvikles under forsæde af det ældste medlem i stedet for den afgående formand, som det er tilfældet i nogle parlamenter, eller endog en afgående næstformand, hvis formanden ikke genvælges. Det er en temmelig fornuftig forbedring af vores procedurer.

Jeg vil standse her. Jeg har ikke brugt al min tid, men hvis der er behov for det, vil jeg med glæde besvare eventuelle spørgsmål senere.

József Szájer, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne tilslutte mig dette forslag og takke Richard Corbett for hans hårde, men ikke altid værdsatte arbejde.

Når vi laver ændringer i forretningsordenen, bliver vores kolleger tit meget bekymrede over, hvad det er, der sker. Det er først, når de træder i kraft, at mange af dem indser, hvad der er sket, og hvilke ændringer vi har foretaget, og så kan de ikke længere ændres. Jeg bifalder i høj grad de stillede forslag, især fordi de ikke afspejler Deres hårde arbejde, men også, som De nævnte, arbejdet i Parlamentets reformgruppe under forsæde af Dagmar Roth-Behrendt, som på forbilledlig vis har udarbejdet dette forslag.

Under reformprocessen gjorde jeg det dog også klart for vores gruppe under drøftelserne, at denne betænkning om en reform af Parlamentet skal godkendes gennem ændringer af forretningsordenen. Det er en demokratisk procedure, som afsluttes med en afstemning. Intet kan ændres blot gennem diskussioner i denne gruppe, og vi har arbejdet efter det system meget længe.

Jeg vil også gerne nævne, at jeg er ret kritisk over for det, der netop er blevet sagt, nemlig at nogle af de uformelle procedurer, vi har i Parlamentet, institutionaliseres. Jeg er lidt bange, for hvis vi har en sædvane, er det bedre at bevare den som en sædvane i stedet for nødvendigvis at ændre forretningsordenen.

For vores gruppe er det vigtigste dog proportionalitet. I Parlamentet spiller udvalgene en meget vigtig rolle. Ved at forberede afstemningerne i Parlamentet letter de i høj grad Parlamentets arbejde takket være afstemningerne i udvalgene. Det er ikke blot et spørgsmål om procedure, men et spørgsmål om demokrati, at udvalgene afspejler sammensætningen i plenarforsamlingen, når der træffes beslutninger om vigtige emner. For mig er det grundlæggende et spørgsmål om demokrati, og PPE-DE-Gruppen støtter betænkningen.

Costas Botopoulos, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg er et af de der mærkelige konstitutionelle dyr, som mener, at forretningsordenen afspejler vores eget arbejde i vores eget Parlament. Så jeg synes, at Richard Corbett, som er en af de største specialister på området, har lavet et vigtigt stykke arbejde. Til hans ros vil jeg sige, at det er den anden ændring af forretningsordenen. Nogle ting er blevet ændret for ganske nylig, og dem ændrer vi nu igen, fordi vi har set, at Parlamentets praksis kræver, at disse ændringer foretages.

Jeg har en generel bemærkning og tre specifikke, jeg vil komme med her i aften. Den generelle bemærkning er, at jeg også synes, det er vigtigt at tale om det andet aspekt af hr. Corbetts betænkning, nemlig Lissabontraktatens indvirkning på vores forretningsorden. Det er meget vigtigt også at tale om dette emne, fordi en ændring af forretningsordenen uden denne anden del ville være ufuldstændig.

Og nu mine tre specifikke bemærkninger: Den første vedrører en ændring, som jeg selv har spillet en lille rolle i. Det er, at vi nu forsøger at indføre denne tanke om en agora i forretningsordenen, dvs. en mulighed for borgerne for også at henvende sig til Europa-Parlamentet og deltage i diskussionerne i Europa-Parlamentet. For mig er det et vigtigt initiativ rent symbolsk, som vi tog sammen med min ven og kollega Gérard Onesta, og det ville være rigtig godt, hvis vi kunne få det nedfældet i forretningsordenen.

Den anden bemærkning er, at den vigtige ændring, vi har foretaget med hensyn til initiativbetænkninger. Nu har vi set, hvordan systemet med initiativbetænkninger fungerer i praksis, og vi genindfører muligheden for ændringsforslag, om end dog stillet af en tiendedel af alle medlemmerne. Det tredje aspekt er proceduren med det blå kort. Jeg er tilhænger af alt, der skaber liv i Parlamentets diskussioner, så denne mulighed for, at medlemmerne kan afbryde hinanden på en civiliseret måde og tage ordet, er en god idé.

Andrew Duff, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Først vil jeg takke hr. Corbett for hans arbejde. ALDE-Gruppen støtter pakken. Det er en modernisering af Parlamentet, som vi sætter pris på, fordi den vil gøre os mere effektive og pluralistiske, og jeg håber, at den i sidste instans vil gøre os mere attraktive for offentligheden og bestemt også for pressen.

Jeg har dog et par betænkeligheder. Den første er det, hr. Szajer sagde om forsøget på at tvinge udvalgene til at have nøjagtig samme forholdsmæssige sammensætning som partierne i Parlamentet. Jeg synes, at en politisk gruppe skal have ret til at foretrække at afsætte et større antal af sine medlemmer til et bestemt udvalg, som det finder særlig vigtigt. Hvis vi vedtager ændringsforslag 42, vil grupperne og medlemmerne finde det frustrerende, og det vil i sidste instans kræve større fleksibilitet.

Jeg vil også gerne kraftigt forsvare de ændringer til artikel 45, stk. 2, der er vedtaget i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, og som Costas Botopoulos netop har nævnt. Vi har efter min mening brug for en bestemmelse om, at vi skal kunne ændre initiativbetænkninger, hvis det viser sig nødvendigt, og vores erfaringer siden juli, hvor den foregående ændring blev foretaget, har klart vist, at de ofte har brug for at blive forbedret i plenarsalen.

Jeg vil også gerne anbefale ændringsforslag 68 om omarbejdningsproceduren. Parlamentet har været alt for tilbageholdende, og vi burde i højere grad afspejle den interinstitutionelle aftale fra 2001 i vores procedurer, således at udvalgene kan tale om ændringer til indholdet af dele af direktiver og forordninger, som Kommissionen ønsker at omarbejde, men i en mere begrænset form.

Endelig vil jeg gerne have fjernet de delte og særskilte afstemninger fra forretningsordenen, som vil gøre det muligt for formanden at henvise en betænkning til fornyet udvalgsbehandling, hvis der er stillet over 50 ændringsforslag til indholdet.

Monica Frassoni, for Verts/ALE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Gruppen De Grønne/Europæisk Fri Alliance har aldrig haft særlig lang tid til de store reformer af Parlamentet, som hr. Corbett har afstedkommet – han er en af mine venner, og vi har samarbejdet i mange år, så det ved han godt, og han vil ikke tage mig det ilde op – for de gør vores Parlament til en bureaukratisk maskine, hvor det enkelte

medlems og mindretalsgruppernes, ja, endog udvalgenes rolle skal være underlagt Formandskonferencens og administrationens stigende, delvist vilkårlige beføjelser inden for beslutningsproceduren. Desuden skaber de uklarhed og konflikter i forholdet mellem det korresponderende udvalg og de rådgivende udvalg i lovgivningsproceduren.

Jeg er rystet over, at vi under denne forhandling ikke taler om de spørgsmål, som efter vores mening udgør de grundlæggende problemer med denne reform af forretningsordenen. Det første er den forvirring, der uundgåeligt vil opstå mellem det korresponderende udvalg og de rådgivende, for når det korresponderende udvalg afviser ændringsforslag fra det rådgivende udvalg, bliver disse ændringsforslag måske forelagt Parlamentet direkte, hvilket jo helt klart vil skabe et kolossal risiko for forvirring – som vi jo for øvrigt også kunne konstatere med REACH-sagen.

De rådgivende udvalg kan for øvrigt heller ikke udføre deres arbejde ordentligt på grund af den forvirrende og absolut uacceptable mekanisme, der findes med muligheden for afstemninger under ét og fælles ordførere for emner, der er særligt vigtige for vores lovgivningsmæssige beføjelser.

Til sidst vil jeg sige, at der også er et andet element, som bekymrer os meget. Et af forslagene fra arbejdsgruppen om den interne reform, som jeg var med i, og som vi virkelig finder positivt, var forslaget om en reel styrkelse af Udvalget om Andragenders beføjelser og rolle. Men i denne reform er dette udvalgs rolle blevet udvandet, for så vidt som det ikke længere vil være muligt for det at henvende sig direkte til Parlamentet, eller rettere kun efter utroligt store vanskeligheder og mulige konflikter med det korresponderende udvalg.

Af alle disses grunde finder vores gruppe ikke, at denne reform er gennearbejdet, og vi mener, at det vil være en fejl at vedtage den.

Formanden. - Tak, fru Frassoni. Hr. Corbett vil naturligvis gerne svare, men jeg vil lige bemærke, at fru Frassoni brugte et rødt kort, mens hun ledte efter det blå kort.

Hanne Dahl, for IND/DEM-Gruppen. – (DA) Hr. formand! En forretningsorden er grundlaget for al arbejde jeg en demokratisk valgt forsamling. Klare regler sikrer, at alle deltagere i den politiske proces behandles ens. Man kan ikke ændre på kravene for at holde bestemte grupper, personer eller holdninger fra indflydelse. Man kan ikke bøje dem, fordi det en gang imellem passer.

I sidste uge behandlede vi f.eks. på Formandskonferencen en anmodning om at lade afstemningen om Staes-betænkningen gå om. Det afviste Den Juridiske Tjeneste heldigvis. Resultatet ved en afstemning skal gælde. Derfor har vi også jeg min gruppe fremsat ændringsforslag, der gør alle afstemninger til elektroniske afstemninger. Derved undgår vi, at der sker fejl, samtidig med at vi sikrer, at vi er beslutningsdygtige. Jeg vil gerne opfordre til, at man stemmer for disse ændringsforslag.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Hr. formand! At reformere EU er vanskeligt, men at ændre Europa-Parlamentet er endnu vanskeligere, som vi også så i forhandlingen om revisionen af forretningsordenen og vores kollegas, Richard Corbetts, arbejde. Jeg vil gerne takke hr. Corbett for hans enorme engagement og store indsats for at samle de mange forskellige interesser under en enkelt paraply og få gennemført denne reform af vores forretningsorden i Parlamentet. Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet støtter betænkningen.

Vi venter på Lissabontraktaten, for så får Parlamentet større lovgivningsmæssige beføjelser, og vi skal gøres os klar til at gøre lovgivning til det centrale i vores arbejde. Initiativbetænkninger får andenpladsen, lovgivning må nødvendigvis komme først.

Vi skal også være mere solide i vores arbejde i resten af verden. Parlamentsdelegationernes rejser til forskellige lande, forskellige dele af verden skal knyttes an til Parlamentets tekniske udvalg. Hvis en delegation arbejder med et emne som klimaændringer eller social beskyttelse, bør eksperter fra det relevante tekniske udvalg også være med.

Jeg glæder mig over, at vi gør vores forhandlinger mere attraktive. Fremover er det således ikke det røde, men det blå kort, som skaber dynamik. Det er fremragende. Samarbejde mellem udvalg, disse fælles udvalg, som vi prøvekører, fordi den foregående praksis var utilfredsstillende. Lad os være ærlige, det rådgivende udvalg havde næsten ingen chancer. I den henseende er forsøget med fælles møder for to udvalg et nyt forsøg på at finde et bedre system.

Denne reform er yderst vigtig. Det er også godt, at vi gennemfører den før valget og ikke udskyder den til næste lovgivningsperiode.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Hr. formand! Hr. Corbetts betænkning er fremragende, men desværre behæftet med en alvorlig fejl. Målet er at levere parlamentsydelser af høj kvalitet. Vi skal derfor undgå fejl og kunne forbedre teksterne.

Kun ændringsforslag 8, som vedrører artikel 45, gør det muligt for os med støtte fra 75 medlemmer – hvilket ikke bliver let at opnå – at stille ændringsforslag i Parlamentet. Ordføreren og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender har besluttet at afvise denne procedure af frygt for at blive oversvømmet med ændringsforslag.

De ændringsforslag, vi stiller på vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen De Grønne/Europæisk Fri Alliance, sigter mod at give denne ret til to-tre politiske grupper. Vi har koordinatore og skyggeordførere, som er kompetente og følger lovgivningsprocessen.

Afvises dette ændringsforslag fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, betyder det, at vi ikke kan forbedre en tekst inden for rammerne af en almindelig procedure, og det vil være en alvorlig fejl.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Tak, hr. formand! Skadefryd er den eneste ægte fryd, siger kynikeren. Men selv de af os, der ikke er kynikere, erkender selvfølgelig, at skadefryd er en form for glæde, og det er den form for glæde, som jeg føler lige nu. Hvorfor? Sidste år begyndte vi fra Junilisten og Gruppen for Selvstændighed og Demokrati at anmode om afstemninger ved navneopråb ved alle endelige afstemninger. Og jeg kan huske, hvordan hr. Pöttering skældte os ud, latterliggjorde os og påstod, at det kostede det hvide ud af øjnene. Nu foreslår udvalget, at alle endelige afstemninger om lovforslag skal ske ved navneopråb, og det er et godt forslag! For at kunne holde medlemmerne politisk ansvarlige skal vælgerne kunne tjekke, hvordan de stemmer. Hvordan stemte f.eks. hr. Hannan, fru Wallis eller fru Svensson, for blot at nævne et par af mine yndlingsmedlemmer? Forslaget er et vigtigt skridt i den demokratiske proces og styrker vælgernes kontrol med ”ja-sigerne” her i Parlamentet. Det vil jeg takke hr. Corbett for og takke formanden for at give mig lov til at tale.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Lad os prøve at forestille os, hvad der sker, hvis vi skulle være beslutningsdygtige i alle vores forhandlinger. I dag er der kun 11, som deltager i forhandlingen om dette ekstremt vigtige emne, som vedrører det næste Parlament. Derfor mener jeg, at selve princippet bag disse ændringer i høj grad er tvivlsomt.

Og hvad der er endnu mere tvivlsomt, uanset at hr. Corbett har gjort et stort arbejde, er, at et ændringsforslag, som er blevet afvist i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, henvises til os igen af de to største grupper i Parlamentet, for at vi skal ændre det, selv om vi alle ved, at drejer sig om en bestemt person, nemlig den traditionelle bestemmelse, der er fælles for alle parlamenter i verden, om, at det konstituerende møde skal afvikles under det ældste medlems forsæde.

Denne bestemmelse er særligt vigtig, og ønsket om at ændre den, blot fordi det næstældste medlem ikke kan accepteres af flertalsgrupperne, er helt klart udtryk for en aftale under hånden. Og det krystalliserer Parlamentets problem. Jeg har snart været medlem i 20 år. Og jeg har bemærket, at hver gang mindretallet udnytter en rettilighed, bliver forretningsordenen ændret. Det ville være bedre at ophæve forretningsordenen og så bare acceptere flertalsgruppernes vilje.

Richard Corbett, ordfører. – (EN) Hr. formand! Først vil jeg takke mine skyggeordførere, som er gået i detaljen med dette emne, nemlig hr. Szájer, hr. Duff, fru Frassoni og fru Dahl. Uden deres hjælp og arbejde ville vi ikke have kunnet afslutte dette arbejde med et så godt resultat.

Dernæst vil jeg bekræfte, hvad jeg allerede har sagt. Denne betænkning var oprindelig opdelt i to. Der er en anden betænkning, som vi endnu ikke har forelagt plenarforsamlingen, og som vil skal se på i det næste Parlament, nemlig en betænkning om, hvordan vi tilpasser vores procedurer til Lissabontraktaten, hvis den træder i kraft. Vi arbejdede naturligvis med dette som led i forberedelserne uden at foregribe ratificeringen, som forhåbentlig finder sted i morgen i det tjekkiske senat og senere i år i Irland, men det vender vi tilbage til, nu hvor det indledende arbejde er gjort, hvis traktaten bliver ratificeret.

For det andet vil jeg bekræfte, at der bestemt findes bestemmelser her, der, som hr. Szájer påpegede, ændrer ved de nylige reformer, som var afledt af den første betænkning fra Dagmar Roth-Behrendts reformarbejdsgruppe. Det vedrører spørgsmålet om initiativbetænkninger, hvor vi har en procedure, som mange medlemmer finder en smule for ufleksibel. Den har vi gjort en anelse mere fleksibel. For det første bliver forhandlingen ikke bare en kort fremlæggelse ved ordføreren, et svar fra Kommissionen, og det var så det. Der vil ved disse lejligheder kunne komme en catch-the-eye på op til 10 minutter.

For så vidt angår ændringsforslag, er disse forbudt i forbindelse med initiativbetænkninger. I stedet kan grupperne fremover stille alternative beslutningsforslag. Denne ret vil fortsat eksistere, men desuden accepterer vi ændringsforslag, hvis de stilles af en tiendedel af medlemmerne. Hr. Wielowieyski, som netop har forladt os, har kritiseret dette forslag, men for indeværende har man overhovedet ikke ret til at ændre initiativbetænkninger. Nu får vi en begrænset ret.

Vi ønsker ikke at åbne sluserne for hundredvis af ændringsforslag, som fører til alenlange beslutninger, fra et udvalg bestående af op til 700 medlemmer, men vi ønsker en begrænset ret til at stille ændringsforslag, hvis der er et stærkt ønske om det, og det er efter vores mening et godt kompromis, der skaber den rette balance.

En anden ændring af reformen fra for nogle år siden er ændringsforslaget fra ALDE-Gruppen om omarbejdning. Det er også en god tilpasning af de procedurer, vi har for indeværende.

Jeg kan også bekræfte, at der er kommet mange nye idéer fra andre medlemmer. Nogle har jeg nævnt før, men jeg glemte at nævne artiklen om agora, som hr. Botopoulos og hr. Onesta har stået fadder til. Der findes andre idéer vedrørende afstemning ved navneopråb om lovgivningsbetænkninger – ikke ved alle endelige afstemninger, men endelige afstemninger om lovgivningsbetænkninger, som jeg vist nævnte før.

Og endelig et par punkter, hvor jeg er uenig med nogle medlemmer. Hr. Duff, vedrørende bestemmelsen om, at i situationer, hvor der stilles mange ændringsforslag i plenarforsamlingen, kan formanden bede et udvalg om at se på det. Der er ikke tale om, at betænkningen henvises til fornyet udvalgsbehandling. Udvalget fungerer simpelthen som filter for ændringsforslagene i plenarforsamlingen, så vi ikke skal bruge flere timer på afstemninger, men kun stemmer om de ændringsforslag, som har en vis grad af støtte bag sig. Der er ikke tale om en henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Og så det, fru Frassoni sagde om rådgivende udvalg, som har ret til at stille ændringsforslag i plenarforsamlingen. Jeg var selv meget i tvivl om, hvorvidt det var en god idé, men forslaget blev stillet fra reformarbejdsgruppen, som De selv var medlem af. Formandskonferencen har tilsluttet sig det. Det var et forslag med en vis grad af enighed bag sig, og derfor forelægger vi det for Parlamentet til vedtagelse eller forkastelse. Vi ser så i morgen, hvad afgørelsen bliver.

Endelig vil jeg ikke tale om spørgsmål vedrørende Udvalget om Andragender, fordi vi skal have en forhandling om dette senere, og så kommer jeg tilbage til det. Jeg vil bare som svar til hr. Gollnisch sige, at han tager fejl på to punkter. Dette er ikke det samme ændringsforslag, som blev afvist i udvalget. Det er et andet forslag, en anden tilgang til emnet. Jeg havde store forbehold vedrørende det ændringsforslag, som blev forslaget i udvalget. Det er mig en glæde at kunne støtte det forslag, som nu er forelagt Parlamentet.

For det andet er bestemmelsen om det ældste medlem ikke fælles for alle parlamenter i verden, som han sagde. Den findes mange steder, men det betyder ikke, at det er det eneste system, som findes, og det er helt legitimt, at vi i Europa-Parlamentet kigger efter andre systemer og vælger det, der passer bedst til os. Det er op til Parlamentet at beslutte.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 6. maj 2009.

17. Proceduren for andragender (ændringsforslag til Afsnit VIII i forretningsordenen) (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0273/2009) af Gérard Onesta for Udvalget for Konstitutionelle Anliggender om revision af forretningsordenens bestemmelser om proceduren for andragender (2006/2209(REG)).

Gérard Onesta, ordfører. – (FR) Hr. formand! Efter den store kage, som hr. Corbetts betænkning var, ved jeg ikke rigtig, om denne betænkninger pyntebærret, det er snarere den lille kage, som man får til kaffen, lige før tjeneren kommer med regningen.

Jeg vil tale om andragender. Vi har tidligere set, at forretningsordenen i dens nuværende form har skabt nogle problemer, fordi nogle artikler undertiden var vanskelige at fortolke eller endog førte til et politisk dødvande om, hvorvidt denne eller hin tekst kunne antages. Derfor har vi søgt at rydde lidt op, at afklare og konsolidere, men det gør det ikke til nogen revolution.

For det første ønsker vi alle en bedre identifikation af andrageren, for når vi nu modtager et halvt ton andragender, står det ikke altid klart, hvem kontaktpersonen er. Derfor beder vi andrageren specificere, hvem der, om jeg så må sige, er deres leder. Og ellers beslutter vi at bruge det første navn på forsiden.

Vi har indført retten til at trække et andragende tilbage. Vi siger til borgerne: "De kan indsende et andragende, men De kan også give afkald på denne ret og bede om, at Deres navn fjernes fra listen over underskrivere".

De er bekendt med, at Parlamentet kan modtage skrivelser på mindretalsprog såsom galicisk, baskisk, catalansk osv., når der er anerkendt af medlemsstaterne. Vi har besluttet at udvide denne ret til også at omfatte andragender. Hvis vi bliver kontaktet på et bestemt sprog, som Præsidiets anerkender som et sprog, der kan bruges til skriftlig kommunikation med borgerne, vil vi også svare på det sprog.

Den reelle reform ligger i antageligheden. Hidtil har medlemmerne af Udvalget for Andragender undertiden skulle kæmpe temmelig hårdt for at finde ud af, om et bestemt dokument nu også var et spørgsmål om europæisk lovgivning eller ikke. Da Europa hele tiden udvider sit virkefelt, fik folk det ind ad bagdøren. Derfor forsøger vi at forenkle tingene ved at komme med et slags incitament til antagelighed.

Hvis en fjerdedel af udvalgets medlemmer betragter en tekst som antagelig, vil den blive behandlet, da det jo ikke drejer sig om at begrænse en vigtig rettighed, der under alle omstændigheder er knæsat i primærlovgivningen. I tilfælde af at en tekst ikke er antagelig, skal vi endog forsøge at anbefale klagemuligheder.

Der vil altid være åbenhed, fordi andragerens navn og andragendets indhold jo altid vil blive offentliggjort i vores registre, men hvis andrageren for at beskytte privatlivets fred beder om anonymitet, kan vi også yde dette. Det samme gælder, hvis der anmodes om fortrolighedsbeholdelse af drøftelserne.

Udvalgsformandens ret til at give andragerens taleret bibeholdes.

For så vidt angår retten til opfølgning har vi i en vis udstrækning udvidet eller rettere præciseret denne ret, da Udvalget for Andragender tidligere mere eller mindre kunne fremlægge en initiativbetænkning om snart sagt alting og ingenting. Vi kan ikke se, hvorfor dette udvalg skal have flere rettigheder end de andre udvalg. Det vil naturligvis stadig have denne ret, forudsat at der ikke er nogen indvendinger fra Formandskonferencen.

Det elektroniske register bevares. Om nødvendigt kan der foretages besøg på stedet for at afklare forskellige forhold eller finde en løsning. Denne rolle svarer til en mægler, der er noget ret originalt, som vi har besluttet at indføre, og som vil være til fordel for Parlamentet.

Om nødvendigt vil vi bede om hjælp fra Kommissionen, som her i aften er repræsenteret på højeste niveau, med at afklare anvendelsen af fællesskabsretten og eventuelt give os information. Denne information vil naturligvis blive sendt til Kommissionen, Rådet og andrageren.

Men hvad hvis Lissabontraktaten bliver ratificeret? De vil vide, at traktaten giver mulighed for en ny form for andragende sammen med de andragender, der sendes til Europa-Parlamentet, og som vi har kendt i mange år, nemlig andragender sendt til Europa-Kommissionen, og som skal støttes af mindst en million underskrivere.

Vi har simpelthen besluttet, at hvis Lissabontraktaten ratificeres, og hvis vi modtager et andragende, og der også sendes et andragende fra en million borgere til Kommissionen, så vil vi i Parlamentet tjekke, om vi behandler et identisk spørgsmål, og om det andragende, der er sendt til Kommissionen, kan påvirke vores arbejde, og hvis det er tilfældet, vil vi ganske enkelt informere andragerne.

Nu har jeg vist i det store og hele beskrevet situationen. Så det er ikke nogen revolution, blot et par præciseringer og forebyggelse af et muligt dødvande.

Richard Corbett, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det er med stor glæde, at min gruppe kan meddele, at den støtter hr. Onestas betænkning. Han har gjort et stort og også langvarigt arbejde med denne sag. Det er temmelig mærkeligt, at Formandskonferencen har ventet så længe med at sætte denne betænkning på dagsordenen for vores plenarmøde.

Men det forhold, at den har ventet så længe og sat den på dagsorden samtidig med min betænkning betyder, at der er et sammenfald på et punkt mellem de to betænkninger, som fru Frassoni også hentydede til i vores foregående forhandling. Det drejer sig om samarbejdet mellem Udvalget for Andragender og det korresponderende udvalg. Alle er enige om, at de to må og skal samarbejde, men i sidste instans er der et uløst spørgsmål: Hvem har det sidste ord, hvis de ikke bliver enige?

Man kan forstå begge sider. Medlemmerne af Udvalget for Andragender føler, at det er dem, der har modtaget andragender, de har undersøgt sagen, de har måske afholdt høringer, haft besøg, de har måske fundet noget, der ikke fungerer helt i den lovgivning, som det korresponderende udvalg har behandlet, og de føler, at de har afklaret sagen og burde have det sidste ord, hvis det korresponderende udvalg ikke er enig i dets konklusion. På den anden side kan man også forstå det korresponderende udvalg. Hvorfor skal et andet udvalg pludselig have ansvaret for sagen, blot fordi nogen har sendt et andragende til det andet udvalg? Man kan forstå begge sider.

Jeg har forsøgt at forene de to og sige, at ja, naturligvis skal de arbejde tæt sammen, og i sidste instans skal Udvalget for Andragender lytte til det korresponderende udvalgs holdninger. Hvis det vælger at gøre det, kan det tilsidesætte det korresponderende udvalgs synspunkter – det har det lov til – men hvis det gør det, er prisen, at det korresponderende udvalg har ret til at fremsætte ændringsforslag ved plenarmødet.

Det er, synes jeg, et fornuftigt *quid pro quo*. Jeg kan ikke forstå, hvorfor fru Frassoni sagde tidligere, at det ville ødelægge Udvalget for Andragender. Jeg kan virkelig ikke se, hvordan hun kan nå frem til sådan en konklusion. Medlemmerne af Udvalget for Andragender fra min gruppe har da fortalt mig, at de er tilfredse med kompromisset, og jeg tror også, at det kan fungere. Det er et kompromis. Hvis man befinder sig i yderpunkterne af denne argumentation, er man ikke tilfreds, men jeg tror, at det kan fungere i praksis. Det stemmer fint overens med hr. Onestas fremragende betænkning, og jeg er overbevist om, at denne pakke vil komme til at fungere.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Hr. formand! Hr. Onesta sagde, at hans betænkning ikke er revolutionerende, men det er nu alligevel en vigtig reform, der styrker både borgernes og Udvalget for Andragenders rettigheder. Borgerne har en ret til at indgive andragende, og der vil her ske et par forbedringer, som også vil tilskynde borgerne til at sende spørgsmålet til Parlamentet. Jeg synes også, at det med hensyn til andragendets antagelighed er godt, at det ikke er udvalgets formand, der træffer afgørelsen. Skønt jeg selv er formand for et udvalg, er jeg enig i, at hvis en fjerdedel af medlemmerne mener, at et spørgsmål bør drøftes, ja, så skal det drøftes.

Jeg vil gerne rette noget, hr. Onesta sagde: Borgerinitiativet er ikke et andragende – det er en *aliud*. Det er faktisk et europæisk folkeandragende, en helt anden slags rettighed. Det stiles ikke til Parlamentet, men til Kommissionen, og vi må ikke blande de to sammen. Det ligger civilsamfundets repræsentanter meget på sinde.

Dette bliver sikkert den sidste betænkning, som hr. Onesta forelægger her i Parlamentet. Jeg vil gerne takke ham meget inderligt for hans arbejde, som i mange henseender har været fremragende, både i hans egenskab af næstformand og medlem af vores udvalg. Jeg burde også nævne Agora, Parlamentets forum med civilsamfundet, som er historisk og et endog meget vigtigt instrument. Derfor støtter vi Onesta-betænkningen og vil gerne takke Dem for Deres konstruktive arbejde.

(Bifald)

Formanden. – Jeg vil gerne rette hr. Leinen, for da hr. Onesta har beskæftiget sig med ejendoms politik, vil han efterlade mange permanente monumenter og ikke kun dem, der har at gøre med politiske initiativer.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke hr. Onesta for hans arbejde og tilstedeværelse i Parlamentet. Jeg vil gerne komme med et par bemærkninger til hans sidste betænkning. Jeg er som fru Frassoni overbevist om, at retten til at indgive et andragende er yderst vigtig, men jeg synes, at Udvalget for Andragender er en ret mærkelig størrelse. Det er vigtigt, interessant, men også mærkeligt. Denne minidomstol, hvor alting og ingenting bliver diskuteret, er vigtig, men også interessant, og forskellig fra det, vi gør.

Jeg vil gerne meget hurtigt vende tilbage til tre punkter. For det første mindretalssprog. Jeg er enig, men jeg vil ikke åbne døren for sprog, der ikke med fuld legitimitet bruges her i Parlamentet. For det andet antagelighed. Her er jeg helt enig, og det er godt, at målet er at antage og ikke afvise andragender. For det sidste vil jeg sige, at jeg er enig med formanden, hr. Leinen. Borgerinitiativer har ikke noget at gøre med retten til at indgive et andragende, som er en demokratisk, konstitutionel ret i forhold til Parlamentet, og man må ikke blande de to ting sammen.

Endelig tog jeg frem for alt ordet for at takke hr. Onesta for hans arbejde.

Formanden. – Jeg undskylder, fordi jeg med det samme fik skældud for ikke at udtale Deres efternavn korrekt – det skal udtales Botopoulos og ikke Botopouilos, så undskyld igen.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Også jeg vil gerne takke hr. Onesta, også på vegne af Gruppen De Grønne/Europæisk Fri Alliance. For øvrigt var vi begge til en fest tidligere, og vi tager snart tilbage til den igen for at fortsætte med alle takketalerne og festlighederne.

Jeg ville naturligvis gerne sige, at vi støtter hans betænkning, men også, at vi stadig synes, at forholdet mellem de to udvalg stadig er et problematisk emne i Corbett-reformen, og her vil jeg gerne sige noget til hr. Botopoulos: Udvalget for Andragender er ikke et mærkeligt udvalg, det er et udvalg med en meget specifik rolle, og de fleste andragender handler om anvendelsen af fællesskabs lovgivningen, de behandler overtrædelser af direktiver og love, som ikke altid har en klar linje til det korresponderende udvalg.

Jeg vil gå endnu længere og sige, at enhver, der har haft bare det mindste at gøre med dette udvalgs arbejde, kan se, at det er en slags Askepot her i Parlamentet. De vil også kunne se, at det korresponderende udvalg ikke besvarer forespørgsler fra Udvalget for Andragender, det kan bestemt ikke tage sig af noget, som sidstnævnte udvalg siger, gør eller foreslår.

Og her ligger min frygt, nemlig at Udvalget for Andragender, som ikke altid, men ofte behandler anvendelsen af de EU-direktiverne, på en eller anden måde skal vente på tilladelse fra det udvalg, der er ansvarligt for at lave lovene, og som derfor spiller en anden rolle, og ligeledes skal bede om tilladelse fra Formandskonferencen, når det blot drejer sig om at kontrollere lovgivningens anvendelse, som intet, og jeg gentager, intet har at gøre med parlamentsudvalgenes lovgivningsmæssige funktion.

Derfor udtrykker jeg bekymring over hr. Corbetts reformforslag vedrørende andragender, også selv om jeg er enig i det, hr. Onesta sagde, og jeg vil gerne takke Dem for at være fleksibel med tiden, hr. formand.

Formanden. – Det var faktisk vor at være galant, fordi det er aftenens sidste indlæg, bortset fra ordførerens, hr. Onestas, svar, og han har nu ordet.

Gérard Onesta, ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg vil forsøge at besvare medlemmernes spørgsmål. Hr. Leinen, De har helt ret – det var en fortællelse. Procedurerne er helt forskellige, når det drejer sig om at indsende en anke til Kommissionen i henhold til bestemmelserne i en eventuel fremtidig traktat, og når det drejer sig om at indsende en klage til Parlamentet via proceduren for andragender.

Men i det hypotetiske tilfælde, at disse to klagemuligheder, som er meget forskellige henset til sted og form, vedrører samme spørgsmål, besluttede vi, at andragerne skulle underrettes, så vi kan vurdere, om det er hensigtsmæssigt at fortsætte vores undersøgelser. Vi valgte simpelthen at styrke koordineringen i denne situation. Jeg ved godt, at jeg skærer det ud i pap, men det var godt, at De bad om denne sproglige præcisering.

Jeg vil fortsætte de sproglige forklaringer med hr. Botopoulos' spørgsmål. Vi skal selvfølgelig ikke forværre tingene her i dette Babelstårn, som jo i forvejen er en meget kompleks størrelse. Se bare på antallet af tolke, der er til stede her i aften. Vi ved udmærket, at det er Parlamentets Præsidium, der beslutter, om andragender og korrespondance med andragere skal udarbejdes på andre sprog, der bruges i en medlemsstat. Disse sprog skal derfor være anerkendt i denne stat, og staten skal bede om at bruge det. Dette er i øjeblikket kun tilfældet for fire sprog. Hvis jeg i morgen ønskede at skrive på volapyk – et kunstsprog – ville det naturligvis ikke blive anerkendt af en stat, og hverken Parlamentet eller Præsidiet ville svare på det sprog. Alt det er angivet præcist.

Vedrørende konflikter mellem udvalgene, som hr. Corbett har nævnt, vil jeg gerne påpege, at det i min betænkning i overensstemmelse med artikel 46 og bilag VI hedder, at Udvalget for Andragender kan anmode om en udtalelse fra et andet udvalg, som har det specifikke ansvar for det spørgsmål, der er genstand for undersøgelsen. Så De kan se, at der i dette tilfælde stadig kan opstå en konflikt. Nu har vi indført en mægler, da Udvalget for Andragender ikke kan udarbejde initiativbetænkninger eller gå imod en initiativbetænkning fra et korresponderende udvalg, medmindre Formandskonferencen tillader det. Vi har et henvisningssystem, nemlig Formandskonferencen, som beslutter, om det er op til Udvalget for Andragender eller det korresponderende udvalg at gribe ind, hvis de to udvalg ikke kan nå til enighed. Vi har derfor taget hensyn til denne situation.

Med disse bemærkninger kan vi afslutte forhandlingen. Jeg har ventet i næsten 20 år på at få lov til at tale i seks minutter her i salen, men at gøre det foran et publikum som dette har været en stor fornøjelse.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 6. maj 2009.

18. Dagsorden for næste møde: se protokollen

19. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.50)